

Torsdag den 4. oktober 2012 (D)

1

3. møde

Torsdag den 4. oktober 2012 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til udenrigsministeren om Stoltenbergrapporten.
Af Bertel Haarder (V) og Karin Gaardsted (S).
(Anmeldelse 03.10.2012).

2) Forhandling om redegørelse nr. R 1:

Redegørelse af statsministeren i henhold til grundlovens § 38.
(Anmeldelse 02.10.2012. Meddelelse om forhandling 02.10.2012).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2013.
Af finansministeren (Bjarne Corydon).
(Fremsættelse 02.10.2012).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Miljøministeren (Ida Auken):

Lovforslag nr. L 18 (Forslag til lov om administration af Den Europæiske Unions forordninger om handel med træ og træprodukter med henblik på bekæmpelse af handel med ulovligt fældet træ),

Lovforslag nr. L 19 (Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Virksomheders adgang til genbrugspladser på tværs af kommunegrænser)),

Lovforslag nr. L 20 (Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Ændring af godtgørelsesordningen i forbindelse med borer)) og

Lovforslag nr. L 21 (Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. og lov om vurdering og styring af oversvømmelsesrisiko fra vandløb og søer. (Bemyndigelse til fastsættelse af regler om over-

svømmelseskort, digital fremsendelse af oversvømmelseskort og risikostyringsplaner m.v.)).

Fødevareministeren (Mette Gjørskov):

Lovforslag nr. L 22 (Forslag til lov om ændring af fiskeriloven. (Fiskerilicens til visse uddannelsesinstitutioner)) og

Lovforslag nr. L 23 (Forslag til lov om ændring af lov om fødevarer og lov om hold af dyr. (Nedlæggelse af Fødevarekontroludvalget og revisionsenheden, bistand til eksporterhverv og udlægning af administration af frivillig mærkningsordning til en privat forening m.v.)).

Torsten Schack Pedersen (V) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 2 (Forslag til folketingsbeslutning om pulje til skatte- og afgiftslettelser for turismeerhvervet) og

Beslutningsforslag nr. B 6 (Forslag til folketingsbeslutning om bevarelse af boligjobordningen (håndværkerfradraget)).

Torsten Schack Pedersen (V) og Mike Legarth (KF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 3 (Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af afgiften på mættet fedt (fedtafgiften)) og

Beslutningsforslag nr. B 5 (Forslag til folketingsbeslutning om bevarelse af ligningslovens § 33 A).

Torsten Schack Pedersen (V), Ole Birk Olesen (LA) og Mike Legarth (KF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 4 (Forslag til folketingsbeslutning om forhøjelse af grænsen for finansielle aktiver i forbindelse med succession ved overdragelse af aktier).

Brian Mikkelsen (KF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 7 (Forslag til folketingsbeslutning om bevarelse og udvidelse af boligjobordningen).

Peter Skaarup (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 8 (Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af retsstillingen for ofre for grovere volds- og sædelighedsforbrydelser begået i udlandet).

Rosa Lund (EL) og Lars Dohn (EL):

Forespørgsel nr. F 2 (»Vil ministeren redegøre for, hvilken ungdoms- og studieboligpolitik regeringen fører, og hvordan regeringen vil sikre, at der er tilstrækkeligt med boliger til unge, elever og studerende, og herunder redegøre for, hvordan arbejdet omkring ung-

doms- og boligpolitik samtænkes med uddannelsesmålsætningerne og det øgede optag på de videregående uddannelser?»)

Titlerne på de anmeldte sager vil endvidere fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Ministeren for nordisk samarbejde (Manu Sareen) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om det nordiske samarbejde.
(Redegørelse nr. R 2).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Redegørelsen vil komme til forhandling torsdag den 11. oktober 2012.

Udenrigsministeren (Villy Søvndal) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om Østersøsamarbejdet under tysk formandskab 2011-12.
(Redegørelse nr. R 3).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Redegørelsen vil komme til forhandling torsdag den 11. oktober 2012.

Udenrigsministeren (Villy Søvndal) har ligeledes meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om arktisk samarbejde.
(Redegørelse nr. R 4).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Redegørelsen vil komme til forhandling torsdag den 11. oktober 2012.

Det første punkt på dagsordenen er:

**1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 1:
Forespørgsel til udenrigsministeren om Stoltenbergrapporten.**
Af Bertel Haarder (V) og Karin Gaardsted (S).
(Anmeldelse 03.10.2012).

Kl. 10:03

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, be-
tragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**2) Forhandling om redegørelse nr. R 1:
Redegørelse af statsministeren i henhold til grundlovens § 38.**
(Anmeldelse 02.10.2012. Meddelelse om forhandling 02.10.2012).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Fru Ellen Trane Nørby som ordfører for Venstre.

Kl. 10:03

(Ordfører)

Ellen Trane Nørby (V):

Hvor skal vi hen, du? Sådan lød det fra skærmtrølden Hugo fredag efter fredag i 1990'ers-programmet »Eleva2ren«. Hvis Hugo stadig væk sad bag danskernes tv-skærme, ville han stille det samme spørgsmål til regeringen. For hvor vil regeringen egentlig hen?

Statsministeren har for nylig hejst flaget og fejret regeringens 1-års-fødselsdag, men hvad er der egentlig at fejre? Allerede nu har regeringen svært ved at svare på, hvordan den vil løse Danmarks helt store udfordringer. Hvordan skaber vi flere arbejdspladser? Og hvordan får vi vendt negativ vækst til positiv vækst? Sidste fredag viste tal fra Danmarks Statistik, at væksten faldt med 0,4 pct. i andet kvartal, og siden regeringen trådte til, er beskæftigelsen faldet med 10.000 personer. Det er trist læsning, og det er ikke noget, der skal fejres.

Venstre var ikke inviteret med, da der sidst blev forhandlet finanslov. Dengang var adgangsbilletten en accept af skatte- og afgiftsstigninger på 5 mia. kr. Men når nu regeringen indkalder til nye forhandlinger i skæret fra lyset i fødselsdagslagkagen, tager vi gerne imod en invitation, og vi har en forsinket fødselsdagsgave med, nemlig et eksemplar af Venstres udspil til finansloven, og der håber vi at regeringen kan finde de svar, den går og famler efter i blinde. For hvad end anledningen er energi, førtidspension, fleksjob, skat, kontanthjælp, SU eller andet, tager Venstre gerne imod en invitation. Vi tager gerne ansvaret for reformer og nødvendige beslutninger for Danmarks skyld.

Hvis regeringen på den anden side vælger at lede efter lyset hos Enhedslisten, må man bare sige, at det er sortnet for dansk økonomi, siden regeringen satte Enhedslisten i sidevognen. Status efter det første år er en aktivækstpolitik. Femdoblingen af NO_x-afgiften, indførelsen af en ny sukkerafgift og afgiftsforhøjelser på en is, sodavand og øl og på en lang række andre varer har lukket danske virksomheder og har skabt et boom i grænsehandelen. Faktisk har grænsehandelen aldrig været så omfattende, lyder det bekymret fra De Samvirkende Købmænd.

Jeg er også bekymret, ikke bare som bosiddende i Sønderjylland, hvor hver tiende detailbutik har drejet nøglen om, men bekymret for vores mulighed for at kunne investere målrettet i uddannelse og sundhed, når statskassen mister store summer, fordi danskerne ifølge undersøgelser bruger op mod 15 mia. kr. på grænsehandel hvert år. Jeg ved ikke, om jeg skal grine eller græde over, hvor absurd det er, at dåseøl og sodavand er smuglervarer i Danmark. I dag har seks ud af ti grænsehandlet sodavand og øl i Tyskland inden for det seneste år, og hvis det i sig selv ikke bekymrer regeringen, så burde den måske se på, hvor meget CO₂ der bruges på at køre dåserne til Tyskland og derefter fragte dem tilbage til de danske hjem.

I Venstre har vi klare svar på, hvordan vi sikrer vækst i Danmark. Danmark er ligesom mange andre lande blevet udfordret af finanskrisen, og derfor skal vi gøre det nemmere at drive virksomhed i Danmark. Skatter og afgifter skal ned, så vi får genskabt og skabt flere arbejdspladser til de mange arbejdsløse danskere, som går og venter

på, at der også bliver plads til dem på en arbejdsplads. Forbrugertilliden er i bund. Det skal vi ændre på. Danske forbrugere skal ikke kvæles i afgifter, så de fristes af slagtilbud på den anden side af grænsen eller simpelt hen beholder pengene i pungen. Og så skal reformtempoet sættes op og ikke stå på standby, som statsministeren ønsker det.

Venstre vil fortsætte boligjobordningen, som Dansk Byggeri har vurderet har sikret arbejde til mere end 5.000 inden for håndværks- og byggesektoren. Da regeringen afskaffede boligjobordningen, lovede den i stedet for at indføre en tilskudsordning på energirenovering. Den nye tilskudsordning er en del af regeringsgrundlaget, men også den har nu fået sparekniven. Til statsministeren: Jeg ved godt, at regeringen er trætte af snakken om løftebrud, men her er endnu et klokkeklart eksempel.

Sidste år valgte 270.000 danskere at bruge fradraget til håndværksarbejde, rengøring, børnepasning eller vinduespuddning, og når regeringen skrotter ordningen, lukker den samtidig øjnene for det sorte arbejde, som desværre trives, når regeringen gør det dyrere at være dansker. Det undrer mig, at regeringen taler så meget om kickstart, når den samtidig trækker i håndbremsen og standser en populær ordning, der har været med til at sikre tusindvis af job og praktikpladser.

Regeringen skal også have ros, nemlig ros, fordi den på en række områder har fulgt i hælene på VK-regeringen og har gennemført tilbagetrækningsreformen og fleksjob- og førtidspensionsreformen, som vi havde planlagt. Men på det sidste har der været del slinger i valsen. Statsministeren udnævnte 2012 til reformernes år, men regeringen mangler stadig at gennemføre reformer for over 12 mia. kr., trepartsforhandlingerne er kuldsejlet, og inden sommerferien aflyste statsministeren afstemningerne om EU-forbeholdene. Da statsministeren kom hjem fra ferie, satte hun reformåret helt på pause.

Kl. 10:08

Et øget arbejdsudbud på 20.000 personer blev det til, før statsministeren parkerede de bebudede reformer af SU og kontanthjælp. Men der er jo egentlig ikke noget nyt i, at det kniber med reformmodet hos S og SF. Det så vi også, da vi i VK-regeringens sidste arbejdsår gennemførte reformer, som styrkede arbejdsudbuddet med over 100.000 personer. Også dengang så statsministerens parti passivt til og lod andre gøre arbejdet og tage ansvar for Danmark.

Venstre har været med hele vejen, og vi stiller gerne op igen. For hvis Danmark skal ud af krisen, har vi brug for en regering, der tør og vil reformerne, fordi reformer er vejen til varig velfærd. Vi kommer ikke langt med en kronikregering, som har travlt med at fylde avisernes spalter med tom luft. Det er ikke nok, at statsministeren holder taler om, at man skal stille krav til dovne Robert, når hun samtidig slækker på rådighedsreglerne, giver kontanthjælpsmodtagerne mere ferie og sætte ydelserne op, så det for mange ikke længe kan betale sig at gå fra passiv forsørgelse til at blive kollega på en arbejdsplads. Efter regeringen har afskaffet kontanthjælpsloftet, skal der mere end 30.000 kr. i lønningsposen hver måned, hvis et kontanthjælpsøgtepar skal have økonomisk gevinst ved at tage et arbejde.

Vi har fra Venstres side fremlagt konkrete forslag til en kontanthjælpsreform. Det skal kunne betale sig at tage et arbejde, og vi skal turde at stille krav til dem, som ikke vil, men som kan. Mens statsministeren var på ferie, stod en lang række danske virksomheder i sommer i det dilemma, at trods tusindvis af ledige havde de svært ved at skaffe tjenere, køkkenpersonale, rengøringshjælp og jordbærplukkere. Også vikarbureauerne har ledige stillinger.

Selv om jeg som gammel jordbærplukker ved, at man får jord på knæene og skal frygtelig tidligt op, er det ikke godt nok, at man i Danmark må acceptere, at det kun er udlændinge, som søger visse typer af ledige job. Når krisen kradser og fællesskabets pung betaler,

må vi forvente, at vi danskere er parate til at flytte efter de ledige job.

Vi skal skærpe sanktionerne over for dem, der ikke tager imod et jobtilbud, og vi skal have øget fokus på de unge, så de får en uddannelse eller et job. For starter man voksenlivet på passiv forsørgelse, risikerer man for altid at være sat uden for det store arbejdende fællesskab. Derfor skal det altid kunne betale sig at arbejde og yde til samfundet frem for at nyde fra fællesskabets kasse.

I sommer flyttede Fritz Hansen produktionen af danske designkoner som Myren til Polen. Chokoladeskildpadderne og P-tærterne er også på vej til at udvandre. Og i sidste uge meddelte en række erhvervsledere med Danfoss i spidsen, at de bliver tvunget til at følge efter, hvis vi ikke forbedrer de danske konkurrencevilkår.

Hvis vi ikke reagerer på et nødopkald som det, vil al kraft sive ud af Danmark som vækst- og produktionsnation. Jeg håber inderligt, at regeringen også lytter. Vi vil annullere regeringens besparelser på forskningsområdet og tilføje 0,5 mia. kr. til innovation og målrettet forskning; vi vil vækst i hele landet, og vi har klare initiativer til at få hele Danmark med; vi vil liberalisere planloven og genindføre nedrivningspuljen; og så har vi afsat 2 mia. kr. til at forbedre og udvikle vores kernevelværd, primært inden for sundhedsområdet, folkeskolen, anden uddannelse og forskning.

Vi håber, at regeringen vil tage imod vores fremstrakte hånd, for vi tager gerne ansvar for årets finanslov. Danmark har brug for reformer, og vi har brug for politikere, der tør træffe markante beslutninger, så vi kan få flere i arbejde, få genskabt væksten og optimismen i samfundet og gøre Danmark rigere.

Så jeg vil sige til statsministeren, at hun skal smide stiletterne og finde de flade arbejdssko frem, for det kræver hårdt slid og mere end skåltaler at komme ud af krisen og skabe job i Danmark. Venstre er klar, regeringen siger bare til.

Kl. 10:13

Formanden:

Der er en lang række medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. (Ellen Trane Nørby (V): Skal jeg læse forslaget til vedtagelse op?). Ja, det ser vi gerne, det skal til afstemning.

Kl. 10:13

(Ordfører)

Ellen Trane Nørby (V):

Så vil jeg, hvis det er o.k. med formanden læse et forslag til vedtagelse op på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at dansk økonomi er i bakgear, at beskæftigelsen falder, og at konkurrenceevnen forringes. Noget skyldes de dårlige internationale konjunkturer, men det skyldes også i meget høj grad regeringens fejlslagne økonomiske politik, som bl.a. har ført til større byrder på erhvervslivet, og som har gjort det mere attraktivt at være på passiv forsørgelse.

Folketinget konstaterer videre, at regeringens kickstart er uden effekt. Siden folketingsvalget er beskæftigelsen faldet med 10.000, næsten 11.000 unge mangler en praktikplads, hver tredje virksomhed planlægger fyringer, og forbrugerne holder på pengene. Alt for mange danskere må stille sig bagerst i ledighedskøen og se til, mens deres arbejdsplads lukker eller flytter til udlandet.

Folketinget opfordrer til, at der bliver ført en politik, som forbedrer rammevilkårene og dermed fastholder og sikrer udviklingsmuligheder for danske arbejdspladser.»

(Forslag til vedtagelse nr. V 1).

Kl. 10:14

Kl. 10:17

Formanden:

Det af fru Ellen Trane Nørby på fire partiers vegne oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i den videre forhandling.

Så går vi til de korte bemærkninger, og det er jo sådan, at der er 40 minutter i forhold til hver ordfører. Det vil sige, at vi kan nå omkring ti bemærkninger.

Den første er hr. Magnus Heunicke, værsgo.

Kl. 10:14

Magnus Heunicke (S):

Tak for talen til Venstre, som siger, at Venstre er klar. Og derfor kigger vi jo meget, meget nøje på, hvad det så er for en politik, Venstre er klar med. Hvad er det for nogle forslag, Venstre stiller? Et forslag, som har affødt masser af debat og også skabt masser af utryghed, er jo det forslag, som Venstre har stillet sammen med Dansk Folkeparti, nemlig forslag om at fratage danske lønmodtagere retten til at bekæmpe overenskomster på det niveau, der kendes fra Polen og Portugal, altså på 30 kr. i timen; bekæmpe, at sådanne overenskomster skal komme til Danmark. Det forslag har Venstre jo stillet i sommervarmen og sagt, at man vil genfremsætte det. Og jeg kan forstå, at en af forslagsstillerne er fru Ulla Tørnæs. Hun siger – jeg citerer:

Hvis det viser sig, at en lovlig indgået overenskomst giver medarbejderen et usædvanlig lavt lønniveau, så mener man i Venstre, at en konflikt er nødvendig og berettiget.

Så der er altså en vis form for kattelem der. Det står jo ikke i forslaget, men det er, hvis man er kommet ned på et usædvanlig lavt lønniveau. Hvor langt skal vi ned? Hvad er beskeden til danske familier? Hvor langt skal vi ned i lønniveau i Danmark?

Kl. 10:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:15

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen jeg ved godt, at hr. Magnus Heunicke har turneret hele sommerlandet rundt med budskaber om, at Venstre vil lønninger på 30 kr., og derfor er jeg da egentlig også glad for spørgsmålet, for så kan jeg endnu en gang afkræfte, at vi vil lønninger i Danmark på 30 kr. Vi går ikke ind og regulerer på lønningerne i Danmark. Det er et arbejdsmarkedsforhold. Det, vi til gengæld støtter, er, at danske lønmodtagere og danske arbejdsgivere kan organisere sig frit.

Kl. 10:16

Formanden:

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 10:16

Magnus Heunicke (S):

Tak. Det har vi jo hørt, det kan vi faktisk i dag. Det har vi jo en EU-dom der siger at man godt kan; så det kan man godt i dag.

Spørgsmålet er, hvorfor Venstre ser det som sin opgave at fjerne den ret, som danske lønmodtagere har til at kæmpe for ordentlige løn- og arbejdsvilkår her i Danmark. Det er jo ikke noget, jeg står og finder på. Det er jo noget, alle landets arbejdsretseksperter konkluderer entydigt, og når selv vennerne i Dansk Industri, Dansk Erhverv og Dansk Arbejdsgiverforening advarer mod det forslag, burde det også få Venstre til at lytte efter. Det er et forslag, som er et angreb på danske lønninger, på danske familiers mulighed for at arbejde og kunne forsørge sig selv fremover.

Kl. 10:17

Formanden:

Ordføreren.

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg kan jo svare hr. Magnus Heunicke endnu en gang, at ligegyldigt hvor mange gange, hr. Magnus Heunicke gentager budskabet og skræmmekampagnen om, at Venstre vil have lønninger på 30 kr. i Danmark, fortsætter det med at være usandt. Venstre bakker fuldstændig op om arbejdsmarkedsmodellen i Danmark, som giver danskerne mulighed for at organisere sig frit, og som har givet os et af de mest fleksible arbejdsmarkeder i hele verden. Der er jo også personer, som har været ude og sige klart, at det forslag, som Venstre har stillet, på ingen måde leder til de lønninger, som hr. Magnus Heunicke og andre turnerer rundt med.

Jeg må også bare sige, at den samme skræmmekampagne eksisterede i 2006, dengang eksklusivaftalerne blev afskaffet. Der blev det også udråbt, at det her var døden for hele den danske arbejdsmarkedsmodel. Og der må man sige, at vi har så stor tiltro til det danske arbejdsmarked og parternes mulighed for at organisere sig, at vi er helt sikre på, at de kan modernisere modellen, så den også svarer til de udfordringer, der er i 2012.

Kl. 10:18

Formanden:

Hr. Jeppe Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:18

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for talen fra Venstres ordfører. Jeg tror, at dagen i dag kommer til at handle meget om økonomi og arbejdsmarked, så jeg tror, at jeg vil spørge ind til et lidt andet område for også at give debatten et frisk pust.

Frem til 2009 stod Folketinget bredt over en kam imod et pres fra Dansk Folkeparti om at få sænket den kriminelle lavalder, men i slutningen af 2009 ændrede den daværende regering holdning til spørgsmålet og valgte faktisk at gå ind og sænke den kriminelle lavalder, selv om det var stik imod alle eksperters anbefalinger, og jeg tror heller ikke, at der, så vidt jeg husker, overhovedet var nogle positive høringssvar. Nu har den nye regering jo så hævet den kriminelle lavalder igen, hvilket vi er meget glade for.

Det, jeg godt kunne tænke mig at spørge fru Ellen Trane Nørby om, er: Hvis man nu skulle vinde magten efter næste valg, er det så noget, man vil gå ind og gøre igen i samarbejde med Dansk Folkeparti?

Kl. 10:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:19

Ellen Trane Nørby (V):

Hr. Jeppe Mikkelsen ved måske noget, jeg ikke ved, for jeg lagde ikke mærke til i morges, at vi stod midt i en valgkamp. Jeg ved godt, at der er nogle partier, der har utrolig travlt med at udstede valgløfter dag ud og dag ind. Jeg kan sige, at vi i Venstre lægger vores valgprogram frem, den dag vi står i en situation, hvor statsministeren har sagt, at nu går det ikke længere, nu skal vi have et nyt Folketing, nu skal vi have en ny regering i Danmark. Så vil vi selvfølgelig præsentere vores politik.

Når det så kommer til den kriminelle lavalder, kan jeg høre på spørgeren, at spørgeren i modsætning til mig selv ikke deler ønsket om, at hvis unge på 14 år eller 15 år begår hård kriminalitet, så skal der også være nogle klare sanktioner på det område. Det er jo ikke sådan, at vi oplever, at ungdomsårgangene lige omkring den kriminelle lavalder opfører sig væsentlig anderledes, om de er i en alder eller i en anden alder. Vi oplever sådan set, at der er nogle unge

mennesker, der bliver skubbet ud i kriminalitet, fordi de med færre omkostninger kan blive stillet for en dommer, end de venner og kammerater, de har, der bare er et par måneder ældre.

Kl. 10:20

Formanden:

Hr. Jeppe Mikkelsen.

Kl. 10:20

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jamen det svar har jeg egentlig ret meget respekt for. Jeg skal bare lige forstå det korrekt: Det vil sige, at Venstre endnu ikke har taget stilling til, hvorvidt man ønsker at sænke den kriminelle lavalder igen, såfremt man skulle vinde magten?

Kl. 10:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:20

Ellen Trane Nørby (V):

Venstre sænkede den kriminelle lavalder, fordi vi mener, det er væsentligt, at vi har redskaberne til at sætte hårdt ind over for unge, som begår kriminalitet, og vi samtidig også har en lang række initiativer, som sikrer, at de ikke kommer ud i kriminalitet. Vi vægter både forebyggelsen og sanktioner, den dag nogen begår grov kriminalitet. Det ønske ved jeg godt at Det Radikale Venstre ikke deler. Når vi fra Venstres side har ført en retspolitik, som står på to ben, så er det jo netop for at sikre, at vi både forebygger og samtidig også har nogle sanktioner, som beskytter de ofre, der har været udsat for grov kriminalitet, så de ikke kan møde deres voldsmænd dagen efter på gaden. Den politik kendetegnede Venstre, da vi sad i regering, og det gør den fortsat.

Kl. 10:21

Formanden:

Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:21

Jesper Petersen (SF):

Jeg vil godt tilbage til det der spørgsmål om lønningerne, for fru Ellen Trane Nørby fik det til at lyde, som om det her forslag, Venstre er kommet med, var noget, der var meget mærkeligt at diskutere, og at det slet ikke var det, Venstre havde foreslået. Men jeg kan jo konstatere, at forslaget ligger meget godt i tråd med det, som fru Ellen Trane Nørbys formand sagde på Dansk Industris topmøde i sidste uge, altså at lønningerne skal ned i Danmark. Det har man så fundet et konkret greb til, nemlig det her forslag om at fjerne konfliktretten, fjerne de almindelige lønmodtageres mulighed for at slås for deres ordentlige løn- og arbejdsvilkår.

Det forslag, man er kommet med, betyder, at der kan komme lønninger på ned til 30 kr. i timen i Danmark. Det gør det, og hvis fru Ellen Trane Nørby kalder det for skræmmekampagne at sige det, må det være, fordi man ikke har fanget, hvad rækkevidden af ens eget forslag er, og så må det jo være andre behjælpelige menneskers opgave at fortælle danskerne om, hvad konsekvensen faktisk er, når Venstre for en sjældnen gangs skyld lægger politik frem. Det har man gjort her, og konsekvensen kan være lønninger på ned til 30 kr. i timen. Det tror jeg de færreste danskere ville synes var ret sjovt. Men kan fru Ellen Trane Nørby ikke sige, om det i virkeligheden er der, vi skal ned, eller om målet er 50 kr. eller 70 kr.? Hvornår er lønnen trykket nok i Danmark?

Kl. 10:22

Formanden:

Ordføreren.

Ellen Trane Nørby (V):

Altså, nu var jeg til stede på Dansk Industris topmøde sidste tirsdag. Jeg så ikke hr. Jesper Petersen på deltagerlisten, men det er måske, fordi vi er nogle, der faktisk går mere op i at have en dialog med det danske erhvervsliv, sådan at vi kan få fokus på, hvad det er, der er årsag til, at danske virksomheder i dag drejer nøglen om og flytter ud af landet. For vi er bekymret for den situation, vi står i. Så i stedet for ligesom at prøve at spille med på hr. Magnus Heunicke's forsøg på at gøre det her til en debat om, om vi ønsker lønninger på 30 kr., hvilket overhovedet ikke er tilfældet, skulle vi så ikke prøve at fokusere på det, der virkelig er problemerne: at danske arbejdspladser er udfordret, fordi rammevilkårene i Danmark er for dårlige.

Sverige har lige sænket selskabsskatten eller planlægger at sænke selskabsskatten. Tyskland har taget en række initiativer. Regeringen herhjemme har sat skatter og afgifter op, som forværrer dansk konkurrenceevne. Det er derfor, vi har lagt et finanslovforslag frem, hvor vi arbejder med en erhvervsskattepakke, hvor vi sænker skatter og afgifter målrettet med 4 mia. kr. Det håber vi sådan set hr. Jesper Petersen og de øvrige partier i regeringen vil være med til, så vi kan skabe gode rammevilkår for danske arbejdspladser. Og skulle vi så ikke fokusere på det i stedet for at prøve at fordreje hinandens politik i en debat, der vist kun vedrører dem, der sidder herinde i salen?

Kl. 10:24

Formanden:

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 10:24

Jesper Petersen (SF):

Jeg synes ikke rigtig, fru Ellen Trane Nørby svarer på spørgsmålet, men det tætteste, vi kom på det, var jo det allersidste her, nemlig at det åbenbart kun er en debat for folketingsmedlemmer, hvordan lønniveauet skal være i Danmark. Det er da i allerhøjeste grad en debat for de helt almindelige, nå ja, tjenere, der kan arbejde på restaurationer, eller medarbejdere i byggeriet, eller hvor de er, og som ikke længere med Venstres forslag vil kunne slås ordentligt for deres egne løn- og arbejdsvilkår. Konsekvensen er lønninger på ned til 30 kr. Det siger Beskæftigelsesministeriets eksperter og EU-eksperter er det, der vil være tilfældet. Det må man jo så stå på mål for og forsvare.

Man kan jo godt læse talerne, selv om man ikke var til stede i salen og hørte dem, og det, hr. Lars Løkke Rasmussen kom med, var brok over, at der kun var to lande, som vi kunne konkurrere med, hvad angår højden på løn. Det kan man ikke tage som andet, end at der bliver sagt, at lønnen skal ned. Og man er kommet med et helt konkret forslag til, hvordan det skal kunne lade sig gøre at komme lige så stille og roligt ned på det lønniveau. Venstre plejer at sige, at man ved, hvor man har dem. Kan vi ikke prøve at få bare en eller anden form for konkret svar på, hvor langt ned det er, lønningerne skal, før Venstre er tilfreds?

Kl. 10:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:25

Ellen Trane Nørby (V):

Når jeg sagde, at det ikke vedrører Folketinget at diskutere løn, er det, fordi vi i Venstre har den klare opfattelse, at det ikke er folketingsmedlemmerne, der skal diskutere, hvad danskerne skal have i lønposen. Det klarer arbejdsmarkedets parter. Det har vi fuld tiltro til at de gør, og hvis hr. Jesper Petersen ikke har tiltro til det, kan jeg da

godt blive bekymret for, hvad det er for en lovgivning, der vil komme fra regeringens side.

Kl. 10:28

Det beslutningsforslag, som Venstre fremsatte i foråret – og her kan vi jo så fint endnu en gang rydde en misforståelse af vejen – handler om danskernes ret til at kunne organisere sig frit. Det handler om, at man som lønmodtager i Danmark skal have mulighed for frit at kunne melde sig ind i den fagforening, man mener bedst repræsenterer en, og at man som arbejdsgiver skal have mulighed for frit at melde sig ind i den arbejdsgiverforening, som bedst repræsenterer en. Jeg ved da godt, at der er nogle i LO-forbundene bag SF, som synes, at det er rigtig ubehageligt, at danskerne har et frit valg, men jeg har sådan set tiltro til, at danskerne kan vælge den fagforening, som bedst repræsenterer dem. Og når knap 400.000 danskere har valgt de frie fagforeninger, tror jeg ikke, det er, fordi de regner med, at det betyder lønninger på 30 kr.

Kl. 10:26

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 10:26

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, at fru Ellen Trane Nørbys tale bød på en enkelt fornyelse fra Venstres side, nemlig en vis fokusering på statsministerens fodtøj. Og dermed følger Venstre jo sådan set i Liberal Alliances fodspor, for de har lagt meget vægt på at interessere sig for kontanthjælpmodtageres påklædning. Så det, vi måske skal se fremover fra den liberale fløj i dansk politik, er sådan et påklædningspoliti.

Jeg har så ved at kigge lidt rundt i salen kunnet konstatere, at det med stiletter kun er forbudt for statsministre og ikke for folketingsmedlemmer fra Venstre, og det giver jo os alle nogle muligheder, vi ikke har udnyttet endnu (*Munterhed*).

Så bare et enkelt konkret spørgsmål til fru Ellen Trane Nørby: Kan vi ikke få at vide, hvad den tidligere statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, mente, da han snakkede om tysk lønniveau? Mente han tysk lønniveau, eller mente han det ikke? Det må da være muligt at kunne få et svar på det.

Kl. 10:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:27

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg synes ellers, det var ved at udvikle sig til en meget spændende debat om, at den tidligere statsminister skulle til at gå i stiletter – eller hvad det var for et billede, hr. Per Clausen gerne ville have frem. Jeg synes sådan set, vores statsminister er meget nydeligt klædt, og jeg tror også, at alle, der lyttede til talen, kunne se, at det var sagt med et så stort glimt i øjet, at det ikke burde kunne misforstås af nogen, selv ikke af Enhedslisten.

Der er jo ingen tvivl om, at man, hvis man var til stede på Dansk Industris topmøde i sidste uge, kunne høre en række erhvervsledere og en række internationale eksperter udtrykke dyb bekymring over den konkurrencesituation, ikke bare Danmark, men hele Europa står i.

Vi kan se, at arbejdspladser flytter til Asien, vi kan se, at konkurrencen fra andre dele af verden presser os. Og der er da ingen tvivl om, at vores reaktion på et nødopkald, som når danske arbejdspladser siger, at de ikke har råd til at have produktion i Danmark om få år, hvis politikerne ikke gør noget for at forbedre deres rammevilkår, er, at så lytter vi.

Vi håber så sandelig også, at regeringen lytter. Jeg synes, det vil være uansvarligt over for danske arbejdstagere, hvis vi ikke lyttede.

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 10:28

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, fru Ellen Trane Nørby svarede rigtig godt på det med stiletterne. Så kan vi altid diskutere, om den tidligere statsminister og jeg kunne have en fælles interesse i, at det blev muligt for mænd at gå med stiletter, men det er jo ikke det, der er det vigtige her.

Det vigtige er det, jeg ikke fik noget svar på, nemlig spørgsmålet om, om vi skulle have tysk lønniveau eller ej.

For hvad er tysk lønniveau? Ja, det er, at hundredtusindvis af mennesker har lønninger på 50 kr. i timen, at hundredtusindvis af familier er fattige, selv om de er i arbejde. Det er jo realiteten i Tyskland.

Er det det, fru Ellen Trane Nørby og Venstre vil have i Danmark? Og er det derfor, man så vil kunne finansiere afviklingen af alle de afgifter, som Venstre har fortrudt de har indført, altså ved at forringe vilkårene for kontanthjælpsmodtagere?

Kl. 10:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:29

Ellen Trane Nørby (V):

Nu skal jeg ikke præcis kunne sige, om hr. Per Clausen var til stede på DI's topmøde, jeg mindes ikke at have set hans navn på deltagerlisten. Dermed har han heller ikke lyttet til de bekymringer, der kom fra både store og små danske virksomheder, for, at deres arbejdere på arbejdspladserne i dag risikerer at komme ud og stå i en ledighedsskø sammen med nogle af deres tidligere kolleger. Hver tredje danske arbejdsplads har meddelt, at de frygter, at de er nødt til at fyre i det kommende år.

På DI's topmøde var der ingen diskussion om, at Danmark skulle ned på tyske lønninger; vi er ikke på det tyske lønniveau, og vi kommer heller ikke derved. Det, der var en diskussion om, var at forbedre rammevilkårene for danske arbejdspladser, så vi kan sikre, at vi har nogle ordentlige produktionsvilkår i Danmark, så vi kan sikre, at der faktisk kan være både udviklingsarbejdspladser og produktionsarbejdspladser i Danmark.

Hvis man hos Enhedslisten ikke er bekymret, forstår jeg da godt, at man er så blind over for, at den finanslov, man lavede sammen med regeringen sidste år, og som satte skatter og afgifter op med 5 mia. kr., faktisk havde den effekt, at danske arbejdspladser blev endnu mere pressede, at den faktisk havde den effekt, at danske familier fik et mindre rådighedsbeløb og dermed var pressede på præcis deres løn.

Kl. 10:30

Formanden:

Hr. Leif Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:30

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Liberal Alliance er en del af den borgerlige side af salen. Derfor bliver vi også lidt bedrøvede, når vore venner i den side så laver fejl. Venstre har gang på gang proklameret, at det ikke må blive dyrere at være dansker. Jeg tror endda, at det er fru Ellen Trane Nørbys egen formand, der har nævnt det et antal gange. Det har glædet os, for det er vi sådan set meget enige i.

Derfor undrede det os meget, da man i sin tid indførte fedtafgiften, som man så løber fra nu med alle mulige argumenter. Jeg troede

egentlig, de havde lært det, men nu kan man så konstatere, at dykker man ned i den energiaftale, som gør det dyrere at være dansker i milliardklassen – det koster en 3-4 stykker af slagsen – kan man finde, at nu er Venstre med til at lægge afgift på pejsebrænde.

Jeg ved så ikke, om det er, fordi man mener, at når der lægges et stykke brænde, der er afgift på, i pejsen, får man mindre røg i øjnene, eller hvad det nu skal føre til. Intet er åbenbart for småt. Så jeg vil spørge fru Ellen Trane Nørby: Er det sådan, at moral er godt, men dobbeltmoral er dobbelt så godt for Venstre?

Kl. 10:31

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:31

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg tror i hvert fald, at det ofte er sådan for Liberal Alliance, at hvis man kan stå udenfor og pege fingre, er det rarere og mere bekvemt end at være med til at tage ansvar, så nogle af de ulykker, som regeringen vil lave, ikke bliver lige så store, som de ellers ville være blevet, f.eks. tage ansvar, så en energiaftale bliver over 2 mia. kr. billigere end det, regeringen havde lagt op til.

Vi ser det sådan set som vores opgave konstruktivt og konsekvent at gå ind og presse regeringen. Det gjorde vi med energiaftalen.

Jeg har også hørt det der rygter, der florerer, om pejsebrænde. Nu har jeg ikke set udmøntningsplanen fra klimaministeren, men som forligspart er jeg helt sikker på, at vi får mulighed for at diskutere det, hvis klimaministeren har en så – hvad skal vi kalde det? – alternativ tanke, at man skal lægge nye skatter og afgifter på pejsebrænde.

Den chance får Liberal Alliance jo ikke, for Liberal Alliance var ikke med til at hive regeringen i den rigtige retning, var ikke med til at sikre, at energiaftalen blev mere end 2 mia. kr. billigere for danskerne, end den ellers ville være blevet.

Kl. 10:32

Formanden:
Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 10:32

Leif Mikkelsen (LA):

Det vil sige, at jeg kan konstatere, at Venstre ikke engang har været klar over, hvad de har indgået forlig om, og hvilke konsekvenser det har i form af afgifter. Nu skal man så dybere ned i det og tale lidt med ministeren om det. Det er jo fantastisk betryggende. Man kunne godt blive lidt nervøs for, hvor tit det er sket, hvor meget der ligger i aftalen af den slags ting.

Men det er jo interessant, når nu fru Ellen Trane Nørby eventuelt ikke synes, det her er en god afgift, om man så har bundet sig, eller om man efter et valg, hvor vi forhåbentlig i denne sal har et andet og bedre flertal end det her, kan lave det om. Eller har Venstre bundet sig til den slags, jeg vil kalde det tåbeligheder, med at finde på afgifter, der gør det dyrere at være dansker? Det er modsat af, hvad Venstre har sagt. Er man bundet efter et valg, eller er man ikke?

Til Venstres vurdering af Liberal Alliances arbejdsiver eller mangel på samme vil jeg da gerne sige: Ja, vi deltager nemlig kun i aftaler, der er trækker Danmark i den rigtige retning.

Det er et godt råd til Venstre fremadrettet, at det også burde være en sag, som Venstre lagde sig på sinde. Det skal trække Venstre i den rigtige retning.

Det gør energiaftalen ikke. Den gør det dyrere at være dansker, den lægger afgift på afgift. Så derfor vil jeg sige til fru Ellen Trane Nørby: Liberal Alliance er at finde, når det går den rigtige vej.

Kl. 10:33

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:33

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg kan betrygge hr. Leif Mikkelsen med, at der sjældent er særlig mange afgifter eller skatter, som jeg synes er særlig gode. Altså, det er sådan set udgangspunktet.

Når det så er sagt og hr. Leif Mikkelsen nævner fedtafgiften, vil jeg sige, at fedtafgiften jo var med til, at vi kunne sænke skatten på arbejde i Danmark, da vi lavede skatteaftalen i 2009. Det var en finansieringskilde, som blev brugt til at nedbringe skatten på arbejde, fordi vi alle sammen havde et ønske om, at der skulle skabes bedre rammevilkår for danske virksomheder. Dermed betyder det jo også noget, at den skat, man betaler af sin lønindkomst, blev sat ned.

Fedtafgiften har ikke virket efter hensigten. Derfor ville det da være uansvarligt politisk, hvis man så bare fortsatte ud ad samme vej, hvis man ikke stoppede op og sagde, at den fedtafgift har haft nogle negative konsekvenser for vores produktion, for vores detailhandel, som oplever, at grænsehandelen stiger. Og derfor har vi finansieret en afskaffelse af fedtafgiften i vores finanslovsforslag, ligesom vi har foreslået en afskaffelse af andre skatter og afgifter.

Vi ønsker ligesom Liberal Alliance egentlig at hive Danmark i en retning, der betyder, at man sænker skatten i Danmark og ikke sætter den op, sådan som regeringen har gjort.

Kl. 10:35

Formanden:
Fru Ane Halsboe-Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:35

Ane Halsboe-Larsen (S):

Jeg kan forstå, at det ligger Venstre utrolig meget på sinde, og at det nærmest er blevet sådan den eneste løsning for den danske konkurrenceevne og for det danske erhvervslivs overlevelse, at vi får lønninger presset ned i Danmark.

Det er et meget simpelt spørgsmål, fru Ellen Trane Nørby bliver stillet i dag: Hvor langt skal vi ned?

Kl. 10:35

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:35

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg håber så sandelig ikke, at Socialdemokraterne vil til at regulere danskernes løn. I så fald må Socialdemokraterne jo tage det opgjør med fagbevægelsen.

I Venstre blander vi os ikke i løndannelsen i Danmark. Vi har stor tiltro til arbejdsmarkedets parter og den danske arbejdsmarkedsmodel. Så i stedet for at blive ved med at forsøge at foregive, at Venstre skulle have et forslag sammen med Dansk Folkeparti om at sætte lønningerne ned til 30 kr., ville det egentlig være interessant, hvis vi her i dag kunne prøve at fokusere på nogle af de virkelige udfordringer, vi står med: at beskæftigelsen er faldet med 10.000, siden regeringen trådte til; at danske arbejdspladser drejer nøglen om og flytter til udlandet; at hver tredje erhvervsleder siger, at de frygter, de skal fyre folk i det kommende år.

Det bekymrer mig – ikke fordi det betyder noget for os 179, der sidder herinde, personligt, men fordi det betyder rigtig meget for de danskere, der står til at miste deres arbejde. Og det betyder rigtig meget for de danskere, som allerede står i ledighedskøen, og som

kan se, at der bliver endnu længere vej til, at man kan få et arbejde og komme ind og være en kollega på en arbejdsplads.

Kl. 10:36

Formanden:

Fru Ane Halsboe-Larsen.

Kl. 10:36

Ane Halsboe-Larsen (S):

Jeg begynder at forstå, at fru Ellen Trane Nørby ikke forstår, at Venstres forslag rent faktisk også er en enorm udfordring for rigtig mange danskere. Derfor vil jeg gerne læse nogle citater op af folk, der vurderer konsekvensen af forslaget. Professor Ole Hasselbalch siger:

Forslaget gør det mere attraktivt for arbejdsgivere at få fat i noget udenlandsk arbejdskraft på udenlandske overenskomster, der typisk er noget billigere.

Professor Flemming Ibsen siger:

Hvis du kan underbyde danske overenskomster, uden at fagbevægelsen har mulighed for at slå tilbage, så bliver det alt andet lige mere attraktivt for udenlandske organisationer at etablere sig i Danmark med lavere løn.

Professor Jens Kristiansen siger:

Hvis man gennemfører en lov af denne art, vil det også påvirke mulighederne for at iværksætte en blokade over for en virksomhed fra et andet EU-land med en overenskomst.

Og professor Henning Jørgensen siger:

Med den her lovgivning vil arbejdsgiverne konsekvent søge derhen, hvor de kan få de billigste overenskomster, med mere eller mindre dygtige organisationer.

Vil Venstres forslag presse lønnen, ja eller nej?

Kl. 10:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:37

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen jeg gentager gerne det, jeg sagde til hr. Magnus Heunicke. Venstres forslag går ikke ind og skaber lønninger på 30 kr. Det går ikke ind og ændrer ved løndannelsen i Danmark, den blander vi os ikke i.

Til gengæld respekterer det det gode princip, vi ellers har haft i Danmark, og som jeg kan høre Socialdemokraterne ikke bakker op om, nemlig at danske lønmodtagere skal have lov til at kunne organisere sig frit, og at danske arbejdsgivere skal have lov til at kunne organisere sig frit.

Jeg ved da godt, at der sidder et LO-forbund, som er bekymret over, at der er 400.000 danskere, der har meldt sig ind i de frie fagforeninger. Men vi støtter sådan set den frihed, der ligger på det danske arbejdsmarked, og så kan man jo læse nok så mange citater op om, hvad den ene eller den anden har sagt.

Jeg kan sådan set også læse nogle tilsvarende citater op fra nogle, der går ind og siger, at Venstres forslag på det her område på ingen måde går ind og ændrer ved lønningerne, men netop støtter, at man ikke kan blokere en virksomhed, som i forvejen har en overenskomst.

Kl. 10:38

Formanden:

Fru Zenia Stampe for en kort bemærkning.

Kl. 10:38

Zenia Stampe (RV):

Jeg havde jo glædet mig sådan til i dag, fordi jeg havde håbet på, at dagen kunne bruges til også at få bragt lidt klarhed over Venstres ud-

lændingepolitik. For jeg må jo indrømme, at det er et af de områder, hvor det ikke står mig fuldstændig klart, hvor man er på vej hen.

Er man stadig væk i lommen på Dansk Folkeparti, eller er man på vej mod en mere selvstændig kurs? På den ene side hører vi jo Dansk Folkeparti sige, at man mindst forventer, at lovgivningen bliver rullet tilbage, hvis der kommer en ny borgerlig regering, og jeg har ikke hørt Venstre mene de forventninger i jorden. På den anden side har vi også set, at Venstre er gået enegang på nogle områder og bl.a. har stemt for forbedringer for familiesammenførte børn.

Så mit spørgsmål er: Er Venstre måske i al diskretion ved at dreje ind på en lidt mere selvstændig kurs i udlændingepolitikken?

Kl. 10:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:39

Ellen Trane Nørby (V):

Venstre har altid haft en klar og selvstændig politik på indvandringsområdet. Vi har haft en politik på det område, som er gået på to ben, og som har fokuseret på, at dem, som kan og vil, skal være hjertelig velkomne i det danske samfund. Vi har indført et system, som sikrer, at man kan få arbejdstilladelse, at man kan få greencard, at man kan få studieophold i Danmark, og som har gjort, at antallet af folk, der er kommet til Danmark for at arbejde eller studere, er blevet tredoblet, mens VK-regeringen sad der.

Samtidig har vi været meget bekymret for kædeindvandring, hvor der i forbindelse med familiesammenføringer ikke har været stillet krav om, at man skulle lære dansk, hvor der ikke har været stillet krav om, at man skulle blive en del af det danske samfund.

Derfor er vi stadig væk bekymrede, når Det Radikale Venstre og regeringen nu åbner op for et øget asylpres mod Danmark og vil bruge flere penge på at lade folk arbejde og bo uden for asylcentre, også selv om de er afviste asylansøgere i Danmark. Det skaber jo et system, hvor folk reelt set kan komme til Danmark, blive afvist og så alligevel få en arbejdstilladelse, i stedet for at man skal søge om en arbejdstilladelse, og det skaber et pres mod Danmark. Det er der også førende forskere på området der har været ude at sige.

Den politik deler vi ikke i Venstre.

Kl. 10:40

Formanden:

Fru Zenia Stampe.

Kl. 10:40

Zenia Stampe (RV):

Så lad mig konkretisere spørgsmålet lidt og spørge: Har man så i sinde at rulle alle de forbedringer, vi lægger op til på asylområdet, tilbage, altså også hvad angår forholdene for børnene på asylcentre, som jeg ellers troede lå Venstre på sinde? Har man tænkt sig at rulle forbedringerne for familiesammenførte børn tilbage? Har man tænkt sig at genindføre det gamle pointsystem i forhold til familiesammenføringer?

Kl. 10:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:41

Ellen Trane Nørby (V):

Vi er meget bekymrede over de 29 konkrete lempelser, som regeringen har lavet på vores asyl- og indvandringsområde. Det skaber et pres mod Danmarks grænser. Det gør, at vi ikke længere kan åbne dørene for dem, som kan og vil og vil bidrage til det danske sam-

fund, men at vi i stedet for ser et større pres mod Danmarks grænser af folk, som måske ikke ønsker at være en del af danske samfund.

Vi er dybt bekymrede over, at regeringen har slækket på nogle af de regler, der gør, at nogle af de allermest kriminelle, som vi ikke ønsker at samle på i det danske samfund, får flere muligheder for at kunne blive her, fordi man har ændret på den lovgivning, vi havde under VK-regeringen.

Derfor er jeg dybt bekymret over den politik, som regeringen har ført. Den skaber større pres på Danmarks grænser, og det er klart, at vi, når vi går til valgkamp næste gang, kommer til at forholde os til, hvad der konkret skal til for at rydde op i de problemer, som regeringen har skabt.

Kl. 10:41

Formanden:

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 10:41

Jonas Dahl (SF):

Men kan jo se, at konkurrenceevnen raslede ned i hr. Lars Løkke Rasmussens dage i Statsministeriet. Jeg skal ikke kunne sige, om det er derfor, at han har forladt salen her i dag, eller om det er, fordi han skulle skifte de der berømte højhælede sko, men det kan vi måske få svar på senere.

Men Venstre har jo ikke leveret noget som helst svar på, hvad Venstre vil. Nu hører vi så i dag, at lønningerne bare skal ned, men vi kan ikke få et svar på, hvor langt de skal ned. Vi har i går fået svar fra Finansministeriet på, at Venstres finanslovforslag i øvrigt er underfinansieret, og i dag kan vi læse i Børsen, at en lang række deltagere i DI-topmødet, og det er åbenbart adgangsбилletten for overhovedet at debattere med Venstre, sådan set undsiger Venstres finanslovforslag med hensyn til erhvervsstøtten. Derfor synes jeg ærlig talt, at de svar, vi får, klinger en smule hult. Der kommer nemlig ikke rigtig noget.

Men jeg vil bare gerne spørge Venstres ordfører her i starten af debatten, om hun kan svare på, hvor mange af de skatte- og afgiftsstigninger, der berører danskerne fra 2010 til 2013, VK-regeringen stod bag.

Kl. 10:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:43

Ellen Trane Nørby (V):

Men altså, man kan sige, at selv om hr. Jonas Dahl forsøger sådan at fortsætte hele diskussionen om lønninger på 30 kr., giver det jo egentlig bare anledning til, at jeg endnu en gang kan sige, at Venstre ikke ønsker lønninger på 30 kr. Alle kan sådan set spørge om det, og så bruger vi debatten i dag på det. Jeg synes sådan set, at vi skulle bruge debatten til at kigge på, hvordan vi i fællesskab kan tage hånd om nogle af de problemer, der er i det danske samfund, tage hånd om det forhold, at der er danskere, som mangler et arbejde, at der er virksomheder, der flytter ud af landet. Men det kan jeg forstå ikke interesserer SF. Det synes jeg er trist og ærgerligt.

Når hr. Jonas Dahl så nævner artiklen fra Børsen i dag, er det da egentlig bare rart, at vi der kan få opklaret endnu en misforståelse. Venstre har sådan set accepteret de målrettede besparelser på erhvervsstøtten, som regeringen har lagt op til i finanslovforslaget. Så hvis der er noget galt med de besparelser, som vi vil lave på erhvervsstøtteordningerne, skulle hr. Jonas Dahl måske tage fat i finansministeren, for det er eksakt de samme som dem, finansministeren har foreslået i sit finanslovforslag. Den eneste forskel er, at vi bruger besparelserne på erhvervsstøtteordningerne til at lave en erhvervsskattepakke, som lemper byrderne for dansk erhvervsliv, hvor

regeringen bruger pengene på alt muligt andet og på offentligt forbrug.

Kl. 10:44

Formanden:

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 10:44

Jonas Dahl (SF):

Jamen forskellen er jo, at Venstre vil spare yderligere 0,5 mia. kr. på erhvervsstøtteordningerne, og jeg erindrer også, at der har været en debat om f.eks. Højteknologifonden, hvor Venstres forskningsordførere, i hvert fald sådan som jeg har forstået det, har været ude at sige, at det vil Venstre ikke være med til, og sådan er det med en lang række forslag, som regeringen har lagt frem, også boligjobordningen, hvor Venstre også har været ude at sige: Jamen det vil vi også gerne diskutere. Men betyder det, Venstres ordfører nu står og siger, at Venstre nikker til de besparelser på erhvervsstøtteordningerne, som regeringen har lagt frem? Det er jo det, jeg hører ordføreren sige, og det synes jeg er markant nyt i forhold til det, vi har hørt de seneste uger. Det vil jeg gerne have svar på.

Jeg fik heller ikke svar på, hvor mange procent af de skatte- og afgiftsstigninger, der berører danskerne fra 2010 til 2013, VK-regeringen stod bag. Jeg kan godt forstå, at det er svært at give svaret, fordi svaret er, at 95 pct. af de skatte- og afgiftsstigninger, der berører danskerne fra 2010 til 2013, var nogle, Venstre og De Konservative stod bag i deres regeringstid. Jeg synes, at ordføreren skylder et svar på, hvad baggrunden er for, at Venstre nu har så travlt med at løbe fra det og har så travlt med at kritisere regeringen for det ene og det andet, når man selv står bag en lang række af de skatte- og afgiftsstigninger, der berører danskerne fra 2010 til 2013. Venstre og De Konservative stod, da de sad i regering, bag 95 pct. af dem.

Kl. 10:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:45

Ellen Trane Nørby (V):

Det er fuldstændig korrekt, at den store sænkelse af skatten på arbejde, som vi gennemførte i 2009, var finansieret ved, at der var nogle andre skatter og afgifter, der blev hævet, men det ændrer ikke ved, at de krone for krone blev brugt til at sænke skatten på arbejde. Det er jo der, det står i fuldstændig skærende kontrast til den politik, som regeringen har ført, hvor man sammen med Enhedslisten sidste år hævdede skatter og afgifter for 5 mia. kr., og det var ikke for at sænke skatterne andre steder, men for at bruge pengene. Det gav en almindelig arbejderfamilie et mindre rådighedsbeløb på 3.400 kr., mens vores afgifter blev brugt til at sænke skatten på arbejde.

Vi havde et skattestop, som sikrede ro omkring danskernes økonomi, som sikrede, at en almindelig arbejderfamilie i 2011 havde 35.000 kr. mere til rådighed, end den ellers ville have haft. Det er den store forskel på SF's og Venstres skattepolitik. Vi opkræver ikke flere penge for at bruge dem. Vi opkræver nogle gange nogle målrettede afgifter for samtidig at sænke andre skatter og afgifter.

Kl. 10:46

Formanden:

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr for en kort bemærkning.

Kl. 10:46

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Fru Trane Nørby forsvare den danske model. Det er jo sådan, at formanden for Venstre i modsætning hertil har sagt, at lønningerne skal ned på tysk niveau. Der er det bare, jeg vil prøve at spørge, om det er

sådan, at fru Trane Nørbys opbakning til den danske model betyder, at hun synes, at vi i Danmark har nogle lønninger, der er høje. Eller har vi nogle lønninger i Danmark, der er for lave?

Kl. 10:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:47

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen jeg vil gerne gentage, at vi ikke blander os i, hvordan de lønninger, som danskerne aftaler, er. Vi blander os ikke i, hvad der er i forhold til arbejdsmarkedets parter forhandlinger, og det mener jeg heller ikke er noget, som det tilkommer os at gøre. Hvis det er noget, som regeringen har planer om at gøre, så må regeringen jo fremsætte et lovforslag på det punkt. Jeg kan også høre, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr har et eller andet notat, der drejer sig om, hvad hr. Lars Løkke Rasmussen skulle have sagt på DI's topmøde i sidste uge. Jeg kan sige, at diskussionen i sidste uge handlede om rammevilkår, altså om rammevilkår for danske virksomheder. Der må jeg efter debatten i dag jo bare konstatere, at Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten ikke deler vores bekymring for, at der er danske arbejdspladser, hvor man må dreje nøglen om, og hvor man må flytte produktionen til udlandet.

Jeg tror sådan set, at de mennesker, der har mistet deres arbejde på Tican, eller som har mistet deres arbejde ude på Toms Chokoladefabrik, eller som har mistet deres arbejde på Vestas, er enormt bekymrede for, at der, hvis man forringer konkurrencevilkårene på de danske arbejdspladser endnu mere, så vil være endnu flere af deres kollegaer, der må stille sig op i ledighedskøen.

Der synes jeg egentlig, at det, vi som Folketing burde have en pligt til, var, at vi i fællesskab fandt nogle løsninger på, hvordan vi får klaret de problemer.

Kl. 10:48

Formanden:

Tak. Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 10:48

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Så vil jeg godt i dag citere fra hr. Lars Løkke Rasmussens bemærkninger på hjemmesiden, hvor han siger:

»Der er en tendens til at gentage det gamle mantra om, at når de andre er billigere, skal vi være bedre. I takt med at de andre bliver bedre, så må vi nok blive lidt billigere. Se, det er ikke en ambition om, at vi skal konkurrere med asiatiske lønninger – det skal vi ikke. Men det er en ambition om, at vi i det mindste skal kunne konkurrere med vores nabolande.«

Vil fru Trane Nørby give Venstres formand ret i det, eller synes hun, at lønningerne er på det niveau, som de skal være?

Kl. 10:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:49

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen det har jo overhovedet ikke noget at gøre med lønningerne. Det har noget at gøre med det, der er de generelle rammevilkår for dansk produktion, det være sig vores udviklingsafdelinger, eller det være sig vores produktionsarbejdspladser. Vi må bare sige, at det er sådan, at Sverige som vores naboland, når det nu er, at man i Sverige sænker selskabsskatten, så også får en mulighed for at kunne tiltrække nogle virksomheder eller får en mulighed for at kunne fastholde nogle virksomheder, hvilket vi forpasser muligheden for at kunne

gøre i Danmark. Og når det er, at man i Tyskland går ind og lemper på nogle afgifter eller man lader være med at implementere en EU-lovgivning lige så nidkært, som vi gør i Danmark, så giver man også de tyske arbejdspladser nogle bedre produktionsvilkår. Der er det da dybt bekymrende, hvis vi i Danmark så bare lukker øjnene, sådan som regeringen gør, og vi fortsat sætter skatter og afgifter op. Det er noget, der gør, at de danske arbejdspladser bliver presset. Der er man jo, hvis man ikke vil se det i øjnene, bare med til at forværre krisen, og så er man med til at forlænge rækken af danskere, som mangler et arbejde.

Der havde vi fra Venstres side sådan set håbet, at der i forbindelse med den fremstrakte hånd, som vi er kommet med, i forhold til finanslovforhandlingerne, altså om, at vi i fællesskab kan lave reformer på nogle af de områder, der er nødvendige – på SU'en, så vi kan få flere unge igennem vores uddannelsessystem, på kontanthjælpsområdet – ville have været en opbakning til, at vi i fællesskab kunne have løst de problemer.

Kl. 10:50

Formanden:

Hr. Ole Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 10:50

Ole Hækkerup (S):

Tak. Jeg har siddet og lyttet til Venstres ordfører, og jeg prøver at få lidt has på Venstres arbejdsmarkedspolitik. Sådan som jeg nu kan forstå ordføreren, er det sådan, at Venstre siger: Løn, det ordner arbejdsmarkedets parter. Så siger Venstre: Så vil vi gerne lave reglerne om for, hvordan man aftaler løn.

Så er mit spørgsmål til Venstres ordfører: Hvis man laver reglerne om for, hvordan man aftaler løn, tror Venstres ordfører så, at det vil betyde højere lønninger eller lavere lønninger?

Kl. 10:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:50

Ellen Trane Nørby (V):

Det, vi har et beslutningsforslag om, er at sikre, at en lovlig virksomhed, som har indgået en lovlig overenskomst, ikke kan opleve, at de ikke kan få afhentet deres skrald, og at de ikke kan få leveret post, fordi man laver en blokade mod dem. Det er jo ikke noget, der på nogen måde handler om at gå ind og regulere danskernes lønningerne, og det bliver det heller ikke, ligegyldig hvor mange socialdemokrater der stiller spørgsmålet i dag. Det handler om at have respekt for, at danske lønmodtagere og arbejdsgivere frit kan organisere sig i de arbejdsgiverforeninger eller i de lønmodtagerforbund, som bedst repræsenterer deres interesser.

Kl. 10:51

Formanden:

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 10:51

Ole Hækkerup (S):

Tak. Svaret gjorde det ikke lettere at få has på Venstres arbejdsmarkedspolitik, og det er måske næsten lettere at forestille sig nogle af dem, der har været omtalt her, i stiletter, end det var at forstå, hvad Venstres arbejdsmarkedspolitik egentlig går ud på, om end jeg så tror, vi måske skal finde nogle lidt andre forsøgspersoner end dem, der har været fremhævet indtil videre. Men lad mig så spørge på en anden måde: Mener Venstre, at folk får for meget i løn?

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:52

Ellen Trane Nørby (V):

Nej, jeg mener ikke, at folk generelt får for meget i løn. Nu er det jo sådan en abstrakt diskussion, for får hr. Ole Hækkerup for meget i løn? Vi blander os ikke i lønningerne, det gør arbejdsmarkedets parter, det organiserer man sig ud af. Det, vi til gengæld var med til i 2006, var at ophæve eksklusivretten, sådan at danskerne kunne melde sig ind i de fagforeninger, som de synes repræsenterede deres interesser. Det, vores beslutningsforslag handler om, er, at når en virksomhed har indgået en lovlig overenskomst, skal man så kunne gøre sådan, at de ikke kan få anvist folk fra jobcenteret, at de ikke kan få afhentet skrald, at de ikke kan få leveret post fra Post Danmark, eller skal vi respektere den frihed, der ligger i den danske arbejdsmarkedsmodel, der går ud på, at arbejdsgivere og arbejdstagere kan organisere sig frit og altså ikke er noget, vi blander os i herindefra?

Kl. 10:53

Formanden:

Så siger jeg tak til Venstres ordfører. Så er det hr. Magnus Heunicke som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:53

(Ordfører)

Magnus Heunicke (S):

Jeg vil gerne starte med at nævne det lille jubilæum, som dagen i dag faktisk også markerer, for vi har jo 1-års-jubilæum her i Folketinget nu i dag. Jeg ved godt, at det ikke altid har været lige nemt. Jeg tror også, at der er mange, for hvem det er overraskende, at vi ville komme op på et helt år, og der er også delte meninger i salen om det. Jeg vil gerne være den første til at ønske tillykke med, at der her ved åbningsdebatten er gået præcis 1 år, siden vi sidste gang havde fornøjelsen af at have hr. Lars Løkke Rasmussen heroppe på talerstolen til at holde en tale.

Det er 1 år siden, Venstres formand havde noget politik, som han mente han kunne stå på mål for her på landets vigtigste talerstol. Dengang tog han ordet kl. 23.57 som privatist, hedder det, og det er måske meget sigende, altså det her med privatist – dermed mener jeg alle de millionergaver i form af overbetaling af privathospitaler, som hr. Lars Løkke Rasmussen stod for som sundhedsminister; opblomstringen af private sundhedsforsikringer betalt af de skatteydere, der ikke selv havde råd under VKO. Med alle de angreb på fællesskabets værdier, som Venstre står for under hr. Lars Løkke Rasmussen, så er det vel netop som privatist, danskerne kender ham.

Den sidste reelle tale, jeg faktisk kan huske at oppositionens leder holdt, holdt han, sidste gang han stod her på Folketingets talerstol som partiformand. Det er 1 ½ år siden. Da prøvede han at bilde danskerne ind, at krisen var overstået, forsvundet som dug for solen, takket være hans såkaldte lederskab. Efter at han havde tabt 130 job om dagen, hver eneste dag, som statsminister i Danmark, sagde han, og jeg citerer:

Vi er netop kommet igennem den værste økonomiske krise i mange år. Vi har nu lagt krisen bag os.

»Vi har nu lagt krisen bag os«! Venstre opdagede krisen for sent, Venstre håndterede krisen forkert, og Venstre afblæste krisen alt for tidligt. Derfor var det dyrt for Danmark at have hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister. Derfor har vi nu en regering baseret på et nyt flertal, som skaber arbejdspladser, som sikrer en troværdig økonomi, og som rustar nationen til fremtiden ved at investere i vores skoler, i grøn energi og i et socialt løft til dem, der har aller mest behov for det.

Jeg synes, det er en styrke, at vi bruger kriser til at bygge Danmark op. I 1930'erne under Stauning byggede vi Storstrømsbroen og Lillebæltsbroen, bl.a. for at skaffe arbejde til de mange arbejdsløse. I 1970'erne brugte vi energikrisen til at gøre Danmark til et af de lande, der varmer husene op på den mest effektive måde. I 1990'erne fik vi bl.a. bugt med den høje arbejdsløshed ved for alvor at sparke den nye industri omkring vindmølleindustrien i gang.

Her i 10'erne har vi fat i alle håndtag igen. Der bliver bygget tunnel til Tyskland. Vi bygger storstrømsbro en gang til. Vi energirenovierer huse og vores institutioner for fuld kraft. Vi sætter vindmøller på havet, solceller på tagene. Vi skaber tusindvis af arbejdspladser ved at fremtidssikre vores fælles velfærdssamfund, og vi skaber jo samtidig en vej ud af krisen, nemlig den krise, som de 10 spildte år i de brølende 00'ere slet ikke rustede os til at møde.

Når jeg i dag hører Venstre, er det, som om de fuldstændig har fået slettet de sidste 10 år af hukommelsen. Skal vi virkelig have den politik, der ved at give kæmpe skattelettelser til de rigeste skabte økonomiske bobler, tilbage? Skal vi virkelig have mere af den politik, der overhørte alle advarsler og førte Danmark lige direkte ind i krisen? Skal vi virkelig have mere af den politik, der forværede krisens konsekvenser for tusindvis af danske familier? Nej. Nu skal fællesskabet styrkes. Nu skal der løftes i flok. Nu skal Danmark tilbage på sporet.

Kl. 10:57

Vi Socialdemokrater ved i vores hjerter, hvad det betyder for en far eller en mor at gå den tunge vej hjem, sætte sig ved køkkenbordet og skulle fortælle familien, at nu er det slut for denne gang, nu kommer der ikke mere løn ind, nu er der ikke længere brug for far eller mor på arbejdsmarkedet. Vi ved, hvilken utryghed det skaber i familierne, når man er bange for, at man skal miste jobbet. Vi ved også, hvordan nedskæringer i vores fælles velfærd først og fremmest rammer helt almindelige danske familier, der er afhængige af gode skoler, et godt og gratis sundhedsvæsen og en værdig ældrepleje. Derfor standsede vi den blødning, som Venstre lod fortsætte, af de danske arbejdspladser. Derfor skaber vi næste år 21.000 job i vores kickstart, og derfor er vi stolte af at være Danmarks arbejderparti nr. 1.

Imens sidder de hos Venstre og venter på, at en samling superhelte skal komme flyvende. Det er dem, hr. Løkke Rasmussen kalder hverdagens helte. Og hvem er så er det? Er en hverdagshelt en skolelærer, der tager fat i kraven på en ung, begavet knægt, som bruger for meget tid på at hænge ud med de forkerte og for lidt tid på lektierne? Nej, ikke hos Venstre. Er det måske den travle tømrer, der bruger aftener og weekender som træner i den lokale fodboldklub? Er han en af hverdagens helte? Nej, ikke ifølge Venstre. Hvad så med en arbejdsløs nyuddannet elektriker, der fik en fyreseddel sammen med sit svendebrev og siden har knoklet i løntilskudsjob, virksomhedspraktik og taget kurser, og som stadig klør på for at få det svære fodfæste på arbejdsmarkedet?

Nej, det er ikke hverdagens helte i en Venstremands øjne. Spørg bare hr. Løkke Rasmussen. Han stod forleden til topmødet i Dansk Industri og så ud over forsamlingen af erhvervslivets spidser – det er jo primært mænd – mennesker med millioner på kontoen, Mercedes i garagen, villaer i landets dyreste kvarterer, altså folk, der jo tilhører den absolutte økonomiske elite i Danmark. Da lod hr. Lars Løkke Rasmussen hjertet løbe af med sig og erklærede: I er hverdagens helte.

Jeg vil gerne slå fast, at jeg har en kæmpe respekt for de danske erhvervsledere. Vi har masser af dygtige, fremsynede erhvervsfolk i Danmark – og godt for det! Sammen med dygtige medarbejdere er det jo helt afgørende for, at Danmark efter 10 års stilstand kan rykke frem igen med konkurrencekraft og eksport. Men der er jo også dele af erhvervslivet, der har, jeg tror man må kalde mindre format.

Forleden kunne en nyudnævnt direktør forlade Svendborg Sparekasse efter kun 19 dage, under 3 ugers arbejde, men med en bonus

på 1 mio. kr. på lommen. Det er jo velbetalt dovenskab. Og han hed vist ikke engang Robert. Denne bankdirektør repræsenterer selvfølgelig ikke dansk erhvervsliv, lige så lidt som Robert repræsenterer danske arbejdsløse, men kontrasten er jo alligevel slående. På den ene side er der de vellønnede direktører med bonus i inderlommen, Venstres helte, og på den anden side er de danske lønmodtagere, der i år – uden strejker, uden arbejdsnedlæggelser, uden demonstrationer – har accepteret historisk ansvarlige overenskomster. Mange oplever en reel lønnedgang, men de accepterer det, for de ved godt, at Danmark står i en svær situation.

Hvad er så Venstres budskab til de mennesker, dem, der knokler hver eneste dag for at få Danmark ud af krisen? Ja, budskabet fra Venstre er, at de danske familier godt kan forberede sig på dramatiske lønnedgange, for det er jo lige netop konsekvensen af Venstre og Dansk Folkepartis forslag om at fjerne danske lønmodtageres ret til at sige fra over for polske og rumænske overenskomster her i Danmark.

Der er i sandhed en ny alliance her i dansk politik – en alliance mellem Venstre og Dansk Folkeparti; en alliance med målrettede angreb på de lavtlønnede danskere; en alliance, der sætter spørgsmålstegn ved noget helt grundlæggende, nemlig om man skal kunne leve og forsørge sin familie ved at have et fuldtidsarbejde i Danmark. Jeg tror faktisk, der er en del borgerlige vælgere, som vil opfatte det som noget af et tvangsægteskab sådan at slå pjalterne sammen mellem Venstre og Dansk Folkeparti, og konsekvensen af deres forslag er, at vi risikerer at få en ny underklasse i Danmark, og at vi skubber de familier ud i fattigdom, hvor far og mor arbejder 40, 50, 60 timer om ugen, men til så lav en timeløn, at der alligevel ikke er råd til at forsørge familien.

Den måde ser vi ikke på mennesker på i Danmark. Det har vi aldrig gjort, og det kommer vi aldrig til at gøre. Derfor vil jeg på vegne af partierne Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten fremsætte og med formandens tilladelse oplæse følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at Danmark stod dårligt rustet til at stå imod den økonomiske krise og derfor mistede uforholdsmæssigt mange arbejdspladser. Den økonomiske krise har fortsat et alvorligt tag i Danmark.

I den situation er der fortsat behov for en politisk indsats for at skabe arbejdspladser på kort og på lang sigt, bl.a. gennem grøn omstilling, at bekæmpe ulighed, fattigdom og social dumping samt at løfte Danmark uddannelsesmæssigt, så den næste generation bliver den dygtigste nogen sinde.

(Forslag til vedtagelse nr. V 2).

Kl. 11:03

Formanden:

Det af hr. Magnus Heunicke fremsatte forslag til vedtagelse på fire partiers vegne vil selvfølgelig indgå i den fortsatte debat.

Så har vi 40 timer (*munterhed*) – 40 minutter til korte bemærkninger, og det bliver igen ca. 10, vi kan nå. Den første er hr. Karsten Lauritzen, værsgo.

Kl. 11:03

Karsten Lauritzen (V):

Det var en spændende tale, som blev holdt af den socialdemokratiske politiske ordfører. Man fik jo næsten det indtryk, at det kunne have været en tale, som hr. Magnus Heunicke kunne have holdt, hvis hr. Magnus Heunicke repræsenterede et oppositionsparti og ikke et regeringsparti.

Der var ikke så meget om, hvordan man vil skabe vækst, hvordan man vil skabe arbejdspladser. Der var en masse angreb. Men lad os lade polemikken ligge, og lad os i stedet for koncentrere os om det,

som vi har en fælles interesse i, nemlig at skabe arbejdspladser, at skabe vækst i det her land. Og der bliver jeg bare nødt til at fortælle hr. Magnus Heunicke, at ude i virkeligheden, i Nordjylland, hvor jeg kommer fra, og hvor jeg er valgt, bliver folk fyret. Og de bliver fyret som følge af den politik, som hr. Magnus Heunicke parti og regeringen fører – som følge af en sukkeafgift, som følge af at man pålægger erhvervslivet flere afgifter i stedet for at forbedre deres konkurrencevilkår.

Jeg vil gerne vide: Hvad ønsker Socialdemokratiet og hr. Magnus Heunicke helt præcis at gøre for at skabe arbejdspladser i f.eks. Nordjylland?

Kl. 11:05

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:05

Magnus Heunicke (S):

Hvis man lægger al polemik til side og laver regnestykket, et ganske nøgternt regnestykke, om, hvordan det er gået med arbejdspladserne, og hvordan det ser ud med arbejdsledigheden efter regeringsskiftet, så tror jeg, at selv Venstres mest ihærdige og nidkære politikere vil indrømme, at det er lykkedes at stoppe blødningen – det er lykkedes at stoppe blødningen.

Lige før blev der stillet et spørgsmål til Venstres ordfører, som handlede om, hvor mange af de skatte- og afgiftsstigninger, som er sket fra 2010 til 2013, der skyldes VK-regeringen, og hvor mange af dem der skyldes den nye regering. Og svaret var jo, at 95 pct. – 95 pct. – skyldes VK-regeringen. Og derfor er det – med al respekt – en kende hult, når man nu anklager den nye regering for at have ansvaret for de afgifter, som man selv indførte, og mens man havde et resultat, der hed minus 130 arbejdspladser i Danmark hver eneste dag, da man sidste gang havde ansvaret for Danmark.

Kl. 11:06

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 11:06

Karsten Lauritzen (V):

Igen var der jo ikke et eneste bud i svaret på, hvordan vi skaber arbejdspladser i f.eks. det nordjyske område. Der var ikke noget, jeg kan tage med til de nordjyder, der er fyret på Siemens fabrik, til de nordjyder, som står til at blive fyret på Fynbo Foods på grund af en sukkeafgift, der træder i kraft den 1. januar, til de folk, der er blevet fyret på Aalborg Portland som følge af en NOx-afgift, som er indført. Der var ingen svar. Den socialdemokratiske ordfører giver ingen svar på, hvordan vi skaber arbejdspladser. Man fortsætter med at angribe den tidligere regering. Jeg synes helt ærligt, det er på tide, at regeringen og Socialdemokratiet påtager sig det ansvar at skabe nogle arbejdspladser i det her land i stedet for at nedlægge dem. Det er i hvert fald det budskab, som jeg tror nordjyderne, der står til at blive afskediget som følge af regeringens erhvervsskadelige afgifter, godt kunne tænke sig at komme med.

Jeg vil godt spørge hr. Magnus Heunicke, hvorfor man ikke ønsker at opretholde boligjobordningen. I Nordjylland skaber den masser af arbejdspladser til håndværkere, men den ønsker man at nedlægge. Hvorfor nedlægger man job?

Kl. 11:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:07

Magnus Heunicke (S):

Når regeringen er en af de få regeringer i hele Europa, som formår kunsten på den ene side at holde en stærk, troværdig – i vores tilfælde dansk – økonomistyring, skabe en stærk troværdighed om dansk økonomi, og på den anden side lave målrettede sociale forbedringer og samtidig, for det tredje, formår at lave en kickstart, der næste år skaber 21.000 arbejdspladser fordelt i hele Danmark, så er det jo en præstation, som jeg er stolt af. Jeg er stolt af at være en del af et parti, som knokler med den dagsorden, og som leverer resultater i forhold til den dagsorden.

Hr. Karsten Lauritzen spørger konkret til boligjobordningen, og jeg vil sige, at når vi foreslår den omlagt og stoppet, betyder det, at den skal omlægges til disse nye muligheder, som der kommer i vores store energiaftale, som Venstre jo også efter mange krumspring endte med at ville lægge stemmer til, for der har vi jo netop mulighed for masser af energirenoveringer, både for så vidt angår offentlige og private husstande. Og det synes vi faktisk er den bedste måde at bruge pengene på, altså at energirenovere.

Kl. 11:08

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 11:08

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Så kom der mikrofon på. Jeg hørte ordføreren tale meget om arbejdsmarked og de ledige og mulighederne for løntrykkeri. Vi har også tidligere i formiddag hørt ganske mange fra venstrefløjens bekymre sig om løndannelsen på det danske arbejdsmarked. Det synes jeg selvfølgelig er en rigtig, rigtig god og nyttig diskussion.

Derfor vil jeg spørge Socialdemokratiets ordfører, om ikke en af de virkelige trusler mod danskernes lønninger kommer som følge af den meget, meget store andel af østeuropæere, der er på det danske arbejdsmarked. Altså, der er over 60.000 østeuropæere, der fuldstændig legalt arbejder på det danske arbejdsmarked, men som jo dagligt trykker danskernes mulighed for at få de lønninger, danskerne gerne vil have.

Det siger jo sig selv, at når man kommer fra en baggrund, hvor selv små lønninger i Danmark kan være gode lønninger set i forhold til det niveau, man har i hjemlandet, så byder man sig jo til med en indsats på arbejdsområder, hvor danskerne i dag får en højere løn. Derfor får danskerne det pres, at de enten må acceptere lavere løn for at fastholde arbejdet eller se sig udkonkurreret af østeuropæere. Jeg vil sige til hr. Magnus Heunicke: Er det ikke et af de problemer, Socialdemokratiet burde tage sig af og burde diskutere her i dag, hvis man virkelig i hjertet er ægte bekymret for, hvordan danskerne kan fastholde fornuftige lønninger?

Kl. 11:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:10

Magnus Heunicke (S):

Som noget af det allerførste startede den nye regering med et initiativ, der skal forhindre social dumping. Det er jo primært østeuropæere, der kommer til Danmark og arbejder på vilkår, som er meget fjernerne fra det, som vi kender på det danske arbejdsmarked, og som jo også betyder – det er jo rigtigt, hvad hr. Kristian Thulesen Dahl siger – at man underminerer det danske arbejdsmarked.

Indtil nu har det været fagbevægelsen, som bravt har stået og kæmpet fra byggeplads til byggeplads, men efter regeringsskiftet

står den jo ikke alene, så kommer myndighederne med, så kommer ministerierne med, så bliver der tjekket op på, om man arbejder på danske løn- og arbejdsvilkår, når det foregår i Danmark. Sådan må det jo være.

Derfor er det jo utrolig hult at høre, at det er et spørgsmål, man skulle kere sig om fra Dansk Folkepartis side, al den stund at Dansk Folkeparti jo er medforslagsstiller til et forslag, som vil forhindre, at den danske fagbevægelse kan stå vagt om solidariteten og om danske løn- og arbejdsvilkår ved at lave blokader på de steder, hvor man underbyder danske løn- og arbejdsvilkår.

Kl. 11:11

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 11:11

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det sidste vil jeg jo meget gerne have lejlighed til at diskutere med både hr. Magnus Heunicke og andre i løbet af dagen, det glæder jeg mig til. Men det, jeg ønsker her, hvor jeg har retten til at stille spørgsmål til hr. Magnus Heunicke, er altså at koncentrere mig om de østeuropæiske arbejdere, der er i Danmark.

Jeg må spørge hr. Magnus Heunicke: Hvilken effekt kan vi se af regeringens fantastiske politik, som er blevet udfoldet efter regeringsskiftet? Hvilke praktiske ændringer kan vi se? Er der tale om, at man kan se, hvis man drager rundt i landet, at problemet er blevet mindre? Er der tale om, at der er færre østeuropæere, der tager de danske job? Er der tale om, at nu er lønningerne, som østeuropæerne får, lige pludselig steget?

Altså, jeg tror, at hr. Magnus Heunicke skulle tage med mig rundt på en tur i fædrelandet og se nogle af de problemer, danske arbejdere står med. Så tror jeg, han ville se, at der overhovedet ikke er ændret en tøddel på den udfordring, som danske arbejdere står over for. Tværtimod oplever de et stigende pres fra østeuropæere, der helt lovligt kommer til Danmark og tager de job, som ledige danskere ellers kunne have fået til lønninger, der oftere er lavere end det, danskerne ville skulle have.

Kl. 11:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:12

Magnus Heunicke (S):

For det første: Hvis hr. Thulesen Dahl rejser rundt i Danmark og opdager ulovligheder på danske arbejdspladser og byggepladser, oplever, at der er ulovlig løndumping, at man arbejder uden regler for arbejdsmiljø og sikkerhed, så vil jeg meget kraftigt anbefale, at man lynhurtigt melder det til de rette myndigheder. Jeg tror, det ville være på sin plads at få det klaret.

For det andet: Vi må se på, hvad vi så kan gøre. Vi må sige: Hvad er det egentlig, Dansk Folkeparti har gjort, hvad har deres forslag været? Hvad har de gjort igennem 10 år, da de havde magten, da de var en del af VKO-blokken? Intet, intet overhovedet. Så der skal gøres noget ved det.

Derfor har denne regering haft det som et af vores allerførste mål at gøre noget ved det her problem. Det, der skal gøres, er jo at styrke myndighedernes indsats, men det er også vigtigt at styrke de danske lønmodtagere og arbejderes muligheder for at dygtiggøre sig og gøre sig dygtigere til at stå i den store konkurrence, vi står i.

Kl. 11:13

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:13

Kl. 11:17

Anders Samuelsen (LA):

Tak for det. Den socialdemokratiske ordfører siger, at der sikkert er en del, der er overraskede over, at regeringen stadig væk sidder. Jeg er overhovedet ikke overrasket – overhovedet ikke – men jeg er dybt chokeret over, hvor elendigt den gør det, dybt chokeret.

Fakta er, at vi har 0,3 pct. vækst i 2012. Vi har over 160.000 arbejdsløse. Nettoledigheden vil stige næste år. Vi har over 30 mia. kr. i underskud på de offentlige finanser. Aktiviteten er faldet med 0,5 pct. i andet kvartal. Det private forbrug falder. De private investeringer falder. Boligmarkedet har stadig væk åndenød. Store dele af finansieringen i 2020-planen er endnu ikke på plads. Konkurrenceevnen falder. Det her er fakta. Det er det, der er regeringens status efter 1 år.

Synes den socialdemokratiske ordfører selv stadig væk, at det går rigtig godt?

Kl. 11:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:15

Magnus Heunicke (S):

Først bliver jeg nødt til at rette en misforståelse. Hr. Anders Samuelsen må have misforstået et, synes jeg, centralt element i min tale, nemlig det, at jeg bare ville nævne og i al stilfærdighed sige tillykke med det 1-års-jubilæum, som oppositionens leder har i fraværet fra at stå på denne talerstol og holde en tale med politisk indhold. Det var det jubilæum, jeg markerede til at starte med.

Så kan man se på, hvordan det gik under den regering, som hr. Anders Samuelsen drømmer sig tilbage til – den, som hr. Samuelsen jo støttede – hvordan det så f.eks. gik med produktiviteten. Hvordan lå Danmark i forhold til de lande, vi skal konkurrere med, på OECD's liste over produktivitet? Vi lå jo på en sølle 28. plads blandt 33 lande. Vi blev overhalet af land efter land efter land gennem 10 spildte år. Vi fik ikke flere unge til at tage en uddannelse; vi fik ikke styrket vores konkurrenceevne; vi tabte. Og det kostede os dyrt, da krisen ramte os.

Derfor er det eneste rigtige for mig at se nu at styrke fællesskabet igen: Styrk uddannelserne, byg Danmark op fra grunden igen!

Kl. 11:16

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 11:16

Anders Samuelsen (LA):

Udenomssnak! Faktum er, at nettoledigheden vil stige næste år – det er Nationalbankens egne tal, som jeg henviser til her. Når så regeringen forsøger at gøre noget aktivt, nemlig med en akutpakke, guldæget, som vi læser det hedder på forsiden af Politiken i dag – nu gennemregnet af AK-Samvirke – hvad får man så ud af at bruge 190 mio. kr.? Man får 385 job ud af det. 385 job svarer til en gennemsnitsløn på 493.000 kr. Det svarer til en gennemsnitsmånedsløn på 41.000 kr. Det ville simpelt hen være billigere for nationen, om vi stak 385 arbejdsløse hver 40.000 kr. om måneden og så ellers bare lod dem holde deres hænder i lommen.

Man gør intet rigtigt – man gør intet rigtigt. Det er det, der er problemet. Det er derfor, Danmark halter bagud; det er derfor, vi mister arbejdspladser; det er derfor, som en konsekvens af regeringens politik, at Brugsen godt nok stadig væk åbner butikker, men at det nu er syd for grænsen.

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:17

Magnus Heunicke (S):

Der er måske behov for at minde hr. Samuelsen om, at hvis man kigger ud i Europa – og det ved jeg at man også gør i Liberal Alliance, for jeg ved, at nogle af partiets hovedsponsorer er flygtet fra Danmark og ud i Europa, hvor de så lever i skattely – kan man se, at der faktisk er en krise ude i Europa i øjeblikket. Der er faktisk lande i Europa, som taber arbejdspladser hver eneste dag. Det gjorde vi også i Danmark, indtil vi fik regeringsskiftet. Vi har stoppet den blødning, som fik lov til at fortsætte under VK-regeringen med Liberal Alliances støtte.

Om akutpakken, som blev nævnt, vil jeg sige, hvis jeg kan nå at sige noget hurtigt om den, at det, den åbner mulighed for, jo er jobrotation. Det er noget af det mest effektive. Vi har nye tal fra Nordjylland, som viser, at 98 pct. af dem, som kom i jobrotation, faktisk nu er begyndt at få et arbejde. Det er noget, vi gør, fordi vi mener, det er vigtigt at gøre en ekstra indsats for folk, der er arbejdsløse, og som ellers stod til at ryge ud af dagpengesystemet.

Man kan godt være uenig i det menneskesyn og uenig i, at der skal gøres noget ekstra, men så er vi jo bare uenige. Vi gør alt, hvad vi kan, for at få folk tilbage på arbejdsmarkedet igen.

Kl. 11:18

Formanden:

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 11:18

Mike Legarth (KF):

I Syd- og Sønderjylland, som jeg repræsenterer her i Folketinget, er der butiksdød. Der er arbejdspladserne flyttet over på den anden side af grænsen. Det er tyskerne, der besætter jobbene i butikkerne hos de handlende, og det betyder, fordi der er den gevinst ved at tage over på den anden side og handle, at afgifterne går i den tyske statskasse. Vi ser nu, at danske butikker flytter, Fakta flytter butikker og åbner butikker på den anden side af grænsen, altså i Tyskland. Det er jo et faresignal af de helt store. Vi har set, at grænsehandelen er eksploderet. Vil hr. Magnus Heunicke og Socialdemokratiet og regeringen være med til at trække de arbejdspladser tilbage og gøre det konkurrencedygtigt for danske købmænd at handle mod de tyske, så vi får både arbejdspladser og afgiftsprovenu til tilbage i den danske statskasse?

Kl. 11:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:19

Magnus Heunicke (S):

Vi gør alt, hvad vi kan, for at bevare og sikre og beskytte danske arbejdspladser. Jeg har godt lagt mærke til, at det er noget, man virkelig turnerer rundt med i øjeblikket hos Venstre og Konservative. Jeg ved ikke, om der er kommet en reklame ind ad døren fra en grænsebutik, så man er blevet opmærksom på, at der er noget, der hedder grænsehandel, og at det er skadeligt for dansk økonomi. Det tror jeg godt vi er klar over at det er. Vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at forhindre det. Men når man hører det fra de partier, som, da de sad i regering, opfandt og indførte en fedtafgift, når man hører det fra partier, som står for 95 pct. af de skatte- og afgiftsstigninger, vi har i Danmark, fra 2010 til 2013, så tror jeg, at der måske er et par danskere, som synes, at det er lige letkøbt nok at sige, at grænsehande-

len var et problem, der ikke eksisterede før, men som nu er boomet. Det er Venstre og Konservatives afgifter, som medfører grænsehandel.

Kl. 11:20

Formanden:

Hr. Mike Legarth.

Kl. 11:20

Mike Legarth (KF):

Det vil jeg jo betegne som en ussel kommentar og mangel på lederskab. Altså, vi kan jo ikke kigge i bakspejlet. Det er da klart, at skiftende regeringer har ansvaret for det afgiftsniveau, der er nu, men de seneste tal viser, at de afgifter er for høje, og at det har en katastrofal betydning for Danmark. Og så synes jeg da, at det ville klæde ordføreren fra et regeringsparti at tage ansvar og medvirke til løsninger for at forhindre den tilstand, vi er havnet i. Det, jeg spørger om, er: Vil hr. Magnus Heunicke på vegne af regeringen være med til at trække de arbejdspladser, vi helt åbenlyst har tabt, fordi afgifterne er for høje, tilbage til Danmark? Vi fra konservativ side har sagt til regeringen, at vi gerne medvirker til at fjerne både sukke-rafgiften og fedtafgiften, og især skal vi – det er vores særskilte standpunkt – ligestille afgifterne på øl og vand, som er de største lokkevarer, der gør, at folk kører ned på den anden side af grænsen. Vil regeringen medvirke til at skabe en løsning på det?

Kl. 11:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:21

Magnus Heunicke (S):

Ja, hvis det er muligt for os. Hvis det er muligt for os at finde midler til at stoppe den fedtafgift, som De Konservative og Venstre selv opfandt, selv indførte, så vil vi gerne det, ligesom vi fik elimineret den multimedieskat, som Venstre og Konservative opfandt og indførte, ligesom vi fik elimineret og fandt midler til at fjerne den iværksætterskat, som Venstre og Konservative også indførte. Og jeg kan ikke lade være med at tænke, hvis man sådan taler om fremtidens Danmark: Multimedier, iværksætteri, mon det er noget, man sådan skal leve af fremover? Jeg tror nok, at det er svært som parti at stå som en stor fremtidsgarant, hvis man siger, at man finder på at beskatte og lægge afgifter på så vigtige ting for Danmarks fremtid. Jeg kan ikke forstå, at man kan finde på det. Vi har fjernet det, og vi medvirker også gerne – hvis det er muligt at finde midler – til at fjerne fedtafgiften.

Kl. 11:22

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning. Vi venter på en mikrofon til fru Ellen Trane Nørby, der var den.

Kl. 11:22

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg synes egentlig, det er trist. En ting er, at hr. Magnus Heunicke bruger hele sin tale på at kigge bagud og kritisere alle andre i stedet for at tage ansvar, noget andet er, at det også fortsætter her i spørgsmålene. Det synes jeg jo egentlig bare giver et meget godt billede af den situation, Danmark står i, nemlig at regeringen ikke ønsker at tage ansvar, ikke ønsker at lede, ikke har nogen svar overhovedet, hvad enten det er til slagterimedarbejderne, til de produktionsansatte eller til folk, der nu mister deres job i udviklingsafdelingerne, fordi man skærer 240 mio. kr. på Højteknologifonden. Det synes jeg er enormt trist.

Men lad mig så prøve at tage fat der, hvor hr. Mike Legarth også spurgte, nemlig på grænsehandelen. Jeg bor også nede i det område, hvor hver tiende detailbutik er lukket. Man står og gør sig morsom og taler uden om alle de her skatter og afgifter. Hvorfor har Socialdemokraterne i finanslovudspillet ikke finansieret en afskaffelse af fedtafgiften, og hvorfor planlægger de fortsat en indførelse af sukke-rafgiften, som vil betyde nedlæggelse af 1.200 danske job, hvis Socialdemokraterne mener, at det er dårlige afgifter? Så skulle man da i stedet for komme med nogle løsninger, så Danmark kan komme fremad, og så folk kan få et arbejde, så vi kan skabe bedre vilkår for danske arbejdspladser.

Kl. 11:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:24

Magnus Heunicke (S):

Det er meget dristigt, synes jeg, af partiet Venstre nu at gå ind i debatter om de forskellige finanslovsforslag, for så vidt jeg forstår beregningerne af Venstres forslag til finanslov, så er det gennemhullet og har et milliardstort hul; en manglende finansiering på 6 mia. kr. Så kender vi jo Venstre igen, altså ufinansierede gaver, ufinansierede lettelser. Og der er kun et sted, man kan finde pengene, nemlig i vores fælles velfærd.

Så jeg må jo stille et modspørgsmål til fru Ellen Trane Nørby bare sådan helt for at få det opklaret her. Jeg kan forstå, at Venstre er meget, meget vrede over sukke-rafgiften, som ikke er indført endnu. Den er ikke indført, den er ikke trådt i kraft, den har ikke haft betydning for grænsehandelen. Men det ligger i planlægningen, at den skal indføres, det er rigtigt. Er det en del af Venstres finanslovudspil at finansiere en fjernelse af sukke-rafgiften – ja eller nej?

Kl. 11:24

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 11:24

Ellen Trane Nørby (V):

Sagt til hr. Magnus Heunicke: Jamen de penge er jo ikke brugt endnu. Så spørgsmålet burde jo lyde tilbage: Hvorfor bruger regeringen nogle penge fra en sukke-rafgift, hvis man er imod sukke-rafgiften? Vi har ikke brugt pengene, det har regeringen. Og derfor regner man vel fortsat med at indføre den her pr. 1. januar med den konsekvens, at over tusind danske arbejdspladser vil være i fare.

Men lad os nu lige kigge på, hvad det egentlig var, jeg spurgte hr. Magnus Heunicke om. For jeg bad egentlig om et klart svar. Det eneste, jeg fik tilbage, var kritik af Venstre. Det kan jeg godt leve med. Kritisér endelig. Men jeg synes egentlig, det er trist for Danmark, at vi har et stort regeringsparti, som ikke selv kommer med nogen svar, men kun kritiserer alle os andre.

Derfor vil jeg egentlig godt spørge til grænsehandelen og de afgiftsstigninger, som regeringen planlægger. Hvad er det, der er svaret fra hr. Magnus Heunicke til de mange mennesker, der har mistet deres job? I Kvickly i Tønder er det seks personer. I SuperBest i Kruså er det fire personer. Jeg besøgte dem alle sammen i mandags. De synes ikke, at regeringen giver nogen svar. Det eneste, jeg har hørt fra hr. Magnus Heunicke, er, at regeringens kickstart giver 21.000 arbejdspladser til næste år. Jeg tror faktisk, at danskerne forventer, at regeringen gør det lidt bedre og kommer med lidt flere konkrete svar end det, vi har hørt i dag.

Kl. 11:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:26

Kl. 11:29

Magnus Heunicke (S):

Nu siger Venstres ordfører det jo selv. Det er rigtigt, at vi planlægger nogle afgiftsstigninger på nogle områder, nemlig på usunde fødevarer. Det er fuldstændig rigtigt. De er ikke trådt i kraft endnu, men de kommer til at træde i kraft.

Men så siger ordføreren også, at der allerede er sket fyringer, og at man har mistet hver tiende butik i Syd- og Sønderjylland, og at grænsehandelen er boomet. Jamen hvem har så ansvaret for det? Hvis de afgifter, vi har planlagt, ikke er trådt i kraft endnu, og hvis der allerede nu er en stigning i grænsehandelen, og hvis man allerede nu har mistet hver tiende butik, så er meldingen til Venstre: Så er det jo jeres egen politik. Så er det jo konsekvenserne af Venstres egen politik, som man prøver at løbe fra over for danskerne. Så jeg håber da, at fru Ellen Trane Nørby, da hun besøgte de butikker – det må så have været lukkede butikker, hun besøgte – indrømmede, at ja, det er noget, som er lukket, fordi VK-regeringen selv indførte f.eks. fedtafgiften. Jeg håber da, at det var det budskab, hun kom med. Jeg håber ikke, at det var historier om, at det var andres skyld.

Kl. 11:27

Formanden:

Hr. Søren Espersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:27

Søren Espersen (DF):

Tak. Jeg tror, at der i det danske folk er en vældig stor forståelse for, at når man er inde i en alvorlig økonomisk krise, udviser man også mådehold, og der spares på de statslige udgifter. Men der skal være rimelighed i det. Midt i alt det her og alle de nedskæringer, folk kommer ud for, og midt i, at folk måske mister deres eksistensgrundlag efter nytår, lader man fra regeringens side samtidig ulandsbistanden stige med 834 mio. kr. over 2 år. Når man dertil lægger de ekstraudgifter, der kommer til udlændinge her i landet, så kommer det op på over 1 mia. kr.

Jeg gerne høre, hvordan hr. Magnus Heunicke forklarer sine vælgere det, når han er ude blandt dem. Jeg ved godt, hvordan jeg selv klarer mine egne vælgere, men hvordan forklarer hr. Magnus Heunicke og Socialdemokratiet det her fænomen?

Kl. 11:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:28

Magnus Heunicke (S):

Det er jo et åbent spørgsmål, tak for det. Jeg tror, det handler om menneskesyn. Jeg tror, det handler om en gang imellem at sige og at tale det lidt op for hinanden, at det fællesskab, vi er en del af, er et af verdens stærkeste og et af verdens rigeste fællesskaber. Det er Danmark, og det er et privilegium at være dansker. Vi knokler for, at vi skal bevare vores fællesskab.

Men vi er også i en situation, hvor vi har et ansvar for hele kloden. Vi er et lille land, men hvis vi kan, vil vi være med til at mindske krige og konflikter og mindske sult og elendighed, og det synes jeg er godt, og det er for mig at se en smuk og fuldstændig dansk klassisk værdi, at vi selvfølgelig også er solidariske med dem, som er verdens allerfattigste. Det er den måde, jeg siger det til mine vælgere på, og for at være helt ærlig: De køber den fuldstændig, de er faktisk fuldstændig enige i, at det er smukt, at det er en smuk og god værdi, som vi ikke skal give køb på.

Formanden:

Hr. Søren Espersen.

Kl. 11:29

Søren Espersen (DF):

Nu synes jeg, at hr. Magnus Heunicke skal holde op med at stå og diskutere mit menneskesyn, som han overhovedet ikke kender. Hvor kender han overhovedet det fra? Er det sådan noget, han bare opfinder, og hvordan er hans eget menneskesyn? Det er en latterlig diskussion, og jeg troede, at vi for lang tid siden var ovre den. Det var sådan noget, der lå tilbage i Poul Nyrup Rasmussen tid, men det er tåbeligt. Lad være med at gå ind i mit indre. Det skal jeg nok klare selv, når jeg når frem til dommens dag.

Hr. Magnus Heunicke siger, at vi jo er verdens rigeste samfund, at vi har penge nok. Prøv at forklare det til de danskere, der ved nytårstid falder for dagpengegrænsen. Prøv at forklare til de familier, der pludselig står uden eksistensgrundlag efter nytår, og som Socialdemokraterne ikke vil være med til at hjælpe, at vi jo er verdens rigeste, og at det er smukt at give til udlandet. Prøv at forklare dem det. Jeg synes, det er amoralsk, at man på den ene side forlanger, at danskerne i den grad skal holde for, og at man på den anden side sprøjter penge ud af landet og ofte til korrupte regimer. Det er det, der sker.

Kl. 11:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:30

Magnus Heunicke (S):

Med al respekt, det er Dansk Folkepartis spørger her, som selv definerer, hvad der er moralsk, og hvad der er amoralsk. Hvad er det andet end et spørgsmål om menneskesyn? Hvad er det andet end et spørgsmål om, hvordan man definerer, hvad der er moralsk og amoralsk her i samfundet? Jeg vil godt selv definere, hvad jeg synes er moralsk og moralsk her i samfundet. Noget af det, jeg f.eks. synes er moralsk, er, hvis man selv foreslår og selv indfører at beskære dagpengene, og selv bærer det med ind til Finansministeriet før valget – det, Dansk Folkeparti gjorde, var jo, at de selv indførte det, selv stemte for det – og nu bagefter prøver at komme som prinsen på den hvide hest og siger: Nu vil vi da godt lige prøve at redde det hele, nu er vi da nogle, som her i sidste øjeblik godt vil være de store helte. Sådan fungerer det jo ikke. Der må man stå ved de beslutninger, man har truffet. Og når man overhørte advarslerne, må man jo sige: Ja, det står jeg på mål for. Vi Socialdemokrater står mål for, at vi gør alt, hvad vi kan, for at skaffe arbejdspladser, for at sikre, at de udsatte mennesker i Danmark kommer ind på arbejdsmarkedet igen.

Kl. 11:31

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:31

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak for det. Til nytår vil rigtig mange jo falde ud af dagpengesystemet. Ifølge Beskæftigelsesministeriets egne tal er det op til 16.000 danskere, der risikerer at stå i den situation. Nogle vil kunne få konstanthjælp, andre kommer til at få nul kroner at leve for, fordi de f.eks. har en ægtefælle med en indkomst. Det betyder altså, at vi risikerer at stå i en situation, hvor mange tusinde danskere må gå fra hus og hjem, fordi de ikke har noget arbejde. Det er jo ikke, fordi de ikke har lyst til at arbejde, men fordi der mangler arbejdspladser i Danmark, og det er, fordi Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og

De Radikale forringede det dagpengesystem, det sikkerhedsnet, som er med til at sikre os alle sammen, hvis ulykken sker.

Kl. 11:35

Jeg ved godt, at der er lavet en akutpakke, og jeg håber, at den virker. Jeg synes også, at den indeholder gode ting. Men jeg kunne alligevel godt tænke mig at spørge Socialdemokraterne: Hvor mange skal falde ud af dagpengesystemet, før Socialdemokraterne vil gribe ind?

Kl. 11:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:33

Magnus Heunicke (S):

Vi kæmper hver dag for at skabe arbejdspladser, og hver dag kæmper vi for, at folk i Danmark ikke skal gå på dagpenge og slet ikke skal falde ud af dagpengesystemet. Vi bakker op om, at vi har et stærkt socialt sikkerhedsnet på vores arbejdsmarked og for vores familier, for det betyder noget for dansk konkurrenceevne.

Men vi kæmper samtidig for, at det selvfølgelig ikke er et mål for nogen at gå og være ledig i årevis. Man skal hurtigst muligt ind på arbejdsmarkedet igen. Og så skal vi koncentrere kræfterne om dem, der er ledige. Vi skal bruge tiden, hvor folk er på dagpenge, meget klogere og meget bedre, end man har gjort i de sidste mange år, hvor det kun har handlet om at piske dem og handlet om at hive dem i aktivering.

Vi vil meget hellere bruge meget mere energi på at opkvalificere dem, så man bliver mere parat til at gå ind på arbejdsmarkedet igen og måske får nye kompetencer, så man er klar til det. Det er noget af det, som vi ud over vores akutpakke, som giver mulighed for jobrotation, fokuserer på. Så vi bruger alle værktøjerne i skuffen på målrettet at hjælpe de familier, som ellers ville være røget ud. Det, vi godt vil måles på, når vi næste gang står ved et valg, er: Hvad har vi leveret, og hvad har vi nået inden for mulighedernes kunst? Politik er jo, som også fru Johanne Schmidt-Nielsen ved, mulighedernes kunst.

Kl. 11:34

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 11:34

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Nej, regeringen bruger da ikke alle de redskaber, der er i skuffen. Der er da mulighed for at lave en forlængelse af dagpengeperioden, der er mulighed for at forkorte optjeningsperioden. Enhedslisten er jo kommet med et forslag, der i virkeligheden tager regeringen på ordet, når regeringen siger: Jamen det er jo ikke meningen, at folk skal være på dagpenge; de skal være i arbejde. Det tror jeg at alle i Danmark er enige om. Der siger vi: Lad os lave en jobgaranti. Der er rigtig, rigtig mange ting, vi kan gøre for at sikre de her mennesker mod at ryge ud af systemet og gå fra hus og hjem. Det er udelukken- de et udtryk for politiske valg, om man vil gøre noget eller ej.

Jeg stillede et meget konkret spørgsmål, som jeg ikke fik svar på, så derfor vil jeg stille det igen: Hvor mange skal til nytår falde ud af dagpengesystemet, før Socialdemokraterne mener, at det er så alvorligt, at vi bliver nødt til at gøre noget? Jeg er enig i, at vi skal skabe arbejdspladser, men hvis vi nu ikke når at skabe så mange arbejdspladser inden nytår, så de alle sammen kan komme i arbejde, hvad gør vi så? Hvor mange skal falde ud af systemet, før der skal gribes ind?

Kl. 11:35

Formanden:

Ordføreren.

Magnus Heunicke (S):

Situationen er jo alvorlig allerede nu. Jeg anser situationen for at være meget alvorlig, og vi tager den bekymring, som de mennesker, som står og kigger på, at slutdatoen nærmer sig, har, dybt alvorligt. Den bekymring tager vi så alvorligt, at vi jo har sat ind med initiativer i hele Danmark med akutpakke og kickstart, hvor antallet bliver mere end fordoblet næste år, nemlig fra 10.000 til 21.000. For os er det altså vigtigere at sikre regulære arbejdspladser.

Det kan lyde besnærende med jobgaranti og andet, men for os er det vigtigste at sikre regulære arbejdspladser til de grupper, som står til at komme i klemme. Så vi gør alt, hvad der står i vores magt, for at sikre, både for den enkeltes og for samfundets skyld, at vi får brudt det dødvande, som vi er i øjeblikket er i. Vi har stoppet blødningen, men vi er endnu ikke kommet fremad. Der skal vi fremad og få skabt flere arbejdspladser. Situationen i Europa er ikke nem. Det ved enhver. Men vi kæmper for det, og vi skaber næste år 21.000 arbejdspladser.

Kl. 11:36

Formanden:

Fru Mette Bock for en kort bemærkning.

Kl. 11:36

Mette Bock (LA):

Jeg ved ikke, om man skal le eller græde, når man hører ordføreren for landets største regeringsbærende parti bruge sin tid på en lang opremsning af drivende sentimentale floskler, af billeder på et Danmark, som får tankerne ledt hen på Matador, med den onde kapitalistiske bankdirektør, den hårdtarbejdende tømrer, den stakkels familiefar, som sidder hjemme på køkkenbordet og må sige, at end ikke hans mange, mange timers arbejde kan gøre, at han kan forsørge sin familie. Hallo, vil jeg sige til hr. Magnus Heunicke, kom lige tilbage til Danmark i 2012.

Tidligere talere har talt om, hvordan forholdene er i Sønderjylland, og jeg kan anbefale, at ordføreren tager en tur derned. Detailhandelen bløder. Jeg var forleden sammen med en direktør for ECCO, som fortalte om den store vækst, virksomheden har oplevet. I dag har man 20.000 arbejdspladser placeret rundtomkring i verden. Er væksten sket i Danmark? Nej, her er man nede på nu at have lige omkring 500 arbejdspladser. På spørgsmålet: Vil I kunne etablere arbejdspladser i Danmark fremover? er svaret: Nej, det vil vi ikke.

Jeg vil spørge hr. Magnus Heunicke: Er det vindmøllerne ude i havet, er det solcellerne på de danske tage, som skal gøre, at vi får skabt rigtige arbejdspladser? Kom nu ind i kampen, lav reformer, skab en politik, som gør, at vi får rigtige arbejdspladser i Danmark og ikke skal drive videre på en sentimental bølge om, at Danmark er et museum og ikke et levende land.

Kl. 11:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:38

Magnus Heunicke (S):

Held og lykke til Liberal Alliance med at sige til alle de medarbejdere, der er i vindmølleindustrien, at det ikke er ordentlige arbejdspladser. Det kan jeg forstå at man mener. Jeg tror nok, at der er mange, der går på arbejde hver dag og kommer hjem igen rimelig trætte og også får en lønseddel ind ad døren en gang imellem, der anser det for at være et arbejde for Danmark, faktisk et arbejde, som skaber værdi, og som også skaber eksport i Danmark. Så det er et arbejde, som jeg synes er et supergodt arbejde, og jeg synes, det er fuldstændig glim-

rende, at vi har rigtig mange, der arbejder inden for vedvarende energi i Danmark. Det er et af de flagskibe, vi har.

Jeg ved ikke, om vi havde det i Matadortiden, men vi har det i hvert fald nu i dag, ikke mindst takket være 1990'ernes satsning på det område, og det er den satsning, vi nu udbygger med vores energiforlig, som jeg godt ved at Liberal Alliance er sure over. Jeg har bare ikke hørt argumentet før nu. Det er åbenbart, fordi Liberal Alliance ikke anser det for at være reelle arbejdspladser, når man arbejder inden for vindindustrien i Danmark. O.k., der er vi altså så fuldkommen uenige.

Kl. 11:39

Formanden:

Fru Mette Bock.

Kl. 11:39

Mette Bock (LA):

Vindmølleindustrien er i dag en af de mest subsidierede industrier i Danmark overhovedet. Jeg har intet imod vindmøller. Lad os få alle de vindmøller, som der overhovedet kan være ude i havene, hvis det er den rigtige, billigste og mest effektive måde at skaffe energi på. Jeg er bare mere optaget af, at vi får skabt rigtige arbejdspladser, som hviler i sig selv, og hvor medarbejderne kan tjene deres lønninger, og at man har lyst til at etablere nye arbejdspladser i Danmark i stedet for at placere dem uden for landets grænser.

Vejen ud af Danmark er ikke lukket i forhold til danske arbejdspladser. Det fortsætter, og den nuværende regering har i modsætning til, hvad man kunne forvente af en socialdemokratisk ledet regering, intet gjort i forhold til at sikre reelle danske arbejdspladser. Vi har 800.000 mennesker på overførselsindkomst i Danmark, og så taler hr. Magnus Heunicke om den stakkels familiefar, der sidder på køkkenbordet og ikke kan tjene penge nok, selv om han arbejder hele ugen, til at forsørge sin familie. Jeg synes helt ærligt, det er for fatigt, vil jeg sige til hr. Magnus Heunicke.

Kl. 11:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:40

Magnus Heunicke (S):

Altså, det er jo svært at blive enig, jeg tror aldrig nogen sinde vi bliver enige. Hvis man synes, at det ikke er rigtige og reelle arbejdspladser til de danskere, som arbejder inden for vedvarende energi, med vindmøller og med andet, en buldrende succes for Danmark, som jo virkelig har gang i også eksporten, så held og lykke med det synspunkt. Der er jeg bare fuldstændig uenig.

Hvis man så samtidig prøver at sælge sig som et moderne, fremsynet parti, vil jeg sige endnu mere held og lykke. Det tror jeg faktisk er vanskeligt, at man altså ikke mener, at vedvarende energi, vindmøller og solceller, er vejen frem. Så er vi simpelt hen også uenige i den ting, men det er jo ikke noget nyt. Vi er ret uenige om mange ting, vi Socialdemokrater og Liberal Alliance.

Under den borgerlige regering blev vi overhalet på den danske produktivitet. Det siger OECD's egne tal. Vi lå på en sølle 28. plads ud af 33 lande, det var ikke godt nok. Hvad skete der under den borgerlige regering, i 10 år dengang i 00'erne, med vores uddannelsesniveau? Det steg jo ikke, der var ikke en stigning, der var faktisk et fald i den andel af en ungdomsårgang, der fik en ungdomsuddannelse. Det er jo nogle af de ting, vi skal forbedre for at styrke vores konkurrenceevne, og det er vores vej frem.

Kl. 11:41

Formanden:

Fru Tina Nedergaard for en kort bemærkning.

Tina Nedergaard (V):

Tak. Jeg synes, det er meget behændigt at få ordet netop nu for at få mulighed for at rette hr. Magnus Heunicke påstand om uddannelsesniveauet under den tidligere regering. Det var stigende, og det kan man forvisse sig om under profilmodellen. Det, man nemlig måler på, er de unges evne til at gennemføre uddannelse fremadrettet. Så de unge, som hr. Anders Fogh Rasmussen og hr. Lars Løkke Rasmussen har været statsminister for, da de startede i skole og gik i skole, har en betydelig bedre mulighed for at få en ungdomsuddannelse end nogen tidligere generation, herunder dem, der voksede op under Nyrupregeringerne. Men det kan vi tage en lang diskussion om – hvordan man ser på det.

Men jeg vil blive på uddannelsesområdet, for før valget udstedte S og SF jo en stribe af løfter, herunder til unge, der manglede en praktikplads. I deres fælles udspil »De unge skal med« fremhævede de, at 7.000 unge stod uden en praktikplads og det var en katastrofe. Det ville de, måtte man forstå, i S og SF ordne, få på plads, straks de var i regering. Derfor er jeg nødt til at spørge hr. Magnus Heunicke om, hvor stor stigningen har været i antallet af unge, der mangler en praktikplads, gennem de seneste 12 måneder, hvor S og SF sammen med De Radikale har udgjort den danske regering. Hvor mange flere unge uden en praktikplads?

Kl. 11:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:43

Magnus Heunicke (S):

Jamen jeg kan forstå, at når man skal se på, hvordan det er gået, så handler det ikke om, hvad der så rent faktisk er sket: Har de unge så fået en uddannelse i Danmark? Nej, det handler om, hvorvidt de er blevet parate til at kunne tage en uddannelse. Men det kan vi jo ikke rigtig bruge til særlig meget her i vores samfund.

Det, vi kan konkludere, er jo, at vi har en fælles målsætning om, at vi skal op på 95 pct. af en årgang, der skal have en ungdomsuddannelse. Og mens VK-regeringen havde ansvaret i 10 år, faldt andelen. Den steg ikke, den faldt. I løbet af 10 år faldt andelen af unge, der fik en ungdomsuddannelse. Hvad så med de erhvervsfaglige uddannelser, som spørgeren jo her spørger til? Steg den, eller faldt den? Den faldt søreme også. Det er da egentlig mystisk, at på de to vigtigste og nemmeste parametre er det faktisk gået tilbage, når nu spørgeren prøver at fremstille det modsat.

Når det drejer sig om den alvorlige situation med unge mennesker, som mangler en praktikplads, så har vi som det første i første år sat gang i 3.000 ekstra skolepraktikpladser. Men vi er ikke færdige. Det problem skal løses.

Kl. 11:44

Formanden:

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 11:44

Tina Nedergaard (V):

Det er det rene pladder – undskyld udtrykket. Jeg spørger ind til helt konkret, hvor mange flere der står uden praktikpladser i dag, end da fru Helle Thorning-Schmidt blev statsminister for et år siden. Jeg kan oplyse ordføreren om, at det drejer sig om 25 pct. flere unge. I udspillet fra S-SF beklagede man – man mente, det var en katastrofe – at der var 7.000, der manglede en praktikplads. Jeg kan oplyse, at i dette øjeblik er der 11.000, der mangler en praktikplads, og jeg mener, at regeringen skylder et svar på, hvordan man vil løse den udfordring. Jeg synes også, man skylder et svar til de unge, der jo faktisk

har troet på S og SF forud for valget og troet på, at man ville gøre noget aktivt.

Kl. 11:47

Derudover finder jeg dybt problematisk, at regeringen vil fjerne det praktikpladstilskud til virksomhederne, som har været med til at holde hånden under praktikpladsantallet under VK-regeringen, mens krisen satte ind, og at man i stedet vil finansiere det ved ikke at lave regulære, rigtige praktikpladser, men bare flere skolepraktikpladser. Lad mig henvise til, at ordføreren selv skelnede meget mellem rigtige arbejdspladser, regulære arbejdspladser og så sådan nogle lidt fiktive arbejdspladser. Det blev der henvist til før.

Kl. 11:45

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:45

Magnus Heunicke (S):

Jeg tror faktisk, det var vennerneovre i Liberal Alliance, som begynde at vurdere, om arbejdspladserne inden for vedvarende energi nu også var reelle og regulære, rigtige arbejdspladser. Min pointe var netop, at den skelnen kunne jeg ikke forstå – bare lige for at få det rettet.

Når det drejer sig om praktikpladssituationen: Jeg synes, det er et kæmpeproblem, at vi stadig væk har for mange mennesker, unge mennesker, som godt vil tage sig en uddannelse, men hvor systemet ikke er klar, virksomhederne ikke er klar, skolerne ikke er klar til, at de også kan færdiggøre den uddannelse, som de er begyndt på. Hvis vi kan enes om det – at det er et problem, det skal vi have løst – så tror jeg, vi er nået et stykke ad vejen her. Det, regeringen har gjort, er, at vi har skaffet 3.000 ekstra praktikpladser i det første år. Man kan sagtens sige, at det ikke er godt nok. Nej, jeg vil også gerne nå endnu længere, og det kæmper vi for: hvert år at nå endnu længere, så vi til sidst har en fast garanti for, at når man starter på en uddannelse, så kan man også færdiggøre den. Men det er altså lysår bedre end det, VK-regeringen kunne præstere på det område.

Kl. 11:46

Formanden:

Så er der en kort bemærkning til. Hr. Peter Skaarup, værsgo.

Kl. 11:46

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Noget af det, jeg bemærkede i statsministerens åbningstale og også i hr. Magnus Heunicke's tale her i dag, var, at der blev talt meget om arbejdspladser, og jeg synes, det er glædeligt, at regeringen gerne vil skabe flere arbejdspladser. Det er også glædeligt, at den akutupakke, som åbenbart er regeringens flagskib i den sammenhæng, ifølge de oplysninger, der ligger nu, skaber 385 arbejdspladser. Det er glimrende, det er jo godt, at det går den vej.

Men sandheden er jo bare, at ledigheden stadig væk er høj. Og regeringen har haft det her som hovedpunkt, siden regeringen startede sin virkeperiode sidste år, og der er ikke sket noget, der rykker overhovedet i den forholdsvis høje ledighed, vi har. Derfor vil jeg spørge, hvordan det så kan være, at man ikke drager den konklusion, at man kommer de mennesker til undsætning, der nu risikerer at falde ud af dagpengesystemet – der nu risikerer den utryghed, det vil skabe for dem og deres familier? Hvad vil hr. Magnus Heunicke gøre for de mennesker, der er udsat her?

Kl. 11:47

Formanden:
Ordføreren.

Magnus Heunicke (S):

Det, der er sket med ledigheden siden valget, er jo, at den er blevet en hovedprioritet for Danmarks regering. Og hvad har det betydet? Det har betydet, at vi har stoppet den styrtblødning, som skete måned efter måned under VKO. Den er stoppet. Faktisk har vi jo i dag en situation, hvor ledighedstallene udviser en ledighed på præcis samme niveau, som ledigheden var på, dengang Dansk Folkeparti selv foreslog det dagpengeindgreb, som vi Socialdemokrater stemte imod. Den er på præcis samme niveau.

Så spørgsmålet er ikke, hvorvidt der er ændret noget i nogen som helst forudsætninger. Spørgsmålet er: Hvordan kan Dansk Folkeparti tro, at de kan slippe af sted med sådan et stunt, sådan en kolbøtte, sådan en – ja, undskyld udtrykket – ussel omgang politisk plattenslageri. Man foreslår selv et indgreb; der er ikke ændret noget som helst i forudsætningerne, og nu prøver man så at skyde skylden på alle andre.

Kl. 11:48

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 11:48

Peter Skaarup (DF):

Hr. Magnus Heunicke ved jo udmærket godt, at Dansk Folkeparti allerede i valgkampen sagde, at hvis ledigheden ikke kommer væsentligt ned, er vi nødt til midlertidigt at forlænge dagpengeperioden. Det var i øvrigt det, Arbejdsmarkedskommissionen også anbefalede, nemlig at man afhængigt af konjunkturerne kunne blive nødt til at lave en midlertidig forlængelse. Og det var jo det, regeringen sådan set gjorde, da den trådte til, og vi støttede, at man midlertidigt forlængede dagpengeperioden.

Nu står vi så her, et år efter at regeringen trådte til, og det ryk i retning af lavere ledighed, som regeringen havde som mål, er ikke sket. Jeg synes, Hr. Magnus Heunicke lyder sådan lidt som gode gamle Komiske Ali fra Irakkrigen, når han bliver ved med at snakke om, at vi skal flere job, vi skal have lavere ledighed. Men det sker jo ikke, vil jeg sige til hr. Magnus Heunicke.

Hvorfor så ikke konkludere, at indtil det engang måtte ske, at ledigheden falder – hvad vi håber på – forlænger vi altså dagpengeperioden og støtter de mennesker og kommer den utryghed til livs, der er ude i landet lige nu.

Kl. 11:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:50

Magnus Heunicke (S):

Der var jo noget rigtigt i det, der her blev sagt fra Dansk Folkepartis side, nemlig at regeringen i sin første finanslov lavede en midlertidig forlængelse. Og som forberedelse til i dag har jeg nu læst de her gamle citater igennem, for jeg vidste, at det var noget, man ville spørge om fra Dansk Folkepartis side.

Jeg kan forstå, at man dengang sagde, at det trods alt var meget godt, at der blev lappet lidt på nogle af de ting, som VKO gennemførte, men jeg har ikke set nogen steder, at Dansk Folkeparti var klar til finansieringen af det. Jeg har ikke set nogen steder, at Dansk Folkeparti var klar til at finansiere det, at vi fik repareret på det angreb, som Dansk Folkeparti selv var chefarkitekt bag.

Men hvis man så siger, som hr. Peter Skaarup gør: Nå ja, men vi havde da egentlig regnet med i Dansk Folkeparti, at vi kunne ændre lidt på aftalen, hvis konjunkturerne ikke vendte – så er spørgsmålet jo bare: Hvorfor pokker blev det så ikke skrevet ind som en forud-

sætning i den aftale, man lavede under VKO? Dengang havde man jo masser af indflydelse. Det har man så ikke i dag, og det kan jo selvfølgelig være ærgerligt, når man er Dansk Folkeparti, men vi er nogle, der glæder os over det.

Kl. 11:51

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 11:51

(Ordfører)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det har jo været spændende indtil nu. Indledningsvis skal jeg jo lige takke statsministeren for åbningstalen i tirsdags. Uanset hvad man mener om indholdet – det kommer jeg tilbage til – er det jo en festdag, når Folketinget sådan trækker i arbejdstøjet. Nogle synes måske, vi også er i arbejdstøjet, når Folketinget ikke nødvendigvis lige har møde, men ikke desto mindre var det jo en festdag i tirsdags, hvor folketingsåret indledes og den kongelige familie er her og statsministeren, uanset hvem det er, indtager talerstolen og giver sin åbningsrede. Jeg skal også med det samme sige, at jeg skal give statsministeren en beklagelse. Det vil jeg nu lige komme tilbage til.

Først er der noget, jeg vil sige om statsministeren. Der er flere, der har været inde på både påklædning og ting og sager, men jeg vil ikke gå så dybt ind i det og bare sige, at det jo altid er stilsikkert og formfuldendt, det er altid med smil og sådan en form for gåpåmod, når statsministeren tager ordet, og sådan var det jo også i tirsdags. Selv om Socialdemokratiet ved valget sidste år fik den dårligste opbakning fra vælgerne i over 100 år, jeg tror, det var 108 år, så kunne statsministeren stille sig op på valgaftenen med smil på læben og stor glæde og sige: Vi gjorde det!

Alle kan se, det er gået rigtig dårligt for regeringen, og at regeringen i den grad er kommet dårligt fra start, men statsministeren stiller sig alligvel op på et pressemøde og siger, at regeringen er kommet rigtig godt fra start. Hun kan gøre det på samme måde, ligegyldig hvad det drejer sig om, også i tirsdags, hvor man fik fornemmelsen af, at hun i virkeligheden kan holde en hvilken som helst tale, der kan handle om, hvad det så end skal være, på nøjagtig den samme formfuldendte, stilsikre måde og med det samme smil på læben. Da jeg uden for døren – efter at have siddet på min stol hernede og hørt på statsministerens tale – skulle kommentere talen, kom jeg til at sige, at der ikke rigtig havde været noget tidspunkt, hvor jeg kunne fornemme, at det her mente statsministeren selv, at det var talt af hjertet, at det var noget, statsministeren virkelig mente. For det kan jo være svært at finde ud af det, hvis statsministeren på nøjagtig den samme måde kan holde en hvilken som helst tale det skal være om ligegyldigt hvad.

Men – og det er her, jeg skal komme med min beklagelse – ved nærmere eftertanke og efter at have set talen igennem igen og prøvet at fokusere på, hvad der egentlig skete i tirsdags, så tog jeg nok fejl. Der var et sted, hvor jeg egentlig mærkede, at statsministeren brændte igennem og mente, hvad hun sagde. Det var, da talen kom ind på EU og de europæiske forhold, hvor hun jo med glæde kunne citere Krag's ord om, at vi jo er en del af det her Europa og skæbnefællesskab osv. Det er nok meget logisk, at det lige præcis er sådan, for det var jo også statsministeren, der i januar i år jo sagde i talen i Europa-Parlamentet, at hun var europæer af hjertet, og derfor er det jo logisk nok, at det europæiske falder hende nemt og er et sted, hvor hun faktisk godt selv kan.

Nu handlede det så også i talen om den her bankunion, men vi fik desværre ikke så mange ord om det. Jeg håber, at statsministeren i dag senere, når hun tager ordet, kan løfte sløret for, hvor hun ser Danmark i forhold til f.eks. bankunionen, altså den her finansielle union, der arbejdes på i EU, og det her med, at Tyskland nu som

krav for at gå videre i processen med at finansiere de sydeuropæiske landes fallitboer ønsker en egentlig føderation, altså en finansunion, bygget op. Hvad mener statsministeren egentlig om det? Mener statsministeren, at Danmark skal med i det, uanset at den danske befolkning jo har sagt nej tak til at være en del af euroen, men vil bevare vore egne gode kroner? Jeg synes, det kunne være interessant, at statsministeren svarer på det spørgsmål senere, altså om vi skal gå med i den føderale retning, eller om vi i virkeligheden skal følge Englands vej. Jeg kan komme tilbage til den, men det er meget fascinerende, hvad den konservativt ledede regering i England mener om udviklingen i EU.

Det næste, jeg vil sige, er, at der var noget, der ikke var ret meget om i talen også, og det var økonomien. Det kan jeg sådan set godt forstå, at statsministeren valgte at gå hurtigt hen over, for det er jo ikke en særlig god fortælling for regeringen. Jeg tror, de fleste danskere, der har fulgt statsministerens gøren og laden det sidste års tid, kan huske en del omkring ordet kickstart og har hørt det nævnt ganske mange gange. Jeg har jo det ønske, at jeg aldrig havde solgt eller givet min gammel knallert væk, eller hvordan det nu var, da jeg var teenager, for det kunne egentlig have været rart at have haft sådan en lille knallert stående herude og så demonstrere for statsministeren, hvad en kickstart egentlig er. En kickstart er jo noget med, at man med en simpel, enkel handling kan sætte noget i gang, der så virkelig kører derudad. Spørgsmålet er, om den kickstart, som statsministeren har talt om, jeg ved ikke hvor mange gange på pressemøde efter pressemøde, ude hos folk, alle mulige steder, som svaret på den situation, Danmark står i, har hjulpet Danmark. Den har måske holdt hånden under nogle arbejdspladser, fordi man har fremrykket nogle anlægsprojekter og sådan noget, altså man bygger nogle motorveje, man først skulle have bygget senere og sådan noget, og det er jo ganske udmærket, at man bruger en lavkonjunktur til sådan noget. Det har vi jo støttet regeringen i, vi har jo også støttet det, før regeringen kom til, da det var den tidligere regering, der også ville sådan nogle ting såsom broprojekter, og hvad det kan være, og det er jo fint nok. Men en kickstart, der har sørget for, at den danske økonomi er kommet i omdrejninger? Det er vist ikke sket. Var der noget med, at andet kvartal bød på det modsatte, nemlig at økonomien skrumpede? Ja, det var der vist.

Kl. 11:57

Selv hvis vi tager fat i vennerne i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som regeringen jo ofte tyr til, vurderer de jo, at vi virkelig er inde i noget, der minder om recession, og at vi er i en situation, hvor ledigheden må forventes at stige i den kommende tid. Det er altså, efter regeringen har siddet et år, og efter regeringen ved alle mulige lejligheder har sagt: Kickstarten er svaret på de økonomiske problemer.

Regeringen afskaffer håndværkerfradraget til ejere og lejere, som ellers kunne have sat gang i og videreført beskæftigelse rundt i lokalområderne. Regeringen har jo sløffet nedrivningspuljen til forskønnelse af landområder. Det er sådanne ting, som i det små rundt omkring lokalt kunne skabe danske arbejdspladser. Alt imens accepterer regeringen en situation, hvor der er langt over 60.000 østeuropæere, som tager jobbene i Danmark.

Det er jo lidt interessant, også set i lyset af den diskussion, der har været rejst her i formiddag, om, hvordan løndannelsen foregår i Danmark. Altså, hvad er det, der gør, at en dansker kan få den løn, han eller hun gerne vil have for sit arbejde? Jeg vil vove den påstand, at noget af det, der for alvor presser lønningerne i det danske samfund, er mængden af østeuropæere, som nu er her, og som i praksis ikke bare tager jobbene fra de ledige danskere, der måske kunne have været i arbejde, men som også sætter en ny standard for, hvad man kan kræve i løn for at udføre arbejdet.

Det pudsige her er, at alt imens vi hører en masse om et beslutningsforslag, som Venstre og Dansk Folkeparti fremsætter – det dis-

kuterer jeg rigtig gerne, også i dag – hører vi ikke et ord fra den socialdemokratiske ledede regering om det her problem med så stort et antal østeuropæere, der nu er. Den er fuldstændig tavs i den debat, der har været i formiddag. Den eneste grund til, at det har været oppe, er, at Dansk Folkeparti har stillet spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører. Jeg synes, Socialdemokratiet skulle tænke sig lidt om og tænke på, hvad der skaber løntrusler på det danske arbejdsmarked, og forholde sig mere aktivt til det.

Statsministeren talte også i tirsdags om parallelsamfund. Hun sagde, at regeringen vil have færre parallelsamfund. Ja tak, det vil vi også i Dansk Folkeparti. Vi vil rigtig gerne have færre parallelsamfund. Hvad skal man så gøre for at få færre parallelsamfund? Eller færre ghettoer. Må vi sige det? Man skal nok sørge for, at der kommer færre asylansøgere til landet, så de, der er her med problemer som baggrund, kan blive hjulpet til at blive integreret i det danske samfund. Hvis ikke man kan integrere dem, der er her, får man ikke færre parallelsamfund, så enkelt er det jo.

Hvad er regeringens bud? Regeringens bud er, at der nu kommer markant flere asylansøgere til Danmark end tidligere. I forhold til sidste år er vi vel nu i dag på et niveau for antallet af asylansøgere, der er kommet til Danmark, der svarer til det, der kom hele sidste år tilsammen. Det betyder jo, at vi med den stigning, der har været bare de seneste måneder, kan se i øjnene, at det muligvis kan blive en fordobling af antallet af asylansøgere i år i forhold til sidste år. Samtidig siger man, at asylansøgere skal ud at bo uden for centrene, ud at have lejlighed, ud at have arbejde i lokalsamfundene. Er det noget, man virkelig tror vil nedbringe antallet af parallelsamfund? Jeg tror, der sker det modsatte. Det viser al erfaring.

Til sidst vil jeg lige nævne en observation. Desværre kan jeg ikke nå mere. Regeringen har jo 1-års-dag i dag. Jeg skal selvfølgelig også ønske regeringen tillykke. Det synes jeg man bør gøre, når en regering har fødselsdag. Også selv om man egentlig ønsker sig en anden regering. Men jeg må dog lige komme med den observation, at før valget blev der talt meget om et løft i velfærden. Der var eksempelvis et nuværende regeringsparti, der rejste rundt og fortalte, at de havde et præcist millionbeløb for, hvor mange flere penge, den enkelte kommune fik, hvis det parti kom til magten. Vi havde en statsminister, som ikke var statsminister dengang, som sagde, at der skulle vælges mellem velfærd og skattelettelse. Statsministeren, som dengang var i opposition, valgte velfærden. Det var før valget. Nu er der nulvækst, nu er der nedskæringer i kommunerne, nu sidder folk skuffede tilbage, for sagen er nemlig: Nej, regeringen er ikke kommet godt fra start.

Kl. 12:01

Formanden:

Tak i denne omgang til Dansk Folkepartis ordfører.

Der er så ikke 40 timers, men 40 minutters spørgetid efter den korte udsættelse, vi nu laver.

Mødet udsættes hermed til kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 12:02).

Kl. 13:00

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Vi vil her genoptage mødet om forhandlingen om redegørelsen.

Inden vi går i gang med spørgsmålene, skal jeg lige oplyse, at dem, der er skrevet på, er fru Maja Panduro, fru Marianne Jelved, hr. Jesper Petersen, fru Johanne Schmidt-Nielsen, hr. Benny Engelbrecht, fru Anne Baastrup, fru Sofie Carsten Nielsen, fru Pernille Rosenkrantz-Theil, hr. Eigil Andersen, fru Trine Bramsen, hr. Per Clausen og hr. Jan Johansen. Det er ikke sikkert, at vi når alle sam-

men, men vi når dem, vi kan. Det er jo et spørgsmål om, hvor meget taletid der bliver brugt til spørgsmål og svar, men vi satser på at nå så mange som muligt.

Vi byder velkommen til hr. Kristian Thulesen Dahl, der er på tællerstolen for Dansk Folkeparti, og den første, der har ordet til at stille spørgsmål, er fru Maja Panduro.

Kl. 13:01

Maja Panduro (S):

Jeg vil også starte med at sige tillykke til hr. Kristian Thulesen Dahl med overdragelsen, kunne man forstå, af formandskabet for Dansk Folkeparti. Det er jo altid spændende med en ny formand, og jeg kan forstå, at noget af det, som nu skal ske, er, at man har et ønske om, at DF skal have ministerposter, og at Konservative helst ikke skal.

En af dem, som i hvert fald den tidligere formand for Dansk Folkeparti tidligere har nævnt som et oplagt ministeremne, er hr. Morten Messerschmidt, og det giver mig lyst til at spørge den nye formand, om han er enig med Morten Messerschmidt, der tidligere i år skrev, at de svage i dagens Danmark ikke længere er den eller dem, der får støtte af det offentlige. Dette lands svage er dem, der forfølges af det offentlige, dem, der producerer værdierne. Dem, som så modtager overførselsindkomster fra det offentlige, og det er pensionisterne, og det er de arbejdsløse, kan sammenlignes med – og det her er ikke mine ord, men Morten Messerschmidts ord – gøgeunger, som følger deres natur og kræver mere. Det skriver Morten Messerschmidt. Er ordføreren enig med Morten Messerschmidt i det – ja eller nej?

Kl. 13:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:02

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg ville nu have forholdt mig til de spørgsmål, der sikkert er svaret på der, på en anden måde, men i forhold til, om Dansk Folkeparti skal i regering eller ej, vil jeg som det første sige: Det er umuligt at sige noget om. Det skal vi selvfølgelig på det tidspunkt, hvor vi får størst indflydelse ud af det og vælgerne vil give os opbakning til det. Men altså helt ærligt, der er sandsynligvis 3 år til et kommende folketingsvalg. Med den opbakning, den nuværende regering har, tror jeg det kommer til at tage lidt tid, før vi skal til stemmeurnerne – desværre synes jeg. Så skal vælgerne have lov til at tale, og jeg er i hvert fald ikke den, der er tilhænger af, at man sælger skindet, før bjørnen er skudt. Så der skal lige være et flertal for en ny regering, og så skal vi se den største indflydelse i at være i regering i forhold til at være uden for regering og alle de der ting. Alle forudsætninger skal opfyldes. Hvis vi så en dag kommer dertil, at Dansk Folkeparti skal i regering, og vælgerne vil det, så skal vi nok finde ud af, hvordan vi – eller jeg – i givet fald sammensætter et hold. Det kan fru Maja Panduro være helt tryk ved.

Mener jeg, at Morten Messerschmidt er en dygtig en europaparlamentariker? Ja, det mener jeg i den grad han er. Jeg tror, der er rigtig mange danskere, også danskere, der ikke nødvendigvis har stemt på Dansk Folkeparti, der synes, at han gør det rigtig godt i Europa-Parlamentet. Hvis spørgsmålet er, om jeg synes, at han gør en god figur for Danmark i Europa-Parlamentet, så er svaret ja.

Kl. 13:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Maja Panduro.

Kl. 13:04

Kl. 13:07

Maja Panduro (S):

Jamen det var det sådan set ikke. Spørgsmålet var, om man var enig med ham, når han kalder folk, som modtager overførselsindkomst i det her land – dvs. vores pensionister og vores arbejdsløse – for gøgeunger, som følger deres natur og bare kræver mere. Så kan vi altid, hvis man ikke er enig med ham i det, og det håber jeg ikke man er, tage diskussionen om, hvorvidt det så ville give mening at have ham tæt på ens ledelsesforhold og alt det der. Men det, jeg spørger om, er egentlig bare helt stilfærdigt, om man er enig med ham i hans udsagn, og det kan man jo svare meget kort på, nemlig med et ja eller nej.

Kl. 13:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:04

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det var faktisk det første, jeg sagde. For jeg sagde også, at jeg ville have forholdt mig anderledes end det, Morten Messerschmidt giver udtryk for. Men jeg må også anerkende den diskussion, det indgår i, sådan som jeg i hvert fald husker det, der bliver citeret.

Det er en diskussion om en anerkendelse af de skaffedyr, der hele tiden skaffer pengene hjem til Danmark og til at betale skatter til det velfærdssamfund, vi har. Hvis man tager udgangspunkt i, at vi også skal huske at anerkende dem, som hver eneste dag knokler for at tjene penge, så der kan blive betalt skat, så vi kan have et velfærdssamfund, hvor vi har en stor omfordeling, hvor vi hjælper pensionisterne, hvor vi hjælper de svage og de udsatte grupper, hvor vi har en Robin Hood-model, ja, så synes jeg egentlig, det er fornuftigt, at man fra tid til anden understreger det.

Men det har ikke noget som helst at gøre med, om Dansk Folkeparti ønsker at understrege, at pensionisterne også for en stor dels vedkommende er en gruppe, der har hjælp behov. Ja, selvfølgelig er de da det. Vi ønsker at understrege, at der er masser af udsatte i det her samfund, som fortjener bedre hjælp end i dag. Ja, selvfølgelig ønsker vi at understrege det. Det siger sig selv.

Kl. 13:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 13:05

Marianne Jelved (RV):

Nu skruer jeg tiden tilbage til foråret 2010. Der sad V og K i regeringen, og deres parlamentariske grundlag var Dansk Folkeparti, og den daværende regering havde lagt genopretningspakken frem. Jeg tror, at den var i størrelsen 25 mia. kr., og det var mest besparelser. Der fik jeg syn for sagen og en vis beundring for Dansk Folkeparti, for hr. Kristian Thulesen Dahl gik sammen med fru Pia Kjærsgaard til regeringen og sagde: Vi er med på at støtte regeringen, men vi synes, at vi skal prøve at finde på noget andet, så det ikke alt sammen er besparelser; vi vil også gerne lave reformer, og vi vil faktisk foreslå, at vi laver en reform af dagpengene, så dagpengeperioden bliver på 2 år, og at vi ændrer genoptjeningsretten. Det var Dansk Folkepartis forslag til V og K. Jeg har aldrig sagt det offentligt, men jeg synes faktisk, at det var beundringsværdigt.

Dengang var ledighedsskønnet ligesom nu, så hvorfor er Dansk Folkeparti så nu med i det kor, der siger, at det er så synd for dem alle sammen? Det går jo, som vi vidste, at det ville gå.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:07

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Allerførst tak for rosen. Den vil jeg meget gerne tage til mig, for jeg syntes dengang, og jeg synes også i dag, at det var en god måde at tackle det på, når der nu skulle ske en genopretning efter finanskrisen. Men når man så laver nogle reformer, som på lang sigt styrker dansk økonomi, sådan som dagpengereformen jo også er udtryk for, betyder det så, at man ikke undervejs kan tage nogle hensyn til de mennesker, der bliver ramt af den kortere dagpengeperiode?

Det mener jeg godt at man kan. Og jeg mener også, at det ligger inden for skiven. Hvis vi går tilbage og kigger på det, Arbejdsmarkedskommissionen oprindeligt arbejdede med i modellen for at sætte dagpengeperioden ned fra 4 år til 2 år, så opererede de faktisk også med en mulighed for midlertidige forlængelser af dagpengeperioden i situationer, hvor vi politikere syntes, at ledigheden var høj, og hvor det ikke tegnede til, at man realistisk kunne finde et job inden dagpengeperiodens udløb.

Derfor sagde vi også i valgkampen sidste efterår, at det ville vi tage i brug, hvis vi fik mulighed for at få indflydelse på det. Så før valget var vælgerne selvfølgelig fuldstændig bekendt med, hvordan vi ville agere efter valget. Vi gjorde i foråret det, at vi støttede forslaget fra den regering, som fru Marianne Jelved var en del af, om at lave en midlertidig forlængelse, og nu foreslår vi så, at man gør det en gang til. Det synes vi egentlig ligger helt inden for skiven, og det håber jeg også at fru Marianne Jelved vil bekræfte.

Kl. 13:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 13:08

Marianne Jelved (RV):

Jamen det er netop der, hvor kæden hopper af. Sådan som jeg husker Arbejdsmarkedskommissionens bud på en konjunkturafhængig dagpengeperiode, så skulle ledigheden op på omkring 8 pct., før man kunne ændre på ledighedsperioden. Men vi ved jo også godt, at det at sikre, at folk kan være på overførselsindkomst, ikke er det, der løser problemet. Det har vi jo vidst og erfaret igennem årtier, og det er derfor, at vi har bevæget os på det her område, som vi har, og det er derfor, at vi skal blive endnu dygtigere. Derfor synes jeg ikke, at det, hr. Thulesen Dahl siger, ligger inden for skiven. Jeg synes, at hr. Kristian Thulesen Dahl svigter det, som hr. Thulesen Dahl så modigt gjorde i foråret 2010, og jeg synes ikke, at jeg har fået nogen god forklaring på det, for der er ikke sket ændringer i forudsætningerne fra dengang og til nu.

Kl. 13:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:09

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Så må jeg så skuffe fru Marianne Jelved ved at sige, at hvad det sidste angår, er vi simpelt hen ikke enige, altså enige om, at der ikke er sket ændringer i forudsætningerne fra dengang. Forventningen var, at der ville komme gang i væksten. Forventningen var, at der ville komme gang i beskæftigelsen. Det, vi nu står med, er jo bredt anerkendte vurderinger af, at vi står i noget, der nærmer sig recession, at vi står i en situation, hvor man har måttet nedjustere væksten, at vi står i en situation, hvor vi taber arbejdspladser, og hvor man har måt-

tet skubbe det tidspunkt, hvor man forventer, at der igen kommer gang i tingene, foran sig.

Derfor kan vi da ikke bare sådan sige: Nå, men sådan er det jo. Vi bliver da nødt til at have en holdning til, at der er nogle mennesker, som i en tid, hvor der er lavvækst, ikke har en realistisk chance for at skaffe sig et arbejde, i en tid, hvor boligmarkedet, hvis de skal sætte huset til salg som den eneste mulighed for at skaffe penge, sådan set lider af en noget nærmest permafrostatagtig tilstand. Det skal vi politikere da forholde os til. Og når det så endda er en mulighed i Arbejdsmarkedskommissionens model, at man laver en midlertidig forlængelse af dagpengereetten, hvorfor så ikke benytte sig af det?

Kl. 13:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:10

Jesper Petersen (SF):

Tak for det. Jeg vil gerne vende tilbage til et tema, vi har drøftet tidligere i dag, nemlig løndannelsen og lønniveauet i Danmark. For Venstre og Dansk Folkeparti har jo sammen fremsat et beslutningsforslag, der i sin essens går ud på, at man vil knægte lønmodtagernes ret til at kæmpe ordentligt for de overenskomster, de gerne vil have. Konfliktretten skal begrænses, hvilket jo – på den måde beslutningsforslaget er lavet – vil indebære det, som ekspert efter ekspert på området bebuder, nemlig at vi kan nå ned på lønninger på, ja, 30 kr. i timen i Danmark.

Det er næppe noget, der vil ske fra den ene dag til den anden, men det er faktisk det, der vil være scenariet her, altså at man bare kan tegne en polsk eller en rumænsk overenskomst og arbejde efter den i Danmark. Jeg tror, at der er rigtig mange danskere, der ville betakke sig for, at det er den form for arbejdsmarked, vi skal have i Danmark, hvor man ikke kan forsørge sin familie, selv om man har et arbejde.

Men det er ikke desto mindre det, der ligger i Venstre og Dansk Folkepartis forslag. Enten havde Venstre ikke forstået, at det var det, der var rækkevidden, eller også vil de ikke stå ved det. Så jeg kunne godt tænke mig at vide, om Dansk Folkeparti vil stå ved det og høre, om hr. Kristian Thulesen Dahl har et bud på, hvor langt lønningerne skal ned, før man er tilfreds.

Kl. 13:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:12

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen det er fuldstændig bagvendt. Altså, det reelle løntrykkeri, der netop nu finder sted på det danske arbejdsmarked, sker som følge af over 60.000 østeuropæiske arbejdere, som turnerer rundt i Danmark, og som tager jobbene fra danskerne til en løn, der er langt under den, danskerne normalt er vant til at få for deres job.

Hvad kan danskerne så gøre? Ja, enten kan de bare se sig selv blive arbejdsløse, eller også kan de byde sig til til de lavere lønninger, som østeuropæerne nu byder sig til med. Det er den reelle situation ude i virkeligheden netop nu, vil jeg sige til hr. Jesper Petersen.

Men det, som hr. Jesper Petersen er optaget af – og den diskussion deltager jeg meget gerne i – er en mere teoretisk debat om, hvad der vil ske om nogle år, hvis nu man gør det ene eller det andet eller det tredje.

Jeg deltager som sagt meget gerne i den debat, men jeg synes, det ville klæde i særdeleshed regeringspartierne at anerkende, at den anden debat om østeuropæisk arbejdskraft i Danmark er en del af virkeligheden for danske arbejdere lige nu. Det burde man gøre noget helt anderledes dramatisk ved end det, som regeringen har gjort. Og

det er påfaldende, at man i en åbningsdebat som den her – hvor man siger, at man kerer sig så meget om det her med lønniveauet – overhovedet ikke adresserer det her spørgsmål.

Kl. 13:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:13

Jesper Petersen (SF):

Hr. Kristian Thulesen Dahl formår at undlade at svare på spørgsmålet. Det vil have den konsekvens for løndannelsen i Danmark, at der vil være et massivt pres på danske lønninger, når man kan arbejde efter en rumænsk overenskomst i Danmark. Det vil arbejdsgivere kunne kræve af danske lønmodtagere. Det er konsekvensen af det forslag.

Vil Dansk Folkeparti fremsætte det igen sammen med Venstre? Vil man det? Det synes jeg man som lønmodtager i det her land har krav på at få at vide.

I forhold til om der er nogen, der så gør noget ved den løndumping, som foregår nu, så skulle jeg hilse og sige, at med den allerførste finanslov, den her regering lavede, var det lige præcis på det punkt, vi satte ind. Vi satte massivt ind, så politiet, SKAT og Arbejdstilsynet kommer ud og laver kontrollerne, kommer ud på villa-vejene og ser på, hvad der foregår der. Jeg har selv været derude. Hr. Kristian Thulesen Dahl skal ikke lade, som om det er noget, venstre side af Folketinget ikke har været optaget af. Vi har talt om det i årevis op til sidste folketingsvalg, mens hr. Kristian Thulesen Dahl havde medansvaret og ikke gjorde noget.

Det gør vi nu; vi får afsløret de steder, hvor der ikke bliver arbejdet efter dansk overenskomst. Vi slår ned på det, fordi vi netop ikke vil finde os i det. Men det er det, hr. Kristian Thulesen Dahl vil have mere af. Vi skal arbejde efter rumænske overenskomster, før hr. Thulesen Dahl er tilfreds.

Kl. 13:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:14

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, nej og atter nej. Det er dog en utrolig omgang udenomssnak fra hr. Jesper Petersens side. Det her handler jo i bund og grund om, at der er nogle partier her i Folketinget, der har bifaldet, at man fik de østeuropæiske lande ind, først som medlemmer af EU, og dernæst accepterede man alt for hurtigt, at arbejdskraftens frie bevægelighed også inkluderede de østeuropæiske lande, hvis lønniveauer stadig væk er så langt bagefter, at østeuropæere kan komme til Danmark og reelt underbyde danske arbejdere.

Den sammenhæng vil man bare ikke tale om – og det er altså udpræget hykleri – for så ville befolkningen opdage, hvem der egentlig har ansvaret for den her situation, altså for den underbyden af arbejdskraft, som finder sted, og som danskerne oplever lige nu og her.

Det forslag, som hr. Jesper Petersen så spørger mig om, og som jeg meget gerne vil diskutere, skal selvfølgelig genfremsættes. Men vi skal selvfølgelig – når det bliver lovgivning i Danmark – sikre, at andre landes overenskomster på dansk jord ikke accepteres. Det skal selvfølgelig være ting, der er eksisterende i Danmark. Og så er sagen, at hr. Jesper Petersen – med Beskæftigelsesministeriets notat osv. – lægger til grund, at man ikke kan det efter EU-reglerne.

Men vi lægger os altså ikke fladt ned i forhold til EU. Vi tror, at der kan laves formuleringer, der sikrer, at det her finder sted i Danmark på ordentlige vilkår, så man ikke kommer derhen, hvor hr. Jesper Petersens regeringsnotat giver indtryk af at man kommer hen.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:16

og som nu står til at miste deres dagpenge, havde ikke stået i den situation, hvis ikke det havde været for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:16

Jeg stillede et meget, meget simpelt spørgsmål, nemlig om man fortryder. Og jeg vil godt have svar på det, for jeg vil egentlig gerne vide, om det forholder sig sådan, at hvis vi fremsætter forslag her i Folketingssalen om at få en dagpengeperiode på 4 år og få ændret reglerne for genoptjening – altså få genoptjeningen tilbage på ½ år – vil DF så stemme for?

DF brugte magten på at forringe vilkårene for tusindvis af helt almindelige mennesker i det her land, som var så uheldige at få en fyreseddel. Vil DF være med til at lave det om? Har DF fortrudt?

Kl. 13:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:19

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak for det. Lige nu er der tusindvis af mennesker, vil jeg sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, der står til at falde ud af dagpengesystemet, og det er meget alvorligt for de mennesker og de familier, for mange af dem risikerer faktisk at få nul kroner at leve for. Mange af dem risikerer at måtte gå fra hus og hjem, og ingen af dem ville have stået i den situation, hvis det ikke var for Dansk Folkeparti. For der ville ikke have været flertal på Christiansborg for at forringe dagpengene og dagpengereglerne, hvis ikke Dansk Folkeparti havde stemt for.

Jeg håber meget, at Dansk Folkeparti er bevidst om det ansvar, som man bærer for de tusindvis af mennesker, som står i en så ulykkelig situation, som de står i netop nu. Som fru Marianne Jelved netop har sagt, og jeg citerer: Det går jo, som vi vidste det ville gå. Altså, det kan da ikke komme bag på nogen – heller ikke Dansk Folkeparti og da slet ikke på hr. Kristian Thulesen Dahl, som har så godt styr på tallene – at det her får konsekvenser for rigtig mange mennesker.

Jeg vil gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører: Fortryder I? Fortryder I, at I lagde stemmer til, at forringe dagpengene? Fortryder I, at I lagde stemmer til en halvering af dagpengeperioden og en fordobling af genoptjeningskravet?

Kl. 13:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:17

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, jeg tror, at det, der kommer til udtryk her fra Johanne Schmidt-Nielsens side, er den slags, der kommer ud af følelsen af afmagt, altså følelsen af, at Enhedslisten er i en situation, hvor man ikke engang kan regne med at ende med at lave en finanslovaftale med den her regering, hvor man er sat fuldstændig ud på et sidespor.

Hvordan skal det ellers tolkes, at det parti, som man nu på et område som dagpengeområdet er enig med, er det parti, man så går til angreb på? Man skulle jo tro, at Enhedslistens energi ville blive brugt på at gå i kødet på den regering, som ikke vil være med til at lave en midlertidig forlængelse af dagpengeretten for de tusindvis af mennesker, der – som fru Johanne Schmidt-Nielsen siger – ellers falder ud af dagpengesystemet her til nytår.

Min opfordring, på trods af at Enhedslisten og Dansk Folkeparti i den grad er to meget forskellige partier og vil noget forskelligt – vi har taget ansvar for dansk økonomi gennem tiderne, det har Enhedslisten ikke osv. – vil da bare være en stilfærdig opfordring til, at man retter skytset mod dem, der ikke vil være med til at afhjælpe det her problem, i stedet for mod de partier, som rent faktisk kæmper for det.

Kl. 13:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:18

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det var DF, der havde magten. Det var DF, der brugte magten og Dansk Folkepartis mandater til at sikre, at man kunne forringe dagpengesystemet. Det var ikke sket, hvis det ikke havde været for Dansk Folkeparti. De mange mennesker, der har fået en fyreseddel,

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen rolig nu, vil jeg sige til fru Johanne Schmidt-Nielsen. Hvis man har læst aviserne de seneste måneder, kan man jo se, at jeg har forholdt mig til det her spørgsmål mange steder, og hver eneste sted har svaret været det samme. Og svaret til fru Johanne Schmidt-Nielsen i dag er også: Nej, vi har ikke fortrudt.

Jeg synes faktisk, at det, vi gjorde dengang, var at tage ansvar for Danmarks økonomiske situation på et tidspunkt, hvor finanskrisen havde raset, og hvor vi skulle genoprette dansk økonomi. Men for mig at se er der ingen forskel. Altså, der er ikke noget problem i, at man på den ene side gør de ting, der er nødvendige for dansk økonomi på lang sigt, så der er troværdighed omkring dansk økonomi, og på den anden side på kort sigt tager de initiativer, der sikrer nogle folk imod ellers at blive ramt voldsomt her til nytår.

Som jeg også sagde til fru Marianne Jelved, lå det faktisk også allerede i Arbejdsmarkedskommissionens model, at man skulle forkorte dagpengeperioden generelt til 2 år, men så skulle man i bestemte situationer – det kan måles på ledigheden, det kan måles på manglende vækst, det kan måles på, at beskæftigelsen falder – lave midlertidige forlængelser af dagpengeperioden. Det var præcis det, Dansk Folkeparti sagde, både i valgkampen før valget i september sidste år og i foråret, da vi behandlede regeringens forslag, og det, som vi siger nu, så der er fuldstændig sammenhæng i tingene.

Kl. 13:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:21

Benny Engelbrecht (S):

Tidligere svarede hr. Kristian Thulesen Dahl fru Maja Panduro på spørgsmålet om hr. Morten Messerschmidts udtalelser på en blog i Jyllands-Posten.

Jeg kunne godt tænke mig i fortsættelse af det at stille et enkelt spørgsmål: Når nu hr. Kristian Thulesen Dahl anerkender hr. Morten Messerschmidts synspunkt om, at man skal anerkende virksomhedsledere og deres evne til at skabe overskud i samfundet – og jeg er sådan set også enig i, at det skal vi anerkende – hvorfor er det så nødvendigt at bruge et udtryk, som er så kraftfuldt som udtrykket gøgeunge om eksempelvis pensionister, for at kunne retfærdiggøre denne anerkendelse af virksomhedsledere?

Jeg fornemmede lidt en afstandtagen fra hr. Kristian Thulesen Dahls side, men jeg kunne godt tænke mig at få den afstandtagen bekræftet i forhold til udtrykket gøgeunge om pensionister.

Kl. 13:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:22

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, jeg sagde, at på den måde, det kom frem, så ville jeg nok have forholdt mig lidt anderledes til det. Og så forsøgte jeg at gøre det klart, også for Socialdemokraterne, i hvilke sammenhænge jeg i hvert fald har set det indgå, hvor det bl.a. har handlet om det her med skaffedyrene i Danmark, som jo ikke bare er et spørgsmål om virksomhedsledere, men også er et spørgsmål om de arbejdere, der går på arbejde og tjener deres penge hver eneste dag.

Vi har i de seneste måneder haft en debat om det her med at være på kontanthjælp, hvis man aktivt udtrykker en modvilje mod at tage de job, man får anvist. Jeg har også set regeringens repræsentanter blande sig i den debat, der har handlet om, at hvis man er arbejdsløs og modtager understøttelse, så skal man selvfølgelig også stå til rådighed for det arbejde, der nu engang kan anvises til.

Den diskussion synes jeg er helt relevant. Den kommer jo sikkert også op i forbindelse med regeringens forslag om at lave en kontanthjælpsreform. Så får vi hele den her debat igen, så det er et noget bredere perspektiv i forhold til begrebet skaffedyr end det, som netop blev brugt fra hr. Benny Engelbrechts side.

Kl. 13:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:23

Benny Engelbrecht (S):

Nu var det ikke mig, der brugte udtrykket skaffedyr, men det er jo meget rart at få bekræftet, at udtrykket gøgeunge i hvert fald ikke er et udtryk, der er groet i hr. Kristian Thulesen Dahls have. Det er faktisk rigtig rart at få bekræftet, at man ikke er enig med hr. Morten Messerschmidt på det punkt.

Når vi så er i gang, kunne jeg egentlig godt tænke mig at få afklaret noget, for der er et andet citat fra hr. Morten Messerschmidt, der også handler om lighed. Hr. Kristian Thulesen Dahl talte selv om Robin Hood-princippet, altså at vi skal hjælpe de svage i samfundet. Men der taler hr. Morten Messerschmidt jo i Berlingske Tidende den 30. januar 2012 om, at omfordelingstanken, lighedstanken, er en syg tanke. Mener hr. Kristian Thulesen Dahl også, at lighed – princippet om lighed i det danske samfund – er sygt?

Kl. 13:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:24

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Som jeg mindes det, der henvises til, var det i forbindelse med en diskussion om, at man ikke skal omfordele for omfordelingens egen skyld. Det er jo en lidt mere nuanceret fremstilling end den, hr. Benny Engelbrecht lige har gjort sig skyldig i.

Skal man omfordele for omfordelingens egen skyld? Nej, det skal man selvfølgelig ikke. Man skal omfordele af hensyn til at skabe et sammenhængende samfund, der har sammenhængskraft og samhørighed osv., altså alle de positive ting, der er ved et samfund, der er præget af en stor grad af omfordeling fra dem med de bredeste skuldre til alle øvrige.

Det er jo også derfor, jeg ved talrige lejligheder har sagt, at jeg synes godt om den nordiske velfærdsmodel. Jeg synes godt om en model, hvor de stærkeste i samfundet tager ansvar for de svageste. Og jeg synes, at noget af den homogenitet og sammenhængskraft, der er i det danske samfund, er noget af det, vi skal værne om.

Det skal vi ikke alene i en økonomisk sammenhæng, men så sandelig også i en kulturel sammenhæng ved at anerkende den kultur-

arv, vi er en del af, anerkende vores historie, anerkende, at det giver nogle goder, at vi har en befolkningssammensætning, der er så homogen, som den er – og de forsøg, der fra tid til anden er på for alvor at få lavet det om i en fart, skal bekæmpes.

Kl. 13:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 13:25

Eigil Andersen (SF):

Tak for det. I SF mener vi, at social dumping er et uvæsen, og det er skrækkeligt at opleve, at mange udenlandske firmaer, der arbejder i Danmark, underbetaler deres udenlandske arbejdere, lader dem arbejde sort – altså uden at der bliver betalt skat og moms – og at de fremmede firmaer også blæser på alle danske arbejdsmiljøregler. Det betyder jo en underminering af danske job. Folk bliver arbejdsløse og familier kastes ud i krise. I SF er det efter vores mening helt urimeligt.

Så kommer vi så til det her famøse forslag, som Dansk Folkeparti har fremsat, og som siger, at hvis en arbejdsgiver indgår en polsk overenskomst, som medfører en løn på 30 kr. i timen, så skal dansk fagbevægelses hænder bindes på ryggen. Fagforeningerne får at vide, at de ikke i den situation må lave vareblokade for at opnå en bedre overenskomst, og det er jo skrækkeligt, for så gælder de 30 kr.

Jeg vil gerne bede om ordførerens kommentar til, at Dansk Folkeparti hermed åbner en ladeport for endnu mere social dumping, endnu mere underbetaling og endnu mere sort arbejde.

Kl. 13:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:26

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, vi lever jo i en tid, hvor det er spændende, hver gang en SF'er tager ordet. Specielt når en SF'er så tager ordet og vil sige, hvad SF mener, så tror jeg altid, at vi i den her tid lytter med ekstra opmærksomhed. Gad vide, hvor vedkommende står, og kommer der nu et hint til, hvordan medlemmerne skal stemme her om kort tid. Nå, ikke mere om det, til svaret på spørgsmålet: Vi vil ikke gennemføre en lovgivning i Danmark, som betyder, at vi skal anerkende østeuropæiske overenskomster i Danmark. Vi vil have en lovgivning, der sikrer, at de faglige organisationer, der kæmper medlemmernes sag, er faglige organisationer, der rent faktisk er i stand til at varetage medlemmernes sag her på dansk grund. Det er helt afgørende, selvfølgelig er det det.

Det er også derfor, at det, man har forsøgt at give et billede af, nemlig at nu kommer der et forslag, der vil give timelønninger på 30 kr., vil der ikke blive tale om. Det, der derimod er den reelle trussel – det har jeg været inde på nogle gange, og det håber jeg også at der bliver lejlighed til at SF kan forholde sig til i debatten – er den reelle løndumping, der finder sted lige nu ude på det danske arbejdsmarked med, at man tilbyder arbejdskraft til langt lavere lønninger end det, danskerne er vant til, og så har danskerne to muligheder, enten at blive arbejdsløse, acceptere det eller selv begynde at underbyde for at prøve at få arbejdet tilbage.

Kl. 13:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 13:27

Kl. 13:30

Eigil Andersen (SF):

Ja, vi er enige om, at det aktuelle er skrækkeligt, og derfor har den nye regering med det flertal, der står bag den, jo også gennemført, at der blev bevilget 65 mio. kr. ekstra til kontrol imod social dumping til Arbejdstilsynet, SKAT og politiet, og hvis vi tager dagens forslag til vedtagelse, er det jo også karakteristisk, at i regeringspartierne forslag til vedtagelse, som er stillet sammen med Enhedslisten, står der, at vi skal bekæmpe social dumping. Det arbejder vi stadig væk med og vil tage initiativer til, hvorimod i det forslag til vedtagelse, som hr. Kristian Thulesen Dahl er medforfatter til, står der ikke et ord om, at man skal bekæmpe social dumping.

Det forslag, som Dansk Folkeparti har lavet, er noget makværk, og jeg kan høre, at man nu vil lave det om. Jeg vil sige, at det, som Dansk Folkeparti vil gøre, kan man kun gøre, hvis Danmark bliver meldt ud af EU, og det tror jeg ikke vil ske. Dansk Folkeparti vil jo gerne være regeringsparti sammen med Venstre. Har Dansk Folkeparti aftalt med Venstre, at Danmark skal meldes ud af EU? For ellers bliver man simpelt hen nødt til at pakke det forslag sammen.

Kl. 13:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:28

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, vi har hverken aftalt, at vi skal være regeringsparti eller aftalt, at vi skal melde os ud af EU. Det er jo store spørgsmål i en kort bemærkning og med et minut til at svare. Først skal vi i Dansk Folkeparti i det hele taget formulere en tanke hos os selv om, at vores indflydelse ville være størst ved overhovedet at søge ind i en regering. Jeg må bare sige til SF-spørgeren her, at sporene fra SF skræmmer. Altså det der med at sætte sig som mål at komme i regering og så kaste partiprogrammet over skulderen, fordi man jo må løbe fra det, når man skal i regering, kommer ikke til at finde sted hos Dansk Folkeparti. Så enkelt er det.

Så på den måde er vi ikke forhoppede på at komme til ministertabureterne overhovedet. Og så synes jeg altså også, at vi alle sammen med godt 3 år til et folketingsvalg lige skal anerkende, at der altså også lige er nogle vælgere, der skal ind over først. De skal spørges, og de skal høres. Jeg synes, det er lidt tidligt. Men hvis det betyder en forståelse af, at man i SF har kapituleret og i virkeligheden accepterer, at det næste folketingsvalg bringer regeringsmagten væk fra de nuværende regeringspartier, så dem om det, men så langt er vi ikke kommet endnu i Dansk Folkeparti.

Kl. 13:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 13:30

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Kristian Thulesen Dahl lidt om dagpengene igen. Det er jo altså et faktum, at skønnet for ledigheden i 2010, da Dansk Folkeparti var med til at indgå aftalen, var højere end skønnet for ledigheden i 2013, som er der, vi er på vej hen imod. Så kan hr. Kristian Thulesen Dahl bekræfte, at han faktisk taler mod bedre vidende, når han har udtalt, at dagpengereformens forudsætninger ikke har holdt i virkeligheden?

Kl. 13:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes jo, at det er udtryk for sådan en lidt kold facade, at man i virkeligheden ikke tager de her menneskers problemer alvorligt, som står for at miste dagpengereetten. Altså, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som er nogle, som jeg tror statsministeren og regeringen jo ofte lytter til – det er ikke sikkert, at Det Radikale Venstre gør det – har her for nylig vurderet følgende, og nu citerer jeg fra vistnok en pressemeddelelse, de publicerede på deres hjemmeside i forbindelse med en ny analyse:

»Tidligere på året var forventningerne, at der ville være en stagnation på det private danske arbejdsmarked. Det er nu afløst af risikoen for en ny nedtur, som kan koste yderligere 18.800 arbejdspladser i de tre private hovederhverv, før jobbene kommer igen.«

Senere står der: »Dansk økonomi balancerer lige nu på kanten af recession, og lige nu tegner sig en ny nedtur.«

Det er jo bare de refleksioner, som ganske mange ude i fædrelandet gør sig, om, hvordan dansk økonomi har det nu, og hvad det er for nogle fremtidsudsigter, vi har her på kort sigt, der får os til at sige, at så bør vi tage et ansvar for de mennesker, som ellers på grund af noget, vi selv har gjort, står for at miste dagpengereetten. Vi føler da et særligt ansvar for at komme med løsninger på det, fordi vi jo bl.a. selv lavede en dagpengereform for et par år siden, som efter vores opfattelse byggede på en forventning om, at vi nu stod i en vækstsituation og ikke i en risiko for recession.

Kl. 13:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 13:32

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Men nu var det jo ledighedstallene, vi talte om, og skønnet for dem var sådan set højere dengang. Den forventede ledighed i den økonomiske redegørelse fra VK i august 2011 var på 161.000 mennesker. I dag er den faktisk på godt 162.000. Men jeg hørte ikke i valgkampen krav fra Dansk Folkeparti om at ændre de her regler. Det var jo altså tal, som godt nok kan føles kolde, men jo ikke desto mindre udtrykker noget helt reelt. Og det er jo dem, som Dansk Folkeparti hele tiden har haft at forholde sig til.

Så jeg vil godt spørge igen. Selv om hr. Kristian Thulesen Dahl mener, at der er tale om nuancer i tal, så er de nuancer jo så konkrete, at de sort på hvidt viser, at ledigheden er lavere nu, end da aftalen om dagpengereformen blev indgået, altså skønnet for ledigheden. Hvordan forholder hr. Kristian Thulesen Dahl sig til det?

Kl. 13:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:33

Kristian Thulesen Dahl (DF):

To ting: Den ene er, at der jo nu er ganske mange mennesker, der slet ikke indgår i ledighedsstatistikken, men reelt gerne vil have et job. Det er den ene ting, vi lige skal tage højde for, når vi skal ned at finkæmme de tal, som bliver læst op her. Den anden er, at en af forudsætningerne dengang faktisk også var en forventning om, at der var vækst i samfundet, altså at der blev skabt arbejdspladser. Og der er det bare sådan med det, jeg også har refereret før, at forventningen jo nu er, at man forventer lavere vækst, måske endda recession. Man forventer et større tab af arbejdspladser. Så det er jo ikke fremtidsudsigter, der gør, at man, hvis man mister dagpengereetten, så har en forventning om, at man kan finde et job.

Jeg så på det radikale landsmøde, at den radikale strategi gik på to ben, nemlig både gik på, at man skulle have de her økonomiske reformer, osv., men også have et socialt sigte. Og jeg synes, det er lidt ærgerligt, hvis det i virkeligheden kun varede den ene weekend, og at det alene var for at berolige baglandet, der var kritisk. Men herefter har man så glemt det igen.

Kl. 13:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 13:34

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Jeg har et helt simpelt spørgsmål, som kan besvares med et tal. Nu taler hr. Thulesen Dahl meget om det løntrykkeri, der foregår med østeuropæisk arbejdskraft i Danmark lige nu og her, lige uden for vores vinduer, og så vil jeg bare spørge: I de sidste 5 år, hvor Dansk Folkeparti sammen med Venstre og Konservative styrede det her land, hvor mange forslag fremsatte Dansk Folkeparti da om at dæmme op for løntrykkeriet fra østeuropæisk arbejdskraft?

Kl. 13:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:34

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det har vi fremhævet mange gange, og det vil jeg også gerne komme tilbage til senere i debatten, hvis det er ønskeligt. Altså, sagen er, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil jo tidligere har været medlem af et parti, hvor man var meget ængstelig i forhold til arbejdskraften fra Østeuropa, sådan som jeg husker det, og hvor man var modstander af, at vi skulle underlægge os EU's regler i forhold til vandrende arbejdstagere, som kunne underbyde danske arbejdstagere. Jeg ved ikke helt, hvordan det forholder sig i dag, men det kan vi jo eventuelt komme tilbage til.

Men det har jo været en frygt hos os hele vejen igennem. Dengang man lavede østudvidelsen og der var nogle, der skålede i champagne, udtrykte vi bekymring over, hvad det kunne medføre. Vi ønskede, at man skulle udnytte alle muligheder inden for EU for at forsinke det tidspunkt, hvor de østeuropæiske arbejdere kunne komme ind og tage de danske arbejdspladser, simpelt hen i et håb om, at lønningerne så kom op på et højere niveau i de østeuropæiske lande, inden arbejdstagere derfra fik fri adgang til det danske arbejdsmarked. Det ønskede man så ikke; et flertal i Folketinget uden om Dansk Folkeparti ønskede, at man ikke udnyttede de regler fuldt ud. Selv om der var en VK-regering, som vi søgte at påvirke, så formåede vi altså ikke at påvirke den så voldsomt, at vi kunne udnytte de regler, vi havde inden for EU, så langt de kunne strækkes, til at modvirke det, der nu er sket.

Kl. 13:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 13:35

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Nu spørger jeg så en gang til – jeg synes egentlig, spørgsmålet var ret simpelt. I de sidste 5 år, hvor Dansk Folkeparti sad sammen med Venstre og Konservative og ledede Danmark, hvor mange forslag fremsatte Dansk Folkeparti om at dæmme op for det løntrykkeri, der foregår med østeuropæisk arbejdskraft i Danmark?

Det rigtige svar er nul. Jeg har været inde at sidde og kigge alle forslagene igennem – Dansk Folkeparti fremsatte ikke et eneste for-

slag til, hvordan man kunne dæmme op for det her, i de sidste 5 år af den tid hvor de faktisk sad og havde magt.

Virkelighedens verden er jo, at det at bekæmpe globaliseringen med grænsebomme og den slags svarer til at bekæmpe en atomubåd med bue og pil. Den redskabskasse, der skal til i dag, er, at vi bruger vores myndighedsansvar. Det har vi i regeringen indgået en aftale om – i øvrigt med Enhedslisten, mit gamle parti, for at svare på den del af spørgsmålet. Der er enighed om, at man selvfølgelig skal tage fat i de redskaber, der er. Det, som Dansk Folkeparti til gengæld har fremsat forslag om, er at åbne en ladeport for østeuropæiske overskomster i Danmark.

Så det rigtige svar, vil jeg sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, er nul. Det håber jeg at hr. Kristian Thulesen Dahl selv bekræfter fra talerstolen om et øjeblik, altså at Dansk Folkeparti fremsatte nul forslag til, hvordan man skulle dæmme op for det løntrykkeri – og det foregår lige ude foran, lige nu og her.

Kl. 13:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:37

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen det er simpelt hen utroligt. Den østafale, som blev lavet i 2003, tror jeg det var, der handlede om, hvordan man skulle gebærde sig i forhold til østeuropæisk arbejdskraft, var Dansk Folkeparti ikke en del af. Det var en aftale, der blev indgået, sådan som jeg husker det, med den daværende VK-regering, Socialdemokratiet, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil er medlem af i dag, og Radikale Venstre, og jeg tror, at SF tilsluttede sig senere.

Vi sagde: Med det her er der en risiko for, at der kommer en strøm af østeuropæisk arbejdskraft ind i Danmark. Vi har advaret mod det hele vejen igennem. Jeg står her med en udskrift fra en hjemmeside – jeg vil helst ikke sige, hvad den hedder; alle må gerne vide det, men jeg vil nødig reklamere for billig østeuropæisk arbejdskraft, men jeg tror, de fleste kan finde den, hvis de vil – og her kan man se, at østeuropæere kan lejes på helt lovlige vilkår for ned til 80 kr. i timen. Så skal man da ikke bilde mig ind, at det ikke skaber lønpresseri på det danske arbejdsmarked. Der er da masser af danskere – gudskelov – der arbejder til fornuftige timepriser, men som nu må se sig udkonkurreret af østeuropæiske arbejdere, og som må se i øjnene, at de har to muligheder: enten at blive ledige eller at gå ned på det lønniveau, som østeuropæerne tilbyder sig på.

Det er det, fru Pernille Rosenkrantz-Theils parti må påtage sig ansvaret for. Man kunne godt have forventet et lidt større engagement i forhold til det her i dag.

Kl. 13:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Anne Bastrup.

Kl. 13:38

Anne Bastrup (SF):

Det er lidt i forlængelse af debatten med fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Her for 6-8 år siden blev der vedtaget nogle nye regler om cabotagekørsel, og det var først i efteråret 2011, at Dansk Folkeparti rent faktisk gik i gang med at interessere sig for det.

Det, der sådan står lidt tilbage for mig, og som jeg undrer mig over, er: Hvordan kan det være, at Dansk Folkeparti har set på, at vognmandsindustrien gradvis er blevet udhulet på grund af urimelige cabotageregler, uden at man fra Dansk Folkepartis side på noget tidspunkt har forlangt af den tidligere regering, at den gjorde noget? Hvad er årsagen til, at man blot har siddet på sine hænder? Man havde mulighed for at stille nogle klare krav, når man indgik finanslov-

aftale, få en politik, der rent faktisk kunne standse og kontrollere, og hvad har man gjort? Intet.

Kl. 13:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:39

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er der to ting i det. Den ene er, at fru Anne Bastrup jo rent faktisk ikke ved, hvad vi har gjort, altså hvordan vi har forsøgt at presse på for de ting, vi synes er rimelige, og hvornår vi har gjort det. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at hvis vi er enige om, at der er uholdbare tilstande i vognmandsbranchen, så burde det her Folketing jo også lynhurtigt få gjort noget ved det. Noget af det bunder bl.a. i en forskellig tolkning af, hvordan EU-reglerne er i forskellige EU-lande, hvilket gør, at vi i Danmark har en slappere linje i forhold til at have strikt styring af det her, end man har i en række andre EU-lande.

Så vi mener, at vi har handlemuligheder med hensyn til at gøre noget for at komme problemerne til livs i vognmandsbranchen. Og hvis jeg skal tage det, fru Anne Bastrup nu siger, som udtryk for, at vi er enige om det, og at fru Anne Bastrup i øvrigt har regeringspartierne bag sig i det spørgsmål, ja, så kan vi jo få gjort noget ved det i en fart.

Kl. 13:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Anne Bastrup.

Kl. 13:40

Anne Bastrup (SF):

Jamen vi er rent faktisk også i gang. Problemet er bare, at Dansk Folkeparti har siddet og set den udvikling fortsætte igennem flere år, uden at man over for den daværende transportminister på noget tidspunkt rejste det på en sådan måde, at det kunne høres. Det var først, efter at vi har fået vores regering, at vi rent faktisk er gået i gang med at se på, hvordan vi kunne løse problemerne, og vi satser jo på, at vi får en afklaring i løbet af november måned.

Hr. Kristian Thulesen Dahl kunne som finansordfører have rejst det på et langt tidligere tidspunkt over for den tidligere transportminister og sagt: Det vil jeg have. Men hr. Kristian Thulesen Dahl gjorde intet. Og det er derfor, det er lidt hyklerisk, når Dansk Folkeparti står i en situation her, hvor de på en eller anden måde har haft regeringsmagten sammen med Venstre og Konservative i 10 år, og det først er, når vi får en socialdemokratisk ledet regering, at vi rent faktisk tager fat i problemerne og får løst dem. Men hr. Kristian Thulesen Dahl har intet foretaget sig i 10 år.

Kl. 13:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:41

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, der var en vis spændvidde i det her spørgsmål. Det gik fra, at vi nærmest var i regering. Så var det noget med, at vi ikke havde gjort oprør imod det på en måde, så det kunne høres. Og så kom det til sidst til, at vi i øvrigt ikke havde gjort noget som helst. Jeg sagde bare stillfærdigt i første runde, at fru Anne Bastrup rent faktisk ikke ved, om vi har råbt vagt i gevær. Det ved hun jo faktisk ikke om vi har gjort, så derfor synes jeg, det var en forholdsvis hurtig kommentar, fru Anne Bastrup havde.

Jeg tror, at rigtig mange mennesker, der oplever det her som et problem ude i vognmandsbranchen, gerne vil se løsninger, og jeg

gav så før håndslag på, at hvis regeringen er optaget af det og vil komme med løsninger, er vi med på det. Vi vil meget gerne have løst det her problem.

Så kan vi have en diskussion ved siden af, der handler om fortiden. Den deltager jeg meget gerne i, men det handler også om, at vi fremadrettet får løst problemerne.

Kl. 13:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Og den sidste, der får en kort bemærkning, er fru Trine Bramsen.

Kl. 13:42

Trine Bramsen (S):

Tak for det. Jeg kan jo forstå på Dansk Folkepartis ordfører, at han ikke er helt tilfreds med vores regering, og han siger derfor direkte, at han ønsker et andet flertal bestående af i hvert fald Dansk Folkeparti og Venstre. Det betyder jo samtidig, at der skal stilles krav til Venstre for det tætte samarbejde, og jeg vil derfor gerne høre, om ordføreren er enig med sin kollega, hr. Martin Henriksen, i, at udlændingepolitikken som minimum skal rulles tilbage til det, der var før folketingsvalget, en tilbagerulning, der som minimum betyder, at pointsystemet skal genindføres, og at reglerne for familiesammenføring med børn skal tilbagerulles.

Kan ordføreren bekræfte, at det er et ultimativt krav fra Dansk Folkeparti til partiet Venstre, hvis dette samarbejde skal indgås?

Kl. 13:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:43

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, det er jo fuldstændig rigtigt set, at den nuværende regering har gennemført en massiv række af lempelser på udlændingeområdet, og at det, der egentlig var serveret til befolkningen før folketingsvalget sidste år, var, at hvis man fik den nuværende statsminister, ville vi have en stram udlændingepolitik, der ville fortsætte uændret. Det var sådan hovedbudskabet. Alligevel har vi altså set den her lange, lange række af lempelser.

Det er fuldstændig rigtigt, at vores mål selvfølgelig er, at vi får et flertal her i Folketinget, der, som vi siger, som minimum bringer reglerne tilbage til de regler, vi havde før valget, altså at vi får genoprettet udlændingepolitikken. Men kan sige, at vi får normaliseret udlændingepolitikken igen i forhold til de lempelser, der nu sker, og som gør stor skade i Danmark i fremtiden, bl.a. ved at antallet af asylansøgere muligvis bliver fordoblet i år i forhold til sidste år, jo i høj grad som følge af den politik, regeringen fører.

Kl. 13:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Trine Bramsen.

Kl. 13:44

Trine Bramsen (S):

Jeg kan så oplyse ordføreren om, at den lange, lange række af lempelser, der har været på udlændingeområdet, omfatter fire: for det første tilbagerulningen af pointsystemet, for det andet lempelsen af reglerne for familiesammenføring med børn, og så har der været den seneste asylpakke, som vi har set, og fattigdomsydelserne. Det er de fire ting, vi har ændret på udlændingeområdet.

Men når det nu er, at ordføreren er så bange for, hvad der skal ske på udlændingeområdet, så kunne jeg godt tænke mig, at han samtidig løftede sløret for, hvilke nye krav til stramminger på udlændingeområdet der vil være et krav til Venstre for et fremadrettet

samarbejde. For ordføreren siger jo direkte, at det er minimumskrav, at de her fire tiltag bliver tilbagerullet. Hvilke yderligere krav om udlændingestrømninger vil der komme til Venstre?

Kl. 13:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:44

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu kan man jo tælle lempelserne på forskellig vis. Jeg har en lang liste her over lempelser, i øvrigt lempelser, som giver offentlige merudgifter på forventeligt 880 mio. kr. Så det er en dyr omgang for danskerne med de lempelser, regeringen har gennemført på udlændingeområdet. Det bliver ikke bare dyrt for samfundet kulturelt, men det bliver også dyrt i forhold til vores pengekasse.

Hvilke andre ting der måtte være nødvendige at gennemføre, kan man jo ikke sige noget om på forhånd. Vi har hele tiden haft den holdning, at man løbende skal vurdere, hvad der er nødvendigt at gøre i forhold til de ting, vi mener er vigtige på udlændingeområdet. Nu siger vi så bare klart, hvad angår de lempelser, regeringen når at lave inden næste valg, at der vil vi gå til valg på at få udlændingeområdet normaliseret og komme tilbage til de regler, der var før folketingsvalget, og dermed jo også i virkeligheden på mange områder komme tilbage til det, i hvert fald to af de nuværende regeringspartier stillede danskerne i udsigt. Det skal man også lige huske på.

Men jeg vil meget gerne komme tilbage, også i fremtidige debatter selvfølgelig, hvis der er noget nyt under solen, og så underholde med det, for det er et område, der optager os rigtig meget i Dansk Folkeparti.

Kl. 13:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til Dansk Folkepartis hr. Kristian Thulesen Dahl. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er fru Marianne Jøved, Radikale Venstre.

Kl. 13:46

(Ordfører)

Marianne Jøved (RV):

Tak. Danmarks konkurrenceevne er under stærkt pres, produktiviteten udvikler sig ikke godt nok, og omkostningerne er høje, og det giver udfordringer for vores erhvervsliv. De udfordringer er ikke en følge af krisen. De har faktisk været kendt i en hel del år, men de blev ikke taget alvorligt af VKO, dengang de sad ved magten, VK udviste ikke rettidig omhu, som man kunne sige det. Reformen og det at få en bedre konkurrenceevne blev forsømt til fordel for et stift skattestop og en slap finanspolitik. Udfordringen blev ikke taget op. Tværtimod blev lønkonkurrenceevnen op igennem 00'erne forværret med 20 pct. Så da krisen ramte os, forsvandt rigtig mange arbejdspladser, og vi slås nu med de ubetalte regninger. Der er ikke nogen genvej. Der er brug for en bred vifte af initiativer for at kunne komme på rette kurs.

Forudsætningerne for jobskabelse og for en bedre konkurrenceevne er bl.a. en ansvarlig finanspolitik og en skattestruktur, der er sådan, at det kan betale sig at yde en ekstra indsats, en afdæmpet lønudvikling, en tilstrækkelig stor og veluddannet arbejdsstyrke og et fleksibelt arbejdsmarked. Finanspolitikken er nu kommet ind på en ansvarlig kurs. Reformen af skattesystemet og af arbejdsmarkedspolitikken bringer os et stykke ad vejen, og de seneste overenskomster bidrager ansvarligt og positivt til vores mål. Men det er ikke nok. Velstanden i et land afhænger bl.a. af medarbejdernes uddannelsesniveau. En veluddannet medarbejder har nemmere ved at anvende ny teknologi, er bedre til at optimere arbejdsprocesserne og er

kreativ, når nye ideer skal udvikles. Det er noget, der fører til bedre produktivitet, til højere vækst og til mere velstand.

Danmark har været kendetegnet ved at have et højt uddannelsesniveau. Da »VKO-regeringen« i 2001 trådte til, lå Danmark på en niende plads blandt de bedst uddannede nationer af OECD-landene. I 2010 var Danmark rykket seks pladser tilbage, og vi er nu på en 15. plads blandt OECD-landene. Det vil sige, at Danmark på knap 10 år er blevet overhalet af seks nationer. Det er derfor, at Radikale Venstre og regeringen satser massivt på uddannelse. Den næste generation skal være den bedst uddannede generation. Mange analyser udarbejdet af bl.a. vismændene, af Dansk Industri og af OECD viser, at alle videregående uddannelser bidrager til at øge produktiviteten for alle medarbejderne i virksomhederne.

For en uges tid siden overværede jeg på Aalborg Universitet en workshop på sin tredje uge med studerende fra Aalborg Universitet og studerende fra professionshøjskolen i Nordjylland; fra sidstnævnte kom de fra ergoterapeutlinjen, og for førstnævnte kom de fra Arkitektur & Design og fra andre designuddannelser. De sad sammen med nogle fra virksomheder på sundheds- og velfærdsområdet og arbejdede på de cases, som man fra virksomhedernes side var kommet med. I løbet af de 3 uger udarbejdede de nye innovative løsninger, som virksomhederne kunne tage med sig hjem og sætte i produktion og derved skabe flere arbejdspladser. De studerende var endda så heldige, at de også blev set af virksomhedslederne, som også vidste, hvilke medarbejdere de senere gerne ville have fra universitetet og fra professionshøjskolen.

Se, det her er virkelig en god historie, og det er sådan, det foregår på rigtig mange uddannelsessteder rundt om i landet, altså at man arbejder tværfagligt sammen, og at de studerende lærer, hvordan de kan bruge deres forskellige fagligheder, og hvordan de kan finde nye løsninger, og at virksomhederne oplever, at den viden, de har, kan bruges sammen med forskning og innovation og det, som de studerende lærer. Det er den type innovative løsninger, der fører frem til nye produkter, bl.a. inden for velfærdsteknologien, og som fører til flere nye arbejdspladser. Det underbygger vigtigheden af få en samlet innovationsstrategi, som sikrer koblingen mellem de offentlige investeringer i forskning, udvikling, innovation og uddannelse og vækst og jobskabelse i den private sektor. Danmark skal være løsningsernes land, hvor de innovative løsninger på de samfundsmæssige udfordringer omsættes til vækst og beskæftigelse.

Der er også en grøn vej til et bedre samfund. I regeringsgrundlaget har regeringen formuleret nogle mål for en meget ambitiøs grøn omstilling. Den vil Radikale Venstre sammen med de andre regeringspartier holde fast i. Den grønne omstilling er en bunden opgave for os alle sammen, både af hensyn til miljøet og klimaet og af hensyn til vores økonomi.

I de sidste 35 år er verdens middelklasser vokset med 1 milliard mennesker. Det har betydet, at verdenspriserne på energi, fødevarer, metaller og andre ressourcer i de sidste 10 år er steget mere end i hele det 20. århundrede. I de næste 25 år vil den globale middelklasse vokse med 3 milliarder mennesker. Energiforliget fra marts måned i år, der historisk er det grønneste, det bredeste og det længstvarende energiforlig, er den første vigtige etape på den lange vej til en grøn økonomi. Og der bliver i verden omkring Danmark lagt mærke til vores eksempel. De internationale medier og regeringerne nærmest valfarter til Danmark for at lære af vores eksempel. Den grønne omstilling fordrer en gennemgribende omstilling af hele vores økonomi, af vores måde at producere på og forbruge på, men vi har en unik opbakning fra både borgerne og erhvervslivet. Og vi skal vise verden, at den danske omstilling ikke står i modsætning til vores velfærd, men at den er en forudsætning for vores velfærd.

Det skal samtidig understreges, at vi ikke er alene med alle disse planer. Der arbejdes med klare allierede for at styrke indsatsen i de store internationale organisationer som EU, OECD, FN og Verdens-

banken. Herfra kan vi også hente ideer og måske også løsninger. Udfordringen kræver, at der er en strategisk plan med klare målepunkter og med en høj grad af sammenhæng mellem de klima- og miljømæssige aspekter og de økonomiske aspekter. En omstilling, der lever op til regeringsgrundlagets ambitionsniveau, er virkelig en meget stor udfordring.

Men se, den store udvikling begynder nu i folkeskolen. Regeringen har derfor sat sig i spidsen for en folkeskolereform, hvor børnene skal have bedre muligheder, end de har i dag, for at lære på en måde, der tilgodeser det enkelte barns læringsforudsætninger. Det gælder både i de boglige og i de praktisk-musiske fag. Der er brug for mere tid, og der er brug for lærere med lærerfaglige kompetencer. Derfor skal vi have en målrettet efteruddannelse af lærerne. Al god undervisning står og falder med, at lærerne kan deres fag, at de kan lede, og at de kan skabe tillidsfulde relationer med eleverne.

Men nu fødes børn som bekendt ikke som 7-årige. Derfor vil regeringen også se på udviklingen af pædagoguddannelsen, og den vil i et samarbejde med kommunerne øge kvaliteten af arbejdet i dagtilbuddene. Børn er børn, og børnene er de voksnes ansvar og fællesskabets ansvar uanset deres rødder og deres forskellige livssituationer. Vi bygger i et demokrati som det danske på ligeværd. Alle unge skal have ret til en uddannelse, der tilgodeser deres evner og deres interesser, og som både fører til et arbejde inden for et fag og til dannelse som borger og medborger i et samfund med frihed og folkestyre.

Radikale Venstre vil, at Danmark skal kunne gå forrest og vise vej til en fremtid, som alle i Danmark har del i. Det er noget, vi har gjort før i vores historie, da vi gik fra enevælden til demokratiet, hvor almuen blev et folk, og hvor folkeoplysningen og folkehøjskolerne skabte et selvbevidst folk, der skabte forpligtende fællesskaber af myndige mennesker, som satte den tids problemer til debat og formede en fælles fremtid.

Vi har rod i en kultur, som har skabt fællesskaber og fremdrift. Kulturen og historien er det kit, der binder mennesker sammen, og som gør det muligt, at vi sammen kan løfte en udfordrende fremtid med nogle store omstillinger. Og det vil vi gøre.

Kl. 13:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. For en god ordens skyld skal jeg lige sige lidt om, hvem der står i talerrækken. Den første er fru Ellen Trane Nørby. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl, hr. Simon Emil Ammitzbøll, hr. Lars Barfoed, hr. Finn Sørensen, hr. Jacob Jensen, fru Pia Kjærsgaard, hr. Joachim B. Olsen, fru Tina Nedergaard, hr. Hans Kristian Skibby, fru Stine Brix, hr. Erling Bonnesen, hr. Peter Christensen og hr. Peter Skaarup. Men vi når nok kun ti til spørgsmål. Vi ser, hvor langt vi når.

Den første er fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:53

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Tak til fru Marianne Jelved for en tale, som i hvert fald indeholdt flere løsninger, end den indeholdt kritik af alle andre. Det vil jeg gerne hilse velkommen. Det synes jeg egentlig tegner godt for samarbejdet. Forhåbentlig er det også en anerkendelse af den fremstrakte hånd, vi er kommet med, for at vi kan finde nogle brede løsninger, som netop går ind og tager hånd om det problem, som fru Marianne Jelved jo også nævnte i sin tale, nemlig at vi har en konkurrenceevne, som er blevet presset op gennem de gode tider, og som vi har behov for at gøre noget aktivt for, for at vi ikke skader den yderligere.

Derfor vil jeg egentlig gerne spørge fru Marianne Jelved, om fru Marianne Jelved ser noget perspektiv i det forslag til en erhvervs-skattepakke, som vi har lagt frem i vores finanslovsforslag, hvor vi går ind og kigger målrettet på nogle af de skatter og afgifter, som

skaber grænsehandel, hvor vi viderefører boligjobordningen, som ifølge et svar fra Finansministeriet i dag har holdt hånden under 15.000-20.000 arbejdspladser, og hvor vi i fællesskab går ind og tager bredt ansvar for at skabe vækst og beskæftigelse i samfundet.

Kl. 13:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 13:54

Marianne Jelved (RV):

Jeg håber, at fru Ellen Trane Nørby anerkender, at jeg ikke kan stå og foregribe finansministerens forhandlinger om den kommende finanslov. Men vi har noteret os i Radikale Venstre, at Venstre er kommet med et bud og gerne vil bidrage til en finanslovforhandling, og derfor går jeg også ud fra, at de vil bidrage til et resultat, hvis vi vil kunne blive enige. Men det er klart, at vi gerne vil bidrage til, at konkurrenceevnen forbedres. Det er bare et langt, sejt træk, og problemet løses ikke meget hurtigt, for så havde vi jo løst det meget hurtigt. Derfor anerkender jeg, at Venstre gerne vil bidrage til at løse konkurrenceevneproblemet, og jeg kan ikke afvise, at vi kan finde løsninger sammen.

Kl. 13:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:55

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg er fuldstændig enig med fru Marianne Jelved i, at det er et langt, sejt træk, men det handler også om, hvilken retning man sætter for samfundet. Det er det, vi har hørt fra en lang række erhvervsledere: Hvis der ikke sker noget nu, hvis der ikke bliver sendt nogle positive signaler, som går i retning af færre afgifter, færre byrder, så risikerer vi, at danske produktionsvirksomheder er rykket ud af landet om 10 år. Derfor er det jo også et valg, regeringen står over for: Vil man lave en bred aftale, som sænker nogle skatter og afgifter, eller om vil man gøre det samme, som man gjorde i sidste finanslovaftale med Enhedslisten, hvor man altså trak den anden vej og gjorde det dyrere at producere i Danmark?

Jeg vil gerne spørge helt konkret til to elementer. Fru Marianne Jelved lagde meget vægt på den grønne omstilling. Det er vi sådan set enige i, men boligjobordningen, som regeringen nu lægger op til at afskaffe, har jo i høj grad også været med til at understøtte energirenoveringer. Den nettomålerordning, som regeringen nu stopper, og den energiforbedringsordning, som man ikke vil indføre alligevel, hiver jo i den modsatte retning. Hvordan hænger de her ting sammen? Lidt tilsvarende er der Højteknologifonden, som regeringen vil spare på. Hvordan hænger det sammen med det, fru Marianne Jelved står og siger nu? Kan vi håbe på, at det er et udtryk for, at man gerne vil se positivt på de konkrete forslag, vi er kommet med på det område?

Kl. 13:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 13:57

Marianne Jelved (RV):

Jeg vedkender fuldt ud, at der er tale om prioriteringer. Vi har jo valgt at prioritere f.eks. uddannelse meget højt i regeringen. Vi har valgt at skaffe ekstra midler til at kunne finansiere det højeste optag, der endnu har været på de danske uddannelsesinstitutioner. De penge må vi jo tage et andet sted fra. Uddannelse er for os helt afgørende for også på sigt at øge konkurrenceevnen og skabe bedre muligheder

for vækst, højere produktivitet, fordi alle analyser viser, at det at have en videregående uddannelse og komme ind i en virksomhed øger produktiviteten i den pågældende virksomhed. Det er jo et bidrag til den store satsning, som uddannelse er. Derfor er pengene taget andre steder fra.

Kl. 13:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:57

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg tror, at enhver, der har fulgt den her debat i dag, har kunnet høre, at en stor del af debatten har handlet om de her dagpenge, dagpengeperioden og dem, der falder ud af dagpengesystemet her til nytår, hvis man følger reglerne, som de er nu, og ikke gør noget ved det. Jeg tror også, at de, der har fulgt debatten, ikke bare i dag, men over tid, har kunnet høre, at Det Radikale Venstre er det parti af regeringspartierne, der i særlig grad har modsat sig ændringer til gavn for de mennesker, der ellers falder ud af dagpengesystemet.

Derfor vil jeg bare gerne spørge fru Marianne Jelved som ordfører for Det Radikale Venstre her i dag ved åbningsdebatten, om den modstand, Det Radikale Venstre har imod sådan nogle ændringer, gør, at der ikke vil kunne findes løsninger i finanslovforhandlingerne om f.eks. en midlertidig forlængelse af dagpengereetten. Altså, er modstanden så massiv, at De Radikale simpelt hen vil modsætte sig, at man forhandler sig frem til en løsning i finanslovforhandlingerne, hvor man imødekommer nogle af os, der mener, at der bør ske noget på området?

Kl. 13:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Marianne Jelved.

Kl. 13:58

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre står ved de aftaler, vi har indgået, og regeringen har formuleret sig omkring dagpengene, og det står vi ved. Så vil jeg gerne, eftersom hr. Thulesen Dahl nu er spørger, bruge lejligheden til at sige, at der – og jeg har tjekket det, siden jeg sidst havde ordet over for hr. Thulesen Dahl her i salen – ingen ændringer er i tallene for ledighed eller beskæftigelse fra det, man vurderede i 2010, og til det, som er der nu. Ingen!

Det var det, jeg mente, da jeg sagde, at det gik, som vi vidste det ville gå, med de forudsigelser, der var i 2010, hvor vi stemte for dagpengeændringerne, men ikke var med i et forlig, fordi vi ikke måtte komme med i det. Jeg ved ikke, hvem der forbød os det, men samlet måtte vi i hvert fald ikke komme med. Der er ingen af de forudsætninger, der er ændret, og derfor synes jeg, det er meget hult af hr. Thulesen Dahl at svinge sig op på den hvide hest og spille helt og løbe fra den aftale, som hr. Thulesen Dahl selv har været med til at indgå.

Kl. 13:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:59

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er vigtigt for mig at understrege, at man selvfølgelig skal stå ved de aftaler, man indgår. Det siger sig selv, og jeg har stor respekt for en politiker, der siger, at sådan er det, og at man har en aftale i et regeringsgrundlag osv. Man må jo bare sige, at regeringen og dermed også fru Marianne Jelveds parti i foråret var med til at lave en midlertidig forlængelse af dagpengereetten fra i sommer til nytår. Der

kunne fru Marianne Jelved jo også have hævdet, at der ingen grund var til det, at det behøvede man overhovedet ikke. Men det gik Det Radikale Venstre med til.

Det, jeg så forsøger at finde ud af nu, er, om det betyder, at der er en vis bevægelighed, som gør, at man i en forhandlingssituation om finansloven for næste år kunne lave den samme bevægelse en gang til, eller om det er udelukket i tankegangen hos Det Radikale Venstre at gøre det en gang til. Det er ligesom det. For en ting er, at man har en aftale, og at man har baseret sig på grundlag, men så forhandler man med nogle partier og giver nogle indrømmelser, og en af de indrømmelser kunne jo være, at man ser på det her område. Det er for at finde ud af, om der er den mulighed for bevægelse hos Det Radikale Venstre i forbindelse med den konkrete forhandling om finansloven for 2013, som skal i gang i næste uge, og som finansministeren har indbudt til. Er der den bevægelighed?

Kl. 14:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Marianne Jelved.

Kl. 14:01

Marianne Jelved (RV):

Hr. Thulesen Dahl må prøve at forstå, at det er regeringen, der forhandler finanslov, og at det er regeringen, der afgør, hvor kompromiserne skal ligge henne, og hvordan de i givet fald skal se ud. Sådan er det. Det er regeringen, jeg går ind for.

Kl. 14:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:01

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Ja, det sidste lærer jeg nok aldrig at forstå, men sådan er det.

Fru Marianne Jelved gør lidt det samme, som statsministeren gjorde i forgårs, nemlig gemmer sig bag folkeskolen i stedet for at tale om mange af de problemer og udfordringer, som Danmark står over for. Det er folkeskolen, der ligesom bliver skubbet frem, og det er i virkeligheden et område, hvor vi sikkert bredt i Folketinget kan blive enige om at det ikke er godt nok.

Men så siger fru Marianne Jelved, at man også gør det på grund af væksten. Og jeg står her med nogle tal fra fru Marianne Jelveds tidligere ministerium, Økonomi- og Erhvervsministeriet, fra perioden 1985-2007, der faktisk viser, at en ændring i niveauet for formel uddannelse ikke betyder særlig meget for den økonomiske vækst. Men der er andre faktorer, som har haft stor betydning: vækst i arbejdsproduktivitet, investering af produktionskapital. Men et højere uddannelsesniveau, som man godt kan synes kan blive bedre, har bare ikke haft særlig stor effekt i den lange periode, heller ikke da fru Marianne Jelved selv sad i regering.

Kl. 14:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Marianne Jelved.

Kl. 14:02

Marianne Jelved (RV):

Det vil jeg gerne studere nærmere, for jeg har altså refereret til en lang række analyser, som kommer både fra vismændene, fra OECD, fra Dansk Industri og fra andre steder, som jeg ikke lige kan huske nu – men det er dem, jeg har noteret her. De dokumenterer klart, at der er en sammenhæng mellem, at der i en virksomhed kommer en akademiker og bliver ansat som medarbejder, og at produktiviteten i virksomheden stiger – ikke kun hos den medarbejder, der kommer, men hos alle medarbejderne i virksomheden. Dermed øges produkti-

viteten. Og det at øge produktiviteten er faktisk et godt bidrag til vækst.

Kl. 14:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:03

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det kan jo blive spændende at udveksle rapporter. Jeg har bare haft den nøgternhed at tage Økonomi- og Erhvervsministeriets egne tal i stedet for at prøve at se, hvad jeg kunne finde i diverse interesseorganisationer, der måske kunne have andre tillægsgagsordener ud over de mere nøgterne tal.

Nu, hvor vi er ved uddannelse, vil jeg sige, at det jo også hænger sammen med skat. Det er jo faktisk sådan, at hvis man ser det fra et individuelt synspunkt, er Danmark et af de lande i OECD, hvor man får mindst økonomisk ud af det selv ved at uddanne sig. På grund af at skatte trykket er, som det er, får man ikke den store gevinst. Så hvis man virkelig ville gøre noget for, at folk fik en højere uddannelse, fik en bedre uddannelse, skulle man så ikke bare gøre det mere attraktivt at uddanne sig og gennem skattesystemet sørge for, at det kunne betale sig?

Kl. 14:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Marianne Jelved.

Kl. 14:04

Marianne Jelved (RV):

Jo, det synspunkt kan man jo godt have, men vi har nu den opfattelse, at det også handler om at få tilpas med skatteindbetalinger, så vi kan finansiere det velfærdssamfund, vi gerne vil have. Så længe vi har en udgift til velfærdssamfundet, som vi finder rimelig, og den skal finansieres af skatteindtægter, er vi nødt til at have et skatteniveau af en vis størrelse.

Kl. 14:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Lars Barfoed.

Kl. 14:04

Lars Barfoed (KF):

Jeg har jo med interesse bemærket, at Det Radikale Venstre er medforslagsstiller til et forslag til vedtagelse, der bl.a. indeholder det element, at man skal bekæmpe ulighed. Hvis man vil bekæmpe ulighed, må man vel indføre mere lighed. Nu mener jeg ellers, at Det Radikale Venstre har været fortalere for, at vi skal sænke skatterne for at skabe mere dynamik, for at det kan betale sig at arbejde, gøre en indsats og investere i Danmark. Er det ikke sådan, at fru Marianne Jelved i virkeligheden er mere enig med mig end med de partier, som man nu fremsætter forslag sammen med her i Folketinget, om, at vi skal skabe mere dynamik i samfundet, og at det betyder, at nogle tjener flere penge end andre, men at det gør, at vi alle sammen bliver mere rige og bl.a. andet bedre kan sørge for ordentlige vilkår for de udsatte?

Kl. 14:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Marianne Jelved.

Kl. 14:05

Marianne Jelved (RV):

Jeg mener faktisk helt klart, at det at bekæmpe ulighed er en sag, der i sig selv er vigtig. Det har Det Radikale Venstre faktisk ment siden 1905, hvilket man kan læse i det første program, de har lavet. Vi øn-

sker at give et løft til den del af befolkningen, som har mindst, og vi prøver at gøre det på en måde, som ikke konflikter med arbejdsmarkedet og andre forhold. Det kan man også se i den skattereform, der er indgået senest, hvor vi har lavet særlige beskæftigelsesfradrag for enlige, så de får mere ud af det, end de fik før.

Kl. 14:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Lars Barfoed.

Kl. 14:06

Lars Barfoed (KF):

Vil det sige, at Det Radikale Venstre er parat til at øge skatterne i det her samfund? Eller er Det Radikale Venstre parat til at gå videre i den retning, som vi ganske rigtigt gjorde med aftalen i juni, og sænke skatterne i det her samfund? Forholdet er jo det, at når vi sænker skatterne, kan det bedre betale sig at gøre en ekstra indsats. Så er der nogle, der tjener flere penge, og så bliver der mere ulighed. Det giver os mulighed for at gøre mere for dem, der har mest brug for hjælp i det her samfund, og det er vi sådan set enige om at vi skal gøre.

Det er vigtigt, at vi gør en bedre indsats over for de mest udsatte i samfundet, men det forudsætter jo ikke, at vi får mere lighed. Det forudsætter, at der bliver tjent flere penge i samfundet, så vi har bedre råd. Det, at der bliver tjent flere penge, fører som regel til, at nogle bliver rigere end andre, men det kan i virkeligheden i sidste ende være bedre for de svageste. Er fru Marianne Jelved ikke enig i det?

Kl. 14:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Marianne Jelved.

Kl. 14:07

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes heller ikke, at vi skal komme alt for langt ud af en tangent. Altså, Det Radikale Venstre har jo ikke noget imod, at der er nogle, der er rigere end andre. De skal bare betale noget mere i skat. Vi er tilhængere af en progression i skattesystemet.

Jeg vil så sige til beroligelse for hr. Lars Barfoed – måske til hans bekymring; det kan jeg ikke helt vurdere – at vi ikke har nogen planer om lige med det første at præsentere flere skattereformer. Nu skal vi have den, der er vedtaget, gennemført, og den trækker set med vores øjne i den rigtige retning.

Kl. 14:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Finn Sørensen.

Kl. 14:07

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren for fremlæggelsen. Jeg har et spørgsmål til ordføreren, hvor svaret er fuldstændig afgørende for det videre politiske forløb ikke bare frem til nytår, men i resten af den her regeringsperiode. Nej, det er ikke et spørgsmål om dagpenge. Jeg kender jo ordføreren holdning. Ordføreren er vældig begejstret for en dagpengereform, der kan medføre, at tusindvis af mennesker mister deres forsørgelsesgrundlag. Nej, det er heller ikke et spørgsmål om skatterformen. Det taler jo for sig selv, at ordføreren mener, at det er i overensstemmelse med regeringsgrundlaget, selv om den her skattereform helt klart medfører øget ulighed, fordi det er dem uden for arbejdsmarkedet, der betaler regningen.

Nej, det er følgende spørgsmål til ordføreren: Hvad mener ordføreren om en af de markante betingelser, som partiet Venstre stiller for at kunne indgå en finanslovaftale med regeringen, nemlig kravet om, at den lave ydelse, der findes til unge kontanthjælpsmodtagere

under 25 år, også skal gælde for unge helt op til 30 år? Er ordføreren positiv over for det? Svarer ordføreren ja til det krav, der kommer fra Venstre?

Kl. 14:12

Kl. 14:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 14:09

Marianne Jelved (RV):

Jeg skal lige korrigere hr. Finn Sørensen, hvad angår det med dagpengereformen, og sige, at vi ikke gør det, for at der er tusinder af mennesker, der skal miste deres forsørgelsesgrundlag. Vi gør det, for at der er tusinder af mennesker, der skal komme i arbejde og ud af offentlig forsørgelse. Det er det, der er meningen med den reform.

Med hensyn til spørgsmålet om Venstres forslag om en særlig lav ydelse for en ny gruppe såkaldt unge mennesker, bliver jeg nødt til at gentage, hvad jeg sagde til en tidligere spørger. Jeg kan jo ikke stå her fra Folketingets talerstol og foregribe, hvad finansministeren skal forhandle om med de partier, der gerne vil forhandle finanslov med regeringen. Det kan ikke lade sig gøre. Jeg har været lang tid nok i politik til at vide, at sådan gør man bare ikke. Man kortslutter ikke forhandlinger.

Kl. 14:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 14:10

Finn Sørensen (EL):

Et ikkesvar er jo også en slags svar. Det er jo bekymrende, at man ikke kan tage sig sammen til at afvise det krav, der kommer fra partiet Venstre. Det må jo tages som et tegn på, at man er villig til at forhandle Venstres krav. Så jeg må altså lige minde om, hvad vi taler om. Vi taler om, at unge mennesker under 25 år i kontanthjælp i dag får 6.660 kr. om måneden før skat, mine damer og herrer, før skat. Der må være nogle, der på et tidspunkt har ment, at man kan leve for det beløb, altså betale husleje, købe mad og tøj osv. for sådan et beløb. Efter 6 måneder nedsættes dette beløb til 5.662 kr. om måneden.

Det er vel ikke så svært at give sin holdning til kende. Synes man, at det er rimeligt, at det gælder for unge under 25 år? Det tror jeg ordføreren mener det er, men jeg vil da gerne høre det. Og så vil jeg lige spørge, om det er sådan, at den gruppe mennesker kan købe alting til halv pris, eller hvordan argumentationen nu er. Det er vel heller ikke så svært at svare på følgende: Synes ordføreren, det er rimeligt, som Venstre foreslår, at disse lave satser, som jeg ville kalde fattigdomsydelser, skal udstrækkes til gruppen af unge helt op til 30 år?

Kl. 14:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 14:11

Marianne Jelved (RV):

Jeg har jo selv været med til at indføre det system, der gælder i dag. Og der var tanken, og det er den stadig væk, at de unge, som er op til 25 år, enten skal i job eller i uddannelse. Og for ikke at lave en skævvridning i forhold til det valg, så har vi valgt et ydelsesniveau, som minder om SU-niveauet. Det er jo det, andre unge skal leve af, hvis de er under uddannelse i et SU-berettiget uddannelsesforløb.

Kl. 14:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Jacob Jensen.

Jacob Jensen (V):

Jeg vil godt i stil med fru Ellen Trane Nørby faktisk af et oprigtigt hjerte rose fru Marianne Jelved for en god og konstruktiv tale. Man kan selvfølgelig altid diskutere nogle af elementerne i det indholdsmæssige, men jeg hørte faktisk ikke nogen nedladende kritik af andre, sådan som det var tilfældet, da Socialdemokraternes ordfører var på talerstolen tidligere på dagen. Så det vil jeg faktisk gerne starte med at kvittere for. Jeg er sådan set også tryk ved, når nu det ikke kan være anderledes i øjeblikket og vi har en rød regering, at Det Radikale Venstre sidder med som det sidste bolværk mod kommunismen i Danmark. Så tak for det, bliv endelig ved med det, så længe regeringsmagten er placeret dér.

Fru Marianne Jelved nævner også i sin ordførertale, at der skal en bred vifte af initiativer til for at bringe os videre ud af krisen, og det er jeg sådan set fuldstændig enig med ordføreren i. Kunne sådan et initiativ også være en reform af kontanthjælpsområdet, som jo faktisk står i regeringens eget program, men som jeg må forstå at statsministeren i hvert fald for nuværende har sat på pause? Kunne fru Marianne Jelved løfte sløret for, hvornår regeringen påtænker at komme med et initiativ på kontanthjælpsområdet, sådan som Venstre har gjort det, så vi måske også der kan finde nogle brede løsninger sammen?

Kl. 14:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 14:13

Marianne Jelved (RV):

Jamen det fremgår jo af regeringsgrundlaget, at der forudsættes at blive forhandlet en kontanthjælpsreform på et tidspunkt. Jeg er ikke i stand til at sige, præcis hvornår den kommer, men den kommer selvfølgelig inden for en rimelig tid. Det er det tætteste, jeg kan komme på det.

Men der er jo mange andre initiativer, der skal til, for at vi kan skabe en bedre udvikling i Danmark med flere job, nye virksomheder. Der synes jeg også, man skal være opmærksom på, at hele innovationsstrategien er central, som jeg var inde på i min tale. Det er vigtigt i sig selv med en kontanthjælpsreform, men det er jo ikke kun det, der løser problemerne. Vi skal se bredere på det, og der er flere veje, der skal gås.

Kl. 14:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:14

Jacob Jensen (V):

Jeg har selvfølgelig forståelse for, at fru Jelved ikke kan udtale sig om, hvordan regeringen har tænkt sig at gøre det. Men lad mig så spørge, hvordan De Radikale ser på det som parti. Nu står fru Jelved jo som ordfører for De Radikale og ikke nødvendigvis som ordfører for regeringen – det må statsministeren håndtere senere på dagen. Hvordan ser De Radikale på nødvendigheden af, at vi skal have en kontanthjælpsreform, og herunder også på nogle af de forslag i Venstres udspil, som er lagt frem? Vi vil virkelig gerne arbejde med det her område og også meget gerne i samarbejde med regeringen, for vi kan jo se, at det netop står i regeringens program, og så vil vi sådan set bare være konstruktive ved at række hånden ud, også på det her område, eventuelt i forbindelse med en finanslovaftale – eller en særskilt aftale, det skal ikke komme an på det. Men hvordan ser fru Marianne Jelved som radikal vigtigheden af, at der kommer en kontanthjælpsreform, jo hurtigere jo bedre?

Kl. 14:14

Kl. 14:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Marianne Jelved.

Kl. 14:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 14:17

Marianne Jelved (RV):

Jeg betragter det som vigtigt, det gør jeg absolut. Jeg synes, der er en fordel ved, og det jo også sådan, regeringen har gjort det, at få så mange af reformerne som muligt igennem relativt tidligt i en valgperiode, sådan at vi også bliver i stand til at drage nytte af de reformer, få glæde af deres effekt på vores adfærd og på den måde, vi kan indrette os mere hensigtsmæssigt på. Det er rigtig vigtigt, at vi får gjort det i den første del af valgperioden.

Kl. 14:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 14:15

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak. Nu må man jo konstatere, og det har man også kunnet her i dag, at Det Radikale Venstre har en relativt stor indflydelse på den regering, de er medlem af. Det har vi hørt i forbindelse med en midlertidig forlængelse af dagpengeperioden osv., hvor vi har en klar opfattelse af, at det er De Radikale, der i den grad modsætter sig, og det synes vi jo i Dansk Folkeparti er beklageligt.

Men jeg vil gå lidt over i anden boldgade, for jeg vil godt høre, hvor meget Det Radikale Venstre har tænkt sig at intensivere samarbejdet i regeringen på det værdipolitiske område. Vi bemærkede i Dansk Folkeparti, at man på det radikale landsmøde her for nylig vedtog en resolution, som sagde, at dannebrog, vores flag, ikke længere havde forrang eller var en særrettighed, så man kunne hejse dannebrog, når man ville, mens det for andre landes flag har været sådan, at dem har man også kunnet hejse, men der skulle søges om det. Nu skal det bare være ens. Nu er der altså efter vores opfattelse en meget stor forringelse, en forfladigelse i forhold til de ting. Det var en af de mange resolutioner, som Det Radikale Venstre vedtog, og jeg skal bare høre, om det er noget, man vil gå videre med i regeringssamarbejdet. Jeg synes, det vil være dybt beklageligt, men jeg vil høre, om det bare er en resolution – hvad jeg synes er skidt nok – som er blevet vedtaget på det radikale landsmøde, eller om det er noget, man vil gå videre med i regeringssammenhæng.

Kl. 14:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Marianne Jelved.

Kl. 14:16

Marianne Jelved (RV):

Vi forhandler jo ikke et nyt regeringsgrundlag her midt i en valgperiode, så vidt jeg ved. Så det må vente til det rette tidspunkt, hvor der foregår forhandlinger af den karakter.

Men jeg skal lige tilføje, bare for at berolige rundtomkring i de små hjem og fru Pia Kjærsgaard ikke mindst, at jeg tror, at mindst 95 pct. af de mennesker, der bor i Danmark, er pæredanskere. Og det er dem, der vil hejse dannebrog, og det vil altså dominere overalt, hvor vi vil se hen. Så dannebrog bliver ikke usynlig, og dannebrog får ikke nogen lavere prestige eller status, end det har allerede. Det er vores flag, det er Danmarks flag, det er danskernes fædrelands flag. Hvis der så bor en svensker, der også gerne vil have lov at hejse sit flag ved sit sommerhus, eller en tysker, så synes jeg ærlig talt ikke, det gør så meget, at de også gør det.

Pia Kjærsgaard (DF):

Nej, men altså, en ting er, at fru Marianne Jelved ikke synes, det gør så meget, og taler varmt om dannebrog, og at dannebrog ikke får en lavere prestige. Noget andet er: Jo, det synes jeg dannebrog gør med den resolution, som Det Radikale Venstre har vedtaget på deres landsmøde – i allerhøjeste grad. For dannebrog har ikke længere forret, har ikke længere en særstatus, sådan at vi naturligvis bare kan hejse dannebrog. Nu er det andre landes flag, man bare kan hejse rundtomkring, og der synes jeg virkelig, at dannebrog får en lavere prestige.

Det er rigtigt, at man ikke laver nyt regeringsgrundlag midt i en valgperiode, men man har jo set meget fra Det Radikale Venstre, som man kan få igennem efterfølgende.

Jeg vil godt lige nå et nyt spørgsmål så, hvor jeg også synes Det Radikale Venstre er helt ude på et sidespor. Altså, alt det her med, at nu skal man nærmest fire mennesker kunne indgå et ægteskab – eller er det kun tre, eller er det fire? – er simpelt hen grotesk. Det er groteske ting, man hører fra Det Radikale Venstre, og jeg synes bare, det skal mere frem i lyset, for Det Radikale Venstre er regeringsparti og har ganske stor indflydelse på Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti. Og jeg må sige, at jeg synes, det er nogle meget, meget vidtrækkende ting, Det Radikale Venstre kommer med på de områder, som jeg og Dansk Folkeparti synes er så væsentlige for Danmark. Men jeg vil godt høre: Hvor mange skal man kunne indgå ægteskab? Hvor mange skal man bare kunne leve sammen? Altså, hvordan skal det i det hele taget være, har man gjort sig tanker om det i Det Radikale Venstre?

Kl. 14:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Marianne Jelved.

Kl. 14:19

Marianne Jelved (RV):

Det er jo ikke noget, vi har vedtaget. Det er ikke vedtaget på Det Radikale Venstres landsmøde. Det er overvejelser, vi har gjort os, og vi er så frimodige at delagtiggøre omverdenen i de overvejelser, vi gør os. Det drejer sig om børn og børns ret til at have deres forældre. Og det er jo i særdeleshed for homoseksuelle par, at det her vil være aktuelt. Men det er jo ikke noget, vi har på tapetet, det er ikke noget, vi skal lovgive om på nuværende tidspunkt, eller noget, vi har tænkt os at få ind i regeringens programmer.

Kl. 14:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:20

Joachim B. Olsen (LA):

Mange tak. Jeg kunne også godt tænke mig at spørge fru Marianne Jelved om det her med lighed. Hvis man ser på udviklingen i uligheden gennem de sidste 30 år, vil man opdage, at den stort set har været uændret, specielt når man kigger på den gruppe, som det er mest relevant at tale for. Det er nemlig de ca. 30-60-årige, fordi de unge er i uddannelse, hvorfor de har en selvvalgt lav indkomst, og de ældre trækker sig ud af arbejdsmarkedet og får en selvvalgt lavere indkomst.

Ville det ikke være en idé i at fokusere en lille smule mindre på det her med lighed, hvis konsekvensen af at gøre det ville være, at vi

blev et rigere land, altså at vi fik en større økonomisk vækst, når vi sænkede skatterne og det bedre kunne betale sig at arbejde? For sandheden er jo den, at det danske velfærdssamfund i international sammenhæng ikke længere er så unikt.

Altså, en gennemsnitlig tysker, en gennemsnitlig englænder og en gennemsnitlig hollænder får alle sammen mere velfærd end en dansker, når man tager den private velfærd og den offentlige velfærd og lægger dem sammen. Da vores største problem er en meget lav økonomisk vækst, vil det så ikke være en god idé at gå en lille smule på kompromis med ligheden for at få et rigere samfund og nogle danskere, som bliver mere velstående?

Kl. 14:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 14:21

Marianne Jelved (RV):

Vi har jo ændret på skattesystemet på en sådan måde, at det skal give flere lyst til at arbejde mere og give den ekstra skalle. Og det er jo bl.a. for at bidrage til at få en tilpas stor arbejdsstyrke og en tilpas stor arbejdsmængde, fordi det er den, vi lever af. Så vi har jo brugt skatteincitamentet på nuværende tidspunkt. Men der er ikke planer om, at vi skal fortsætte nu med flere skattereformer. Nu skal den her jo indføres og virke i første omgang.

Som jeg har sagt før, har vi jo ikke noget imod, at nogle mennesker tjener flere penge end andre mennesker. Men vi vil meget gerne sikre, at vi ikke har en egentlig fattigdomsfælde på den ene eller den anden måde i det danske samfund, og derfor kerer vi os også om de laveste indkomster.

Kl. 14:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:22

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen det er der jo heller ikke nogen der ønsker at vi har. Det, jeg spørger ind til, er det, som er Danmarks egentlige udfordring, nemlig en lav økonomisk vækst, hvad jeg også tror fru Marianne Jelved erkender. Det var også en udfordring, før der kom en finanskrisen, som blev til en gældskrise osv. Det har været Danmarks udfordring i meget lang tid. Jeg tror også, fru Marianne Jelved vil være enig med mig i, at det at have lavere skatter og have et lavere skattetryk i Danmark vil være med til – især på sigt – at generere større økonomisk vækst og gøre Danmark til et mere velstående land. For vi sakker altså bagud i forhold til nabolandene.

Vil det så ikke, sådan helt rationelt set – det er ikke engang et spørgsmål om ideologi – være en god idé at gå på kompromis med målet om økonomisk lighed i samfundet for at få et mere velstående samfund?

Kl. 14:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 14:23

Marianne Jelved (RV):

Jamen jeg tror egentlig ikke, at det, som hr. Joachim B. Olsen med sit ræsonnement lige har gjort rede for, er så entydigt. Hvis vi ser på de nordiske lande, vil vi vide, at de jo alle sammen er karakteriseret ved et velfærdssamfund, som er offentligt finansieret, og som er stort. Vi ligner hinanden på rigtig mange punkter i de fem nordiske lande. Og hvis vi tager de tre skandinaviske lande, kan vi se, at de i hvert fald ligger sådan meget parallelt med hinanden.

Sådan som jeg husker det – men jeg kan tage fejl – er væksten højere i Norge og Sverige, end den er i Danmark. Og Danmark har i ret mange år, som hr. Joachim B. Olsen også selv gør opmærksom på, haft en lavere vækst, end sammenlignelige lande omkring os har. Og det tror jeg bare vi skal interessere os noget mere for, så vi kan få lidt mere ud af den type diskussioner. For det er interessant at undersøge, hvorfor vi hænger bagefter de andre på det område.

Men i sit program har regeringen jo sat fokus på innovation og på alle de elementer, som vi ved kan påvirke væksten. Det eneste, vi ikke har gjort, er at øge uligheden.

Kl. 14:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Tina Nedergaard.

Kl. 14:24

Tina Nedergaard (V):

Nej, jo alene af den grund, at hvis der er færre, der tjener meget, bliver vi lige.

Men fru Marianne Jelved har jo aldrig skruet sig op i helt så skingert et leje, når det gjaldt praktikpladserne, som kollegaerne i regeringen, S og SF, der på det tidspunkt, hvor der var 7.000, der manglede en praktikplads, kaldte det katastrofalt, og at vi risikerede at tabe en hel generation. Siden fru Helle Thorning-Schmidt blev statsminister, er antallet af unge i køen af praktikpladssøgende øget med 25 pct., og det er selvfølgelig udtryk for, at der er en generel afmatning i virksomhederne. Det er jo det samme, vi ser, når der bliver flere ledige, nemlig at vi så har en udfordring med at skabe praktikpladser. Jeg ønsker ikke at være polemisk. Det er et meget stort og vanskeligt problem, og det ved jeg at fru Marianne Jelved kan genkende, da hun jo tidligere også samarbejdede med V og K om at skabe praktikpladser.

Men det, jeg skal spørge til, er, hvordan fru Marianne Jelved kan gå med til, at man netop i den her tid agter at lave en finansieringsomlægning, der betyder, at det tilskud, som virksomhederne i dag får til at få elever, nemlig på 70.000 kr. pr. elev, skal laves om til, at de penge tager man fra virksomhederne og giver til skolepraktiksystemet, når det er de rigtige praktikpladser, vi ved, der giver den bedste effekt. Håndværksrådet påpeger, at i deres område vil det betyde flere tusind færre praktikpladser. Så det er simpelt hen den mekanisme, jeg spørger ind til, snarere end at være retorisk i forhold til, at der 25 pct. flere unge, der mangler en praktikplads nu end tidligere.

Kl. 14:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:26

Marianne Jelved (RV):

Alle tre partier i regeringen – og dermed også regeringen – er jo enige med fru Tina Nedergaard og alle andre i, at det er et meget stort problem, at vi ikke har de praktikpladser, der skal bruges. Vi har jo prøvet mange forskellige incitamenter, belønninger osv., for at få skaffet praktikpladser, men det er endnu ikke lykkedes for os at skaffe dem, der var brug for. Derfor synes jeg ikke, at man kan fortænke regeringen i at prøve nye veje for at se, om vi kan finde en anden måde eller en tredje eller en fjerde måde at skaffe de praktikpladser på. For det er et problem, der skal løses.

Kl. 14:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 14:27

Kl. 14:29

Tina Nedergaard (V):

Jeg forstår det simpelt hen ikke, og det er virkelig af dybfølt, ægte interesse, at jeg gerne vil høre Det Radikale Venstres holdning til det her. For når Det Radikale Venstre i høj grad har arbejdet for, at der skulle være vekseluddannelsesprincip og praktik i de videregående uddannelser, som uddannelsesministeren bl.a. har foreslået, undrer jeg mig virkelig meget over, at man ad bagvejen faktisk kan være med til at fjerne vekseluddannelsesprincippet i forhold til vores erhvervsuddannelseselever, når man tager penge fra virksomhederne, som de ellers får i dag for at tage unge mennesker ind i deres virksomhed, og konverterer det til at give tilskud til skolerne. Det er simpelt hen det, jeg ikke forstår. Det skaber jo ikke flere praktikpladser, og det er dyrere for samfundet at have eleverne i skolen end ude i virksomhederne. For der er de jo produktive og vil være med til at skabe en større produktion og dermed omsætning i det danske samfund.

Når Håndværksrådet, som er organisation for de virksomheder, der tager allerflest elever, advarer kraftigt imod det, forstår jeg ikke, at man ikke reflekterer en ekstra gang, og jeg vil virkelig bede om, at man gør det i forbindelse med finanslovforhandlingerne, nemlig genovervejer, om det er en god vej at betrede, når vi mangler 11.000 praktikpladser.

Kl. 14:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 14:28

Marianne Jelved (RV):

Jeg er overbevist om, at børne- og undervisningsministeren vil forhandle med partierne om praktikpladserne og løsningen på det problem, og der går jeg ud fra at Venstre også deltager. Så derfor bliver hele sagen jo taget op, og den er ikke til at forhandle her i denne stund.

Kl. 14:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 14:28

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg vil egentlig gerne vende tilbage til det her med de værdipolitiske spørgsmål, for det synes jeg at ordføreren kom lidt for let om ved. Vi har jo i den seneste tid kunnet opleve, at man fra Det Radikale Venstres side er kommet med en række værdipolitiske tiltag. Bl.a. har man diskuteret, at man vil gå ind for, at flerkoneri og »flermanderi« skal være tilladt i Danmark, altså et ægteskab bestående af f.eks. tre eller fire personer. Man har også fra De Radikales side foreslået, at vi skal have kønsneutrale cpr-numre og pas, og vi skal også diskutere det med de kønsneutrale børnehaver. Vi skal have folkekirken ud af grundloven, det ved vi godt, og vi har også set, at nogle fra Det Radikale Venstre ikke synes, at vi skal respektere kongefamilien.

Så synes jeg måske, at ordføreren i stedet for at vige udenom skulle prøve at reflektere lidt over, hvorfor man i Det Radikale Venstre egentlig synes, at det er så utrolig vigtigt politisk at bruge tid på at debattere sådan nogle relativt underlige ting frem for at koncentrere sig om nogle af de udfordringer, som vi har i Danmark, og som i hvert fald i Dansk Folkepartis optik er af ganske betragtelig større relevans, nemlig at vi jo har beskæftigelse, uddannelse og integration og alle mulige andre ting, som banker på døren og er langt, langt mere vigtige.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 14:29

Marianne Jelved (RV):

Altså, når nu der er nogle mennesker, selv om det er et meget lille mindretal, der oplever, at der er et problem, når de har en seksuel orientering, som måske er svær for os andre at sætte os ind i, så lytter vi til dem. Alle, der mener, at de har et problem i det danske samfund, vil Radikale Venstre gerne lytte til, og vi vil gerne prøve at tage hensyn til de meget små mindretal, der har nogle særlige ønsker og særlige behov, hvis det er muligt at gøre det.

Så vil jeg lige understrege, at jeg ikke ved noget af, at Radikale Venstre – og jeg er trods alt med i det – har stillet forslag om, at man skal kunne have flere koner, og at man skal have kønsneutrale børnehaver. Det har jeg dog ikke hørt noget om. Det må hr. Hans Kristian Skibby have misforstået.

Kl. 14:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 14:30

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil nu vove den påstand, at det må være De Radikale, der har misforstået noget, for det har altså været ude i dagspressen, at man fra De Radikales side ønskede en diskussion om det her med, at der i Danmark kunne indgås ægteskaber bestående af mere end to personer. Det findes faktisk både elektronisk og i trykte medier inden for den senere tid. Jeg tror, at det var fru Sofie Carsten Nielsen, som var ude med budskaberne.

Det er da fair nok, at man vil drøfte de her ting. Det, der bare undrer os i Dansk Folkeparti, er jo, at man så bruger så store ressourcer på at lade de medlemmer, man har i Folketinget, sidde og pindehugge i sådan nogle værdipolitiske ting, tiltag, som egentlig hører til lidt langt ude på Kong Volmers mark set i forhold til, hvad jeg synes der måske burde være noget, man skulle bruge sin tid på. Jeg synes, at vi skal have stor respekt for minoriteter, også folk, der er af en anden seksuel observans osv., men der er et stykke derfra og til at begynde at begynde at gå på kompromis med hele det værdigrundlag, vi har i Danmark, bl.a. med hensyn til at et ægteskab jo – og sådan er det da i de fleste lande – finder sted mellem to personer og ikke tre, fire eller fem.

Kl. 14:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 14:31

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes sådan set, at partierne er i deres gode ret til at prioritere deres tid, deres arbejdskraft osv., som de vil. Jeg fornøjer mig f.eks. i den her tid med, at det er anden gang i rigtig mange år, at vi ikke skal diskutere udlændingepolitik, samtidig med at vi forhandler finanslov. Det er dog en stor glæde.

Kl. 14:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Stine Brix, og hun er den sidste i denne omgang med spørgsmål.

Kl. 14:32

Kl. 14:35

Stine Brix (EL):

Jeg kan jo starte med at sige, at jeg deler den glæde, som fru Marianne Jelved lige har givet udtryk for. Men der er en anden ting, som jeg er mindre glad for, og det er, at jeg i går så, at regeringen har indgået en aftale med V og K om en ny offentlighedslov. Der er jo en række eksperter og journalister, som har sagt, at den nye offentlighedslov, som der bliver lagt op til, vil indskrænke muligheden for at kigge ministre efter i sømmene og vil begrænse journalisters mulighed for at søge aktindsigt. Bl.a. peger man på, at det vil være vanskeligt at få aktindsigt i den type dokumenter, som under den forhenværende regering bl.a. var med til at afsløre overbetaling af privathospitaler og magtmisbrug i Beskæftigelsesministeriet.

Så jeg vil gerne høre fru Marianne Jelved, om hun deler min bekymring over, at man på den her måde indskrænker pressens mulighed for at kunne arbejde, så det bliver vanskeligere for offentligheden at følge med i, hvordan magten forvalter det, at den har magt. Jeg vil gerne høre om baggrunden for, at man nu har lavet den her nye offentlighedslov, og om det ikke var en idé at gå i den modsatte retning og i stedet for at lukke tættere omkring magten så åbne op for, at medierne får bedre mulighed for at kigge ministre over skulderen.

Kl. 14:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 14:33

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes faktisk, at der er nogle plusser i det resultat, der nu er lagt frem om ændringer af offentlighedsloven. Det vil blive nemmere at søge om aktindsigt. Man kan søge akter, som har med et bestemt tema at gøre, f.eks. forhandlinger med regionerne om priser på privathospitaler. Det er et tema, man kan søge på, og så skal både regioner og privathospitaler og de ministerier, der i givet fald har været involveret i det, svare. Der, hvor der er lagt begrænsninger ind, er, når man siger, at ministeren har brug for at kunne have forhandlinger med andre ministre, med ordførere om lovforberedelse, og det synes jeg sådan set er rimeligt, det må jeg indrømme.

Kl. 14:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Stine Brix.

Kl. 14:34

Stine Brix (EL):

Jeg synes helt klart, at der er nogle forbedringer i det aftaleudkast, der ligger, men der er også nogle meget alvorlige indskrænkninger af de nuværende regler. Eksemplet fra tidligere med, at man kunne få aktindsigt i dokumenter mellem en styrelse og en minister, var jo med til at vise, at en tidligere minister brugte sin position til at udøve magtmisbrug. Den type dokumenter vil det være vanskeligt at få aktindsigt i fremover.

Jeg er med på, at der på den ene side er et hensyn til, at ministeren skal kunne arbejde, men der er jo også på den anden side et hensyn til, at offentligheden kan få kendskab til magtmisbrug.

Så mit spørgsmål er sådan set ikke, om det i den her sammenhæng er tippet for meget over mod det første hensyn, men om vi ikke skulle gå mere i retning af, hvad de andre nordiske lande gør, nemlig åbne op frem for at lukke ned omkring magten.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Marianne Jelved.

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes samlet set, at der er forbedringer i den offentlighedslov, der er lagt frem nu, og så må vi jo gøre os nogle erfaringer med det og se, om det virker hensigtsmæssigt. Det må vi give en periode af en vis længde. Det er det bedste svar, jeg kan give nu, for det er færdigforhandlet, og derfor nytter det ikke noget, at jeg står og siger, at vi kan tage det op igen, for det kan vi ikke.

Kl. 14:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så siger vi tak til fru Marianne Jelved, Det Radikale Venstre, og går videre til den næste ordfører i debatten, og det er hr. Jesper Petersen for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 14:36

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Regeringen tager hul på sit andet leveår i en tid, der stadig er præget af økonomisk krise. Arbejdsløshed og økonomisk usikkerhed er de vigtigste emner over middagsbordene både herhjemme og i de lande, der omgiver os. Regeringens fornemste opgave er at få Danmark sikkert igennem krisen. Den er ikke slut endnu, som en tidligere statsminister ellers påstod. Vi skal komme styrket ud på den anden side med et solidarisk velfærdssamfund og vores unikke arbejdsmarkedsmodel i behold, med social tryghed, med styr på økonomien og med flere arbejdspladser til ordentlige lønninger.

Vi er heldigvis i fuld gang, og der er mange eksempler på, hvordan regeringen sætter handling bag vores fælles værdier om humanisme, globalt udsyn, bæredygtighed og social fairness. Det er lige fra adgang til flere kurser til ufaglærte ledige til vielse af homoseksuelle i folkekirken, fra energiforlig med massiv udbygning af den vedvarende energi til kickstart og til en markant indsats mod trykket på danske løn- og arbejdsvilkår.

Danmark er inde på en ny kurs, men SF havde alligevel gjort sig selv en tjeneste ved at være mere klar i mælet om, hvad valgresultatet gav af muligheder. Vi gik til valg med udgangspunkt i, at vi stod historisk stærkt på venstrefløj, men med 9 pct. af stemmerne og i en mindretalsregering kommer man ikke udenom, at regeringsvejen er brolagt med lige dele indflydelse og kompromiser tillagt en krisetids hårde prioriteringer. Dem tager vi på os. Vi vil måle vores succes op mod den kurs, som højrefløj førte landet ud ad. Er det lykkedes at skabe fremskridt og trække Danmark til venstre? Gør regeringen en forskel for de mennesker og det miljø, vi slås for? Ja, for pokker, hver dag. Vi er nået langt på bare et år, men vi er langt fra færdige med at forandre Danmark.

For os er retningen klar. For det første ønsker vi et Danmark med reelt lige muligheder for alle. Det er ikke noget, man klarer med en enkelt lov, men gennem en lang, sej forandringskamp med fokus på, at flere får en uddannelse, at vi får mere lighed i sundhed og mange andre ting. For det andet arbejder regeringen konstant på, at der bliver skabt nye arbejdspladser. Der skal turbo på den grønne omstilling og bedre uddannelse, så vi står stærkere i konkurrencen med udlandet. For det tredje har vi en vigtig opgave i at rydde godt og grundigt op efter finanskrisen, både i ubalancen mellem indtægter og udgifter, de politiske fejlbeslutninger, der blev truffet herhjemme, og i den spekulationsbølge, der var en bombe under hele nationer.

Regeringen forbereder et løft af folkeskolen. Det er der god grund til. Hvad enten man ser på, hvad eleverne kan, eller på, hvor mange af en årgang der får en ungdomsuddannelse eller en videregående uddannelse, rutsjer Danmark baglæns i sammenligning med andre lande. Det er uholdbart. Hvis vi skal klare os i fremtiden og give vores børn og unge lige muligheder i livet, skal langt flere godt igennem uddannelsessystemet. Det starter i folkeskolen. Hvis børnene

bliver dygtigere til at læse, skrive og regne i de tidlige skoleår, bliver det også nemmere at lære i andre fag. Hvis de trives og får motion og mødes af dygtige lærere, kan alle få mere ud af skolen, end de gør i dag – og det er på alle niveauer.

Danmark er et af de lande, der bruger flest penge på folkeskolen pr. elev. Det skal vi selvfølgelig blive ved med, men vi skal også bruge dem bedre, så de kommer til større gavn for flere børn. Omkring 20 pct. af børnene forlader folkeskolen uden at kunne læse ordentligt, og det er dobbelt så mange blandt de tosprogede elever. Det kan vi ikke være bekendt. Folkeskolereformen skal give alle elever et fagligt løft, og hvis den danske Emil skal klare sig på arbejdsmarkedet om nogle år, skal han rustes endnu bedre allerede i folkeskolen.

Danmark har mistet rigtig mange arbejdspladser under krisen. 190.000 private job er gået tabt. Det svarer til, som også tidligere nævnt, at hr. Lars Løkke Rasmussen, den tidligere statsminister, tabte omkring 130 job hver dag i sin regeringsperiode, også om søndagen. Regeringen har stoppet blødningen. Med nye investeringer og tiltag holder vi hånden under 21.000 job næste år. Men det er klart, at mange ledige stadig er nervøse for, om det lykkedes for dem at finde et nyt arbejde. Det gælder ikke mindst de danskere, som efter nytår risikerer at falde ud af dagpengesystemet på grund af dagpengereformen.

Jeg er bekymret på vegne af de ledige, og regeringen kerer sig om dem. Vi skaber nye arbejdspladser. Vi investerer i opkvalificering og uddannelse til ledige, og vi har lavet en vigtig akutpakke, der tilbyder en særlig hjælp til dem, som har under et halvt år tilbage i dagpengesystemet, med flere rettigheder, jobrotation og andre ting, der hjælper den enkelte ledige. Nu er det op til a-kasserne, kommunerne, fagforeningerne og virksomhederne at sørge for at få den omsat til resultater.

Kl. 14:41

I de glade 00'ere steg lønningerne mere, end en svækket produktivitetsudvikling kunne bære, og Danmarks konkurrenceevne styrteddykkede. Det kostede arbejdspladser, og det skete på Venstres vagt. De seneste år er der så indgået ansvarlige overenskomster, men åbenbart ikke nok til at tilfredsstille Venstres formand, der i pressen nu omtales som Lars Løntrykker, der sammen med Dansk Folkeparti fremsætter forslag, der knægtet lønmodtagernes mulighed for at kæmpe for deres egne rettigheder, på trods af at de tager medansvar på samme tid og har krav på at kunne blive ved med at slå for egne rettigheder.

I et uskønt parløb kaster oppositionens sande akse sig ud i et ideologisk opgør med lønmodtagernes arbejds- og lønvilkår: Slut med ordnede løn- og arbejdsforhold, bare fordi du arbejder i Danmark. Slut med, at arbejde er en sikkerhed mod fattigdom. Ifølge en lang række eksperter vil Venstre og Dansk Folkepartis forslag om at fjerne konfliktretten åbne for østeuropæiske løn- og arbejdsvilkår i Danmark, men det får ikke Venstre til at ændre kurs, måske fordi løntrykkeriet er selve formålet.

Vi ser selvfølgelig anderledes på den sag i SF, først og fremmest fordi vi ikke ønsker sultelønninger i Danmark, men også fordi svækkelsen af den danske arbejdsmarkedsmodel, stabiliteten og de velordnede forhold, jo netop vil svække og ikke styrke Danmarks konkurrenceevne.

Regeringen ser bredt på begrebet konkurrenceevne. Vi forfalder ikke til løntrykkeri, og vi har allerede på et år sat gang i mange nye initiativer. Tag f.eks. det investeringsvindue, der er i skattereformen, og som kommer til at fremrykke private investeringer i 2012 og 2013, her og nu til gavn for beskæftigelsen, men permanent også til gavn for produktiviteten i virksomhederne. Der er bedre lånemuligheder og udvidelse af eksportstøtteordningen til gavn for mange små og mellemstore virksomheder. Vi afsætter 600 mio. kr. til efteruddannelse til ledige ufaglærte og 2,9 mia. kr. til bl.a. flere studieplad-

ser på videregående uddannelser, så vi får mere værdi ud af en arbejdstime lagt i en dansk virksomhed. Og ja, hvis Venstre og Konservative vitterlig har fortrudt den fedtskat, de selv indførte, så står vi såmænd klar med et forslag til at få den afskaffet sammen med den omdiskuterede sukkerafgift, som Venstre jo kritiserer, men som de ikke foreslår finansiering til at komme af med.

Vi investerer også i infrastruktur og forsvarer vores arbejdsmarkedsmodel trods presset fra de borgerlige partier.

I hele diskussionen om konkurrenceevne og holdbar økonomi er ressourcernes betydning stadig groft undervurderet. Priserne på vigtige ressourcer er de sidste 10 år steget lige så meget, som de faldt i løbet af de foregående 100 år. Det påvirker naturligvis dansk erhvervsliv – fra vindmølleproducenter til landbrug. De virksomheder og de lande, som er i stand til at få mere ud af mindre, og som udnytter ressourcerne effektivt, har fat i den lange ende. Så når regeringen sætter turbo på omstilling til en grøn økonomi, handler det altså ikke kun om hensynet til naturen og jordens klima – det er ellers nok. Det handler også om, at Danmark skal ruste sig til konkurrencen på morgendagens verdensmarked.

Jeg indledte talen med en reference til regeringens 1-års-fødselsdag, men det er jo ikke det eneste jubilæum, vi kan fejre. Det er også 1 år siden, som det er kommet frem, at Venstres formand gik på talerstolen her under åbningsdebatten og blandede sig. Jeg synes egentlig, det er en skam, at det er så sjældent, ikke mindst fordi det det sidste år på mange måder har været svært at få klarhed over, hvad Venstres politik egentlig er. Og når der en sjælden gang er kommet noget, er det så underligt usammenhængende – som nu f.eks. Venstres finanslovudspil, hvor der mangler 3 mia. kr. i forhold til det, man selv siger, og hvor man vil øge underskuddet i stedet for at mindske det. Det kan vi måske også få lidt klarhed over i dag.

Jeg ser frem til både den fortsatte debat og en ny sæson med fremskridt, som regeringen har taget hul på, men hvor meget mere er i vente.

Kl. 14:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Der er en række korte bemærkninger fra Ellen Trane Nørby, Per Clausen, Lars Barfoed, Ole Birk Olesen, Peter Skaarup, Kristian Jensen, Kim Christiansen, Henning Hyllested, Erling Bonnesen, Stine Brix, Merete Riisager og Esben Lunde Larsen. Jeg håber, vi kan nå de første 10 eller 11, så jeg giver først ordet til fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:45

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Man kan jo godt høre, at hr. Jesper Petersen har glemt lidt af, hvordan historien egentlig så ud: at den gæld, vi overtog efter Nyru-pregeringen, var på 268 mia. kr., som var forvandlet til et overskud på 92 mia. kr., da finanskrisen ramte Danmark, hvad der netop gjorde, at vi kunne stå godt imod, dengang krisen ruskede og rasede. Jeg ved godt, at hr. Jesper Petersen gerne vil beskyldte Venstre for, at det var os, der var skyld i, at der kom en finansiell krise, men skal vi nu ikke holde debatten på et niveau, hvor vi anerkender, at den finanskrisen, som ramte Danmark, ramte alle andre lande i Europa tilsvarende hårdt? Vi tog faktisk en meget offensiv tilgang til krisen, udbetalte SP-penge, fremrykkede offentlige investeringer, lavede energiforbedringsordninger, som alt sammen var med til at holde hånden under beskæftigelsen. Det tror jeg hører med til den historieskrivning, som jeg tror hr. Jesper Petersen lidt forfalskede i sit indlæg.

Jeg kan forstå, at hr. Jesper Petersen mener, at det går så godt, og at man holder hånden under arbejdspladserne. Derfor vil jeg blot høre: Når Finansministeriet vurderer, at op til 15.000-20.000 arbejdspladser går tabt, når regeringen afskaffer boligjobordningen, når regeringen afskaffer nettomålerordningen, når regeringen afskaffer energiforbedringsordningen, så går det jo ikke kun ud over job, det

går også ud over praktikpladser. Hvordan harmonerer det lige med de flotte ord, som hr. Jesper Petersen står og fører sig frem med nu, og hvad er svaret til de mange danskere, der står til at miste deres arbejde eller deres praktikplads på grund af regeringens aktive valg?

Kl. 14:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:47

Jesper Petersen (SF):

Jeg mener ikke, at man traf de rigtige økonomiske valg i 00'erne. Med alt, hvad der handlede om offentlige investeringer, skulle man trækkes til truget. Det var langt lettere, når der skulle deles skattelettelser ud. Nu kommer så regningen for mange af dem. I de her år er det jo sådan, at af de skattestigninger, der kan mærkes derude, og som Venstre er meget optaget af, er 95 pct. af dem fra de sidste 3 år, fra 2010 til 2013, altså nogle, man kan henføre til Venstres og Konservatives regeringstid. Det synes jeg man skylder at stå ved. Det har der ikke været meget vilje til.

Jeg vil egentlig tage afstand fra bemærkningen om, at jeg står og siger, at det går så godt. Jeg synes, regeringen laver mange vigtige tiltag og mange forbedringer, men det er klart, at vi er udfordret, der er for mange ledige. Jeg synes, vi prøver på at tage skeen i den anden hånd, for konkurrenceevnen styrtdykkede, mens Venstre og Konservative var ved magten. Det er tiltag, der både handler om økonomi og også om uddannelse. Vi gør det, der skal til, for at produktiviteten, lønningerne, omkostningerne kan følges ad på en fornuftig måde. Vi afskaffer ikke nettomålerordningen, det ved jeg ikke hvor fru Ellen Trane Nørby har fra. Der er lavet et energiforlig, hvori vi har en aftale om at skulle se på den igen, men der er ikke tale om nogen afskaffelse. Når det handler om praktikpladser, er der sat en række initiativer i værk, der gør, at flere får en praktikplads.

Så jeg synes, at på de punkter, som fru Ellen Trane Nørby hiver frem, er der egentlig ikke så meget at komme efter for nu at citere en tidligere statsminister, men prøv igen.

Kl. 14:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ellen Trane Nørby.

Og taletiden er 1 minut for både spørger og ordfører.

Kl. 14:48

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Man må jo bare konstatere, at ligegyldig hvad hr. Jesper Petersen har af historieskrivning, så er det jo sådan, at VK-regeringen afbetalte den danske gæld hurtigere end forudsat af SR-regeringen. Samtidig stod SF og ville ikke tage ansvar for nogen reformer og sagde: Brug løs, brug løs af pengene! Hvis vi havde lyttet til SF op igennem 00'erne, havde der ikke været nogen penge at stå imod med, dengang finanskrisen ramte Danmark. SF sagde bare: Afsæt 5 mia. kr. til at sætte lønningerne op – brug løs! Men det var sådan set vores mådehold, der gjorde, at vi kunne stå godt, da krisen ramte, og det hører jo med til det billede.

Så kan jeg forstå, at hr. Jesper Petersen helt har glemt, at fedtskatten var noget, som SF stemte for, og som de sågar også i deres eget udspil ville have skulle have et højere afgiftsniveau end det, VK-regeringen lagde op til. Jeg kan da kun glæde mig over, at SF nu gerne vil være med til at finansiere en afskaffelse af det, men det fremgår så bare ikke af regeringens finanslovforslag. Det samme gør boligjobordningen heller ikke. Dansk Byggeri har vurderet, at det her kan koste rigtig mange praktikpladser til danske unge. Hvorfor er det, når hr. Jesper Petersen siger, der er behov for at gøre noget, at man så vil afskaffe boligjobordningen, som holder hånden under

danske arbejdspladser, som sikrer danske arbejdspladser, og som sikrer praktikpladser?

Kl. 14:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:50

Jesper Petersen (SF):

Angående fedtskat var det, jeg kommenterede, at Venstre har haft en tendens til at glemme, at det var dem selv, der stod bag den. For naturlig måtte man også trække en pressemeddelelse tilbage, fordi man var kommet til at beskyldte os for at indføre den, selv om det egentlig var Venstre selv. Det var det, der skete. Vi har lagt forslag frem til, hvordan vi kan finansiere en afskaffelse af fedt- og sukerafgiften, og vi diskuterer fortsat gerne med Venstre om, hvordan det kan lade sig gøre. Når Venstre så selv fremsætter forslag, er faktum jo bare, at man nøjes med kun at afsætte finansiering til at afskaffe fedtskatten, ikke sukerafgiften, og at den finansiering, man fremlægger, ifølge Finansministeriets beregninger ikke hænger sammen. Det er sådan, det er, så hvis man seriøst mener, at de afgifter er slemme i forhold til grænsehandelen – og det vil da påvirke grænsehandelen – så må man jo være med til at få dem fjernet igen og fremlægge en ordentlig finansiering og i det hele taget være villige til at diskutere det med sukerafgiften, som ikke indgår i Venstres forslag. Boligjobordningen har vi ikke kunnet ... Undskyld, tiden er gået, men der er jo flere spørgsmål, og de kommer sikkert med det igen.

Kl. 14:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Det tror jeg.

Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 14:51

Per Clausen (EL):

Venstre plejer ikke at holde sig tilbage med at gentage spørgsmålet, så det går nok alt sammen. Jeg vil gerne stille hr. Jesper Petersen et spørgsmål, og det er i forlængelse af, at hr. Jesper Petersen med rette, synes jeg, har gjort meget ud af at pege på, at Venstre og Dansk Folkeparti og de andre borgerlige partier har en idé om, at man skal presse lønningerne ned. Jeg vil godt spørge hr. Jesper Petersen, om han er enig med næstformanden i hans eget parti, Mattias Tesfaye, som jo i Politiken har skrevet en længere og god artikel om, at en af konsekvenserne af, at der falder tusindvis af mennesker ud af dagpengesystemet næste år, faktisk bliver, at der kommer et massivt pres på lønnen. Og hvis hr. Jesper Petersen er enig med mig og Mattias Tesfaye i det, er hr. Jesper Petersen så ikke også enig med mig i, at det måske er en lille smule fattigt at sige, at nu har vi lavet en akupunkturpakke med en ifølge a-kasserne forholdsvis begrænset effekt, og så behøver vi ikke at gøre mere?

Kl. 14:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:52

Jesper Petersen (SF):

Det er ikke uventet for mig, at Enhedslisten gerne vil diskutere det her spørgsmål omkring dagpenge. Det er jo også noget, der fylder meget i den offentlige debat. Enhedslisten er jo også godt klar over, at det var en reform, som hverken Socialdemokraterne eller SF syntes godt om, da den blev foreslået. Men vores tilgang til politik er nu engang sådan, at når terningerne er kastet, stemmerne er afgivet, så må man forhandle ud fra de muligheder, der er på det tidspunkt, og dagpengereformen er en del af regeringsgrundlaget, den er blevet

udskudt med et halvt år, men den er der, og det kan vi ikke løbe fra, og det vil vi heller ikke prøve på. Til gengæld har regeringen så gjort det, at man for det første har udskudt det med et halvt år, at man investerer massivt, så der er 21.000 flere danskere, der er i arbejde næste år, og det må vel være det vigtigste. Samtidig investeres i uddannelse, så ikke mindst ufaglærte ledige kommer til at mærke, at der er afsat 600 mio. kr. mere til uddannelse, og det vil også kunne hjælpe nogle af de ufaglærte, der er tættest på at falde ud efter nytår. Så der bliver gjort ting, men vi kan ikke løbe fra, at regeringsgrundlaget indeholder dagpengereformer.

Kl. 14:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Per Clausen.

Kl. 14:53

Per Clausen (EL):

Så må vi jo bare i al stilfærdighed sige, at grunden til, at der i dag ikke er flertal for at løse det problem, er, at regeringen ikke vil. For Dansk Folkeparti – og der kan tales meget om deres løben frem og tilbage – står lige nu nogenlunde det rigtige sted. Og med Dansk Folkeparti har jeg det sådan, at når de står nogenlunde det rigtige sted, skal man slå til hurtigt, for de er hurtigt væk igen.

Så er kendsgerningen jo bare den, vil jeg gerne sige til hr. Jesper Petersen, at når der i dag ikke er flertal for at gøre noget ved det her, er det regeringen, der bærer ansvaret. Og det vil sige, at det er regeringen, der bærer ansvaret for, at der næste år sker det, som Mattias Tesfaye meget præcist skrev i Politiken, nemlig at vi får et massivt lønpres; vi får tusindvis af danskere, som er røget ud af dagpengesystemet, og som ikke har nogen penge at leve for, og som derfor vil stille deres arbejdskraft til rådighed til nogle løn- og arbejdsvilkår, som ligger langt under det, vi er vant til i Danmark. Og det er jo også et angreb på forsvaret for danske lønmodtageres vilkår, præcis ligesom det, som Venstre og Dansk Folkeparti lægger op til, når de vil have forhindret, at man kan kæmpe for ordentlige overenskomster.

Kl. 14:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:54

Jesper Petersen (SF):

Nu har Enhedslisten jo endnu ikke som vi – det er kun i et år, men alligevel har vi prøvet det – siddet i regering, men jeg tror alligevel godt, at hr. Per Clausens høje intellekt rækker til at forstå, at når man laver en aftale på det tidspunkt, hvor valget er overstået, og Dansk Folkepartis synspunkt på det tidspunkt var, som det var, så laver man ikke bare lige om på det, fordi der er et andet parti i Folketinget, der har skiftet mening. Så holder man fast i de aftaler, der er lavet. Og skulle det ske for Enhedslisten, at man kom i regering på et eller andet tidspunkt, er jeg overbevist om, at Enhedslisten ville arbejde på den samme måde – det ville i hvert fald være klogest.

Kl. 14:55

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak. Så er det hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 14:55

Lars Barfoed (KF):

Egentlig sad jeg og tænkte på, om hr. Jesper Petersen ikke rigtig holder af at få serveret rødkål til sin flæskesteg, for Socialistisk Folkeparti har jo medvirket til at udvide grundlaget for sukkerafgift, så selv glas med rødkål skal stige i pris til 23 kr. Det betyder jo, at der er 138 medarbejdere på Beauvais, som nu frygter for deres arbejds-

pladser. I alt truer den sukkerafgift alene 5.000 arbejdspladser i Danmark.

Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at stort set alle de ryk, Socialistisk Folkeparti tager med politiske initiativer, er angreb på de private arbejdspladser i Danmark. Det giver mig endnu mere anledning til eftertænksomhed, når jeg husker tilbage på valgkampen, da SF'ere turede rundt i landet og fortalte, at de sandelig havde en plan, der nærmest ved et fingerknips ville skabe 75.000 nye arbejdspladser i Danmark, bl.a. ved at man skulle eksportere vandteknologi.

Jeg vil gerne spørge hr. Jesper Petersen: Når man nu i valgkampen havde så genial en plan, der kunne skaffe 75.000 arbejdspladser i en ny vækstplan, bl.a. ved eksport af vandteknologi, hvad er der så blevet af den? Hvorfor syntes regeringspartnerne ikke rigtig, at det var en god idé, eller viste virkeligheden, at alt det, SF gik og sagde i valgkampen, var luft?

Kl. 14:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:56

Jesper Petersen (SF):

Først vil jeg sige om sukkerafgiften, at det jo er en velkendt diskussion, som jeg også måtte svare Venstre for et øjeblik siden, at vi godt vil være med til at diskutere, om den afgift skal indføres eller ej. Den er jo ikke blevet indført endnu, det bliver den først efter nytår. Det, man kan mærke nu, er f.eks. de afgiftsstigninger, som den tidligere regering, herunder Lars Barfoeds parti, indførte i den tidligere skattereform, genopretningspakken og andre ting. Det er det, man kan mærke nu. Vi vil godt være med til at diskutere, om den skal indføres eller ej. Vi vil også gerne diskutere det med De Konservative. Men de forslag, vi har haft indtil videre til at finansiere det, er jo ikke faldet i god jord, så vi har til gode endnu at se, om det kan lade sig gøre.

Vi angriber ikke private job. Vi vil gøre op med, at konkurrenceevnen rutsjede nedad under den regering, hr. Lars Barfoed var en del af. Det gjorde den. Fra start til slut gik det kun den gale vej. Produktiviteten fulgte simpelt hen ikke med udviklingen i lønningerne. Det må man gøre noget ved, og derfor investerer vi massivt i uddannelse, vi putter flere penge i infrastruktur, og vi laver faktisk også en del af den erhvervspolitik, som hr. Lars Barfoed efterlyser. Vi spørger nemlig, om der er nogle områder, hvor vi kan nogle særlige ting. Og er der nogle markeder, hvor vi rigtig gerne vil ind? Så har vi et handels- og investeringsministerium, der knokler benhårdt på det. Og vi bruger kræfter på at udvikle os inden for nogle af de her særlige teknologier, hvor vi står stærkt.

Jeg skal ikke afvise, at der er et tal, der er en smule anderledes end et tal, der stod i en plan på et tidspunkt, og end hvad hr. Lars Barfoed har hørt på et vælgermøde, men pointerne er sådan set gode nok og fremgår også af regeringens politik.

Kl. 14:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Lars Barfoed.

Kl. 14:58

Lars Barfoed (KF):

Det er ikke noget nyt, at man har et ministerium, der tager sig af handelsforhold, det har man sådan set altid haft. Det havde man også, da vi havde VK-regeringen. Jeg husker ikke, hvornår man ikke har haft sådan et ministerium. Så det er jo ikke et særligt SF-tiltag, at man nu har et sådan ministerium.

Jeg vil gerne spørge: Er der overhovedet nogen elementer i den vækstplan fra SF – en plan, der skulle give 75.000 nye arbejdspladser, og som man pralede med under valgkampen at man kunne få

gennemført – der er blevet indført? Det gælder f.eks. alt det med eksport af vandteknologi osv.? Er der overhovedet noget af det, der er blevet realiseret? Er der nogen af de arbejdspladser, der er blevet til noget endnu, eller var det bare tom luft?

Kl. 14:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:58

Jesper Petersen (SF):

Hvis hr. Lars Barfoed ikke tror, at der er et potentiale for danske virksomheder, når det f.eks. kommer til miljøteknologi og det at skaffe rent drikkevand, hvad der vil være en stigende efterspørgsel på i en verden med flere og flere mennesker og mindre og mindre ferskvand, er han altså gået galt i byen. Det er der da, og det skal vi søge at udnytte til gavn for danske virksomheder, danske arbejdspladser, dansk eksport. Det arbejder regeringen på på det område som på andre.

Kl. 14:59

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:59

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Hr. Jesper Petersen og jeg har jo, specielt før valget i september sidste år, haft ganske mange debatter, dueller, hvor vi sådan er gået i struben på hinanden i forhold til de politiske kendsgerninger. Noget af det, der stod klart i alle de debatter, jeg havde med hr. Jesper Petersen, var, at i valget mellem velfærd eller skattelettelser valgte hr. Jesper Petersen velfærd og ikke skattelettelser. Står vi ikke i dag i en situation, hvor vi kan konstatere efter det første år med SF i regering, at SF efter valget valgte det modsatte, altså valgte skattelettelser frem for velfærd?

Man har gennemført en skattepakke, der giver skattelettelser, og man siger nu, at der er nulvækst i den offentlige sektor næste år med det resultat, at kommunerne nu skal fyre folk, de skal skære ned. SF lovede kommunerne store milliongaver, hvis man kom til magten, som en del af velfærdsløftet, fordi man ikke ville have skattelettelser, man ville have velfærd. Jeg vil spørge hr. Jesper Petersen, om det ikke er rigtigt at konstatere, at SF i et år i regering har måttet vælge det modsatte, nemlig skattelettelser frem for velfærd?

Kl. 15:00

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:00

Jesper Petersen (SF):

Hr. Kristian Thulesen Dahl har ret i, at vi har diskuteret det, et par gange endda, før valget og også siden, men jeg kan konstatere, at det desværre ikke har gjort så dybt et indtryk på hr. Kristian Thulesen Dahl, at han kan huske ræsonnementerne fuldstændig, idet der jo i regeringens politik både lå og ligger det at forbedre velfærden på en række punkter: på uddannelsesområdet, på sundhedsområdet, f.eks. inden for psykiatrien, og det, at man skal have lavere skat på arbejde. Og begge dele forekom faktisk i de argumenter, jeg fremførte, og i de dokumenter, man vil kunne gense fra den tid, hvis man gerne vil det. Altså, f.eks. det at øge beskæftigelsesfradraget kraftigt, så helt almindelige lønmodtagere får mere ud af deres arbejdsindsats og der står mere på lønsedlen, når skatten er trukket fra, er også fremgået før valget.

Så vi må vist tage en snak om gamle dage over en kop øl på et tidspunkt og få genopfrisket hr. Kristian Thulesen Dahls hukommelse lidt.

Kl. 15:01

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:01

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det vil jeg glæde mig til, og jeg vil også tilbyde at give.

Nu sidder økonomi- og indenrigsministeren jo dernede og skriver løs, måske på sin twitterprofil, man ved det aldrig; hun tager jo også af og til billeder af os alle sammen og lægger ind på sin profil. Det er meget fornøjeligt alt sammen, og tak for det. Men økonomi- og indenrigsministeren bekendtgjorde jo, efter skatteaftalen blev indgået – det var i en Deadlineudsendelse – at skatteaftalen betød, at der blev færre penge til velfærd. Det var jo sådan set en åben erkendelse af det, vi selvfølgelig alle sammen ved, at når man giver skattelettelser, der ikke er finansieret fra anden side, er der den risiko, at der bliver færre penge til velfærd. Det var økonomi- og indenrigsministeren, der sagde det, efter skatteaftalen blev indgået. Er hr. Jesper Petersen uenig i det? For nu skulle man tro, at hr. Jesper Petersen ser anderledes på det at give skattelettelser. Når vi andre formastede os til sådan noget før valget, fik vi jo at vide, at det var en massakre på den offentlige sektor og sådan noget, men nu giver man skattelettelser, og det skulle så samtidig medføre, at man alligevel får flere penge til velfærd, eller hvad? Dermed bringer hr. Jesper Petersen sig – det må jeg bare lige erindre ham om – i modstrid med det, økonomi- og indenrigsministeren sagde. Hvordan hænger det sammen?

Kl. 15:02

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:02

Jesper Petersen (SF):

Jeg tror, der er tale om en helt særlig fortolkning af økonomi- og indenrigsministerens udtalelse. Det, som skatteaftalen ender med at gøre, er jo at give et strukturelt bidrag, der bl.a. kan bruges til velfærd, på 2,7 mia. kr. Og så må vi jo se, om det ikke er sådan, de finder anvendelse. Det er jo i hvert fald sådan, vi har gjort som led i at bringe styr på dansk økonomi. I år har vi et aktuelt underskud, men der er faktisk strukturel balance. Det er jo mere, end hvad man kan sige om det sidste år under den regering, som hr. Kristian Thulesen Dahl støttede. Skattelettelserne, skattepolitikken er også anderledes. I modsætning til tidligere finansierer vi det faktisk. Vi bruger ikke penge, vi ikke har, på skattelettelser. Det var det, hr. Kristian Thulesen Dahl begav sig ud i ad flere omgange, i 2004 og 2007. Og fordelingen, når vi laver skattepolitik, er også en ganske anden end den, som hr. Kristian Thulesen Dahl var involveret i.

Kl. 15:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak, så er det hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 15:03

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg vil i mine to indlæg her prøve at forholde mig til først fortiden og så bagefter gå til fremtiden, kigge fremad.

Først til fortiden. Hr. Jesper Petersen konstaterer korrekt, at under VK-regeringen steg lønningerne mere end produktiviteten, fordi man ikke havde et tilstrækkeligt stort arbejdsudbud til at holde lønudviklingen bare nogenlunde i ro. Det er korrekt. Men vil hr. Jesper Petersen ikke medgive, at hvis SF havde fået gennemført sin politik den-

gang, ville det være gået endnu mere ud over lønkonkurrencedygtigheden i Danmark? Lad mig bare nævne, at hr. Jesper Petersens parti var imod kontanthjælpsloftet. Hr. Jesper Petersens parti var imod de alt for små lettelser i skatten på arbejde, som VK-regeringen gennemførte. Hr. Jesper Petersens parti var imod 300-timers-reglen på kontanthjælpsområdet. Hr. Jesper Petersens parti var til gengæld for, at der skulle ansættes endnu flere ekstra i den offentlige sektor end de 40.000, som VK-regeringen ansatte. Og hr. Jesper Petersens parti var for, at lønningerne i det offentlige skulle stige.

Alt det ville have bidraget til større mangel på arbejdskraft i den private sektor og dermed større lønstigninger og dermed en endnu mere forringet konkurrencedygtighed for private virksomheder.

Kl. 15:05

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:05

Jesper Petersen (SF):

Hr. Ole Birk Olesen excellerer jo meget i de her økonomiske sammenhænge, og jeg må ligesom ad en anden vej prøve at gøre klart, at der sådan set ikke er noget galt i – også i en konkurrencemæssig sammenhæng – at have et højt lønniveau, hvis produktiviteten følger med. Det er vi jo et eksempel på i Danmark gennem mange år. Hvis vi er dygtige nok og der er en høj nok værdi af den arbejdstime, der bliver lagt, så er det ikke noget økonomisk problem, at danskerne også får en ordentlig løn.

Men det var det forhold, der ikke udviklede sig, som det skulle igennem de 10 år, hvor hr. Lars Løkke Rasmussen og før det hr. Anders Fogh Rasmussen var ved magten. Da var produktivitetsudviklingen i Danmark elendig og blandt de dårligste i Europa. Så giver det et forhold, der ikke stemmer, og det får os til at rutsje ned ad konkurrenceevnestigen. Det er dette forhold, jeg har forholdt mig til.

Kl. 15:06

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ole Birk Olesen.

Kl. 15:06

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen så er det da mærkeligt, at hr. Jesper Petersens regering i dag roser den løntilbageholdenhed, der er i fagforeningskredse og i arbejdsgiverkredse, for man kunne jo bare have øget produktiviteten, og så kunne lønningerne stige uanet. Men det viser jo bare den sorte snak, som kommer fra SF konstant.

Så lad os kigge lidt fremad. Statsministeren har på DI's topmøde her for nylig sagt følgende:

»Skatter har selvfølgelig en indvirkning på konkurrenceevne, det er et vigtigt rammevilkår.«

Men det er jo sådan, at Danmark har verdens højeste skattetryk. Det må således påvirke vores rammevilkår og konkurrencedygtighed i Danmark rigtig meget, hvis vi tager statsministerens ord for pålydende. Er SF villig til at gøre noget ved det? Er SF villig til at gøre noget, så Danmark ikke i fremtiden har verdens højeste skattetryk?

Kl. 15:07

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:07

Jesper Petersen (SF):

Vi har lavet en skattereform nu, og der er ikke lagt op til nogen sådan større reformer på det område, men der er selvfølgelig åbent for justeringer. Eksempelvis er der en mulighed med fedtafgiften og sukerafgiften, der nu er til diskussion. Det er vi villige til at undlade

at gennemføre, hvis vi kan finde en fornuftig finansiering til det. Det kunne Liberal Alliance også meget gerne medvirke til. Det har vi ikke noget imod. Men hvad angår et generelt princip om, at vi skal have skattetrykket så langt ned som muligt, ser vi jo bare ikke ens på tingene.

Vi mener faktisk, at det er rigtig, rigtig godt, at vi har et udbygget velfærdssamfund i Danmark. Vi har en solidarisk velfærdsmodel, der indebærer, at der bliver betalt relativt høje skatter og på en lidt anden måde, end man gør i andre lande, hvor bidragene fra arbejdsgivere jo kommer på andre måder, end de gør her i landet. Men vi har faktisk alt i alt en rigtig god samfundsmodel, der giver tillid, tryghed, social lighed og også et godt miljø at drive virksomhed i. Vi skal selvfølgelig altid se på, om det kan gøres bedre. Men det må ikke være på bekostning af det, som vi synes er rigtig godt og vigtigt ved et solidarisk velfærdssamfund.

Kl. 15:08

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak, så er det hr. Kristian Jensen.

Kl. 15:08

Kristian Jensen (V):

Jeg kan forstå, at hr. Jesper Petersen sådan nærmest har en hemmelig plan for, hvordan man kan afskaffe fedt- og sukerafgifterne, for det er jo ikke noget, som regeringen har lagt frem i sit finanslovsforslag. Så vi andre må åbenbart ikke vide, hvad det er for en plan, hr. Jesper Petersen har. Jeg håber, at hr. Jesper Petersen, hvis han får tid her under debatten, vil oplyse om, hvad det er for et finansieringsforslag, hr. Jesper Petersen måtte have til det.

Men mit spørgsmål går lidt i den samme retning, som andres er gået i. Det er om SF's holdning til lønkonkurrenceevne. Nu tilhører hr. Jesper Petersen jo den del af SF, der læser regeringsgrundlaget så nært, som var det et helligt skrift, og blandt de ni punkter, der er i regeringsgrundlaget, står der i punkt 6, at Danmark skal forbedre sin lønkonkurrenceevne over for udlandet. Jeg kan også forstå, at statsministeren for godt et år siden, nemlig den 17. september 2011, i Information sagde til danskerne, at lønnen skulle holdes i ro. Så er hr. Jesper Petersen af den opfattelse, at det er et politisk indgreb, der skal til for at holde lønningerne i ro?

Kl. 15:09

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:09

Jesper Petersen (SF):

Nej, det har jeg jo ikke sagt. Jeg synes tværtimod, at man kan se, hvordan fagbevægelsen og de medlemmer, der har stemt ja til overenskomsterne, ad flere omgange faktisk har vist en meget stor vilje til at tage medansvar for den økonomiske udvikling og acceptere det, at der er en endog meget behersket lønudvikling. Så er der jo omvendt også en forventning til politikerne om, at vi sørger for at følge trop med investeringer i uddannelse, i infrastruktur, i forskning og i alt det andet, der skal til, for at vi kan blive ved med at skabe også blivende arbejdspladser; at vi fokuserer på nogle områder, der virkelig giver nogle muligheder på markederne for at skabe eksport. Det er det, regeringen er i gang med, ikke med at lave politiske indgreb.

Tværtimod har vi jo ikke tænkt os at ødelægge muligheden for, at fagbevægelsen og lønmodtagerne kan kæmpe for deres egne rettigheder. Det er ellers et forslag, som Venstre har fremført, nemlig at man vil bremse konfliktretten. Det er så Venstres metode til at få bragt lønningerne ned – langt, langt ned. Østeuropæiske overenskomster er det, man kan se frem til i Danmark, hvis Venstre får sin vilje med det forslag. Det er ikke vores metode.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Kristian Jensen.

Kl. 15:11 mig at høre SF's ordfører: Hvad vil SF som et fremtrædende medlem af regeringen tage initiativ til for at komme sådan nogle tilstande til livs, altså for at undgå fremover, at vores hospitaler bliver angrebet af voldelige bøller?

Kl. 15:11 Kl. 15:14

Kristian Jensen (V):

Fru Ellen Trane Nørby afviste det blankt, og Venstre stiller ikke noget som helst forslag, der medfører østeuropæisk lønniveau i Danmark. Jeg vil bare gerne ud fra det, hr. Jesper Petersen siger nu, spørge, om det så betyder, at SF har fortrudt, at de tidligere har stillet forslag om at komme med lønpuljer, der ville have presset lønnen op. Altså, fortryder SF den politik, man førte under VK-regeringen, hvor man forsøgte at presse lønningerne op, og er hr. Jesper Petersen nu enig med statsministeren, der dengang ikke var statsminister, men på vej til at blive det, og som siger til danskerne: Hold lønningerne i ro? Mener hr. Jesper Petersen og SF, at det var en fejlagtig politik, man førte op igennem 00'erne, hvor man forsøgte at presse lønningerne op, og er hr. Jesper Petersen nu enig i, at danskerne bør holde lønningerne i ro?

Kl. 15:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:11

Jesper Petersen (SF):

Jeg vil ikke på den måde pille enkelte elementer ud af en politik fra for mange år siden og så se, hvordan de passer ind i den aktuelle virkelighed. Det er den aktuelle virkelighed, jeg forholder mig til. Der har fagbevægelsen og medlemmerne vist en stor vilje til at tage medansvar og ikke stille store krav om lønstigninger, og det er ret ansvarligt i en krisetid. Så må vi politikere følge op med vores del, og det er regeringen i gang med.

I forhold til om Venstre stiller forslag om, at vi skal have rumænse overenskomster i Danmark, så ved jeg godt, at det ikke er det, der står i forslaget, men når man spørger eksperterne, når man spørger Beskæftigelsesministeriet, får man det svar, at det er det, der vil være konsekvensen af det. Det er jo meget smart fundet på, ikke? Det svarer lidt til, var der en, der sagde tidligere i dag, at skubbe en mand ud fra Møns Klint og bagefter stå og undre sig over, at det går helt galt, når han rammer bunden. Konsekvensen af det forslag vil være, at der åbnes for østeuropæiske overenskomster i Danmark. Det medvirker vi ikke til, og jeg synes, at Venstre skal se at gøre sin stilting op, med hensyn til om det virkelig er et forslag, man vil holde fast i skal fremsættes her i Folketinget.

Kl. 15:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak. Så er det hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:13

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. For cirka halvanden måned siden var der et meget omtalt angreb på Odense Universitetshospital, hvor en sammenstimlet flok af rigtig mange unge mennesker angreb hospitalet. Politiet stillede sig selvfølgelig imellem, og tre betjente tog i den anledning naturligt deres tjenestepistoler op. De havde muligheden for at skyde, hvis det var det, men endte med ikke at gøre det, fordi de vurderede, at der var så mange mennesker til stede, og at disse udviste en så truende adfærd og var i besiddelse af både køller og knive, så de valgte ikke at gøre det alligevel.

Statsministeren var i sin åbningstale inde på, at øget grænsekontrol, pointsystemer og den slags ting ikke kunne gøre noget for at modvirke, at sådan nogle situationer opstod. Jeg kunne godt tænke

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:14

Jesper Petersen (SF):

Jeg mærker jo en vis sådan afstandtagen fra og bekymring ved den situation i hr. Peter Skaarups indlæg, og det var jo det samme, man kunne finde i statsministerens tale forleden, nemlig en meget, meget klar afstandtagen til, hvad der skete den dag i Odense. Det er fuldstændig utilstedeligt, at det kan forekomme, og det tror jeg sådan set at vi alle sammen er enige om i Folketinget.

Men nej, jeg tror ikke, at grænsebumme ville have lavet om på det forhold. Det er mennesker, der er vokset op og er blevet unge – og hvoraf nogle tydeligvis ikke forstår, hvad der er rigtigt og forkert – i en tid, hvor det var hr. Peter Skaarup og hans parti, der var endog meget indflydelsesrigt i Danmark.

Det er ikke så nemt. Man kan jo ikke bare vedtage en eller anden lov, og så er det der ovre. Der er en meget stor opgave med at skulle sørge for, at de unge og den næste generation af unge ikke kommer til at være på samme sidespor, hvor man kan finde på at angribe en skadestue.

Det handler om at gøre op med bandekriminalitet nu og her, men det handler jo også om hele den integrationsindsats, der skal ske, med vores boligpolitik, med uddannelse, i vores skoler, med forebyggende politiarbejde i de her boligområder – alle de ting, der skal til, for at vi får en bedre integration, får brugt de unges ressourcer til noget godt. Jeg tror på, at alle kan bidrage med noget godt til vores samfund, i stedet for at det skal ende med, at de er i en eller anden form for parallel virkelighed, hvor man tror, det er o.k. at bryde ind på en skadestue for at få fat i et andet menneske og slå vedkommende til plukfisk.

Kl. 15:15

Første næstformand (Bertel Haarder):
Peter Skaarup.

Kl. 15:15

Peter Skaarup (DF):

Jeg må indrømme, at det jo ikke nytter noget, at SF nu henviser til fortiden. Nu sidder SF i regeringen og har mulighed for at kunne påvirke nogle ting, og hvad får vi så at vide som svar på, hvad man vil gøre? Jo, at det måske om en generation kan lade sig gøre at komme væk fra nogle af de her problemer. Det er jo simpelt hen ikke godt nok, vil jeg sige til hr. Jesper Petersen. Det er nu og her, at beboerne i Vollsmose og i ghettoområderne i det hele taget har et ønske om at få noget mere tryk. Og der er det altså vigtigt, at også SF tager den opgave på sig og giver nogle signaler om, at man vil gøre noget.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge SF om en konkret ting. Jeg kunne ikke få vores justitsminister til at svare på det i forbindelse med vores samråd her til morgen om emnet, men jeg kunne så godt tænke mig at spørge SF: Vil SF være med til, at vi kriminaliserer det at angribe vores hospitaler? Det er sket flere gange, både i København og i Aarhus, at man har haft sådan nogle situationer, og så se næst på den her meget voldsomme facon i Odense.

Vi kan da simpelt hen ikke leve med, at vores bærende institutioner bliver angrebet på den måde. Så mit forslag er, at man skal indføre en strafferamme på 2 års fængsel for det. Vil SF være med til det?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:17

der i dag forestiller at være ekspertkilder om det i aviserne – så kom dog i gang med at bruge de muligheder for at hjælpe de ledige.

Kl. 15:17

Beskæftigelsesministeren har også gjort klart, at hvis der kommer til at være mangel på midler til jobrotation, er man villig til at se på, om der skal være flere. Det er jo et virkelig godt initiativ, for man kan få nogle i uddannelse, der mangler det, og nogle andre ind på arbejdsmarkedet. Men det er det, vi gør nu, og det skal der til for at hjælpe de ledige. Den bekymring, som hr. Henning Hyllested refererer til, står fuldstændig ved magt.

Kl. 15:20

Jesper Petersen (SF):

Jeg kan jo ikke på den måde forholde mig til på stående fod, om strafferammen skal være lige præcis det ene eller det andet. Jeg er sikker på, at justitsministeren har haft gode grunde til at svare, som han har gjort tidligere i dag.

Men mig bekendt er det ikke lovligt at bryde ind på hospitaler. Det er mig bekendt ikke lovligt at true personalet med vold eller at troppe op dér med våben, man ikke har tilladelse til at bære. Så det er selvfølgelig ulovligt allerede nu, og de mennesker skal strafforfølges; det skal politiet selvfølgelig, når der foregår kriminalitet. Og så må der være en konkret drøftelse om det forslag, hr. Peter Skaarup kommer med, og som jeg ikke kan svare endeligt på i dag.

Kl. 15:17

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak, så er det hr. Henning Hyllested.

Kl. 15:17

Henning Hyllested (EL):

Ja, jeg bliver nødt til at høre hr. Jesper Petersen, hvad det egentlig er, der er sket bare siden august, hvor hr. Jesper Petersen jo var ude at sige, at man nok måtte se på at ændre f.eks. genoptjeningsretten, eller at man måske måtte have en glidende indfasning af dagpengereformen, når den nu skulle træde i kraft. Det var selvfølgelig i forbindelse med, at der nu står mange mennesker foran at falde ud af dagpengesystemet og miste deres dagpengere.

Senere i august, da akutpakken så dagens lys, udtrykte hr. Jesper Petersen jo alvorlig bekymring for, om det nu også var nok. Nu har vi så set tallene for, hvad hovedhjørnestenen i akutpakken, nemlig jobrotation, giver, og det er måske i omegnen af 400 job. Hvad er det, der er sket siden august måned, siden hr. Jesper Petersen nu sådan meget håndfast siger, at dagpengeforringelserne, som vi ser dem nu, står fast, og at det betyder, at op til 16.000 mennesker måske falder ud? Halvdelen af dem kan ikke få kontanthjælp og må gå fra hus og hjem. Hvad er det, der er sket? Er det De Radikale, der har banket SF på plads i det her spil? Det er den forklaring, jeg hører, når jeg sådan kommer rundt på møder og i fagforeninger og sådan noget. Det er den typiske forklaring.

Kl. 15:19

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:19

Jesper Petersen (SF):

Jeg kan betrygge hr. Henning Hyllested med, at den bekymring på vegne af de mange danskere, der er langtidsledige, og som også har været det så længe, at de risikerer at miste deres dagpenge, er fuldstændig intakt. Vi har lige præcis ikke på noget tidspunkt sagt, at en eller anden bestemt ting skulle gennemføres. Men vi har luftet den bekymring, der er, og det er jo en meget reel udfordring. Det tror jeg alle i regeringen er enige om. Også derfor har vi jo taget fat med finansloven: Der kommer 21.000 flere mennesker i arbejde næste år på grund af den og de politiske beslutninger, der ligger der, end der ellers ville være kommet.

Der bliver uddannelse til ufaglærte ledige, der kan komme væk fra køen, komme i uddannelse, få nye muligheder med en akutpakke. Og i stedet for at diskutere alle mulige hypotetiske tal for, hvor mange det hjælper – hvilket vel i virkeligheden er svært også for dem,

Første næstformand (Bertel Haarder):
Henning Hyllested, 1 minut.

Kl. 15:20

Henning Hyllested (EL):

Ja, men den bekymring var jo også den, hr. Jesper Petersen udtrykte i august måned. Nu kan jeg bare konstatere, at hr. Jesper Petersen ligesom slår fast, at det kan der ikke ændres på. Der er akutpakken, og der er det, vi gør gennem finansloven. Men det er jo trods alt et lidt fattigt svar til dem, der falder ud af dagpengesystemet og i mange tilfælde må gå fra hus og hjem.

Jeg går ud fra, at det her et eller andet sted er hjerteblod for SF. Det vil jeg tro at det er. Og når man nu faktisk kan konstatere, at der måske tegner sig andet flertal, hvis regeringen ellers vil, hvad er så SF's indsats? Hvad er hr. Jesper Petersens og hans partis indsats i regeringen for at skabe et andet flertal? Man kan diskutere meget, hvad Dansk Folkepartis motiv er til at skifte holdning, men var det ikke en idé at prøve at gå efter det flertal, der måske tegner sig en mulighed for, frem for at henvise til en eller anden form for Christiansborglogik? Det er jo trods alt et lidt kedeligt svar at komme med til de op mod 16.000 ledige, der falder ud af dagpengesystemet, hvoraf nogle jo, efter at de er faldet ud af det, ikke har nogen indtægt, når man måske kunne skaffe et andet flertal. Var det ikke bedre at gå efter det?

Kl. 15:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:21

Jesper Petersen (SF):

Det har jo noget at gøre med tilgangen til politik, og hvilke muligheder man har. Vores tilgang er nu engang, at vi må benytte de muligheder, der er, for at gøre noget. Vi har lavet en aftale om, at den dagpengereform står ved magt. Det var vi ikke særlig begejstrede for, men det var sådan, det var – det var sådan, flertallet var. Det, vi så siden har gjort, er at udskyde ikrafttrædelsen af dagpengereformen med et halvt år. Vi bruger så det halve år til at iværksætte en akutpakke, og man skulle i stedet for at sidde her og gøre den til ingenting få den talt op over for de parter, der skal føre den ud i livet, og som faktisk har forpligtet sig til at gøre noget og få hjulpet de ledige, der er tættest på at ryge ud af dagpengesystemet, med at komme i beskæftigelse, komme i uddannelse og benytte sig af jobrotation, altså bruge de muligheder, der faktisk er.

Man kan ikke opfinde et eller andet nyt flertal og lade, som om det pludselig er der; opløse regeringen på grund af en eller anden bestemt sag. Sådan fungerer det bare ikke. Vi bruger de muligheder, der er. Vi er godt i gang, og bliver der behov for flere midler til jobrotation, er der også en åben dør. Det er det, beskæftigelsesministeren melder ud.

Kl. 15:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Hvis vi overholder taletiderne, kan vi nå to til.

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:23

Kim Christiansen (DF):

Tak for det, jeg skal gøre mit bedste. Jeg vil lægge ud med at sige tillykke til regeringen med 1-års-dagen. Det mest positive ved det er vel, at der jo så er 1 år mindre til næste valg.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige, at hr. Jesper Petersen jo bl.a. har angrebet Dansk Folkeparti og Venstre for at ville presse lønningerne ned til 30 kr. i timen, blot fordi vi vil sikre, at virksomheder, der har en lovligt indgået overenskomst, ikke bliver blokeret af hr. Jesper Petersens venner i den røde del af fagbevægelsen. Det klinger jo en lille smule hult, når vi så samtidig ved, at den siddende regering intet gør i forhold til at ændre f.eks. cabotageforordningen, dikteret fra EU, i hvert fald vil man ikke lave en anden fortolkning; det vil man slet ikke være med til. Man gør intet. Jeg står her med en hjemmeside, der hedder: Billig arbejdskraft.dk, hvor man reklamerer med polsk og rumænsk arbejdskraft, som hr. Jesper Petersen gerne vil have et opgør med, til 80 kr. i timen inklusive alle omkostninger, 180 timer pr. måned, mindst 40 timer pr. uge. Hvor er alle de gode intentioner med hensyn til at få stoppet det her, når man taler social dumping og løntrykkeri?

Kl. 15:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:24

Jesper Petersen (SF):

Jeg synes ikke, der er nogen grund til, at hr. Kim Christiansen er så spydig i sine indledende kommentarer, og at han er så ked af det. Man er selvfølgelig også glad for, at der kun er 3 år tilbage af valgperioden, men vi er jo da også, vil jeg sige til hr. Kim Christiansen og Dansk Folkeparti, lykkedes med forbedringer på trafikområdet, som hr. Kim Christiansen har virket meget glad for.

Hvis man går så meget op i social dumping, som hr. Kim Christiansen giver udtryk for nu, synes jeg også, man må være utrolig glad for den regering, der er kommet til magten – utrolig glad – som i sin første finanslov sætter midler af, 65 mio. kr., som jeg husker det, til at politiet, SKAT og Arbejdstilsynet kan komme ud og kontrollere på villavejene, sørge for, at tingene foregår ordentligt, slå ned på det, når der er fusk og lovbrud. Og det er da noget mere, end man kan beskyldte den tidligere regering for at have gjort. Hvor var hr. Kim Christiansen henne med den samme kritik, som han kommer med nu, dengang? Hvor mange forslag var det, hr. Kim Christiansen selv og hans parti stod bag, de sidste 5 år før regeringsmagten skiftede, når det kom til at skulle bekæmpe trykket på danske lønninger og arbejdsvilkår? Det er et rundt nul, vil jeg sige til hr. Kim Christiansen, de sidste 5 år. Det dér er hykleri. Vi gør noget ved det.

Kl. 15:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Kim Christiansen.

Kl. 15:25

Kim Christiansen (DF):

Jeg vil bare lige gøre opmærksom på, at jeg ikke på noget tidspunkt har været spydig. Jeg har sådan set bare ridset nogle sandheder op for hr. Jesper Petersen, og jeg ved da godt, at sandheden somme tider kan være ilde hørt. Sådan er det jo. Men med hensyn til hvor mange forslag vi selv er kommet med, kan jeg da i hvert fald ridse op for hr. Jesper Petersen, som måske ikke har været i Folketinget så mange år, at vi i hvert fald ikke var med til at ophæve østtaftalen, sådan som Socialistisk Folkeparti var, på et tidspunkt, hvor Østeuropas lønninger slet, slet ikke var på niveau med dem i det øvrige EU.

Den siddende regering har haft EU-formandskabet i ½ år. Man har intet gjort i forhold til f.eks. at bekæmpe cabotagekørsel. Vi taler ikke om, at SKAT og politiet skal bekæmpe ulovligheder, selvfølgelig skal de da det, og det er fint, at man har afsat 65 mio. kr. til det. Men her taler vi altså om helt legal arbejdskraft fra Polen og Rumænien til 80 kr. i timen. Vil regeringen være med til at stoppe det cirkus, eller tør man ikke for EU?

Kl. 15:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:26

Jesper Petersen (SF):

Dansk Folkeparti er godt nok imod det der med EU, men mig bekendt har også Dansk Folkeparti accepteret, at det ikke er noget, der går væk. Derfor er det simpelt hen for luftigt bare at sige, at vi må ud af EU, og så er det problem løst. I den praktiske virkelighed, hvor vi kan gøre noget, sætter den her regering ind med en massiv indsats på det her område. Og vi er givetvis ikke færdige. Der er nedsat udvalg, der skal komme med nye forslag til, hvad vi kan gøre ved trykket på danske løn- og arbejdsvilkår, men det mindste, vi kan gøre, er da at lade være med at vedtage det forslag, som hr. Kim Christiansens eget parti står bag, og som vil indebære, at det ikke bliver muligt at køre en konflikt og dermed sørge for, at man får en ordentlig overenskomst, men at det bliver lovligt at ansætte medarbejdere på en rumænsk overenskomst. Hvordan skal man som almindelig lønmodtager kunne klare det?

Diskussionen om cabotage er vi også optaget af – jeg har selv været med ude på nogle kontroller med 3F – og vi diskuterer det også meget gerne med hr. Kim Christiansen, fordi der jo altså er nogle problemer på det område. Også det har politiet fået flere ressourcer til at kontrollere foregår lovligt.

Kl. 15:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den sidste for en kort bemærkning er hr. Erling Bonnesen.

Kl. 15:28

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Når man som regeringsparti melder ud, at der er noget helt konkret, man vil have gennemført, så må det også forventes, at man som regeringsparti sørger for at følge op med helt konkret handling. Når man som regeringsparti går ud og lover noget, må det forventes, at man også synliggør, hvilke muligheder der er for at få det gennemført. Så når SF melder ud, at man vil afskaffe fedtafgiften, hvorfor er det så ikke med i finanslovsoplægget? Og hvad vil SF gøre helt konkret for at indfri det løfte, man nu har udstedt?

Kl. 15:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:28

Jesper Petersen (SF):

Først har jeg en bemærkning, jeg simpelt hen ikke kan dy mig for at komme med. Jeg vil sige til hr. Erling Bonnesen, at jeg egentlig synes, at det er et meget godt princip, at når man kommer med nogle holdninger, følger man dem også op med handling. Der ville det jo så være smukt, om Venstre rent faktisk fremlagde noget politik i ny og næ, så vi kunne blive bare en smule klogere på, hvad det store oppositionsparti rent faktisk vil. Det er forbløffende sjældent, der bliver lagt noget frem, og når der så gør det i form af det seneste finanslovsforslag, hænger det ikke sammen, så er der ikke handling bag ordene. Det, man vil finansiere, stemmer ikke. Der mangler næsten 3

mia. kr., og så er der en lang række andre, skal vi kalde det løfter fra hr. Erling Bonnesen om lavere selskabsskatter, om at fjerne flere afgifter, som der så ikke lige er finansiering til. Det må komme en anden gang. Så det forslag, der er lagt frem, lever jo ikke op til hr. Erling Bonnesens eget princip.

Hr. Erling Bonnesen er også godt klar over, at der føres en dialog om, hvorvidt man kan komme af med sukker- og fedtafgiften og finde den rette finansiering. Det er jo ikke nogen forhandlinger, vi kommer til at skulle tage her på nogen seriøs måde, men regeringen er villig til og har også forslag til og tilbud om, hvordan det kan foregå. Men jeg tror, at den drøftelse har bedst af at foregå i andre lokaler med færre tilhørere, end vi har her.

Kl. 15:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Erling Bonnesen.

Kl. 15:29

Erling Bonnesen (V):

Tak. Det var jo en ordentlig gang sniksnak, hvor 80 pct. af tiden blev brugt på det gode gamle politikerknæb: Kan du ikke forsvare det, må du prøve at angribe noget andet i stedet for. Så SF's ordfører får chancen en gang til. SF har som regeringsparti meldt ud og lovet, at fedtafgiften skal væk, at den skal afskaffes. Ordføreren siger også, at man har nogle konkrete forslag til, hvordan den så skal væk. Så kom med dem, foreslå det. Det, der forventes af et regeringsparti, når man melder ud, at man vil fjerne en ting og foretage en konkret handling, er jo, at der følges op med netop lige præcis konkret handling for at indfri det løfte. Så fortæl her og nu, hvordan den fedtafgift skal afskaffes. Det er SF, ordførerens eget parti, der selv har foreslået det. Kom med forslaget, kom med løsningen.

Kl. 15:30

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:30

Jesper Petersen (SF):

Nogle forslag, som så ikke blev til noget, var der i forbindelse med skattereformsdrøftelserne i sin tid. Men andre kan komme nu, og hvis Venstre er indstillet på det, vil vi meget gerne diskutere med Venstre, hvordan det skal gøres. Der vil også være konkrete tilbud der, og det vil gå noget videre end det, Venstre selv præsterer i sit eget indlæg. Det kan man godt sige er et billigt knæb. Jeg responderede sådan set bare i forhold til en form for politisk ideal, som hr. Erling Bonnesen fremførte om en form for sammenhæng mellem forslag, man kommer med, og finansiering til dem. Det måtte jeg bare bemærke at Venstre ikke kan leve op til. Men lad os gerne tage en drøftelse i et mindre lokale end det her om, hvordan vi kan gøre noget ved fedt- og sukkerafgifterne.

Kl. 15:31

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til SF's ordfører. Så går vi til Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen.

Kl. 15:31

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, det er spændende at høre debatten om sukker- og fedtafgift, for kendsgerningen er sådan set, at regeringen havde en aftale med Enhedslisten om at afskaffe sukker- og fedtafgiften, da vi forhandlede skatteaftale. Det var sådan set på plads. Regeringen valgte så at lave en aftale med Venstre, hvorefter fedtafgiften bliver ved med at være der og sukkerafgiften ser ud til at komme. Men man kan

selvfølgelig sige, når man tænker på, hvad debatten i dag har handlet om, at det så måske var meget heldigt, at sukker- og fedtafgiften ikke blev afskaffet sammen med os, for hvad skulle man så have snakket om?

Man kunne måske være gået lidt mere i dybden med det tilbud, som Venstre har givet regeringen, om at indgå aftale om en blå finanslov. Det er jo et spændende tilbud, synes jeg. Forringelser i kontanthjælp og SU skal finansiere afviklingen af en række af de afgifter, Venstre har fortrudt de har været med til at vedtage, og så skal det gå til skattelettelser til erhvervslivet.

Det er jo en skattelettelse, der ikke mindst vil være til fordel for de 100 rigeste familier i Danmark. Det er sådan set den eneste gruppe, hvis formue og indtægter faktisk er vokset under krisen, men de skal selvfølgelig yderligere forgyldes, og de fattigste skal betale. Jeg tror, at når man skal være helt ærlig, vil de 100 rigeste familier knap nok opdage den skattelettelse, som Venstre vil forære dem, hvorimod kontanthjælpsmodtagerne nok skal opdage den forringelse, de bliver udsat for.

Det spændende her er ikke bare, at der er tale om et så dårligt håndværkertilbud, at jeg godt kan forstå, at Venstre går ind for, at man skal have store statstilskud til at renovere bygninger, men det allermest spændende er jo sådan set, at det her tilbud strider direkte mod regeringsgrundlaget. Af samme grund kan det jo ikke blive til noget, for regeringen står klart fast på regeringsgrundlaget. Og i regeringsgrundlaget står der klart, at de penge, man får ind ved hjælp af en kontanthjælpsreform og en SU-reform, skal gå til velfærd og uddannelse, altså ikke til skattelettelser.

Nu ved jeg godt, at i forhold til de skatteforhandlinger, som foregik lige før sommerferien, havde man også i regeringsgrundlaget sagt, at det skulle være socialt afbalanceret, og at det ikke handlede om skattelettelser, men skatteomlægninger – og så blev det socialt uafbalanceret, og det blev skattelettelser. Men siden da er der jo sket det, at regeringen er blevet meget stålsat på, at når ting står i regeringsgrundlaget, kan det ikke laves om, og det vil jeg da i det her ene tilfælde sige lyder som en rigtig god idé.

Ellers vil jeg sige, at det faktisk var mere inspirerende at lytte til debatten på Socialdemokraternes kongres end til det, der har været sagt indtil nu, og et af de mest spændende og inspirerende indlæg kom jo fra finansministeren, fordi han netop satte kød og blod på konsekvenserne for de familier, som risikerer økonomisk ruin, hvis en af forældrene ryger ud af dagpengesystemet. Da finansministeren talte længe og inderligt om, hvor vigtige hans mors dagpenge havde været i 1980'erne for hans familie og for ham, så understregede han det, som vi måske indimellem glemmer, nemlig at det får konsekvenser for mennesker, hvis vi ikke forhindrer, at omkring 20.000 mennesker ryger ud af dagpengesystemet næste år på grund af de stramninger af dagpengereglerne, som et borgerligt flertal har vedtaget. Det er familier og børn, der kastes ud i fattigdom. Der er rigtig mange små Bjærner, der risikerer at få deres barndom ødelagt for at øge arbejdsudbuddet i 2020. Det kan vi ikke være bekendt.

SF's næstformand satte ord på en anden konsekvens i en artikel i Politiken. Titusindvis af fattige uden noget at leve af skaber social dumping og løntrykkeri. Og det er jo også helt indlysende, at hvis man ikke har noget at leve af, så tager man det arbejde, man kan få, til den betaling, der tilbydes. Det rammer ikke bare de arbejdsløse, det rammer alle lønmodtagere.

Vi har allerede set, og det har vi også snakket meget om i dag, hvordan fattige mennesker fra andre lande misbruges til social dumping, og man må jo nok stille det spørgsmål, om vi har brug for at stille tusindvis af danskere i en situation, hvor de medvirker til at forstærke de her problemer. Vi har set, hvor galt det kan gå. I Tyskland arbejder flere og flere til en løn på helt ned til 50-60 kr. i timen. Begrebet working poor – eller arbejdende fattige, for at sige det på dansk, og det skal man vel herinde – er mennesker, der har et arbej-

de, men er fattige, og det fænomen nærmer sig vores grænser. Det er jo ikke overraskende, at Venstre, De Konservative og Liberal Alliance støtter en sådan udvikling – det er jo deres løsning på krisen. Lønningerne skal ned. Men er der virkelig et flertal for den politik i Folketinget? Eller kan der samles et flertal for at sikre, at ingen falder ud af dagpengesystemet uden at have fået tilbud om et arbejde, eller i det mindste et flertal for at redde de 20.000 familier, der står over for økonomisk ruin næste år?

Jeg kan i hvert fald for Enhedslistens vedkommende sige, at vi ikke vil acceptere, at tusindvis smides ud af dagpengesystemet uden at have fået et tilbud om arbejde. Det er ikke nogen løsning at pege på en akutpakke, der får 400 i arbejde, eller en økonomisk politik, der fører til et stort set uændret arbejdsløshedstal.

Kl. 15:37

Der er jo fremlagt rigtig mange forslag til løsning. Ti fagforbund fremlagde deres forslag i tirsdags, Enhedslisten har selv mange konkrete forslag, men vi siger til regeringen, at det er løsningen og ikke redskaberne, der er afgørende. Der skal findes en løsning, og der vil jeg sådan set opfordre regeringen til at holde op med at skyde på budbringerne, men i stedet begynde at lytte og medvirke til at finde løsninger.

Vi står jo faktisk i dag, regeringspartierne og Enhedslisten, sammen om et forslag til vedtagelse om at bekæmpe ulighed og fattigdom. Så kan vi jo ikke samtidig acceptere, at tusindvis af familier kastes ud i fattigdom, for så bliver vores egne vedtagelser jo meningsløse. Vi er i en krise, og den forsvinder ikke af sig selv.

Det er også derfor, at det på mange måder er, som jeg lige sagde, et godt forslag til vedtagelse, vi fremsætter sammen med regeringspartierne. Det understreger behovet for at skabe arbejdspladser gennem grøn omstilling, og det kræver en indsats mod fattigdom, ulighed og social dumping. Og det sidste skulle jo næsten kunne få Dansk Folkeparti til at stemme for, fordi det jo er rigtig vigtigt for Dansk Folkeparti at bekæmpe social dumping, har vi hørt i dag. Og så bør man vel støtte det, når nogen vil gøre noget.

Jeg bemærkede også, at i både Det Radikale Venstres og SF's tale spillede den grønne omstilling en vigtig rolle, og det synes jeg faktisk er rigtig godt og rigtig vigtigt, nemlig at anvendelsen af færre ressourcer og mindre forurening er et uomgængeligt krav til os. Det er ikke kun med hensyn til olie, at vi nærmer os en situation, hvor naturressourcer bliver en mangelvare. Det er måske derfor, vi har set, hvordan prisen på råvarer efter at være faldet i over 100 år er steget de sidste 10 år, faktisk, som fru Marianne Jelved sagde, mere, end de faldt i de foregående 100 år.

Bare et konkret eksempel: Den danske landbrugsproduktion er totalt afhængig af anvendelsen af fosfor. Der kan prisen på grund af en akut mangelsituation i de kommende år eksplodere, og ingen har i dag en løsning på, hvordan den udfordring skal løses. Alle de partier, der hele tiden taler om, at vi skal sikre landbrugets overlevelse, bliver fuldstændig stumme, når de stilles over for den udfordring.

Klimaforandringerne er bare et eksempel på, at vores nuværende livsform og måde at producere på er i direkte konflikt med naturgrundlaget og miljøet – den grønne omstilling er absolut nødvendig.

Det at satse på beskæftigelse og grøn omstilling kræver et opgør med den spekulation, som udløste den nuværende krise. Det handler ikke bare om at lade bankerne betale deres rimelige andel af krisen; det handler om at opbygge en finansiel sektor, der kan stille penge til rådighed for de nødvendige investeringer. Det kræver opdeling af bankerne, sådan at de spekulative forretninger skilles ud fra den almindelige bankdrift.

Bankerne skal deles op, så vi ikke behøver redde banker, fordi de er for store til, at vi kan tillade dem at gå fallit. Det kan jo ikke nytte noget, at vi er nødt til at redde Danske Bank, hver gang de kvajer sig, fordi de kommer og siger, at hvis vi ikke redder dem, er der ingen penge i dankortautomaten på mandag. Vi er nødt til at sikre, at ban-

ker ikke har en størrelse, der er større, end at vi godt kan lade dem gå fallit.

Vi skal sikre, at pensionskasserne kan investere i grøn omstilling og produktion i Danmark. Vi skal have en almenyttig banksektor, som kan være et alternativ til den spekulative.

Det er ikke nok at lave en kickstart med den ene hånd, hvis man med den anden hånd skærer ned på velfærden og fyrer folk, som skaber velfærd for os alle. Der skal investeres i velfærd, for det skaber jo faktisk værdier for os alle. Der er nogle, der forsøger at fremstille det, som om der i den private sektor skabes værdier, mens der i den offentlige sektor bruges værdier. Jeg mener faktisk, at det skaber meget mere værdi for os alle sammen, hvis skolelærere underviser børn, sygeplejersker behandler syge, pædagogisk personale passer børn, SOSU-assisterer hjælper ældre – og det med ældre lægger jeg mere og mere vægt på for hver dag, der går – og at ældre får en ordentlig velfærd. Det er da meget bedre og skaber meget mere velfærd, meget mere værdi, end at de står passive og venter på et arbejde i arbejdsløhedskøen.

Vi ser mange gode elementer i vores fælles forslag til vedtagelse i dag. Det viser også det valg, regeringen står over for. Regeringen kan gennemføre en skattereform med skattelettelser til dem med de højeste indkomster, som betales af arbejdsløse, kontanthjælpsmodtagere og pensionister. Den kan forringe forholdet for fleksjobbere og gøre det umuligt at få førtidspension. Det har vi set. Den linje kan regeringen fortsætte. Eller den kan sammen med os sikre investeringer i grøn omstilling og velfærd. Den kan sammen med os bekæmpe ulighed og fattigdom, det så vi i finanslovaftalen for 2012.

Jeg synes i grunden ikke, at valget er ret svært.

Kl. 15:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Der er en række, der gerne vil spørge: Ellen Trane Nørby, Simon Emil Ammitzbøll, Lars Barfoed, Tina Nedergaard, Merete Riisager, Jacob Jensen, Louise Schack Elholm og Kisser Franciska Lehnert. Først fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 15:42

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg vil egentlig gerne spørge hr. Per Clausen om noget af det, hr. Per Clausen startede sin ordførertale med, nemlig sukker- og fedtafgiften. Hr. Per Clausen sagde korrekt, at der netop lå et udspil til, hvordan det kunne finansieres. Det var det udspil, som hr. Jesper Petersen ikke ville tale om, på trods af at han blev spurgt et par gange. Derfor vil jeg egentlig gerne spørge hr. Per Clausen, om hr. Per Clausen ikke kan ridse hovedlinjerne af finansieringen op, for det var jo en finansiering, som vi havde accepteret, også efterfølgende, og som jeg også kan forstå Enhedslisten har accepteret, mens det var regeringen, der ikke ønskede, at det skulle indgå i skatteaftalen, da vi sad med ved bordet, så man kunne afskaffe sukker- og fedtafgiften.

Så hr. Per Clausen, vil du ikke for os alle sammen, så vi får det ud i det åbne rum, fortælle, hvad finansieringen var, ridse op, hvad finansieringsforslaget var?

Kl. 15:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Man må strengt taget ikke bruge direkte tale.

Ordføreren.

Kl. 15:43

Per Clausen (EL):

Det er jo korrekt, at den finansiering, som vi havde fundet dér, handlede om, at alle mennesker ville komme til at betale en lille smule mere i skat. Det er fuldstændig korrekt. Og det er også korrekt, at den finansiering kun var acceptabel, fordi den indgik i en aftale, hvor der i øvrigt var social balance. Så den finansieringsmulighed er

væk nu, set fra vores synspunkt, efter at regeringen lavede sin skatteaftale med de højreorienterede, borgerlige partier, fordi den netop var socialt ude af balance, og derfor bliver det nødt til, når vi skal afskaffe sukker- og fedtafgiften – hvis det skal ske sammen med Enhedslisten – at ske på en måde, hvor det bliver de rigeste danskere, der kommer til at betale. Men det kunne have ladet sig gøre at lave en aftale med os dengang, og hvis Venstre kunne have tilsluttet sig den aftale, vi var i gang med at lave med regeringen på skatteområdet, så havde Venstre været hjertelig velkommen.

Kl. 15:44

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ellen Trane Nørby.

Ellen Trane Nørby (V):

Åh, så kunne vi jo have lavet en helt alternativ regeringskonstellation, men så langt rækker min fantasi dog ikke.

Men for at holde fast i forhold til sukker- og fedtafgiften vil jeg sige, at ordførerens svar jo klart og tydeligt understreger, at det finansieringsforslag, der lå om fastfrysning af paragrafferne, og som jeg kan forstå Enhedslisten havde accepteret, havde vi jo sådan set tilsvarende sagt vi godt kunne acceptere. Men da det kom til stykket, ønskede regeringen jo ikke at afskaffe sukker- og fedtafgiften. Det er så et kapitel, man kan sige regeringspartierne er gledet let og elegant hen over, i forhold til at vi der egentlig kunne have slettet en afgift, som har den negative konsekvens, at den også vender den tunge ende nedad.

Men jeg vil egentlig gerne spørge hr. Per Clausen om Enhedslistens opfattelse af regeringens indsats på praktikpladsområdet. Det er jo sådan, at der lige nu er knap 11.000 unge, der søger en praktikplads, og der er en stigning på over 2.000 i antallet af unge, der mangler en praktikplads. Er Enhedslisten tilfreds med regeringens indsats på praktikpladsområdet?

Kl. 15:45

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:45

Per Clausen (EL):

Vi aftalte i forbindelse med finansloven sidste gang at gøre en ekstra indsats. Vi kan så konstatere, at den ekstra indsats ikke har været god nok eller ikke har været tilstrækkelig, for nu at udtrykke sig venligt. Det betyder så selvfølgelig – det vidste vi måske godt – at det, når vi nu skal i gang med at diskutere en ny finanslovaftale, da efter vores opfattelse vil være sådan, at der vil være brug for at gøre en forøget indsats for at skaffe praktikpladser og gerne lave en egentlig praktikpladsgaranti. Det er klart, at det er vores udspil til regeringen, når vi skal i gang med at forhandle med regeringen, og hvis det er sådan, at Venstre kræver det samme som os, så står vi da gunstigt på det område.

Kl. 15:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til spørgeren. Og vi går til den næste spørger, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:45

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg har lagt mærke til, at Enhedslisten ofte skubber de arbejdsløse foran sig i den politiske debat. Men det bliver ofte mest til, hvordan ydelserne skal være, og hvor længe man kan være på dem og noget i den stil. Der tales ikke så meget om, hvordan man kunne sørge for, at arbejdsløse blev til arbejdere eller lønmodtagere, altså fik et job.

Er der ikke et vist hykleri i den måde, hvorpå Enhedslisten altid taler om de her grupper, mens man i virkeligheden ikke er parat til at gøre noget for dem? Man er ikke parat til at lave et erhvervsklima i det her land, der gør, at der kan komme flere virksomheder, der kan skabe flere arbejdspladser, og som gør, at folk kan løfte sig selv ud af arbejdsløshed og ind på en arbejdsplads og dermed få en bedre livssituation.

Kl. 15:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:46

Per Clausen (EL):

Hvis jeg skubber de arbejdsløse foran mig, kan jeg ikke lade være med at tænke på, hvordan man kan karakterisere det, som hr. Simon Emil Ammitzbøll gør ved de arbejdsløse. Det tænkte jeg lidt over, men det tror jeg ikke jeg vil sætte ord på, for det egner sig næppe til en parlamentarisk forsamling.

Men jeg vil bare sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at han som sædvanlig har uret. Enhedslisten har jo netop sagt, at det absolut bedste er at sørge for, at mennesker får arbejde. Derfor insisterer vi jo faktisk på, at man skal sikre, at der i de kommende år bliver råd til at investere i nye arbejdspladser som et led i den grønne omstilling, der er nødvendig.

Derfor fremlægger vi, hver eneste gang vi får mulighed for at snakke med regeringen og med andre, planer for, hvordan man faktisk kan øge beskæftigelsen ganske voldsomt i landet og dermed skabe nogle arbejdspladser til folk.

For jeg er trods alt helt enig med hr. Simon Emil Ammitzbøll i, at det selvfølgelig er langt det bedste, også fordi vi så ikke behøver høre på hr. Simon Emil Ammitzbølls indblanding i, hvad for noget tøj man går i, og hvilken frisure man har.

Kl. 15:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:47

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det sidste skal jeg nok lade være med at kommentere, også i forhold til ordføreren.

Jeg vil sige, at hvis der er en kritik af Liberal Alliance, synes jeg da bare, at Enhedslisten skal spytte ud med den. Vi vil altid stå på mål for vores synspunkter. Det kan godt være, at andre har det anderledes, men vi er altid parate til at forsvare de synspunkter, vi har, for vi synes faktisk, de er rigtig gode.

I forhold til det her med at skabe arbejdspladser, kan man selvfølgelig sige, at vi er nået et stykke af vejen, når man påstår – eller siger – at man har en erkendelse af, at det er bedre at have et arbejde end ikke at have et arbejde. Det er jo dejligt.

Men når ordføreren siger, at vi skal investere i arbejdspladser, er det jo bare en anden måde at sige, at det offentlige skal betale for nogle kunstige arbejdspladser. Det, der gør det svært for folk at få et job i Danmark i dag, er to ting – nej, det er én ting.

Det er det med vores konkurrenceevne, som er præget af, at vores skatte- og afgiftstryk er så højt, at der er alt for mange virksomheder, der enten vælger at lægge deres virksomheder i andre lande end Danmark eller vælger at flytte arbejdspladser ud af Danmark. Samtidig kombinerer Enhedslisten det så med højere afgifter på forbrugsvarer, så det rammer de dårligst stillede mest.

Vil Enhedslisten virkelig ikke være med til at se på, at det, der skal til for at skabe rigtige arbejdspladser – ikke bare sådan nogle statsopfundne beskæftigelsesprojekter, som vindmølleindustrien og

andet – er, at man sørger for bedre konkurrencevilkår for danske virksomheder og dansk erhvervsliv.

Kl. 15:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:49

Per Clausen (EL):

Måske taler det lidt for sig selv, at hr. Simon Emil Ammitzbøll nu udråber vindmølleindustrien til at være kunstige, statsoprettede arbejdspladser. Jeg tror faktisk, at rigtig mange mennesker, der arbejder i vindmølleindustrien – måske også nogle, der er blevet fyret fra vindmølleindustrien – sådan set er lidt ligeglade med, om hr. Simon Emil Ammitzbøll betragter deres arbejdsplads og deres arbejde som kunstigt, men i stedet lægger vægt på, at der er arbejde, hvor man laver nyttige ting, som sælges og skaber overskud til virksomhederne. Det tror jeg faktisk er langt mere afgørende for folk.

Men ellers er kernen i det her vel bare, at hr. Simon Emil Ammitzbøll bag ved det, han siger, mener, at lønnen i Danmark skal ned, ikke for, at man skal kunne tjene penge på at producere varer i Danmark og sælge dem, men fordi det skal blive endnu mere attraktivt at investere i Danmark – helst lige så attraktivt, som hvis det var et land med et lønniveau, som er meget, meget lavere end i Danmark.

Kl. 15:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak. Så er det hr. Lars Barfoed.

Kl. 15:50

Lars Barfoed (KF):

Man sidder og lytter med interesse, for det er jo altid interessant med en marxistisk analyse af hele den samfundsøkonomiske problemstilling, som vi har. Og jeg forstår, at Enhedslisten er oprigtig optaget af at skabe arbejdspladser.

Men på den anden side er det, der ligger Enhedslisten fjernest overhovedet, at skabe gode vilkår for danske privatejede virksomheder, som vi allesammen lever af, og som skaber arbejdspladserne.

Derfor vil jeg spørge, om det overhovedet indgår i sådan en marxistisk analyse, som hr. Per Clausen lægger for dagen her i dag, at danske virksomheders konkurrenceevne er et problem, når der skal skabes arbejdspladser, og at det, at man pålægger virksomheder omkostninger fra det offentlige, betyder, at arbejdspladser flytter til udlandet. Er det overhovedet noget, der indgår som et moment for Enhedslisten?

Kl. 15:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:51

Per Clausen (EL):

Nu er jeg bange for, at nogle, der er lidt mere stive i den marxistiske teori end jeg, vil blive lidt bekymrede, hvis det, jeg siger i dag, bliver karakteriseret som en marxistisk analyse. Men tak for den formentlig rosende mente bemærkning fra hr. Lars Barfoed.

Jeg vil sige til hr. Lars Barfoed bare som eksempel på, hvor optaget vi er af danske virksomheders muligheder for at tjene penge og konkurrere, at jeg her i sommer jo forsøgte at erklære min støtte til et konservativt forslag om, at man skulle lave statsgaranti for lån fra pensionskasserne til mindre og mellemstore private virksomheder, fordi jeg syntes, det var rigtig god idé, at Det Konservative Folkeparti nu gik ind for en slags statsbank.

Det var jeg rigtig glad for, for så kunne vi nemlig løse det, som er langt det største problem for rigtig mange små og mellemstore virksomheder i Danmark i dag, nemlig at de ikke kan få finansieret de initiativer, de gerne vil tage. Det er sådan set det allerstørste problem, de har.

Der var et kort øjeblik, hvor Det Konservative Folkeparti ville medvirke til at gøre noget ved det, men så blev det vidst lidt bange for sin egen skygge.

Kl. 15:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Lars Barfoed.

Kl. 15:52

Lars Barfoed (KF):

Det er jo interessant at høre, men midt i talestrømmen glemte hr. Per Clausen helt at svare på mit spørgsmål: Indgår det overhovedet for hr. Per Clausen og Enhedslisten, at når man øger skatter og afgifter især for virksomhederne, betyder det større produktionsomkostninger, og at man skubber private arbejdspladser til udlandet?

Altså, det at ramme virksomheder med afgifter, betyder i virkeligheden, at danskere mister deres job, og at vi øger utrygheden i forbindelse med almindelige danskers jobsituation. Er hr. Per Clausen enig i det, eller er hr. Per Clausen uenig i dag?

Kl. 15:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:52

Per Clausen (EL):

Jeg tror, at jeg er en af dem, der mest grundigt læser Dansk Industris analyser af, hvordan den danske industris konkurrenceevne er. Og jeg kan bare konstatere, at der som regel er tre grunde til, at der er problemer.

Den første er, at der ikke er nogen gang i produktivitetsudviklingen. Det opfatter i virkeligheden, hvis jeg skal være helt ærlig, som et virksomhedsanliggende, som virksomhedernes ledelser må klare sammen med medarbejderne. Den anden er, at man har en kurs, der ofte er for høj, fordi den danske kronekurs er bundet til euroen. Og den tredje er lønnen.

Af en eller anden grund snakker man kun om lønnen og om, at det er lønnen, vi hele tiden skal gøre noget ved. Jeg synes faktisk, det ville være langt klogere, hvis man prøvede se det som en helhed og fokuserede meget mere på udvikling af medarbejderne, medarbejdernes kompetence, medarbejdernes engagement i det arbejde, der foregår, indflydelse til medarbejderne, altså se, om der lå en mulighed for at udvikle produktiviteten.

Det synes jeg man skulle bruge meget mere energi på at koncentrere sig om i stedet for at diskutere, om det skal være tyske eller franske, eller hvad for nogle lønninger, vi skal ned på i Danmark.

Kl. 15:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Næste spørger er fru Tina Nedergaard.

Kl. 15:53

Tina Nedergaard (V):

Tak. Helt i forlængelse af hr. Lars Barfoeds spørgsmål vil jeg bare spørge, om Enhedslisten er enig med statsministeren i det løfte, hun nu har afgivet over for dansk erhvervsliv og danskerne i øvrigt om, at der ikke skal komme flere skatter og afgifter. Det synes jeg jo er meget relevant for debatten i dag og for finanslovforhandlingerne fremadrettet.

Kan Enhedslisten kan give en håndsækning til regeringen i det her tilfælde og sige: Det er helt i orden, for det skader vores konkurrenceevne og reducerer antallet af arbejdspladser; vi prøvede nye skatter og afgifter sidste år, og det har vi gjort alt for meget i rød blok – nu prøver vi noget nyt, nu prøver vi simpelt hen at sige, at der ikke kommer nye skatter og afgifter.

Kl. 15:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:54

Per Clausen (EL):

Det er et rigtig dårligt udgangspunkt for at lave en aftale med os om, at vi ikke skal snakke om skatter og afgifter, at man laver en aftale med Venstre om at finansiere skattelettelser ved at forringe forholdene for kontanthjælpsmodtagere, arbejdsløse og førtidspensionister. Så udgangspunktet for at diskutere det her er rigtig dårligt for regeringen, men det har den selv valgt ved at lave den skatteaftale, den har lavet med Venstre her i foråret.

Kl. 15:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tina Nedergaard.

Kl. 15:55

Tina Nedergaard (V):

Man kan jo så allerede høre nu, at det bliver meget vanskelige forhandlinger mellem Enhedslisten og regeringen, for statsministeren har lovet, at der ikke kommer yderligere skatter og afgifter, og nu hører jeg Enhedslistens ordfører sige, at det er et rigtigt dårligt udgangspunkt, man har skabt for sig selv. Så det bliver jo interessant. Man kan bare håbe på, at det betyder, at regeringen vil tage imod Venstres imødekommenhed over for at lave en fælles aftale.

Men jeg kan konkludere, at regeringen på den ene side siger, at der ikke kommer nogen nye skatter og afgifter i forbindelse med finansloven, og at Enhedslisten siger det modsatte. Det åbner i hvert fald et rum for os til at komme på banen.

Kl. 15:55

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:55

Per Clausen (EL):

Det er spændende, at Venstre mener, at det at stille krav om, at man skal fravige regeringsgrundlaget og bruge penge fra en kontanthjælpsreform på en helt anden måde, end der står i regeringsgrundlaget, skulle være en fremstrakt hånd. Altså, jeg tror, at man skal overveje, hvordan det går, hvis man alt for mange gange tager imod et dårligt håndværkertilbud. Så ender man med at gå fallit, og det håber jeg på at regeringen tænker over.

Så vil jeg bare sige, at vi jo altid er forhandlingsvillige i forhold til regeringen. Hvis der findes måder at finansiere de beskudne ønsker, som vi har til finanslovforhandlingerne, på, uden at man behøver at ændre på nogle skatter, så kan vi sagtens lave en sådan aftale.

Men hvis man sådan ser tilbage, har regeringen i sit regeringsgrundlag lovet at lave en skattereform, som var socialt afbalanceret og kun handlede om at flytte rundt på pengene og ikke om at give skattelettelser. Og nu har regeringen lavet en reform, hvor der er skattelettelser, og reformen er ikke socialt afbalanceret. Så vi synes da, at der sådan set også inden for regeringsgrundlaget i hvert fald er plads til forbedringer.

Kl. 15:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak. Næste spørger er fru Merete Riisager.

Kl. 15:56

Merete Riisager (LA):

Tak. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at Liberal Alliance og Enhedslisten ligger uendelig langt fra hinanden i det ideologiske spektrum, så jeg vil tillade mig lige at grave et spadestik dybere og spørge ordføreren, hvad han egentlig mener, at mennesker er drevet af. Der er jo alt muligt på spil, hvis man er marxist – vi kan komme ud i noget med falsk bevidsthed.

Jeg har grundlæggende den holdning, at mennesker er rationelle og agerer rationelt. Men jeg undrer mig, når jeg hører f.eks. fru Johanne Schmidt-Nielsen sige, at folk altid gerne vil arbejde, når man nu ved, at der er 58.000 mennesker i Danmark, som får mindre end 1.000 kr. ud af at gå på arbejde.

Der synes jeg sådan set, at det er meget rationelt, når folk som Mette og Robert vælger ikke at arbejde, altså vælger at sige nej tak til de jobtilbud, der kommer til dem, og siger, at de hellere vil blive hjemme og stifte et parti eller være sammen med deres børn. Jeg synes sådan set, at det er et rationelt valg, da det ikke kan betale sig for dem.

Vi har også hørt, at fru Stine Brix beder de danske virksomheder om at blive i landet, selv om det ikke kan betale sig, og selv om de må udfase deres virksomhed, ved at appellere til deres moral; hellere blive her og gå til grunde på baggrund af moral end agere rationelt og sige, at så må man flytte, for at man kan redde virksomheden.

Hvordan ser ordføreren egentlig på det? Drives mennesker af rationalitet eller af noget helt andet?

Kl. 15:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:58

Per Clausen (EL):

Jeg tror, at mennesker er rationelle. Derfor handler mennesker ikke ud fra Liberal Alliances opfattelse af, hvad det er, der driver mennesker. For vi mennesker vil gerne leve i fællesskab med andre mennesker. Vi vil gerne opnå anerkendelse for det, vi gør. Jeg tror sådan set, at det er det, der driver mennesket, og ikke nødvendigvis om man tjener en krone mere eller mindre.

Her taler jeg om almindelige mennesker. Det kan være anderledes med virksomheder, det vil jeg ikke se bort fra, selv om vi ikke bare i tv-serier, men også i det virkelige liv, f.eks. med Lego, har set eksempler, hvor en ejer af virksomheden nægter at lytte til rådene fra de kloge, professionelle bestyrelsesfolk, der siger, at virksomheden er nødt til at flytte, for ellers kan der ikke tjenes penge – men ejeren siger: Nej, vi vil være her, fordi vi vil drive virksomheden her og faktisk har succes med det.

Jeg tror sådan set, at Liberal Alliance måske har en afgørende brist, og den er, at de tror, at alle mennesker tænker ligesom de selv. Jeg vil gerne advare imod det. Det er farligt at have det udgangspunkt.

Kl. 15:59

Første næstformand (Bertel Haarder):
Merete Riisager.

Kl. 15:59

Merete Riisager (LA):

Jamen det er jo ret pudsigt, at ordføreren lige præcis nævner Lego, som jo er en virksomhed, hvor jeg har arbejdet. Jeg kan fortælle ord-

føreren, at det er rigtigt nok, at hovedkvarteret stadig væk ligger i Billund, men det er altså ikke i Danmark, de fleste arbejdspladser bliver oprettet. Og årsagen til det er jo, at det langt bedre kan betale sig at oprette arbejdspladser i f.eks. Tyrkiet.

Nu er det jo ikke alle virksomheder, der lige som Lego har et rigtig gammelt, dansk dna, der gør, at man måske også nogle gange gør noget for et lokalsamfund og ikke kun for at overleve. Desuden er det heller ikke alle virksomheder, der har en så afsindig dygtig ledelse som Lego.

Så siger ordføreren det her med anerkendelse og fællesskab. Men betyder det, at vi kan beholde virksomheder i Danmark bare ved at bede dem om at give mere anerkendelse og skabe mere fællesskab? Kan vi appellere til virksomhederne og skabe job på den måde og derved få folk i arbejde, selv om det ikke kan betale sig, bare ved at sige: Jamen du får lidt mere anerkendelse ud af det, men du skal godt nok betale for at gå på arbejde?

Kl. 16:00

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 16:00

Per Clausen (EL):

Jeg tror, at mine betragtninger har rimelig stor gyldighed, når det handler om almindelige mennesker, f.eks. de 58.000, der faktisk, for 57.500's vedkommende, enormt gerne vil arbejde, selv om de måske kun tjener 1.000 kr. ekstra. Jeg vil bare sige, at hvis man nu har prøvet at leve for lidt færre penge, end man gør som folketingsmedlem, vil man vide, at 1.000 kr. somme tider betyder ganske meget. Men jeg tror, at der er mennesker, der gerne vil det.

Med virksomheder kan det godt stille sig anderledes, og det er jo også derfor, vi siger, at det er af afgørende betydning, at vi f.eks. får vores danske pensionskasser, hvori det faktisk er vores penge, der ligger, på banen, for at investere i produktion i Danmark, som kan sælges og give overskud, men ikke nødvendigvis – ikke nødvendigvis – giver det samme overskud, som hvis man valgte at producere det et andet sted.

Kl. 16:01

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak. Så er det fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:01

Karina Adsbøl (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at høre ordføreren om, hvilke krav ordførerens parti tager med til finanslovforhandlingerne. Vil ordførerens parti stille det krav, at de ikke kan stemme for en finanslov, hvis regeringen ikke finder en holdbar løsning for dem, der ryger ud af dagpengesystemet? Her tænker jeg på, om ordføreren mener, at akupakken er tilstrækkelig, for jeg kan forstå på ordføreren, at han også er bekymret for dem, der ryger ud af dagpengesystemet.

Nu får jeg nok en eller anden grim kommentar fra Enhedslistens ordfører, for dem giver han jo tit, når han slår på ordføreren for Dansk Folkeparti. Undskyld, men det må jeg sige. Men jeg kunne godt tænke mig at høre ordføreren om, hvilke krav Enhedslisten tager med til forhandlingerne.

Kl. 16:02

Formanden:
Ordføreren.

Forhandling

Per Clausen (EL):

Jeg vil sige, at jeg ikke tror, jeg har mulighed for at læse alle kravene op på 1 minut. Og jeg tror heller ikke, at jeg vil lave den serviceydelse over for Folketinget at fortælle, præcis hvad det er for nogle krav, vi står rigtig fast på. Det tror jeg at jeg vil prøve at få fortalt finansministeren og statsministeren på anden vis. Noget af det tror jeg til gengæld de har forstået.

Men jeg vil så til gengæld svare præcist på ét spørgsmål. Jeg har meget, meget svært ved at forestille mig, at Enhedslisten indgår i en aftale om finansloven, hvis vi ikke har fundet en tilfredsstillende og fornuftig løsning i forhold til de mennesker, som risikerer at ryge ud af dagpengesystemet.

Kl. 16:02

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:03

Karina Adsbøl (DF):

Er ordføreren enig i, at vi kan samle et flertal i fællesskab, hvis regeringen går med i det her?

I forhold til at der bliver snakket om, at Dansk Folkeparti først står her og så står der, vil jeg sige, at man jo, eftersom samfundet udvikler sig og man kan se, at problemstillingerne er der, kan åbne op for at lave en aftale om, hvordan og hvorledes man kan gøre ting bedre. Og det kan vi jo høre i Folketingssalen i dag at man også gør med fedt- og sukerafgiften.

Så er ordføreren ikke enig i, at hvis regeringen vil løse det her problem om dagpengemodtagere, der ryger ud, så kan vi finde en fælles løsning?

Kl. 16:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:03

Per Clausen (EL):

Jo, det går jeg ud fra. Altså, Dansk Folkeparti siger jo nu, at man er indstillet på at medvirke til at rydde op efter de ulykker, man selv har lavet. Det er da, vil jeg sige, bedre, end at man siger, at man ikke vil rydde op efter de ulykker, man selv har lavet. Så det er da noget, vi er helt med på. Jeg er også enig i, at der er meget, der tyder på, at der vil kunne etableres et flertal for det, hvis regeringen vil det, og der må vi så se, om vi kan drive det derhen, så regeringen vil medvirke til det. Jeg vil bare sige, at det i hvert fald er noget, der for os at se er rigtig vigtigt.

Kl. 16:04

Formanden:

Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:04

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Nu er det sådan, at vi i de kommende uger og måneder skal til at forhandle finanslov. Og der er der jo, kan man sige, ligesom to muligheder for regeringen, for at den kan skabe et flertal: Den kan enten vælge Enhedslisten som sit parlamentariske grundlag, eller også kunne den vælge at tage imod den fremstrakte hånd, som vi fra borgerlig side, med os selv i Venstre i spidsen, er kommet med, fordi vi mener, at det ville være den løsning blandt disse to muligheder, der var den rigtigste og den bedste.

Men derfor er det selvfølgelig altid interessant at få at vide, hvad det så er, der i forbindelse med de forhandlinger ville være Enhedslistens prioriteringer. Og der kan man jo stille det lidt kort op, når man spørger – hr. Simon Emil Ammitzbøll og flere andre har sådan set også været inde på det – nemlig om det egentlig er sådan, at Enhedslisten vil prioritere den passive forsørgelse. Er det sådan, at der skal være fokus på øgede overførselsindkomster, eller vil man alternativt gå ind og kigge på det, så man sørger for, at de, der er på overførselsindkomst, faktisk kunne komme i arbejde, altså, at der sikres nogle ordentlige rammebetingelser for virksomhederne, som jo er dem, der skaber de arbejdspladser, som gør, at nogen kan komme fra passiv forsørgelse til aktiv tjeneste i det danske samfund?

Kl. 16:05

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:05

Per Clausen (EL):

Nu er det jo meget svært at tage stilling, når spørgsmålet er så upræcist stillet. Det lyder, om man vil være med til at skabe nogle gode rammebetingelser. Hvad betyder nu det? Hvad er det konkret, Venstres hr. Jacob Jensen spørger til her?

Jeg kan da helt klart sige, at det er Enhedslistens faste overbevisning, at det bedste, man kan gøre, er at sikre, at folk får en mulighed for at få et arbejde, at de også får brug for muligheden for at få en uddannelse, der gør, at de kan få et arbejde. Jeg er helt enig i, at det er rigtig, rigtig vigtigt, og derfor skal man have fokus på arbejdspladser. Det er også derfor, vi har støttet regeringen i at sætte gang i aktiviteter, der fører til, at der kommer 21.000 nye arbejdspladser næste år. Det er faktisk også et led i den aftale, man lavede med finansloven for i år. Men vi er ikke så tilfredse med, at man samtidig med – bl.a. fordi man overholder nogle krav fra EU – fører en politik, der fører til, at der så ryger andre 10.000 ud. Det ender med et plus på 11.000, og det er jo bedre end et minus, men det kunne være bedre.

Kl. 16:06

Formanden:
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 16:06

Jacob Jensen (V):

Et af de elementer, som jo er afgørende for, om der skabes arbejdspladser, om der bevares arbejdspladser i Danmark, er jo selvfølgelig det samlede omkostningsniveau i sammenligning med udlandet. Hvis det er for højt, vil virksomhederne typisk flytte til udlandet, hvilket vi desværre også har set og ser dagligt.

Derfor er det jo interessant at vide, hvor Enhedslisten står med hensyn til finanslovforhandlingerne, når det kommer til ønsket om øgede skatter og afgifter, for noget af det, som er gift for den fremtidige konkurrenceevne, er, hvis skatter og afgifter i Danmark og dermed omkostningsniveauet i Danmark bliver højere end det, man alternativt finder andetsteds.

Så derfor skal jeg for at være lidt mere præcis, som ordføreren efterspurgte før, spørge, om man kunne forestille sig, at Enhedslisten faktisk kunne indgå en finanslovaftale med regeringen, uden at der kommer ekstra skatter og afgifter på erhvervslivet til næste år.

Kl. 16:07

Formanden:
Ordføreren.

Per Clausen (EL):

Altså, det vil jeg jo ikke udelukke.

Kl. 16:07

Kl. 16:07

Formanden:

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 16:07

Peter Skaarup (DF):

Jeg havde egentlig planlagt at spørge til sommerens store debat i Enhedslisten. Jeg synes i øvrigt heller ikke, at hr. Per Clausen nævnte ret meget om den i sin ordførertale her i dag. Så det kunne da være spændende at høre noget om, at Enhedslisten vil nedlægge forsvaret og politiet ifølge partiprogrammet. På den anden side tænkte jeg, at det ville hr. Per Clausen nok synes ville være et træls spørgsmål at skulle til at svare på her under en åbningsdebat. Så jeg har valgt at stille et andet spørgsmål, nemlig om et af Enhedslistens yndlingssemner, altså dagpengereglerne, dagpengeperioden.

Det, der er interessant, er jo selvfølgelig, hvad vi kan forvente Enhedslisten vil kræve af regeringen. For Enhedslisten er jo i en nøglerolle, det kan vi ikke komme uden om. Sådan har vælgerne sammensat Folketinget. Jeg kunne egentlig godt tænke mig så at starte med at spørge: Hvor vigtigt er det for Enhedslisten – hvis vi nu tager en skala fra 1 til 10 – at forlænge dagpengeperioden, om ikke andet så midlertidigt? På en skala fra 1 til 10, hvor vigtigt er det?

Kl. 16:08

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:08

Per Clausen (EL):

Jeg synes da, det er lidt ærgerligt, at vi ikke kan komme til at snakke lidt om revolution. Jeg havde en glædelig historie, jeg kunne fortælle, nemlig at for en uges tid siden var jeg til et møde, hvor jeg sammen med hr. Lars Christian Lilleholt fra Venstre diskuterede vores energiaftale. Og inden jeg overhovedet havde nævnt noget om revolution, havde hr. Lars Christian Lilleholt sagt, at det var udtryk for en revolution. Så det går rigtig godt. Vi har faktisk på et enkelt område aftalt en revolution med Venstre. Det er ikke så ringe endda. Måske er det bare, fordi hr. Lars Christian Lilleholt er lidt mere beskeden i forhold til at kalde noget en revolution, end jeg er. Men lad det ligge.

Men jeg snakkede faktisk også om indgreb over for den finansielle sektor og statsbank og grøn omstilling og sådan noget, så der var masser, hr. Peter Skaarup skulle have taget afsæt i, hvis han gerne ville diskutere lidt mere langsigtet.

Men her er et klart svar på spørgsmålet: Det afgørende for Enhedslisten er at sikre, at der ikke er nogen, der falder ud af dagpengesystemet uden at have fået et tilbud om et arbejde. Det er det, der er afgørende for os. Og når jeg siger, at det er afgørende, synes jeg ikke, at jeg har lyst til at stå her og sige, om det så er 9 eller 10 eller 9½ på skalaen. Men det er afgørende.

Kl. 16:09

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:09

Peter Skaarup (DF):

Det blev jeg ikke meget klogere af. Det, der indtil nu er sket fra regeringens side, er den her akutpakke, der vistnok giver 385 job alt i alt. Det er jo selvfølgelig et skridt på vejen, men godt nok et meget, meget lille skridt i retning af det, som hr. Per Clausen ønsker sig,

kunne jeg forestille mig – eller, det ved jeg jo ikke, men jeg kunne godt tænke mig at blive lidt klogere på det.

Så jeg vil godt spørge en gang til: Hvor vigtigt er det for Enhedslisten på en skala fra 1 til 10 at forlænge dagpengeperioden, om ikke andet så midlertidigt? For vi har en gruppe mennesker, som kommer i den situation, som hr. Per Clausen helst ikke vil have, nemlig at de har mistet deres arbejde og ikke kan få dagpenge relativt snart, hvis ikke man forlænger den periode. Derfor er det altså et påtrængende problem for dem, men det er også et påtrængende problem for dem, der kan have risiko for det fremover.

Så derfor er spørgsmålet til hr. Per Clausen: Hvor vigtigt er det her for Enhedslisten?

Kl. 16:10

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:10

Per Clausen (EL):

Hr. Peter Skaarup skulle bare vide, hvor meget tid vi i Enhedslisten bruger på at rydde op efter Dansk Folkeparti. Det skulle hr. Peter Skaarup bare tænke på. Det er altså hårdt arbejde, vil jeg gerne understrege. Vi gør det også gerne på det her område. Det er derfor, jeg siger, at det er afgørende for Enhedslisten, at der ikke er nogen, der falder ud af dagpengesystemet uden at have fået tilbud om et arbejde. Jeg har svært ved at forestille mig, at vi indgår en finanslovaftale, hvor det problem ikke er løst. Jeg ved ikke, hvad det er for nogle ord, hr. Peter Skaarup ikke forstår. Men jeg er sikker på, at regeringen har forstået det, og jeg er sikker på, at befolkningen har forstået det.

Kl. 16:11

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 16:11

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Her før sommerferien indgik regeringen sammen med Venstre og De Konservative en skatteaftale. Det vakte en del vrede i Enhedslisten, der bagefter udtrykte, at Enhedslisten ikke længere var parlamentarisk grundlag for regeringen. Sommeren lader til at have mildnet Enhedslisten en del, og det virker efterhånden, som om Enhedslisten er villig til at hugge en hæl og klippe en tå for at komme med i en finanslovaftale – endda så meget, at ordføreren netop lige har tilkendegivet, at man godt kunne forestille sig at indgå en aftale, hvor skatter og afgifter ikke stiger.

Jeg vil sådan set gerne høre ordføreren om, hvad det så betyder, når Enhedslisten siger, at de ikke længere vil være parlamentarisk grundlag for regeringen. Hvad har Enhedslisten konkret tænkt sig at ændre, i forhold til hvordan Enhedslisten tidligere har opført sig?

Kl. 16:12

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:12

Per Clausen (EL):

Det her er jo altid spændende. Så vidt jeg husker, var det, som vi ikke ville være, støtteparti. Men der er jo ikke nogen tvivl om, at selv hvis vi påstår, at vi ikke er parlamentarisk grundlag, så er vi det alligevel. Det er vi af den simple grund, at vi har peget på regeringen, og vi har ikke sådan tænkt os at stemme for et hvilket som helst mistillidsvotum, der bliver rejst over for regeringen. Og vi er nok de eneste ud over regeringspartierne, der har det sådan, så det er vi jo stadig væk.

Må jeg bare sige, at vores tilgang til diskussioner med regeringen er, at vi nu på en række områder forsøger at forhandle os frem til nogle resultater og aftaler, og hvis vi kan blive enige, så stemmer vi for de aftaler, vi indgår med regeringen. Hvis vi ikke bliver enige, og hvis regeringen vælger at lave aftaler med Venstre, stemmer vi imod. Derfor forholder vi os til indholdet i den politik, vi kan føre sammen med regeringen, og det gør vi, uanset om det er forår eller efterår, og uanset om jeg er i dårligt humør eller i lidt bedre humør.

Kl. 16:13

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 16:13

Louise Schack Elholm (V):

Ordføreren siger, at Enhedslisten vil se på de konkrete aftaler, før Enhedslisten vil afgøre, om Enhedslisten støtter dem. Vil det sige, at inden Enhedslisten udtalte, at Enhedslisten ikke længere er støtteparti for regeringen, ville Enhedslisten støtte hvad som helst, bare det kom fra regeringen? Er det der, ændringen skal ses, eller forventer Enhedslisten noget mere nu, end Enhedslisten forventede tidligere?

Kl. 16:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:13

Per Clausen (EL):

Jeg sagde før til hr. Peter Skaarup, at det kræver hårdt arbejde at rydde op efter Dansk Folkeparti. Det er klart, at det, der er situationen, er, at det nu også kræver hårdt arbejde at rydde op efter nogle af de ulykker, som regeringen har lavet sammen med Venstre. Derfor bliver det arbejde, der foregår, selvfølgelig mere besværligt og tungt. For hver gang, der sker tilbageskridt og forringelser, kommer dårligere vilkår for arbejdsløse, kontanthjælpsmodtagere, pensionister osv., bliver vi jo nødt til at arbejde endnu hårdere for at rette op på deres forhold. På den måde er vores arbejde blevet hårdere og sværere og tungere, men det tager vi gerne på os. Vi har stadig væk masser af godt humør tilbage.

Kl. 16:14

Formanden:

Fru Kisser Franciska Lehnert.

Kl. 16:14

Kisser Franciska Lehnert (LA):

Tak. Nu kalder Enhedslisten sig jo for et arbejderparti, og jeg hører også konstant tale om alle de her mange dejlige arbejdspladser, Enhedslisten gerne vil skabe i Danmark. Men man er jo konstant med til at stramme grebet om de danske virksomheder, senest her med energiaftalen. Der er det så, jeg gerne vil høre hr. Per Clausen: Nu har vi de dyreste energipriser i Europa; kan ordføreren fortælle mig, hvilke reelle arbejdspladser der egentlig ligger i høje energifgifter?

Kl. 16:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:15

Per Clausen (EL):

Nu er det jo en udbredt misforståelse, at elpriserne i Danmark er høje. Det er de ikke. Til gengæld er *elafgifterne* høje, men de går jo ikke til vedvarende energi. Det er en måde, man finansierer samfundsøkonomien på, og det kan vi godt diskutere, for jeg synes sådan set, det er mærkeligt, at vi har høje afgifter på en energiform, vi gerne vil bruge mere i fremtiden. Så det synes jeg er spændende. Men vi har

faktisk ikke høje energipriser i Danmark på grund af vores satsning på vedvarende energi.

Kl. 16:18

Derudover vil jeg bare sige, at så vidt jeg har forstået, har Siemens besluttet sig til at investere ca. 1 mia. kr. i udvikling af produktion i Danmark i de kommende år, ikke på trods af energiaftalen, men på grund af energiaftalen. Så det er sådan set et rigtig godt eksempel på, at Enhedslisten kan gøre ting, der gør multinationale koncerner glade, og det er jo ikke så slemt endda.

Kl. 16:15

Formanden:

Fru Kisser Franciska Lehnert.

Kl. 16:15

Kisser Franciska Lehnert (LA):

Om det er priser eller afgifter: Forbrugeren ude for enden af stikkontakten har jo nøjagtig den samme oplevelse af, at det er noget, der koster rigtig, rigtig mange penge. Men ordføreren fik ikke svaret mig på, hvilke arbejdspladser det er, der ligger i disse energiafgifter. Det var det, jeg rigtig gerne ville have svar på.

Men yderligere kan det være, du kan svare på hvordan I konkret vil skabe de her arbejdspladser med de investeringer, du talte om i dit indlæg tidligere. Du siger, at I vil skabe flere arbejdspladser med flere investeringer. Jeg kunne også godt tænke mig at høre, hvad det er for typer af investeringer, du tænker på her.

Kl. 16:16

Formanden:

Jeg skal i al stilfærdighed belære om, at dutiltaleformen anvender vi ikke i Folketinget. (*Kisser Franciska Lehnert (LA)*: Undskyld, jeg beklager, jeg er debutant.) Jeg er helt forstående over for, at det er første gang.

Ordføreren.

Kl. 16:16

Per Clausen (EL):

Hvis vi andre kunne nøjes med at begå fejl én gang, så var vi godt kørende.

Jeg vil bare sige, at energiafgifter jo skaber beskæftigelse, hvis det er sådan, at energiafgifterne går til at finansiere velfærden i vores samfund. Så går pengene jo til at ansætte skolelærere til at undervise vores børn, pædagoger til at passe vores børn, SOSU-assistenten til at give en ordentlig ældrepleje. Det er jo det, skat går til; det er til at ansætte folk til at yde en offentlig service. Nu skal jeg ikke se bort fra, at der godt kan være noget bureaukrati hist og pist, man godt kunne undvære. Men grundlæggende går de jo til det.

Når jeg så siger det der med at investere i arbejdspladser, jamen så er det, jeg har sagt, og som jeg gerne vil gentage her: Rigtig mange virksomheder i Danmark, små og mellemstore virksomheder, har sådan set slet ikke tid til at klage og klynke over lønniveau og over skatter og afgifter, for de har det kæmpestore problem, at de ikke kan låne penge til investere i udvikling af deres produktion – måske også nogle ting, der faktisk kan gøre, at de kan lave en mere effektiv produktion, så de kan reducere deres omkostninger – fordi den finansielle sektor i Danmark ikke fungerer, som den danske finansielle sektor burde gøre, nemlig som en sektor, der sørger for at låne penge ud til investeringer i produktion. Derfor er det at gøre noget ved den finansielle sektor altafgørende, hvis man skal sikre den økonomiske udvikling i Danmark i de kommende år.

Kl. 16:18

Formanden:

Vi kan vist nå en til. Jeg har fået at vide, at det varer til kl. 16.20, så hvis vi skynder os, kan hr. Joachim B. Olsen også nå at komme med en kort bemærkning.

Joachim B. Olsen (LA):

Mange tak. Ordføreren siger, at problemet er, at vi har nogle banker, som ikke vil låne penge ud til investeringer, og jeg kan så forstå, at ordførerens svar på det er, at der skal en eller anden form for statsbank til. Der bliver nikked.

Når banker varetager indskydernes penge – det er jo lønmodtagere, der indbetaler deres løn osv., og en banks opgave er at varetage de penge – og så ikke er villige til at lave investeringer, er det jo ikke, fordi de ikke gerne vil tjene penge. Det er jo, fordi de skal tage en risiko – i det her tilfælde også med lønmodtagernes penge – og den risiko er de kun villige til at tage, hvis de mener, at de kan tjene på det.

Det, som ordføreren så foreslår, er, at staten skal tage skatteborgernes penge, de samme lønmodtageres penge, altså de penge, de har betalt i skat, og så løbe en risiko for de penge, som bankerne ikke er villige til at løbe. Hvad er det, der får ordføreren til at tro, at staten skulle være bedre til at foretage investeringer med den risiko, der er, end en bank skulle være det?

Kl. 16:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:19

Per Clausen (EL):

Nu ved vi jo, hvordan det er gået med den finansielle sektor. Altså, indtil for nogle år siden kunne man måske godt rejse rundt med det standpunkt – og nogle ville måske endda tro på det – at det, at man havde sådan en privat banksektor, betød, at tingene fungerede rigtig godt. Nu kan vi jo konstatere, at viljen til at løbe en meget stor risiko – hvis man har en teori om, at man kan tjene rigtig, rigtig mange penge – tilsyneladende er til stede, hvorimod viljen til at løbe en mindre risiko og så tjene færre penge ikke er til stede.

Det er så et problem ved den måde, den finansielle sektor fungerer på, og det er jo sådan, det er. Hvad kan vi gøre ved det? Ja, vi kan gøre det ved det, at vi f.eks. sikrer, at noget af den kapital, der i dag er i vores pensionskasser, bliver investeret i produktion i Danmark, og der kommer staten til at spille en rolle. Det er jo ikke min idé, men Det Konservative Folkepartis idé, at man skulle sørge for at give en statsgaranti, i forhold til at de her penge blev stillet til rådighed til rimelig lave renter for mindre danske virksomheder. Jeg synes sådan set, det er en udmærket idé, og hvis man så oven i købet kunne målrette det i forhold til nødvendige investeringer i grøn omstilling, ville det være rigtig fornuftigt.

Men mit hovedsynspunkt er bare, at det, der er sket, og som gør, at hr. Joachim B. Olsens synspunkt bliver sådan lidt altmodisch, er, at vi har været igennem en finansiell krise, at vi har set, hvad der kan ske i den finansielle sektor, når de får lov til at køre butikken.

Kl. 16:20

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 16:20

Joachim B. Olsen (LA):

Jo, men nu vil jeg ikke gå ind i en diskussion om, hvorfor vi har en finanskrisen osv. Det er en meget lang diskussion, hvor jeg ikke tror at vi er enige.

Det, der er helt fundamentalt her, er, at ordføreren oprigtigt mener, at staten, at politikere skulle være bedre til at foretage risikovurderinger på vegne af skatteborgerne, end banker skulle være det. Sådan gennemsnitligt set må man sige at det i historiens løb har vist sig

at være ganske velfungerende, altså at en privat banksektor har været ganske god til at skabe vækst i samfundet.

Men det er altså ordførerens opfattelse, at staten bedre skulle være i stand til at foretage investeringer, til at løbe risici for borgernes penge, end bankerne.

Kl. 16:21

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:21

Per Clausen (EL):

Når man tænker på, hvor mange banker der enten er gået fallit i forbindelse med den finansielle krise eller kun er blevet reddet i kraft af skatteborgernes penge, så ville det jo i virkeligheden være ret nemt at sige til hr. Joachim B. Olsen: Det har hr. Joachim B. Olsen nok ret i, det ville være bedre at lægge det i staten. Det ville være den erfaring, man kunne drage, hvis man bare forholdt sig en lille smule seriøst til den finansielle krise.

Jeg har faktisk den grundopfattelse, at det ikke skal være politikere eller ministre, der skal stå for udlån – det har vi alligevel ikke tid til – men vi kan jo godt have en finansiell sektor, der arbejder ud fra nogle rammer, som vi har udstukket for, hvad der er formålet med den finansielle sektor. Og hvis formålet med den finansielle sektor er at sørge for at låne penge ud til investeringer, der kan skabe produktion på et økonomisk bæredygtigt grundlag, ville vi have en anden finansiell sektor end den, vi har i dag, og jeg tror, at vi ville have en sundere økonomi.

Kl. 16:22

Formanden:

Så siger jeg tak til Enhedslistens ordfører. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 16:22

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Så går endnu et folketingsår i gang – regeringens andet. Det første har budt på en række skuffelser: nye skatter, nye afgifter, nye love, nye regler. Men det værste er, at regeringen slet ikke gør nok for at forbedre Danmarks konkurrenceevne, sikre vækst og skabe forudsætninger for nye arbejdspladser. Det er simpelt hen at gøre vold på både fakta og fornuft, når statsministeren siger, at regeringen har skabt 10.000 arbejdspladser i 2012 og vil skabe 20.000 i 2013, for samtidig fosser arbejdspladserne ud af Danmark. Nye tal fra Dansk Industri viser, at vi alene her i årets sidste måneder kommer til at miste endnu 7.500 arbejdspladser, primært i industrien, og hvis der er nogen her i salen, som stadig ikke har forstået alvoren i det her, så viste en rundspørge i Berlingske blandt 186 topchefer i sidste uge, at knap halvdelen af dem har aktuelle planer om fyringer – ifølge flere af dem, fordi de vil placere flest mulige job i udlandet for at holde omkostningerne nede.

Regeringen har derimod gennemført den ene erhvervsfjendtlige lov efter den anden. Der er tale om en skatteaftale, der godt nok sænker skatten, men samtidig indfører nye skatter og afgifter for 7 mia. kr. og på ingen måde giver danske virksomheder og dansk konkurrenceevne det skub, der er brug for. Danmark har stadig et af verdens højeste skattetryk. Der er også tale om en energiaftale, som pinner virksomhederne med hævede skatter og afgifter for 3,5 mia. kr. De nye afgifter tvinger virksomhederne til at nedlægge arbejdspladser; f.eks. lukker Dalum Papir i Odense for produktionen ved udgangen af året – farvel til 223 medarbejdere. Alligevel fortsætter regeringen blindt sin afgiftsrus og giver virksomhederne den ene lussing efter den anden. Lige inden folketingsåret gik i gang, fik regeringens inderlige forelskelse i afgifterne så endnu et konkret udtryk, for som

en del af energiaftalen kommer der åbenbart en ny brændeafgift, der vil ramme ikke mindre end 750.000 danskere. Sandheden er, at grønne afgifter er røde skatter.

Det er vigtigt for mig at understrege, at når regeringen hælder skatter og afgifter ud over borgere og virksomheder, gambler de ikke bare med dansk økonomi, de gambler også med helt almindelige menneskers arbejdspladser. Gennem de sidste år er flere og flere blevet arbejdsløse, for hvert enkelt menneske, der oplever at miste sit arbejde, er det en katastrofe, arbejdsløshed handler nemlig ikke kun om tal og grafer, det handler om rigtige mennesker.

Hvad gør regeringen så? Jo, den snakker videre, mens arbejdspladserne fosser ud af Danmark. Lad mig være konkret: Grundfos flytter 100 arbejdspladser til Serbien, Orifarm flytter 160 arbejdspladser til Tjekkiet, Radiometer flytter 60 arbejdspladser til Polen, Danfoss flytter 22 arbejdspladser til Kina, Wittenborg flytter 300 arbejdspladser til Italien, Pfizer flytter 180 arbejdspladser til udlandet og også slikfabrikken Malaco Leaf, popcornfabrikken Popz og maskinfabrikken CFS flytter arbejdspladser ud af landet. Det er en deprimerende opremsning, og eksemplerne står i kø, og jeg kunne være blevet ved, og det kommer jeg desværre til med den her regerings politik. Det er de høje skatter, de høje danske afgifter, som tvinger virksomhederne i knæ og sender arbejdspladser ud af landet. Samtidig betyder høje skatter og afgifter, at priserne stiger. Så ikke bare lader regeringen arbejdspladserne fosse ud af Danmark og efterlader det ene arbejdsløse menneske efter det andet på sidelinjen, den lader også priserne stige på helt almindelige forbrugsvarer som kød, mælk, ketchup og øl. Metoden er afgiftsstigninger, og de er pænt pakket ind i floskler om sundhed og miljø. Afgiftsstigningerne rammer naturligvis dem med de laveste indkomster hårdest – de arbejdsløse f.eks. På den måde straffer regeringen de arbejdsløse dobbelt, alt for få nye arbejdspladser og alt for høje priser. Det er hverken i dag eller i morgen en fair løsning!

Kl. 16:28

Liberal Alliance vil det modsatte: Flere arbejdspladser og færre og afgifter.

I tirsdags hørte vi så i statsministerens åbningstale: intet om, hvordan man skal forbedre konkurrenceevnen, intet om, hvad man vil gøre ved skatte- og afgiftsbyrden, intet om, hvad man vil gøre ved prisstigningerne, og intet om, hvordan man vil gøre det attraktivt at drive virksomhed og skaber arbejdspladser i Danmark. Intet!

Vi hørte til gengæld en del om en dreng på 13 år, der hedder Emil. Regeringen er meget bekymret for Emil, forstår man, og derfor skal der sættes på folkeskolen. Det kan vi kun tilslutte os i Liberal Alliance, for den danske folkeskole er for ringe. Skemaer, planer, retningslinjer og ligegyldigt bureaukrati skygger for god, gammeldags undervisning. Og det er altså ikke nok bare at give børnene nummeret til kommunen eller finde på smarte buzzwords som f.eks. Ny Nordisk Skole. Der skal konkret handling til, færre papirbunker, mere undervisning fra lærerne og mere frihed til skolerne, så de kan lære af de bedste. Så selvfølgelig er Emil på 13 år vigtig.

Men hvad med Elias på 3 år, som kan se frem til at bo i et fattigere Danmark, der er sakket bagud i forhold til resten af verden, hvis ikke vi kommer i gang med modige og markante reformer? Hvad siger vi til ham og hans forældre? Hvad med Espen på 23 år, som er i gang med en uddannelse, men ikke kan få en praktikplads? Hvad med Ellen på 33 år, som lige har mistet sit arbejde? Hvad med Erik på 53 år, som gennem mange år har drevet et gartneri, men som nu må lukke på grund af regeringens energiafgifter? Hvad skal han nu leve af? Hvad skal hans medarbejdere leve af? Og hvad med Eskild på 73 år, som er pensionist og har været så ansvarlig selv at spare op til sin pension? Han bliver nu gjort til grin for egen opsparing. Hvad er det dog for et signal at sende til borgerne?

Statsministeren sagde, at vi skulle handle på problemerne. Hvad i alverden venter regeringen på?

Hvad med det personlige ansvar? Tænker regeringen nogen sinde på det? Det er vigtigt at huske, også når vi taler om arbejdsløshed. Det er ikke let at stå på sidelinjen, når man gerne vil arbejde. Men uanset hvor meget medfølelse vi kan have, er vi nødt til at holde fast i, at det er et personligt ansvar at finde et job, og at arbejdsduelige mennesker må gøre deres yderste for at komme i arbejde. For begynder vi først at glemme det personlige ansvar, gør vi de arbejdsløse til ofre og kommer i al vores godhed til at tale om arbejdsløse på en respektløs måde, og det er ikke værdigt.

De arbejdsløse er nemlig frie og fornuftige mennesker, akkurat som alle andre borgere, med et personligt ansvar, ligesom alle andre borgere. Og når vi har indrettet et samfund, som vi har, hvor det for alt for mange mennesker ikke kan betale sig at tage et job, men hvor det kan betale sig at være på offentlig forsørgelse, så er det da klart, at rigtig mange kun halvhjertet søger et job. 58.000 hårdtarbejdende mennesker i dette land har mindre end 1.000 kr. mere om måneden, end en arbejdsløs har. Det er et skandaløst tal – et tal, der håner.

Nogle gange virker det, som om det er meget svært at få gang i opgøret med forsørgersamfundet. Det er svært at være dem, der insisterer på at betragte alle borgere i det her land – ja, *alle* borgere – som frie mennesker med et personligt ansvar. Og når man taler om frihed og personligt ansvar, bliver man kaldt menneskeforagtende; man har ikke nogen medmenneskelighed, siges det fra venstrefløjen. Men hvorfor er det så medmenneskeligt blindt at udskrive checks til folk, så de bliver parkeret på sidelinjen som svage velfærds ofre, så de ikke har nogen som helst motivation for at komme i arbejde og forsørge sig selv? Og hvorfor er det omvendt menneskeforagtende at insistere på, at alle mennesker er frie og lige og *derfor* har et personligt ansvar?

Nej, det at strø om sig med andre menneskers penge og fjerne incitamenterne for at arbejde og klare sig selv er ikke medmenneskelighed. Medmenneskelighed er derimod at vise respekt og hjælpe, når der er behov for det. Nogle gange er penge den bedste hjælp. Nogle gange er et kærligt skub og et klart incitament bedre. Og hvis regeringen for alvor beslutter sig for at vise medmenneskelighed over for borgerne, skal den sørge for med skattelettelser og bedre rammevilkår at sætte en stor, fed prop i det gigantiske hul, hvorigennem arbejdspladserne i øjeblikket fosser ud af Danmark. I regeringens første leveår er hullet blevet større. Lad os håbe, at dette andet år kan blive anderledes.

Kl. 16:33

Formanden:

Der er et antal korte bemærkninger. Må jeg ikke godt bede de medlemmer, som vil have ordet, om at trykke sig ind? Jeg har godt nok fået nogle lister, men jeg kan være i tvivl om, om der er identitet mellem dem, der vil have ordet, og dem, jeg har fået lister på. Så derfor vil jeg bede om, at man også trykker sig ind.

Hr. Thomas Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:34

Thomas Jensen (S):

Tak. Jeg vil gerne have afklaret konsekvensen for skattepolitikken i Danmark, hvis vi på et tidspunkt får et liberalistisk flertal igen, hvor Liberal Alliance eventuelt skulle gå hen og blive parlamentarisk grundlag.

Det er jo velkendt, at hr. Lars Løkke Rasmussen i sin korte statsministertid satte skatter og afgifter op 137 gange. Det svarer til en afgiftsstigning cirka hver uge i den statsministertid.

Derfor vil jeg godt kort og klart spørge Liberal Alliances ordfører: Vil Liberal Alliance bakke op om et skattestop, der tillader, at man kan have skatter og afgifter 137 gange, eller vil Liberal Alliance stille som et krav, at man ikke kan støtte en Venstreledet regering, hvis den laver sådan nogle skatte- og afgiftsstigninger?

Kl. 16:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:34

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg deler hr. Thomas Jensens forhåbning om, at vi igen får en borgerlig regering, og at den næste gang bliver afhængig af Liberal Alliance. Det ville dog være dejligt for Danmark og Danmarks konkurrenceevne, hvis det skulle ske.

Man kan bare se til Dansk Folkeparti eller Det Radikale Venstre, hvis man vil opdage, hvor stor indflydelse partier med de afgørende mandater har. Og jeg er helt sikker på, at hvis Liberal Alliance skulle komme i den for Danmark så glædelige situation, at vi får de afgørende mandater, så vil en borgerlig regering komme til at betale med lavere skatter og lavere afgifter til glæde for den danske befolkning.

Kl. 16:35

Formanden:

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:35

Thomas Jensen (S):

Jeg tror, det har forbigået ordførerens opmærksomhed, at konkurrenceevnen faktisk kun er gået én vej i de 10 år, hvor Anders Fogh Rasmussen og hr. Lars Løkke Rasmussen var statsministre i Danmark. Og det er ned ad bakke. Den nye regering er i fuld gang med at sørge for, at konkurrenceevnen kommer til at gå i den anden retning.

Mit korte og klare spørgsmål til hr. Simon Emil Ammitzbøll er: Vil Liberal Alliance stille krav til en højreorienteret regering om, at et skattestop betyder, at der ikke må ske én eneste skatte- eller afgiftsstigning – ja eller nej?

Kl. 16:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:36

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Som jeg plejer at sige under de her debatter: Hvis Venstre og Socialdemokraterne ønsker at debattere med hinanden, må de stille spørgsmål *til* hinanden og lade være med at bruge mig som medie. Det har jeg ikke tænkt mig at stille mig til rådighed for.

Med hensyn til hvad vi vil gøre i forhold til skattepolitikken efter et valg, vil jeg sige, at vi går til valg på lavere skat; vi går til valg på lavere afgifter, sådan at arbejdspladserne kommer ind i Danmark i stedet for ud af Danmark. Får vi de afgørende mandater, kommer der lavere skatter og afgifter i det her land. Det hersker der ingen tvivl om.

Kl. 16:36

Formanden:

Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:36

Jesper Petersen (SF):

Jeg kunne godt tænke mig at stille Liberal Alliance et spørgsmål; jeg fik selv tidligere spørgsmålet i forhold til skattetryk, og Liberal Alliance er jo også kendt for at gå noget mere op i, at vi får det ned, end i, hvor god velfærden er i Danmark. Men kunne vi måske komme lidt nærmere, om der skal være et eller andet officielt mål for en eventuel ny borgerlig regering, som Liberal Alliance skal støtte, for, hvad niveauet skal være for skattetrykket? Er der sådan en bestemt sats, man ligesom går efter? Det ville være interessant at finde ud af, hvad rækkevidden egentlig er af de nedskæringer, der ville skulle

ske i vores fælles velfærd, hvis Liberal Alliance får indflydelse på en ny regering. Forhåbentlig er der mange år til, men det kunne jo ske.

Kl. 16:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:37

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Ja, der er vel 3 år til. Men jeg vil sige til hr. Jesper Petersen, at vi jo har lært en del af SF's erfaringer med at love ting i alt for detaljeret grad inden et valg og påstå, at man kan gennemføre det med 16 mandater. Det kan man jo øjensynlig ikke. Vi fremlægger et program, fuldstændig som vi har gjort før det her valg, så vælgerne ved, hvad de stemmer på, hvis de stemmer på Liberal Alliance. Vi er ikke så utopiske, at vi tror, at vi kan gennemføre Liberal Alliances partiprogram, medmindre vi får 90 mandater eller flere. Det, det handler om, er jo, at vi får mandater til at trække Danmark i en bestemt retning, der handler om mere frihed, lavere skatter, en mere effektiv offentlig sektor og mere vækst. Får vi de afgørende mandater, kommer vi til at trække Danmark i den retning.

Kl. 16:38

Formanden:

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 16:38

Jesper Petersen (SF):

O.k., det bliver man så ikke så meget klogere af. Altså, sådan som jeg forstår Venstre, taler de også nogle gange om det – nu var det så et skattestop. Det kunne de godt nok ikke finde ud af at overholde førhen, men det siger de så nu at de alligevel godt kunne tænke sig at indføre igen, på trods af at det blev brudt gang på gang, og at det ikke rigtig var noget værd. Det er jo nogenlunde i samme ideologiske retning, det skal trækkes.

Altså, Liberal Alliance må vel kunne give en eller anden vurdering af det, så vi kan vide, hvad det går ud på, når vi skal skære ned på velfærden for at kunne få råd til de skattelettelser, som Liberal Alliance kommer med. Hvad er det egentlig, det koster? Hvor mange milliarder kroner er det? Hvor langt skal vi ned i forhold til skatte trykket? Det kunne man godt gå hårdt til mig om før, men der må jo være et eller andet mål for, hvor langt vi skal ned, hvis man så håndfast kan sige, at det er et meget massivt problem for Danmark, at vi bruger skattekrone på at have et solidarisk velfærdssamfund.

Kl. 16:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:39

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Lavere skatter er ikke spørgsmålet, lavere skat er svaret, vil jeg sige til hr. Jesper Petersen. Det er svaret til et rigt Danmark, hvor almindelige mennesker har et arbejde, så arbejdspladserne ikke fosser ud af Danmark, som de gør under den nuværende regering. Vi har fremlagt en konkret politik. Det handler om, at folk skal betale maks. 40 pct. i indkomstskat. Vi har fremlagt en konkret politik til at halvere selskabsskatten og fjerne og nedsætte en række konkrete afgifter. Det er det, vi kæmper for i Folketingssalen.

Så sagde jeg før, for jeg ynder at svare på de spørgsmål, der bliver stillet, at vi nok skal fremlægge en konkret, gennemregnet plan før næste valg, fuldstændig som vi gjorde før dette valg. I øvrigt fik vi som det eneste parti regnet det igennem af uafhængige økonomer, fordi vi ikke skammer os over vores forslag. Så der kan hr. Jesper Petersen sove helt trygt.

Så vil jeg bare sige, når man bringer Venstre ind igen: Spørg Venstre om Venstre, spørg Liberal Alliance om Liberal Alliances politik, den vil jeg gerne stå på mål for. Men jeg kan love én ting, og det er, at vi vil kæmpe til sidste mand og dame for, at der ikke fortsat føres socialdemokratisk politik i det her land, lige meget hvem der er statsminister.

Kl. 16:41

Formanden:

Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.

Kl. 16:41

Marianne Jelved (RV):

Det er godt, man har venner her!

Liberal Alliance har jo været med i nogle aftaler om et par spørgsmål i udlændingelovgivningen, bl.a. vedrørende børnefamilierens vilkår i asylcentre og børns muligheder for familiesammenføring med en mor eller far, der bor i Danmark. Det er jo to meget centrale områder, som jeg tror at både Liberal Alliance og Radikale Venstre har haft særlig fokus på, og derfor er mit spørgsmål: Når nu der er indgået den type aftale, er det så sådan, hvis man ser for sig, at der sker et skift i flertallet herinde og Liberal Alliance arbejder sammen med en kommende borgerlig regering, at vi kan regne med, at de aftaler stadig væk holder?

Når jeg spørger, er det, fordi Dansk Folkeparti jo har gjort det ganske klart, at de regler, der er ændret her, skal rulles tilbage igen, som det hedder.

Kl. 16:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:42

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu er fru Marianne Jelved jo en garvet parlamentariker og ved, at en aftale er en aftale og ikke et forlig. Og det vil sige, at det, der er inden for rammerne af aftalen, selvfølgelig bliver overholdt.

Kan vi så lave udlændingepolitik med andre end Det Radikale Venstre? Ja, det kan jeg love for at vi kan. Vi har faktisk tidligere forbedret forholdene i asylcentre med Dansk Folkeparti, så det kan vi sagtens. Vi har lavet udlændingepolitik med ethvert parti i dette Ting. Vi er måske de eneste. Vi er meget samarbejdsvillige – man overraskes!

Kl. 16:42

Formanden:

Fru Marianne Jelved.

Kl. 16:42

Marianne Jelved (RV):

Jamen jeg ventede sådan set også det svar, men jeg ville bare gerne have det her i offentligheden, mens jeg sidder ved siden af to vigtige repræsentanter for Dansk Folkeparti. For det betyder jo, at de to regelsæt i hvert fald ikke kan rulles tilbage, selv om der sker et skift i flertallet. Og kan man forestille sig, at der er andre temaer i udlændingepolitikken, som Liberal Alliance ikke vil kunne komme igennem med sammen med Dansk Folkeparti, men vil kunne det med et andet flertal?

Kl. 16:43

Formanden:

Ordføreren.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil starte med at sige til fru Marianne Jelved: Nej, det betyder det ikke, og jeg er egentlig lidt skuffet over, at fru Marianne Jelved med sin store parlamentariske erfaring ikke kender forskel på, hvad en aftale om at gennemføre en bestemt lovgivning går ud på, og hvad et forlig, der binder i en bestemt årrække, går ud på. Men det kan vi jo tage senere.

Kl. 16:43

herfra og til der er to torsdage i en uge, men det skaber ikke arbejdspladser; det skaber arbejdsløshed.

Kl. 16:46

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 16:43

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 16:46

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, det var en spændende tale, hr. Simon Emil Ammitzbøll holdt. Den gav hele den der megen snak om Emil fra statsministerens side et helt nyt perspektiv, vil jeg sige.

Kl. 16:43

Per Clausen (EL):

Jeg har gjort det til en vane ikke at kommentere svarene alt for meget, for enhver kan jo høre, om hr. Simon Emil Ammitzbøll svarede på mit spørgsmål. Jeg forstod ikke svaret.

Men jeg vil godt gentage det: Hvad er det for et skatteniveau, vi skal være på? Hvad er det for et omfang, den offentlige sektor skal have i Danmark? Hvor mange skal fyres i den offentlige sektor i dag i Danmark? Og hvad for et lønniveau skal der være i Danmark, før hr. Simon Emil Ammitzbølls hede drømme går i opfyldelse?

Kl. 16:47

Men jeg vil godt spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll, om det ikke kunne blive en lille smule mere konkret. Altså, hvad er det for en skat, der vil føre til, at arbejdspladserne vil strømme til Danmark? Og hvad betyder det for, hvordan den offentlige sektor skal se ud i Danmark? Altså, hvor mange skal ikke længere være ansat i den offentlige sektor og dermed være ansat i alle de her nye job, som hr. Simon Emil Ammitzbøll vil skaffe til Danmark?

Jeg hørte godt, at han mente, at man havde haft nogle uafhængige økonomer til at gennemregne det. Jeg havde ellers indtryk af, at Liberal Alliance havde det lidt svært med uafhængige økonomer. Jeg kan huske, at her for ikke så lang tid siden var formanden for partiet nødt til at bede universitetsøkonomer om at give en undskyldning, fordi de havde været så uforskammede at vurdere Liberal Alliances økonomi til at være sådan på kanten af dumpegrænsen. Men lad det nu være.

Jeg vil bare gerne høre, om hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke kunne blive en anelse konkret. Jeg kan godt det der – og har kunnet det i mange år – med en lang række floskler og fraser om, hvad der skal til, før alt bliver godt. Men kunne vi ikke blive en lille smule konkrete?

Kl. 16:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:47

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi får ro i salen nu, for det her er et spørgsmål, jeg kan høre bliver stillet flere gange, og da svaret vil være det samme, kan man lige så godt høre det nu i stedet for at stille det igen.

Vi ønsker, at indkomstskatten skal være på maks. 40 pct. Vi ønsker at halvere selskabsskatten. Vi ønsker at rulle energiforliget tilbage – det kan man desværre først fra 2020, fordi VK har bundet sig til Enhedslisten. Vi ønsker at fjerne fedtafgiften. Vi ønsker at rulle en række øvrige forbrugs-, vækst- og arbejdspladسدæmpende afgifter tilbage. Det er det, Liberal Alliance har foreslået.

Hvordan skal det finansieres? Det skal det ved færre offentligt ansatte, ved naturlig afgang uden fyringer. Der skal være mere udlicitering, og der skal være en senere tilbagetrækningsalder. Det er sådan grundridsene, men jeg vil godt gå mere i detaljer, hvis det har interesse for Enhedslistens folketingsgruppe, og ellers tilbyder vi gerne et kursus oppe i Liberal Alliances gruppeværelse på 2. sal.

Kl. 16:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:45

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:48

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Vi kan sagtens blive konkrete. For når Enhedslisten sammen med en stor del af Folketingets partier hælder for 3,5 mia. kr. nye afgifter på energiområdet, sørger for, at Europas højeste energipriser bliver endnu højere, sørger for at svække Danmarks konkurrenceevne, sørger for at få danske arbejdspladser ud af Danmark og skabe arbejdspladser i Polen, Tyskland og Holland, så er det jo ikke til glæde for den arbejdsløse, der står og mangler et job.

Vi siger jo ikke, at vi fra den ene dag til den anden med et trylleslag kan ændre alt. Men vi siger, at det er forkert, når vi i det her hus tror, at når det nu går dårligt internationalt, så kan vi ikke gøre noget som helst. Vi kan gøre noget. Vi kan gøre Danmark mere attraktivt ved at have lavere personskatter, ved at have en lavere selskabsskat, ved at fjerne en række af de energiafgifter og de fødevareafgifter, som hr. Per Clausen og andre har tynget danskerne med.

Hr. Per Clausen bliver jo nødt til at erkende, at der er danske virksomheder, som flytter arbejdspladser ud af Danmark, og at både skatterne og især energiprisniveauet har en meget afgørende betydning for det. Så kan det godt være, at man fra Enhedslistens side sidder og siger, at det er så dejligt at beskatte den danske befolkning,

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Det var jo en interessant tale, hr. Simon Emil Ammitzbøll holdt. Der var mange, synes jeg, sådan lidt luftige betragtninger om, hvordan rigets tilstand er, men måske ikke så mange løsninger. Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll sådan meget konkret: Er det finanslovsforslag, der er fremsat af Venstre, noget, Liberal Alliance i givet fald kan stemme ja til?

Kl. 16:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:48

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

To ting: For det første stiller jeg mig ikke til rådighed som medie for en debat mellem Venstre og Socialdemokraterne, og jeg vil sige det til enhver, der stiller et spørgsmål til Venstre. Hvis man ønsker et spørgsmål til Liberal Alliance, så stil det til mig. Ønsker man at stille det til Venstre, så er jeg sikker på, at fru Ellen Trane Nørby og andre står til rådighed.

For det andet kan man godt ærgre sig lidt over niveauet i pressetjenesterne her på Christiansborg. Det er jo ærgerligt, at man har præfabrikeret, at der ikke bliver svaret, når jeg lige har gennemgået det, der ønskes et svar på. Så kommer man til at virke sådan lidt fjollet, vil jeg sige til hr. John Dyrby Paulsen. For der skal jo være en sammenhæng mellem det, jeg svarer folk, og så de spørgsmål og kommentarer, man kommer med senere. Ellers virker det altså lidt for præfabrikeret for min smag, må jeg indrømme.

Kl. 16:49

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 16:49

John Dyrby Paulsen (S):

Nu kan jeg jo ikke sige tak til ordføreren for tiltroen til min formåen med hensyn til at stille mine egne spørgsmål, så det vil jeg undlade. Men jeg forstod helt ærligt ikke, hvad det var, der blev sagt fra ordførerens side. Først blev jeg skældt ud for tilsyneladende, ifølge ordføreren, at stille et spørgsmål til Venstre. Derefter blev jeg så skældt ud for ikke at have hørt det svar, som hr. Simon Emil Ammitzbøll åbenbart skulle have givet i talen.

Må jeg ikke bare spørge en gang til: Er Liberal Alliance – og det her er et spørgsmål til Liberal Alliance, til hr. Simon Emil Ammitzbøll, som er ordfører for Liberal Alliance; det har ikke noget med Venstre at gøre – indstillet på at nikke ja til det finanslovsforslag, der ligger fra Venstre? Det må da for søren være meget enkelt at svare på.

Kl. 16:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:50

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Vi ville gå til forhandlinger med bredere smil, hvis vi skulle forhandle med udgangspunkt i Venstres forslag i stedet for at forhandle med udgangspunkt i Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og folkesocialisternes forslag.

Ville vi bare stemme ja? Der behøver man jo bare skruetiden tilbage til før september 2011 og se, hvordan Liberal Alliance reagerede, når VK-regeringen fremsatte finanslovsforslag. Der stemte vi jo ikke bare ja. Der gjorde vi det, at vi kom med en række ønsker til, hvordan vi syntes det skulle være. At man dengang foretrak Per Ørum Jørgensen og Pia Christmas-Møller frem for skattelettelse til danskerne og virksomhederne, beklager jeg selvfølgelig. Men det ville være et bedre grundlag at forhandle på, hvis man ønsker det godt for Danmark.

Kl. 16:51

Formanden:

Fru Camilla Hersom for en kort bemærkning.

Kl. 16:51

Camilla Hersom (RV):

Tak for det. Verden er så enkel ifølge Liberal Alliance. Vi skal bare sænke skatterne og afgifterne og lade virksomhederne producere løs uden skelen til natur eller miljø, så bliver der arbejde, overskud og mere forbrug til alle. Det er en forsimplet analyse og en forkert opskrift, og i Det Radikale Venstre er vi selvsagt ikke enige.

Men det, jeg turde håbe på vi er enige med Liberal Alliance om, er, at Danmark er en lille, åben økonomi, der er fuldstændig afhængig af handel med udlandet. Derfor er mit spørgsmål, hvordan Liberal Alliance vil fastholde Danmarks muligheder på vores eksportmarkeder, hvor langt størstedelen ligger inden for EU, når man sam-

tidig vil sætte den europæiske udvikling i stå og endda rulle samarbejdet tilbage på en række områder. For sagen er jo, at ægte frihandel er svær at opnå. Det kræver forpligtende aftaler, det kræver fælles standarder, og det kræver bindende retsakter. Det kan i nogle tilfælde endda kræve, at der er en domstol. Så hvordan harmoniserer ønsket om vækst og fremgang for danske virksomheder med Liberal Alliances europapolitik?

Kl. 16:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:52

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er glad for, at spørgeren anerkender, at Danmark er en lille, åben økonomi. Det kunne jo åbne op for en helt anden økonomisk politik end den, der bliver ført. Men det kan vi tage en diskussion om på et andet tidspunkt.

Vi går jo ind for frihandel, vi går ind for et indre marked. Det har man, det udvikler man. Det kan fru Camilla Hersom i hvert fald undersøge, hvis hun har interesse i Europaudvalgets arbejde. Vi giver jo også konkret i Europaudvalget mandater til at forbedre nogle af de ting den ene gang efter den anden. Jeg tror, at de fleste danskere i virkeligheden har det som mig selv: at man ikke er enten hallelujaeuropæer eller bare imod EU, men synes, vi skal have et europæisk samarbejde, som bygger på fred, frihed og frihandel; gode principper, der sørger for, at vi kan samarbejde, leve i fred og have velstand i Europa.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge den anden vej: Når nu fru Camilla Hersom og Det Radikale Venstre anerkender, at vi har en lille, åben økonomi, hvad vil fru Camilla Hersom så gøre, for at vores afgiftstryk og vores skattetryk ikke forhindrer Danmark i at få gode virksomheder og arbejdspladser?

Kl. 16:53

Formanden:

Fru Camilla Hersom.

Kl. 16:53

Camilla Hersom (RV):

Tak for svaret. Altså, sagen er jo, at det er så naivt at tro, at frihandel bare kan foregå i et vakuum uden noget som helst. Tænk på, hvad der sker, hvis man ikke har aftaler om, hvornår en vare er en vare, hvornår en skinke er en skinke, hvornår en flaske øl er en flaske øl, og hvad der må være i den, og hvad der ikke må være i den. Der stilles talrige krav til produktsikkerhed, til forbrugersikkerhed, til fødevarerikkerhed og til andre ting, og hvis man ikke har den type aftaler, er det utrolig svært at få lov til at eksportere sine varer. Det er jo det, Liberal Alliance vil rulle tilbage, hvis man siger, at vi bare skal have det indre marked.

Kl. 16:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:54

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg ved ikke, hvad det er, fru Camilla Hersom forestiller sig. Jeg ved ikke, hvad det er for en virkelighed, det er. Det er jo ikke den konkrete virkelighed, som vi lever i i dag. Vi er bare bekymret for, at man i EU ligesom i det danske Folketing lader bureaukratimøllen kværne og tager mere og mere ansvar for borgerne, bestemmer mere og mere over virksomhederne. Det synes jeg da er en relevant og væsentlig bekymring.

Så lagde jeg mærke til, at fru Camilla Hersom ikke svarede på mit spørgsmål, selv om jeg svarede på hendes. Altså, hvad vil Det Radikale Venstre gøre, når man har en grundlæggende anerkendelse af, at Danmark er en lille, åben økonomi? Hvordan kan man have Europas højeste energipriser, når man er en lille, åben økonomi? Hvordan kan man lave en fedtskat, der sørger for at skabe arbejdspladser syd for den dansk-tyske grænse, når man er en lille, åben økonomi? Det skylder Det Radikale Venstre om nogen et svar på.

Kl. 16:55

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:55

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg vil gerne spørge ind til Liberal Alliances ligestillingspolitik, hvis en sådan skulle findes. Ordførerens kollega hr. Joachim B. Olsen nævnte for ikke så lang tid siden, at det løngab, der er mellem mænd og kvinder, er et simpelt udtryk for forskellen på mænd og kvinders ambitioner. I den forbindelse synes jeg ikke at vi skal dvæle ved, hvorvidt ambitionsniveauet er omvendt proportionalt med antallet vågne minutter til udvalgs møder og såldan noget, men jeg vil gerne spørge Liberal Alliances ordfører, om det er et udtryk for partiets holdning, og om det løngab, der er vokset fra 12 til 17 pct. de sidste 10-15 år, er et udtryk for, at kvinderne er blevet mindre og mindre ambitiøse.

Kl. 16:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:56

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Liberal Alliance er et liberalt parti, hvor vi betragter ethvert menneske som et individ med sine egne ønsker, talenter og muligheder, og vi ønsker, at man skal have en aflønning i overensstemmelse med ens kvalifikationer og evner og de ting, man gør.

Kl. 16:56

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 16:56

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det synes jeg også er en rigtig fin tilgang til tingene, men det var jo netop ikke det, som ordførerens kollega sagde. Ordførerens kollega sagde, at kvinder samlet set som køn var mindre ambitiøse end mænd, og det afspejlede sig i den lønforskel, der er mellem mænd og kvinder, og som har vokset sig større og større. Så jeg må igen spørge ordføreren: Er det udtryk for, at kvinder samlet set i deres dna er mindre ambitiøse end mænd? Er det Liberal Alliances holdning?

Kl. 16:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:57

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg ved ikke helt, hvordan over 2½ millioner mennesker samlet set har et dna, som ordføreren så smukt formulerede det. Jeg ved, at det er sådan, at man i Danmark, hvis vi tager forbehold for barsel, får lige løn for lige arbejde, og jeg forstår ikke, hvorfor venstrefløjen bliver ved med at dadle folk for at tage et frit valg om, hvilket job og hvilken uddannelse de gerne vil have. Jeg forstår det ikke. Jeg forstår ikke, hvorfor det er, fru Lisbeth Bech Poulsen og SF og andre på venstrefløjen ikke vil respektere, at det er det enkelte menneske, der

selv bestemmer, hvilken jobtype vedkommende gerne vil have. Hvis man kan skaffe sig job og forsørge sig selv, må det være op til en selv, og så skal venstrefløjen ikke komme og pådutte en hel masse mennesker et andet job end det, de i virkeligheden har mest lyst til at have.

Kl. 16:58

Formanden:

Hr. Jens Joel for en kort bemærkning.

Kl. 16:58

Jens Joel (S):

Jeg har glædet mig rigtig meget til debatten i dag. Jeg har selvfølgelig også været lidt nervøs, ikke mindst fordi jeg vidste, at jeg skulle debattere med modepolitiet. Jeg har af samme grund strøget min skjorte, og jeg har faktisk også for nu at berolige hr. Simon Emil Ammitzbøll en tid hos frisøren inden alt for længe, så jeg tror, der skulle være ro på der. Hvis det ikke var nok, kunne det jo være, jeg ville finde nåde for Liberal Alliances ordførers blik, enten fordi jeg havde et arbejde, om end jeg indrømmer, at det er offentligt subsidiert, eller måske fordi jeg var mand.

Jeg kunne godt tænke mig at følge op på det, som fru Lisbeth Bech Poulsen spurgte til, for det er jo ikke bare hr. Joachim B. Olsen, der har sagt, at mænd er mere ambitiøse. Hr. Ole Birk Olesen, en anden kollega, har i sit anklageskrift mod kvinder sagt, at han anklager kvinder for at være ude af stand til at opbygge og opretholde en levedygtig menneskelig civilisation, for at være i deres følelsers vold, være i utilstrækkelig kontakt med deres forstand og være uden moral og ære osv. osv. Der vil jeg bare gerne spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll, om løsningen i en liberal verden f.eks. er at afskaffe ligelønsloven. Eller hvordan forestiller man sig de her måder at anskue kvinder og mænd på omsat til konkret politik?

Kl. 16:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:59

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nej, det har vi ikke nogen planer om. Det var det konkrete, tror jeg, der var i spørgsmålet.

Kl. 16:59

Formanden:

Hr. Jens Joel.

Kl. 16:59

Jens Joel (S):

Så vi har her at gøre med et medlem af Liberal Alliance, som synes, at på rigtig mange områder, f.eks. når det handler om arbejdstagerens ret til at konflikte eller alle mulige andre ting, og når det handler om løndannelse og sådan nogle ting, skal der være så få regler som muligt, men vi kan få bekræftet, at ligelønsloven er o.k. Hvad vil man ellers? Har Liberal Alliance andet på hylderne i forhold til ligestillingspolitik?

Kl. 17:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:00

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg mener faktisk, at skattepolitikken er noget af det vigtigste i moderne ligestillingspolitik, for hvis vi får lavere skatter, sådan at folk kan beholde mere til sig selv, så bliver det også nemmere at kunne planlægge og selv at bestemme, hvilket familieliv man gerne vil ha-

ve. Måske kan en af de to forældre være på halv tid, måske kan man være forsørger som eneforælder, måske kan man sørge for at have barnet derhjemme i stedet for i institution. Lavere skat giver mere frihed og dermed også mere ligestilling, fordi det giver mindre afhængighed. Så derfor er lavere skat en god metode, også når det gælder ligestillingen.

Så kan jeg ikke lade være med i kanten af svaret at sige, at nu skal man jo også huske, at tage de ting – for der blev nævnt en ting i første runde – der er satire, for det, de er. Jeg håber jo heller ikke, at jeg bliver stillet spørgsmål om, hvad der står i Rokokoposten.

Kl. 17:01

Formanden:

Hr. Steen Gade for en kort bemærkning.

Kl. 17:01

Steen Gade (SF):

Tak. Hr. Simon Emil Ammitzbøll sagde, at lavere skat er svaret, og jeg forstod, at det var svaret på alle problemer. Nu har jeg lov til at være med i debatten her i dag, for jeg var til Dansk Industris årsmøde, og derfor vil jeg egentlig også tillade mig at referere fra årsmødet i 2005 i Dansk Industri. Da anbefalede Dansk Industri, og den daværende regering jublade og var grundlæggende enig i det, at Danmark skulle efterligne – og nu skal jeg lige spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll, om han egentlig godt kan se problemet i det, jeg nu siger – Island, den lader vi synke lidt, og Irland. De er begge stort set gået fallit. Og hvad var begrundelsen? Jeg står her med Berlingske Tiden- de, og begrundelsen var, at de havde lavere skat.

Tror hr. Simon Emil Ammitzbøll så virkelig på, at lavere skat er svaret på alt? Var det ikke Dansk Industri, der i 2005 tog grundlæggende fejl ligesom den borgerlige regering på det tidspunkt?

Kl. 17:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:02

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

I 2005 spyede Socialdemokraterne og SF det ene udgiftskrævende forslag efter det andet ud. Og i Grækenland har de endnu flere offentlige udgifter, end man har i Danmark, og et endnu større underskud, og hvordan går det der, vil jeg spørge hr. Steen Gade? Altså, det kan vi jo ikke bruge til noget som helst.

Det, man har tilfælles både i Grækenland og Island og Irland, er, at man har haft politikere, der har manglet mod til at træffe de nødvendige beslutninger. Det har vi desværre stadig rigtig mange steder, fordi man vil bilde befolkningen ind, at alt kan være som i går, hvis vi bare lader, som om vi ikke opdager det, der sker i verden. Og det synes jeg faktisk er utrolig sørgeligt, og jeg synes ofte, at det bliver sådan lidt småplat pingpong mellem fløjene herinde, for det eneste, man er enige om, er at prøve at udtrykke på forskellige måder, at intet skal ske, og at arbejdspladserne skal fortsætte med at fosse ud af Danmark.

Kl. 17:03

Formanden:

Hr. Steen Gade.

Kl. 17:03

Steen Gade (SF):

Jeg synes egentlig, hr. Simon Emil Ammitzbøll plejer at være klar i svaret, men det her var da noget af det mest uklare, jeg nogen sinde har hørt. Sagen er selvfølgelig, at lavere skat ikke er svaret i forhold til konkurrenceevne alene. Det er helt utroligt, at man kan have en

diskussion – og jeg har bestræbt mig på at være saglig her – hvor man kan påstå, at det er det eneste svar.

Hvis hr. Simon Emil Ammitzbøll havde været til Dansk Industris årsmøde, havde han hørt et andet foredrag, som jeg kan forstå at meget få i den her sal har forstået, nemlig at ressourceeffektivitet og uddannelseseffektivitet er to helt afgørende konkurrenceevneparametre i fremtiden. Det er der nogle i regeringspartierne der har forstået, men har Liberal Alliance det?

Kl. 17:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:04

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det, hr. Steen Gade misser af pointen, er, at der jo godt kan være gode ting i at effektivisere en virksomhed, men så lad det dog ske på markedsmæssige vilkår, i stedet for at staten, det offentlige, skal gribe ind.

Jeg er også nødt til at sige til hr. Steen Gade, at jeg synes, man kom meget let om ved skatters og afgifters betydning. Når afgifterne stiger i Europas mest afgiftsplagede land på energiområdet, bliver det altså mere attraktivt at lave en arbejdsplads i Polen og i Tyskland og i Holland. Og så må man jo håbe, at forureningen kender grænser, og at røgen kender grænser, så den ikke bare kommer herover også. Det må man håbe. Men sådan er det jo ikke nødvendigvis.

Når man har en virksomhed, og man kan have en købekraft på niveau med den danske efter skat – jeg ved ikke, om hr. Steen Gade er interesseret i svaret, for ellers stopper jeg, og det tror jeg bare jeg gør.

Kl. 17:05

Formanden:

Hr. Simon Kollerup for en kort bemærkning.

Kl. 17:05

Simon Kollerup (S):

Jeg må jo tilslutte mig det, hr. Steen Gade siger, og sige, at jeg synes, det er lidt fluffy svar, vi får. Så nu håber jeg, at ordføreren vil gøre os den tjeneste at give et klart svar på et relativt klart spørgsmål.

Der bliver sagt, at lavere skat er en god metode. Der bliver sagt, at stigende skatter skaber arbejdsløse, og at arbejdspladserne fosser ud af landet. Så det korte spørgsmål er: Vil Liberal Alliance lægge stemmer til stigninger i skatter eller afgifter – ja eller nej?

Kl. 17:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:06

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg tror ikke, at man skal være mesterdetektiv for at vide, at Liberal Alliance er det eneste parti, der ikke har lagt stemmer til stigende skatter og afgifter siden folketingsvalget. Liberal Alliance ønsker lavere skatter, lavere afgifter.

Jeg synes egentlig, det er lidt forstemmende, at man som nyvalgt folketingsmedlem allerede er blevet rullet så meget ind i den her Christiansborg-lala-måde at diskutere tingene på, at jeg skal have at vide, at det er et fluffy svar. Jeg har faktisk i detaljer gennemgået vores skattepolitik, men hvis der er et ønske fra venstrefløjens om, at jeg skal gøre det hvert andet minut, kan jeg gerne gentage det. Og nu er det jo så heldigt, at hr. Simon Kollerup får ordet igen, så hvis hr. Simon Kollerup ønsker, at jeg skal gentage det svar, som jeg tidligere

har givet til en af hans kolleger, så gør jeg gerne det. Det er der mulighed for at svare på nu.

Kl. 17:09

Kl. 17:07

Formanden:

Hr. Tom Behnke.

Kl. 17:09

Formanden:

Hr. Simon Kollerup.

Kl. 17:07

Simon Kollerup (S):

Tak for det. Nej, jeg synes faktisk, at jeg vil rose ordføreren for, at vi den her gang er kommet lidt tættere på, og jeg tager det som udtryk for, at jeg kan besvare mit eget spørgsmål med, at Liberal Alliance selvfølgelig ikke vil lægge stemmer til, at skatter og afgifter kan stige. Når jeg spørger om det, er det jo, fordi – jeg forstod også, at man ikke ville stemme for Venstres finanslov, det har ordføreren lige selv fortalt – at da hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister, godt nok i en kort periode, steg skatter og afgifter jo 137 gange.

Så mit spørgsmål til Liberal Alliance – og nu vil jeg ikke høre noget om, at man er medie for Venstre og det ene og det andet – er: Støtter Liberal Alliance Venstres udgave af et skattestop, hvor skatterne altså godt kan stige og endda i et rask tempo på kort tid?

Kl. 17:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:08

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nej.

Kl. 17:08

Formanden:

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 17:08

Tom Behnke (KF):

Jeg vil gerne blive i sporet, for det, jeg har kunnet se igennem en år-række, er jo helsidesannoncer i landets aviser, hvor Liberal Alliance har markedsført sig på en mærkesag om skattelettelser. Og så er det, jeg godt kunne tænke mig at høre, hvor mange skattelettelser Liberal Alliance har været med til at gennemføre over for danskere og over for danske virksomheder.

Kl. 17:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:08

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu har vi jo desværre aldrig kunnet overtale Folketingets partier til at lave reelle skattelettelser, uden at man ville finde på at genere borgere og erhvervsliv med alle mulige andre metoder. Det er vi meget kede af. Vi er meget kede af, at Det Konservative Folkeparti f.eks. lavede ejerskiftebeskatning. Vi er meget kede af, at Det Konservative Folkeparti lagde stemmer til højere energifgifter i Europas mest energifgiftsplagede land. Vi er meget kede af, at Det Konservative Folkeparti var med til at opfinde fedtskatten, multimedieskatten, særskatten for pensioner og mange, mange flere skatter.

Altså, opfindsomheden i det her parlament har desværre altid været større med hensyn til at opfinde nye skatter end til at afskaffe skatter. Det er jo endda sådan, at da man i 1968 efter 15 års socialdemokratisk styre endelig fik en borgerlig regering, fik man en VKR-regering, der satte skatterne op, som ingen regering før eller siden har gjort det.

Så det er svært at få skattelettelser i det her land.

Tom Behnke (KF):

Ja, det kan jeg bekræfte. Det synes vi også er ganske vanskeligt, men vi arbejder dog på det. Og vi har trods alt opnået, at marginals-katten er blevet sat ned, og at indkomstskatten er faldet med 7 procentpoint. Det er faktisk lykkedes at lave reelle skattelettelser her i landet.

Det er rigtigt, at undervejs var der nogle partier, der havde krav om, at noget andet så skulle justeres og sådan noget, det var så en del af prisen, men det samlede skattetryk er faldet. Og det har vi fra konservativ side trods alt stillet os i spidsen for at få gennemført. Det er rigtigt, at vi ikke er gået efter alt eller intet, men vi har opnået rigtig, rigtig meget til glæde for den danske befolkning og de danske virksomheder.

Der er det bare, jeg spørger: Tror hr. Simon Emil Ammitzbøll, at Liberal Alliance kan få gennemført sin politik, hvis man til stadighed vil holde på, at det skal være alt eller intet? Og er det budskab, man vil sende til sine vælgere, at det skal være alt eller intet – altså at man hellere ikke skal have nogen skattelettelser, f.eks. på indkomstskatten, end at man går med til at lave nogen skatteomlægninger, samtidig med at skattetrykket falder; det andet er meget bedre? Det er jo det, der reelt er spørgsmålet her.

Kl. 17:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:10

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er såmænd ikke alt eller intet. Vi fremlægger vores program og håber at kunne trække det i en bestemt retning. Men jeg må også sige, at hverken da Det Konservative Folkeparti lavede en aftale om en stigende ejerskiftebeskatning, eller da Det Konservative Folkeparti lavede en aftale om højere el- og varmepriser, var det sådan, at man fik en samlet, lavere skatteindbetaling. Det var det ikke. Det var højere, det var mere, det var værre.

Så tror jeg også, at det handler om en forskel. Selvfølgelig handler det om en forskel i stil, som jeg kan høre hr. Tom Behnke antyde. Jeg tror bare, at Liberal Alliance nok ikke er til fals for ministerbiler, i samme grad som andre er. Vi har ikke en ambition om at komme til at sidde på ministerposterne i en borgerlig regering efter næste valg. Vi har en ambition om at komme ind og sidde med hænderne på rattet, sådan at V og K ikke sidder og hygger sig på bagsædet, mens der bliver indført en masse nye skatter og afgifter til skade for danskerne og dansk erhvervsliv.

Kl. 17:11

Formanden:

Vi kan også godt lige nå den sidste, der har tegnet sig for en kort bemærkning. Fru Lotte Rod.

Kl. 17:12

Lotte Rod (RV):

Liberal Alliance er et parti, der taler enormt meget om frihed og om mindre regulering. Det undrer mig lidt, at hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke kan se potentialet i, at statsministeren brugte sin i øvrigt udmærket åbningstale på netop Emil og hans venner, og hvordan de bliver den bedst uddannede generation nogen sinde.

Det provokerer mig lidt, at hr. Simon Emil Ammitzbøll omtaler Ny Nordisk Skole som sådan et smart buzzword, og derfor bliver jeg jo lidt bekymret for, at hr. Simon Emil Ammitzbøll slet ikke ved,

hvad Ny Nordisk Skole er. Så kunne hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke godt fortælle os, hvad det første dogme i Ny Nordisk Skole er?

Kl. 17:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:12

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg må sige, at jeg bliver ualmindelig gensidigt provokeret af fru Lotte Rod. Tænk, at man fortsætter med at gemme sig bag folkeskolen. Vi er jo enige i det her Folketing om, at der skal ske noget på folkeskoleområdet, det er vi enige om. Godt, så lad os lægge den diskussion til side, for der vil slet ikke være et arbejde til Emil, når han er færdig, hvis ikke vi fører en anden politik. Der vil ikke være et ordentligt sygehusvæsen at blive behandlet i, hvis han engang skulle blive syg eller hans forældre eller bedsteforældre skulle blive syge, hvis ikke vi fører en anden politik.

Jeg forstår slet ikke, at især Det Radikale Venstre, som så gerne vil slå sig op som et reformparti, bare fuldstændig kan kaste reformdagsordenen til side – nu er der bundet sløjfe, det var et år med nogle lidt halvlige gyldige reformer, som man lader som om har en virkning, men som ikke vil have den store effekt. Og når det så er overstået, kan vi tale om Emil på 13 år.

Kl. 17:13

Formanden:

Fru Lotte Rod.

Kl. 17:13

Lotte Rod (RV):

Det bekymrer mig, at hr. Simon Emil Ammitzbøll kan stå på Folketingets talerstol og omtale Ny Nordisk Skole som et smart buzzword, når han ikke engang kan fortælle, hvad det første dogme er. Vores børne- og undervisningsminister er lige nu på rundtur – der er stadig to møder tilbage, så jeg kunne jo opfordre hr. Simon Emil Ammitzbøll til at tage med på et af møderne.

For i modsætning til de sidste 10 år, hvor skolepolitik har handlet om øget regulering, øget papirarbejde, så har vi nu en regering, som tror på, at skoleudvikling først og fremmest sker ude på den enkelte skole. Jeg kan så fortælle hr. Simon Emil Ammitzbøll, at det første dogme i Ny Nordisk Skole hedder: Vi kan selv, og vi skal selv. Det burde da ligge lige til højrebænet for Liberal Alliance.

Kl. 17:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:14

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Vi kan selv, og vi skal selv. Hvad var det, jeg sagde i min tale? Fluffy snak! Ja, det må man da i sandhed sige jeg havde ret i.

Så vil jeg gerne invitere fru Lotte Rod ud på virksomhederne. Prøv at besøge Dalum Papir, der skal miste over 200 medarbejdere. Prøv at besøge et slagteri som Danish Crown, som har måttet flytte 1.100 medarbejdere ud af det her land. Prøv at besøge Fritz Hansen, som nu rykker den sidste produktion fra Danmark til Polen. Eller besøg Royal Copenhagen, SAS, Mærsk, Pfizer, Grundfos, Carlsberg, Radiometer eller nogle af de mange, mange andre danske virksomheder, som er nødt til at flytte arbejdspladser ud af Danmark, fordi de bliver hærget og tyngt af afgifter og skatter både fra den tidligere og fra den nuværende regering, fordi man kører videre i den samme socialdemokratiske rille.

Formanden:

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det hr. Lars Barfoed, som konservativ ordfører.

Kl. 17:16

(Ordfører)

Lars Barfoed (KF):

Den her debat skulle jo handle om, hvad det egentlig er, regeringen vil med det her samfund. Hvad er det for nogle målsætninger, regeringen har? Hvad er det for en udvikling, regeringen forestiller sig i det danske samfund? Hvad vil man i det kommende år?

Nu er der jo heldigvis en del tilskuere, kan jeg se, der følger interesseret med i debatten, og jeg er også sikker på, at der hjemme bag tv-skærmene er mange, som følger med i debatten. Og så tænker jeg: Når nu det er formålet med debatten, at vi skal høre om, hvad regeringen vil, er der mon så nogen overhovedet, som har fulgt debatten her i dag, der er blevet noget som helst klogere på, hvad regeringen vil med det danske samfund? Er der nogen, der overhovedet er blevet klogere på, hvad regeringens målsætninger er; hvad det er, regeringen vil gennemføre; hvad det er for en udvikling, regeringen forestiller sig; hvordan regeringen vil løse arbejdsløshedsproblemerne og skabe flere job?

Jeg tror ikke, at der er nogen, der er blevet klogere på det. For vi har intet hørt om det. Intet har vi hørt, hverken fra statsministeren forleden eller fra regeringens ordførere i dag. Intet har vi hørt om, hvad det egentlig er, regeringen vil. Enten er det, fordi det skal være en hemmelighed for os alle sammen, hvad regeringen vil, eller også er det, fordi regeringen simpelt hen ikke ved, hvad den vil. Jeg tror desværre, at det er det sidste. Det første var ellers slemt nok. Men jeg tror, at det er det sidste. Jeg tror simpelt hen, at vi har en regering, som efter et år er blevet træt og ikke aner, hvad de vil med regeringsmagten.

Sådan er det. Og dog. For nogle uger siden var der fire socialdemokrater, som skrev en kronik i Politiken. De havde tænkt meget over, hvad de ville: Hvordan er det, vi vil løse det her samfunds udfordringer? Det var bl.a. finansministeren, som vi har fornøjelsen at have med os her i dag, og beskæftigelsesministeren. De skrev i den her kronik i Politiken, at deres svar på Danmarks udfordringer var, at der er brug for en stærkere stat. Jeg siger det lige igen: en stærkere stat.

Vi har verdens største offentlige sektor. Vi har verdens højeste skattetryk. Vi har ikke brug for en stærkere eller en større stat. Det er jo det, der er problemet, altså at vi har så stor en offentlig sektor. Det er det, der er problemet. Så er løsningen da ikke at gøre den større. Nej, det, vi har brug for, er stærkere borgere og stærkere virksomheder. Det er det, det danske samfund har brug for. Vi skal lade borgerne drive udviklingen. Vi skal give virksomhederne muligheder for at skabe arbejdspladser, for virksomhederne er jo rygraden i det danske samfund. Det er indtjeningen i de private virksomheder i Danmark, som vi lever af alle sammen. Derfor skal de jo sættes fri, udsættes for mindre regulering, færre skatter og mere tillid fra myndighedernes side. De skal have frihed til at skabe arbejdspladser og velstand og vækst i Danmark, og det er det, debatten i dag burde dreje sig om. Det er det, statsministerens redegørelse burde have drejet sig om.

Det gjorde den bare ikke. Der var ikke et ord i statsministerens redegørelse, der handlede om at bidrage til at forbedre virksomhedernes konkurrenceevne. For forholdet er jo, at det er for dyrt og for besværligt at drive virksomhed i Danmark. Det har vi politikere selvfølgelig et ansvar for at lave om på. Det er ikke vores ansvar at drive virksomhederne, men det er vores ansvar at skabe nogle gode rammer for vores erhvervsliv og så ellers blande os udenom og lade dem drive virksomhederne, som er bedst til det. Men vi politikere

har jo nogle gange svært ved at blande os udenom, men det skal vi, for der skal være grænser for politik.

Inden regeringen og dens støtteparti så kommer alt for godt i gang med alt det, man plejer at sige om os Konservative, altså at vi er erhvervslivets parti og sådan noget, så vil jeg bare sige, at det er fuldstændig rigtigt. Vi er erhvervslivets parti, for det er virksomhederne, det er erhvervslivet, der ansætter danskerne. Ingen virksomheder, ingen job. Jeg havde nær sagt: Sådan er det bare. Får vi ikke gjort det billigere at drive virksomhed i Danmark, får vi ikke gjort det lettere at drive virksomhed i Danmark, så er der ingen nye arbejdspladser til de mange mennesker, som har mistet deres arbejde, og derfor er der behov for handling nu.

Det Konservative Folkeparti ønsker en række reformer, som netop kan skabe vækst og velstand og arbejdspladser. Udgangspunktet er jo, at der skal være grænser for politik. Vi skal lade virksomhederne og borgerne drive udviklingen. Politikerne skal ikke drive virksomheder, det skal virksomhederne selv, og vi skal heller ikke gøre brug af pick the winner-strategier eller popsmarte løsninger. Vi skal skabe gode rammer generelt for virksomheder i Danmark.

Kl. 17:21

Jeg har i de seneste par måneder rejst en del rundt i landet og også besøgt virksomheder og organisationer og institutioner. Jeg har besøgt smeden, der bygger børnesenge; byrådsmedlemmet, der forsøger at få kontanthjælpsmodtagere i arbejde i sin virksomhed; fødevarevirksomheder, der kæmper en daglig kamp mod bureaukratiet, f.eks. slagteren i Svendborg og pølseproducenten i Billund. Og konklusionen fra dem alle sammen er den samme. Lad os nu være i fred, siger de. Lad os nu få fred til at drive vores virksomhed. Lad os nu få lov til at lave noget frivilligt arbejde mere end 4 timer om ugen, og lad os nu bare få lov til at drive virksomheder i et samfund med en lovgivning, der er til at forstå. Detailregulering og kontrol af virksomheder og borgere har taget overhånd, og derfor er der brug for en reform, der bekæmper unødvendigt bureaukrati, og som forenkler den offentlige forvaltning.

Men det er jo ikke nok. Hele vores velstand afhænger af, at der bliver tjent penge og skabt nogle arbejdspladser i landets private virksomheder. Det er det, vi lever af i det her land. Desværre går det den forkerte vej. Danske virksomheder taber konkurrenceevne, og det betyder, at arbejdspladser forsvinder ud af landet.

Jeg ved jo, at den altoverskyggende bekymring for mange danskere i denne tid er arbejdsløshed. Jeg ved, at der er rigtig mange danskere, som har svært ved at finde sig et job, og jeg ved, at hvis de ikke selv står i den svære situation, så kender de nogle, der gør det – en ven, et familiemedlem, en nabo. Og de behøver ikke flere tal og statistikker. De ved, at dansk økonomi står i stampe, og de ved, hvad de personlige omkostninger er. Og så er det ikke nogen hjælp, at vi politikere har nogle velsmurte politiske slogans om at skabe arbejdspladser. Hverken kickstart eller akutpakker har hjulpet. Verdens største offentlige sektor har ikke kunnet hjælpe. Det er det, der er problemet. Det, der er brug for, er flere job i den private sektor, altså konkrete løsninger på et konkret problem for de over 160.000 lønmodtagere, som i dag er ledige.

Derfor vil Det Konservative Folkeparti have fjernet både sukker og fedtafgiften og nedsætte punktafgiften på øl og vand. Det er nødvendigt at nedsætte punktafgifterne, også for at skabe mere handel i danske butikker og ikke i butikkerne syd for grænsen. Det må ikke være så god en forretning at handle over grænsen, som vi ser i øjeblikket.

I Silkeborg mødte jeg Stig Leander. Stig Leander er smed. Hans svigerinde skulle på et tidspunkt have tvillinger. Og så tænkte han, at han ville konstruere og bygge en vugge til hende. Det gjorde han så. Hun blev så glad for den vugge, at han tænkte, at dem kunne han da lave nogle flere af og så sælge dem fra bagsmækken af sin varevogn. Det gik rigtig godt. Så begyndte han at lave nogle flere. Han begynd-

te også at lave andre børnemøbler. I dag sælger Stig Leander børnemøbler i hele verden. Han har faktisk i dag 70 mand i treholdsskift, der producerer hans møbler til hele verden. Maskinerne står aldrig stille. Det er en fantastisk succes. Vi har brug for flere af hans slags. Problemet er bare, at de 70 mand er rumænere, og at maskinerne står nede i Rumænien. For Stig Leander fortæller mig, at hvis han skulle producere sine møbler i Danmark, ville det være så dyrt, at han ikke kunne sælge dem nogen som helst steder i verden. Det er det problem, vi i det her Folketing burde koncentrere os om at løse. Det er det problem, statsministeren burde have gjort noget ved i sin tale. Men vi hører ikke et ord fra statsministeren. Vi hører ikke et ord fra regeringen om, hvordan de vil løse det helt grundlæggende problem for Danmark.

Der er en løsning, og det er, at vi skal sørge for at være konkurrencedygtige i forhold til vores nabolande, og der må vi hjælpe med at nedsætte virksomhedernes omkostninger. Det skal vi gøre ved at nedsætte de afgifter, jeg har nævnt, men vi skal også se på vores selskabsskat. I Sverige har man besluttet, at man fra 2013 vil nedsætte selskabsskatten fra 26 til 22 pct. Man gør sig også nogle tanker i Storbritannien. Og det vil yderligere svække vores konkurrenceevne i Danmark. Jeg synes, det er rystende, at regeringen overhovedet ikke adresserer det problem, og at det overhovedet ikke figurerer i statsministerens redegørelse til Folketinget.

Nå, lidt ros skal der også være, sådan er det jo. Jeg vil gerne rose statsministeren for at have taget så fint imod det konservative oplæg om folkeskolen, så fint, at hun faktisk selv fremlagde en del af det i sin tale i tirsdags. Det er et godt oplæg til forhandlinger om en folkeskolereform. Jeg håber, at der kan blive bred opbakning til at gøre verdens dyreste folkeskole til også at være verdens bedste folkeskole. Vi skal styrke faglighed og dannelse i skolen. Børnene skal lære mere. Der skal være mere faglighed, der skal være mere dannelse. Det er derfor, børnene går i skole.

Jeg vil også gerne kvittere for, at regeringen i juni kom på bedre tanker i forhold til at indgå aftalen om skattelettelser. Det er dejligt, at regeringen fandt ud af, at det ikke går at føre skattepolitik med Enhedslisten.

Kl. 17:26

Formanden:

Hr. Torben Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 17:26

Torben Hansen (S):

Tak. Og tak til den konservative ordfører for en tale, som man godt kunne bruge mange minutter på at kommentere, men det tror jeg også der er andre der har lyst til.

Det, vi bl.a. har set inden for de seneste uger og måneder, er, at Dansk Folkeparti er på vild flugt fra de dagpengeforringelser, de lavede sammen med VK-regeringen, som hr. Lars Barfoed jo selv var en del af som justitsminister. Og det er vi jo nødt til at komme lidt til bunds i. Kan hr. Lars Barfoed bekræfte, at de dagpengeforringelser, der blev lavet i 2010, ikke var en del af det oprindelige forslag fra VK-regeringen, men at det rent faktisk først kom på bordet, da Dansk Folkeparti gik ind igennem glasdørene i Finansministeriet?

Kl. 17:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:27

Lars Barfoed (KF):

Den begrænsning i dagpengeperiodelængden var noget, som vi aftalte, og noget, som vi under forhandlingerne fandt frem til kunne være en god løsning.

Formanden:

Hr. Torben Hansen.

Torben Hansen (S):

Tak for svaret. Ordføreren er jo i sin gode ret at svare på den måde. Men vi har bl.a. tidligere i dag set en overskrift i Berlingske, hvor fru Marianne Jelved er citeret:

»Det var Dansk Folkeparti, der i 2010 foreslog at forringe dagpengereglerne, lyder det fra de Radikales gruppeformand, Marianne Jelved.«

Er det den konservative ordførers opfattelse, at fru Marianne Jelved taler usandt i forbindelse med det her udsagn?

Formanden:

Ordføreren.

Lars Barfoed (KF):

Hvis det er sådan, at hr. Torben Hansen er voldsomt interesseret i, hvad Dansk Folkeparti har foreslået og ikke foreslået i nogle forhandlinger, de har haft med os, synes jeg da, at man skulle rette spørgsmålet til Dansk Folkeparti. Det har man jo haft lejlighed til. Dansk Folkeparti har jo talt her i dag, og det er muligvis sådan, at hr. Torben Hansen glemte at stille spørgsmålet på det tidspunkt, hr. Kristian Thulesen Dahl var på talerstolen. Men jeg må altså anbefale, at man retter spørgsmål, der handler om Dansk Folkepartis gøren og laden, til Dansk Folkeparti og ikke til Det Konservative Folkeparti.

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard havde bedt om en kort bemærkning.

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak. Jeg er sådan lidt interesseret i Det Konservative Folkepartis EU-holdning. Vi har jo fra Dansk Folkepartis side bemærket med stor interesse og egentlig også stor tilfredshed, at der er en stigende skepsis hos De Konservative, og det er vi ikke spor kede af, også fordi De Konservative jo er et parti, der gerne vil i regering og har været i regering og sådan noget. Det har der jo været en del snak om, så derfor er det egentlig meget velgørende og meget rigtigt, at man har taget den debat – tillykke med det – og at man har diskuteret det på partiets landsråd.

Der, hvor jeg godt kan være i tvivl, er med hensyn til de fire forbehold. Altså, hvordan har Det Konservative Folkeparti det med dem? For man kan jo ikke undgå at bemærke – og det var vel også meningen, at man skulle bemærke det – at der var et forslag, som godt nok var kritisk i forhold til EU, men alligevel gerne ville afskaffe de fire forbehold. Der kan man jo godt være lidt i tvivl, og der synes jeg at De Konservative skylder et svar på: Hvor står egentlig Det Konservative Folkeparti?

Formanden:

Ordføreren.

Lars Barfoed (KF):

Det er sådan, at forbeholdet om unionsborgerskab jo ikke rigtig giver nogen mening mere. Hvad angår forsvarsforbeholdet, mener vi, at det bør afskaffes. Jeg ser ikke nogen grund til, at Danmark ikke skulle kunne deltage i samarbejdet om det forsvarspolitiske i Den

Kl. 17:27

Europæiske Union, så det forsvarsforbehold vil vi gerne have væk. Hvad angår retsforbeholdet, vil vi gerne have det, der hedder en opt in-ordning, som vi jo også har forhandlet os til rette om at vi kan få, altså den mulighed, at vi siger, at den danske regering og det danske Folketing ved Europaudvalget kan vælge at lade direktivforslag være en del af retsgrundlaget i Danmark, men at vi selv kan vælge, hvilket direktivforslag der skal udgøre en del af retsgrundlaget i Danmark.

For så vidt angår euroen, har vi jo som udgangspunkt altid været tilhænger af den, men i lyset af den situation, der er nu, synes vi ikke, at tiden lige nu er til at skibe os ind i det. Der må vi vente og se, hvad det er for en konstruktion, det ender med. Der er jo ikke klarhed over det på nuværende tidspunkt, så der er vi ærlig talt lidt afventende, i forhold til hvad der sker.

Kl. 17:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 17:31

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men det er jo ikke så lang tid siden, hvor situationen var nøjagtig den samme i forhold til økonomien i Europa og euroen, og hvor hr. Lars Barfoed som formand for De Konservative faktisk foreslog, at nu måtte vi have en folkeafstemning. Og det, der stod i det forslag, som De Konservative behandlede på landsrådet, var jo hele molevitte. Det var, at man ville styrke Danmarks langsigtede politiske og økonomiske interesser uden de fire forbehold, altså ikke noget med alt det, som hr. Barfoed sagde nu, om, at man godt kunne vente lidt med euroen, og så var der noget med de andre.

Det er derfor, jeg synes, at man fortsat er i tvivl, og jeg vil stærkt opfordre De Konservative til at holde meget fast i skepsisen, til i virkeligheden at holde meget fast i, at de fire forbehold er det, vi har – altså, at det ikke var den bedste løsning, men at det trods alt er det, vi har – i stedet for at jeg desværre stadig væk synes, at der er lidt vaklen. Men videre med arbejdet, det er godt, vi ser med meget stor interesse i Dansk Folkeparti på, at De Konservative anlægger en mere EU-skeptisk holdning, men vi savner lidt klare svar omkring de fire forbehold.

Kl. 17:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 17:32

Lars Barfoed (KF):

Det er jeg lidt ked af, for jeg gjorde mig sådan set umage med at svare ret konkret og endda mere konkret, end man plejer, for man plejer altid at tale om de fire forbehold sådan under et, og jeg synes faktisk, der er forskellige problemstillinger knyttet til hvert af de fire forbehold. Derfor gennemgik jeg sådan set ret præcist hvert af de fire forbehold, så der burde ikke være tvivl tilbage. Men det er selvfølgelig mig, som ikke er i stand til at udtrykke mig klart nok, og det må vi jo tage op ved en anden lejlighed så.

Jeg vil bare sige, at Det Konservative Folkeparti altid har været stærke tilhængere af et stærkt europæisk samarbejde. Jeg mener, det gavner og styrker den danske nation, at vi er en del af EU. Den skepsis, vi har, er jo en skepsis over for unødvendig centralisering og for mange detalregler fra Kommissionens side. Vi ønsker at værne om nærhedsprincippet, vi ønsker ikke unødvendig centralisering af regler fra EU's side, hvis vi lige så godt kan have reglerne i landene selv. Vi mener, at EU fortsat skal være et samarbejde mellem enkeltstater, mellem suveræne stater. Vi ønsker ikke en føderation.

Kl. 17:30

Kl. 17:30

Kl. 17:33

Kl. 17:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til fru Pia Kjærsgaard. Så er det fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 17:34

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Jeg er utrolig glad for at få bekræftet, at Det Konservative Folkeparti og hr. Lars Barfoed er varme fortalere for Danmarks engagement i EU. Så behøver jeg ikke spørge til det, for det har jeg godt nok også været noget i tvivl om.

Min kollega fru Zenia Stampe spurgte ordføreren fra Venstre, hvor vi havde Venstre i udlændingepolitikken, og svaret var beklageligvis, at det var i lommen på Dansk Folkeparti. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Lars Barfoed om det samme: Hvor har vi Det Konservative Folkeparti i udlændingepolitikken? Er I også i lommen på DF, eller er I på vej mod en mere selvstændig kurs? Vil I, hvis I kommer til regeringsmagten igen, medvirke til at genindføre pointsystemet eller rulle forbedringerne for familiesammenførte børn og asylbørn tilbage?

Kl. 17:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Man bør strengt taget ikke bruge direkte tale. Ordføreren.

Kl. 17:35

Lars Barfoed (KF):

Jeg ved ikke, om fru Sofie Carsten Nielsen havde forventet, at jeg nu skulle svare: Ja, vi vil bestemt være i lommen på nogen. Så må jeg skuffe fru Sofie Carsten Nielsen og sige, at svaret altså er, at vi i Det Konservative Folkeparti ikke er i lommen på nogen.

Konkret vil jeg sige med hensyn til de lempelser af udlændingepolitikken, som den nuværende regering sammen med Liberal Alliance har gennemført, at det da er klart, at det, vi har været med til at gennemføre i sin tid, står vi ved. Vi synes sådan set, at pointsystemet var glimrende, så det vil vi da gerne have genindført. Vi mener, at det er til skade for asylansøgerne, at det sådan set er ulykkeligt, hvad man gør nu, fordi man foregiver, at der er nogle, som kan få en normal tilværelse i Danmark, selv om de egentlig er asylansøgere, som har fået afslag og skal hjem til deres hjemland. Så får man altså skabt en illusion, en forventning hos dem om, at de kan blive i Danmark, og det kan de jo ikke, for der er en dom for, at de skal hjem, og det synes jeg egentlig er ulykkeligt. Jeg synes ikke, man gør de mennesker en tjeneste, man gør dem en bjørnetjeneste.

Nu skal man passe på med at sige bjørnetjeneste, har jeg hørt, fordi ordet er ved at ændre sin mening, sådan at det er en god ting at gøre bjørnetjenester. Men jeg mener det altså i den gammeldags, negative betydning af ordet.

Kl. 17:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 17:36

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg spurgte også til forbedringerne for familiesammenførte børn.

Men jeg vil gerne lige fortsætte og sige, at i regeringen ønsker vi jo ikke symbolpolitiske foranstaltninger, men en sammenhængende indsats i kampen mod f.eks. grænseoverskridende kriminalitet. Så er Det Konservative Folkeparti her enig med DF og Søren Krarup, som siger, at grænsebomme er meget afgørende for, at der bliver ved med at være et dansk folk, og kan Det Konservative Folkeparti tilslutte sig Dansk Folkepartis krav om at genindføre den grænsekontrol, som VKO indgik aftale om i 2011?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 17:37

Lars Barfoed (KF):

Altså, nu er det lidt forkert at bruge begrebet grænsekontrol her; det var sådan set en toldkontrol, vi gennemførte ved den lejlighed. Vi har jo toldkontrol i dag, så det er et spørgsmål om, hvor intens den toldkontrol skal være, men jeg tror, toldkontrol i sig selv er nyttigt. Det ville nok være uheldigt, hvis vi afskaffede den. Vi kan se, når vi kører til Sverige, at de også har toldkontrol der. Grænsebomme kan så være en måde at gøre det på, men det er jo ikke afgørende.

Når jeg nu bliver spurgt, må jeg jo svare. Det er et mærkeligt spørgsmål, men svaret er klart nok: Grænsebomme er jo ikke afgørende for, at vi er et folk, selvfølgelig er de ikke det. Det at være et folk har at gøre med at have nogle fælles værdier og en fælles kultur. Jeg ved godt, at Det Radikale Venstre ikke er meget for at værne om en fælles kultur og fælles værdier, men det er noget, vi Konservative lægger meget vægt på, og det er det, der gør, at vi er et folk.

Kl. 17:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Steen Gade.

Kl. 17:38

Steen Gade (SF):

Tak. Jeg spurgte Liberal Alliance om konkurrenceevne. Og nu synes jeg også, at Det Konservative Folkeparti kredser meget om konkurrenceevne.

Jeg er enig i, at det jo er helt afgørende. Det er også helt rigtigt, hvad der bliver sagt her fra hr. Lars Barfoeds side, nemlig at vores hovedproblem er de mellem 160.000 og 200.000 arbejdspladser, vi mistede i den periode, hvor hr. Lars Barfoed sad på ministerposten. Det er ikke, fordi det er hr. Lars Barfoeds skyld, men jeg vil spørge hr. Lars Barfoed om to ting:

Var det kun krisen, der var skyld i det? Det er det første spørgsmål. Var det virkelig kun den krise, der kom til os, der gjorde, at vi fik den alvorlige udflagning af arbejdspladser, som skete, mens hr. Lars Barfoed var minister?

Det andet spørgsmål er: Vidste hr. Lars Barfoed ikke allerede i 2005 og 2006, at vi havde problemer med innovation i vores private virksomheder?

Jeg spørger, fordi jeg har taget udskrift af, hvor mange gange vi rykkede den tidligere regering for at gøre noget ved det, for der stod allerede i konkurrencereguleringen fra 2006, at det her ville gå galt, og at vi havde for lidt innovationskraft. Hr. Orla Hav og jeg spurgte skiftende ministre – herunder også konservative erhvervsministre – om, hvornår det ville komme. Det tog 4-5 år, og det er jo det, vi er ved at rette op på.

Kl. 17:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 17:39

Lars Barfoed (KF):

Jeg synes, det er interessant, at hr. Steen Gade spørger, for det illustrerer bare det, jeg sagde før, nemlig at regeringens politikere her i salen er meget mere optaget af en eller anden tilbageskuende diskussion i stedet for at fortælle, hvad regeringen egentlig har af politik. Og igen: Det er, fordi regeringen ikke har nogen politik. Så må man jo tale om noget andet, og det kan vi da godt gøre. Jeg skal gerne svare.

Den situation, der opstod med arbejdsløshed i Danmark og udflugning, skyldtes selvfølgelig den finansielle krise. Der er vel ikke nogen, der kan påstå noget som helst andet, end at den finansielle krise har været en afgørende faktor, når vi ser på den tilbagegang i økonomien og dermed den arbejdsløshed, vi har fået.

Men der er da også andre faktorer, der spiller ind, når det gælder udflugning af arbejdspladser. Udflugning af arbejdspladser har jo at gøre med, at man godt kan producere og sælge sine produkter, men at man kun kan gøre det, hvis produktionen finder sted i nogle andre lande.

Det er jo, fordi der er bedre produktionsvilkår i andre lande, og det har jo været sådan, at lønkonkurrenceevnen er blevet svækket år for år. Det er jo overenskomstparterne, som har gennemført lønstigninger, som der ikke har været belæg for. Derfor er lønkonkurrenceevnen blevet svækket så meget, som den er.

Vi har så i VK-regeringen forsøgt at modvirke det, men det kan jeg så fortælle om, når jeg får ordet igen.

Kl. 17:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Steen Gade.

Kl. 17:41

Steen Gade (SF):

Jamen jeg vil bare sige til hr. Lars Barfoed, at det jo er rigtigt, at vores konkurrenceevne er blevet kraftigt forringet. Men man kan ikke sige, at det kun var, fordi der kom en finansiell krise. Jeg står jo ikke og siger, at det ikke var på grund af den finansielle krise. Jeg siger bare, at der også var et problem med at få taget danske politiske beslutninger om at få innovation i private virksomheder. Den danske regering vidste, det var et problem, og havde lovet, at man ville gøre noget ved det, men gjorde ikke noget ved det.

Så er det bare, jeg beder om sådan lidt ydmyghed, for den her regering har kun siddet et år. Jeg siger ikke, at vi har fået alting på plads; vi har jo stadig en krise kørende. Men er der måske ikke sat vækstteam i gang? Er der ikke blevet fremsat løfter om, at der nu kommer en indsats for øget konkurrenceevne? Er der ikke en stribe af initiativer? Er der ikke kommet en energiaftale? Der er altså en stribe af initiativer, der kan være med til at få dansk erhvervsliv op i gear ved ikke kun at konkurrere på løn, men netop ved at konkurrere på, at der er stor efterspørgsel på de produkter, vi laver, så vi kan tjene mange penge på dem til Danmark og til virksomhederne.

Kl. 17:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 17:42

Lars Barfoed (KF):

Vi gennemførte faktisk en nedsættelse af selskabsskatten i to tempi. Vi satte skatten på arbejde ned i flere tempi for netop at styrke konkurrenceevnen i virksomhederne.

Det er rigtigt, at vi nu har fået en energiaftale. Den er vi jo enige om, og den er ganske fornuftig på lang sigt. Selv om der er nogle omkostninger her og nu, der skal betales, er det en god investering. Derfor var det jo også sådan en energiaftale, vi lagde op til, da vi var i regering, som så blev fulgt op af den nye regering, så det har vi sådan set været meget enige om.

Så ved jeg ikke, hvad det er for et løfte om en indsats for øget konkurrenceevne, som hr. Steen Gade nævner, men det må vi jo se mere konkret udmøntet, før vi kan tage stilling til det.

Men jeg er i øvrigt enig i, at der jo også er mange andre parametre end omkostninger, der spiller ind på konkurrenceevnen, f.eks. uddannelse. Det er jeg fuldstændig enig i, og det kan vi jo så tage en interessant diskussion om en anden gang.

Kl. 17:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det fru Rosa Lund.

Kl. 17:43

Rosa Lund (EL):

Tak for det. Jeg har et meget enkelt spørgsmål til hr. Lars Barfoed, som jo har nævnt, at den offentlige sektor skal være mindre, og at skatten skal ned.

Jeg vil gerne stille spørgsmålet set i lyset af det landsråd, som hr. Lars Barfoeds parti lige har afholdt, hvor man har talt om, at der skal yderligere skattelettelser til.

Jeg vil gerne spørge hr. Lars Barfoed, hvem det helt konkret er, der skal fyres i den offentlige sektor. Er det pædagogerne? Er det folkeskolelærerne? Er det SOSU-assistenterne? Hvem er det, der skal fyres, hvis det står til Det Konservative Folkeparti?

Kl. 17:44

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 17:44

Lars Barfoed (KF):

Nu ved jeg for det første ikke, om der skal fyres nogen. Der er jo en naturlig afgang i den offentlig sektor. Uden at jeg vil hænges op på tallet, vil jeg sige, at jeg tror, at det – som jeg husker tallene fra Finansministeriet – er i størrelsesordenen 60.000 mennesker om året i de kommende år, så der er jo ikke noget behov for at fyre nogen. Man kan sagtens nedskalere den offentlige sektor i takt med naturlig afgang.

Men jeg mener da, at der er et behov for, at vi ser på, om vi ikke kan indrette den offentlige sektor mere enkelt. Man kan f.eks. spørge, om det er nødvendigt, at vi i Danmark med kun godt og vel 5 millioner indbyggere har tre forvaltningsled. Kunne vi ikke sige, at vi har kommunerne og staten, og så lave en mere enkel forvaltning af Danmark? Jeg tror, at der er meget bureaukrati, vi kunne komme til livs.

Jeg tror også, at vi kunne gøre meget ved at mål- og rammestyre meget mere og ikke have så meget detailregulering. Jeg tror, at vi skridt for skridt har lavet alt for meget bureaukrati i den offentlige sektor, som vi kan afvikle, så vi bruger ressourcerne der, hvor de gør en forskel i stedet for på unødvendigt bureaukrati.

Jeg tror, der er behov for en omfattende reform af alle de mange kontanttilskud og ydelser, vi giver til hinanden. Kunne vi ikke prøve at tænke forfra? Hvis nu vi alle sammen betalte mindre i skat, behøvede vi måske ikke alle sammen at sende en masse penge – de højeste skatter i hele verden – ind gennem det offentlige system med det varmetab, der følger af det, og så sende dem rundt til hinanden bagefter. Vi kunne måske klare os uden de mange offentlige tilskud og kontantoverførsler mellem hinanden. På den måde ville vi få en mere enkel offentlig sektor.

Kl. 17:45

Første næstformand (Bertel Haarder):
Rosa Lund.

Kl. 17:45

Rosa Lund (EL):

Det er jo altid interessant at diskutere bureaukratiet i den offentlige sektor. Jeg synes også, det er interessant, at det er hr. Lars Barfoed, som bringer det på bane, for hvis der er nogen, der har været med til at sikre, at vores offentligt ansatte i dag bruger meget mere tid på bureaukrati end på kernevelfærd – altså på at være sammen med elever-

rne i folkeskolen og være sammen med børnene i vores dagtilbud – så er det da netop Det Konservative Folkeparti.

Så skal jeg se det her som udtryk for, at hr. Lars Barfoed er klar til at afskaffe noget af alt det bureaukrati, som vi konkret oplever ude i vores dagtilbud, i den danske folkeskole og på vores uddannelsesinstitutioner og på plejehjemmene, altså der, hvor kernevelfærden er?

For det bekymrer mig en smule, at Det Konservative Folkeparti kun betragter arbejdsmarkedet som det private. Altså, mange af dem, der er arbejdsløse i dag, er sådan set fyrede pædagoger, fyrede folkeskolelærere, og jeg synes da også, at vi har et ansvar for at skaffe arbejde til dem, netop fordi det også ville give os en bedre velfærd.

Kl. 17:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 17:46

Lars Barfoed (KF):

Det, jeg siger nu, kommer sikkert som en overraskelse for fru Rosa Lund, men nu siger jeg det alligevel, og så håber jeg ikke, at chokket bliver for stort.

De penge, der går til skolerne og plejehjemmene og alle de andre gode ting, vi har i den offentlige sektor, er jo faktisk penge, der bliver tjent – og hold nu godt fast, vil jeg sige til fru Rosa Lund – i landets private virksomheder. Det er der, pengene bliver tjent. Hvis der ikke bliver tjent penge i landets private virksomheder, er der ikke nogen penge til de plejehjem eller til de skoler eller de hospitaler, vi alle sammen gerne vil have. Jo flere penge, virksomhederne tjener, jo bedre kan vi gøre det for de udsatte borgere i det her samfund. Sådan er den sammenhæng.

Det er derfor, jeg interesserer mig så meget for private virksomheder. Men jeg har noteret mig, at Enhedslisten er fuldstændig ligeglad med private virksomheder. Sådan er det bare.

Kl. 17:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det hr. Jonas Dahl.

Kl. 17:47

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil egentlig godt starte et sted, hvor vi også prøvede at få et svar fra Venstres ordfører tidligere på dagen, for det er jo interessant med de her opgørelser i forhold til skatter og afgifter.

Hvis vi nu ser helt overordnet på den politik, der blev ført under den daværende VK-regering, og ser på de afgiftsstigninger, som nu sammen med skattestigninger rammer danskerne her fra 2010 til 2013, så er 95 pct. af det, der er sket og vil ske fra 2010 til 2013, jo sådan set noget, som VK-regeringen stod bag. Så jeg synes, det klinger en smule hult.

Jeg kan godt forstå engagementet fra den konservative ordførers side, altså at man gerne vil konkurrere med Liberal Alliance. Det er jo en hårfin konkurrence, kan jeg se, om, hvordan man kan presse skatterne længst muligt ned og så ikke diskutere servicen så meget. Det svæver så lidt i luften igen med de der 40.000 ansatte fra Liberal Alliances side. Det skal jo ikke ligge hr. Lars Barfoed til last.

Jeg vil bare gerne høre: Kan ordføreren bekræfte, at 95 pct. af de skattestigninger, det sker fra 2010-2013, kommer fra VK-regeringen?

Kl. 17:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Lars Barfoed (KF):

Jeg kan ikke bekræfte det tal. Det kan jeg ikke. Men jeg har heller ikke regnet på det, og det kan man jo så gøre efterfølgende. Men jeg kan bare sige, at Det Konservative Folkeparti ønsker, at skatterne skal ned. Vi ønsker, at fedtskatten skal væk igen. Det var en fejl. Det har jeg sagt mange gange, og jeg siger det også gerne her.

Jeg mener også, det er en fejl, at den nuværende regering sammen med Enhedslisten har lavet en sukkerafgift, hvor hele grundlaget for afgiften udvides, så man for eksempel skal betale sukkerafgift af syltede asier, selv om der ikke er noget som helst sukker i syltede asier. Den eneste måde, man kan få sukker på, hvis man spiser syltede asier, er, hvis man drikker lagen.

Altså, det er helt galt med den sukkerafgift. Den kan ødelægge op til 5.000 arbejdspladser. Det er sådan noget, jeg er optaget af, altså den fremadrettede indsats for at sikre virksomhederne gode produktionsvilkår. Det er det, jeg er optaget af, og det synes jeg vi alle sammen burde være optaget af i stedet for mærkelige diskussioner og regnestykker om 95 pct. og om, at et eller andet skyldes nogle andre.

Kl. 17:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Jonas Dahl.

Kl. 17:49

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg vil gerne som sundhedsordfører i hvert fald advare mod at prøve at drikke lagen fra asierne. Det tror jeg både hr. Lars Barfoeds mave ville have dårligt af, og jeg tror måske også, at det i den brede befolkning ville være et dårligt signal at sende, hvis vi skal til at drikke lagen fra asier. Lad os trods alt holde os til asierne.

Men tilbage til skatte- og afgiftssporet, for jeg synes, det er interessant, at De Konservative også gerne vil være med til at afskaffe den fedtafgift, de selv indførte. Det kræver, at der også skal en finansiering på bordet, så jeg vil høre, om hr. Lars Barfoed sådan kan løfte sløret for, hvordan De Konservative vil finansiere den del.

Men lad mig bare slå fast, at de tal, der er kommet frem – jeg har dem fra Skatteministeriet – viser, at 95 pct. af de skattestigninger, der rammer danskerne i perioden 2010-2013, stammer tilbage fra VK-regeringen. Så man kan altså ikke løbe fra det ansvar, man selv har siddet med. Det har man meget travlt med både fra De Konservatives og Venstres side, og jeg kan godt forstå, at det nu er nemt at stikke halen mellem benene og hoppe op i hængekøjen, men jeg synes også, at man må udvise en vis ansvarlighed.

Derfor: Lad os nu få et konkret bud på bordet fra De Konservatives side. Hvis man gerne vil afskaffe den fedtafgift, man selv indførte, så må man vel også foreslå, hvordan det skal finansieres.

Kl. 17:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 17:50

Lars Barfoed (KF):

Det er en mærkelig skik her i Folketinget, at man stiller spørgsmål, og så afslører man bagefter, at man i virkeligheden selv har svaret. Hvorfor spørger man så? (*Munterhed*) Det er da egentlig underligt.

Men jeg kan bare sige, at vi jo sammen med regeringen har gjort det, at vi her i juni har aftalt skattelettelser. Det går jeg ud fra at vi er enige om er rigtig godt, så mig bekendt har vi medvirket til at gennemføre skattelettelser. Det er godt nok skattelettelser, som Socialistisk Folkeparti var tordnende imod i valgkampen, og jeg husker, hvordan hr. Villy Søvndal ved det ene møde efter det andet drillede mig med, at jeg ville have skattelettelser – endda i topskatten. Det

kunne slet ikke lade sig gøre, mente man, men det kunne det så i juni, og det er jeg jo glad for.

Så vi har jo sammen – lad os da blive enige om det – nu aftalt skattelettelser. Det er rigtig godt. Dem skal vi have nogle flere af. Vi vil gerne finansiere det med at fjerne fedtskatten, for vi stikker jo – i modsætning til, hvad der bliver sagt – netop ikke halen mellem benene, eller hvad det var.

Vi konfronterer os også med sådan noget som fedtafgiften og siger, at den skal væk, og det vil vi finansiere ved at dæmpe væksten i den offentlige sektor. Den behøver kun at stige med pris- og lønstigninger frem til 2020, så der kan blive plads til en vækst i den private sektor. Så er det – og meget mere endda – finansieret.

Kl. 17:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Orla Hav.

Kl. 17:52

Orla Hav (S):

Tak for det. Da jeg hørte ordføreren for Det Konservative Folkeparti holde sin ordførertale i dag, tænkte jeg: Hold da op, her har vi en leder af et parti, der har fortrudt sin regeringsdeltagelse med alle de gebrækkeligheder, det her land står i på nuværende tidspunkt og med det fingeraftryk, der har været sat der.

Det kunne jo godt afstedkomme, at man gerne vil høre lidt til, hvilke fremtidsplaner Det Konservative Folkeparti har for regeringsdannelse. Derfor vil jeg godt spørge hr. Lars Barfoed: Hvordan har Det Konservative Folkeparti det med i givet fald at skulle optræde som støtteparti for en regering med V og DF, som måtte blive dannet? Jeg håber ikke, det bliver tilfældet.

Kl. 17:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 17:52

Lars Barfoed (KF):

Altså, det med, hvordan vi har det med det ene og det andet i forbindelse med regeringer ude i fremtiden, giver jeg mig ikke af med at tænke over og slet ikke udtale mig om. Man skal jo heller ikke udtale sig om det, hvis man ikke har tænkt over det endnu, så det følger ligesom af sig selv. Så det har jeg ikke noget svar på.

Det, Det Konservative Folkeparti er optaget af, er, at vi igen får en borgerligt ledet regering i Danmark. Vi har så i Det Konservative Folkeparti yderligere den ambition, at det skal være en borgerligt ledet regering, der har et parlamentarisk flertal bag sig til at føre borgerlig politik, for det er der brug for. Der er brug for borgerlige reformer i det her samfund for at styrke borgernes frihed og ansvar og give virksomhederne mere plads til at udvikle sig.

Derfor er det sådan en regering, vi ønsker, og så har vi ikke taget stilling til alle sådan nogle enkeltheder og hypotetiske betragtninger om den ene eller den anden konstellation.

Kl. 17:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Orla Hav.

Kl. 17:53

Orla Hav (S):

Jamen når jeg spørger, hænger det lidt sammen med, at det jo er en diskussion, der har optaget ledende folk i Det Konservative Folkeparti. Jeg skal bare referere til, at der er flere af de konservative borgmestre, der er kommet med en melding om, at det ville være utænkeligt, og at det bør være utænkeligt at se Det Konservative Folkeparti som støtteparti til en Venstre-Dansk Folkeparti-koalition.

Kunne hr. Lars Barfoed så ikke svare borgmestrene i sit eget parti på, hvilke overvejelser partiets ledere gør sig i den anledning? Det giver jo åbenbart lidt myrekryb at skulle se en sådan regeringskonstellation.

Kl. 17:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 17:54

Lars Barfoed (KF):

Jeg synes, det er rigtig interessant at høre ikke mindst konservative partimedlemmers opfattelse af, hvilke regeringer vi skal være med i eller ikke være med i. Jeg synes, det er rigtig spændende, og jeg lytter til det alt sammen.

Kl. 17:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 17:54

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg vil bare indlede med at sige, at jeg synes, det er fantastisk, at folk fra regeringspartierne kan have så travlt med allerede nu at danne en regering efter et valg, som de ikke selv indgår i. Jeg synes godt nok, det er hurtigt, at man giver op. Det må jeg sige.

Det, jeg egentlig vil spørge hr. Lars Barfoed om, er en opfølgning på fru Pia Kjærsgaards spørgsmål, for vi har en ægte glæde over, at De Konservative begynder at markere sig som et mere EU-skeptisk parti. Det synes vi er helt naturligt, og det synes vi giver nogle gode perspektiver for fremtiden. Så tak for det. Når jeg beder hr. Lars Barfoed om lige at reflektere lidt over det en gang til, skyldes det, at jeg bare vil være helt sikker på, hvad det konservative parti sådan rent faktisk mener.

Må jeg bare lige minde om, at i juni 2011 mente hr. Lars Barfoed, at vi skulle have en folkeafstemning om euroen senest i december 2011, altså i løbet af det halve år. I efteråret 2011 mente hr. Lars Barfoed, at vi skulle fastholde euroforbeholdet, men have en afstemning om forsvars- og retsforbeholdet, og det skulle vi have senest i efteråret 2012, altså nu. Det opfordrede han den nuværende regering til at drage omsorg for. Nu har man så haft diskussionen på landsrådet, og det har afstedkommet en eller anden ændring, tror man nok, om det med forbeholdene, men alligevel ikke mere, end at partiets EU-ordfører har understreget, at partiet stadig væk går ind for at afskaffe de fire forbehold.

Så det er ud fra en oprigtig bekymring, at jeg tillader mig lige at spørge en gang til: Hvad står Det Konservative Folkeparti egentlig for i forhold til de fire forbehold?

Kl. 17:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 17:56

Lars Barfoed (KF):

Jeg synes, det er godt, at der bliver spurgt til det af hr. Kristian Thulesen Dahl, så vi kan få sat tingene lidt på plads. Jeg tror nok, at jeg kommer til at skuffe hr. Kristian Thulesen Dahl en lille smule, for vi er altså stadig væk tilhængere af Den Europæiske Union, og vi er stadig væk tilhængere af et stærkt europæisk samarbejde.

Faktisk er det sådan, at Det Konservative Folkeparti altid har været et meget nationalt sindet parti. Vi er meget optaget af, at vi er en stærk nation, selv om vi er et lille land. Der er det vores klare opfattelse, at vi ville svække Danmark betydeligt, hvis vi stod uden for det europæiske samarbejde og uden for Den Europæiske Union. Vi

styrker Danmark ved at være med, for Den Europæiske Union er et demokrati imellem Europas lande, som først og fremmest indflydelsesmæssigt er til gavn for de mindre lande i Europa. Bl.a. derfor er vi så stærkt tilhængere af det, men det er selvfølgelig også, fordi vi har et skæbnefællesskab og et værdifællesskab med de andre lande i Europa.

Når det så kommer til forbeholdene, har jeg sådan set svaret på det en gang, men jeg vil gerne gøre det en gang til: Forsvarsforbeholdet skal væk. Med hensyn til retsforbeholdet vil vi gerne have den såkaldte opt in-ordning, hvor vi altså kan vælge de direktiver til, som vi gerne vil være med i. Med hensyn til euroforbeholdet synes vi, som tingene er nu, at vi må vente og se, hvordan konstruktionen ender med at blive, inden vi siger, at vi må have en afstemning. Unionsborgerskabet er jo ikke rigtig relevant længere.

Kl. 17:57

Første næstformand (Bertel Haarder):
Thulesen Dahl.

Kl. 17:57

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er rigtigt; jeg blev lidt skuffet. Jeg havde håbet, at den skepsis, der er ved at udvikle sig i De Konservatives bagland, havde sat sig lidt stærkere igennem i ledelsen af det konservative parti, men de må arbejde lidt mere på sagen, og så kan det jo være, at det udvikler sig i en positiv retning.

Jeg har så et tillægsspørgsmål til det her om euroen og det med at afvente og se, hvad der kommer ud af det, og om man så skal springe på eller ej. Der er jo nogle ting, Danmark skal tage stilling til på ret kort sigt. Der er jo nogle, der forsøger at lave en bankunion, altså et fælles banktilsyn, for 6.000 banker i Europa, som skal have base i Frankfurt i Den Europæiske Centralbank, og som skal overvåge alle Europas banker. Det skulle, siger nogle, give større troværdighed. Vi kan have en stærk skepsis over for, om man overhovedet kan etablere det dernedefra, for vi synes, at man har haft svært nok ved fra Slotsholmen at se ud til Amager for at se, hvordan det gik med Amagerbanken.

Men det udvikles jo netop nu i de her uger. Mener De Konservative, at Danmark skal gå med i det og være en del af det, hvis det kan lade sig gøre rent juridisk? Det finder regeringen jo på en eller en finurlig måde sikkert ud af at det kan – sådan plejer det at være. Eller skal Danmark i tråd med, at vi har sagt nej tak til euroen, holde sig ude af det og lade det være en del af, at man på et senere tidspunkt ønsker – hvis det sker – at lade den danske befolkning tage stilling til euroen og så få det afgjort der?

Kl. 17:59

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 17:59

Lars Barfoed (KF):

Nu er det altid sådan, at når man har en god ting og en dårlig ting at sige, kan man vælge, om man skal sige det gode først eller det dårlige først. Nu vil jeg godt gemme det, jeg kan glæde hr. Kristian Thulesen Dahl med, til sidst.

Det er jo rigtigt, at vi også har en skepsis. Vi har jo en kritisk indstilling over for for meget detailregulering og centralisering fra Kommissionens side. Vi ønsker at fastholde nærhedsprincippet. Vi mener, at EU skal være et samarbejde mellem selvstændige stater. Så der har vi vores skepsis. Jeg kan da nævne flere ting blandt det, der i øjeblikket arbejdes med i Europa-Kommissionen, som vi er imod. Det vil vi også sige, og deri ligger vores skepsis, og det er den balance, der er i vores holdning.

Når det gælder bankunionen, kommer det an på, hvordan den bliver konstrueret, og det ved vi jo ikke noget om endnu. Men vi skal bare være opmærksomme på, at hvis vi står uden for, kunne det jo være et problem for danske pengeinstitutter, fordi man ville se på de danske pengeinstitutter som nogle, der ikke var underlagt den fælles regulering, og dermed kunne vi risikere, at danske pengeinstitutter kom til at betale en højere rente af den funding, de så at sige får fra de internationale kapitalmarkeder. Og det ville jo betyde, at danske borgere og virksomheder kommer til at betale en højere rente som pris for, at vi ikke er med i en bankunion. Så som udgangspunkt synes jeg da, at vi skal være med.

Men vi skal også aktivt søge at påvirke indholdet i en bankunion på en fornuftig måde, og der har jeg et indtryk af, at regeringen er meget passiv. Regeringen sidder bare tilbagelænet i stolen og venter på, at der skal ske noget, og er mig bekendt slet ikke aktiv med hensyn til at påvirke indholdet i en bankunion, sådan at vi kan være tilfredse med det. Det mener jeg at vi bør være.

Kl. 18:00

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Nadeem Farooq.

Kl. 18:00

Nadeem Farooq (RV):

Jeg vil gerne begynde med at rose hr. Lars Barfoeds erkendelse af, at indførelsen af fedtskatten var en fejl. Det synes jeg er prisværdigt – altså ikke indførelsen, men erkendelsen – og det vil jeg gerne kvittere for. Men så melder spørgsmålet sig: Gælder den erkendelse også VKO's konkurrenceevnepolitik eller mangel på samme op igennem 00'erne? Vil hr. Lars Barfoed erkende, at det var et systematisk politisk svigt, at man så massivt forsømte at værne om den danske konkurrenceevne, mens den var så nødlidende?

Kl. 18:01

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 18:01

Lars Barfoed (KF):

Det er sjovt. Man skulle tro, at vi stadig væk havde en VK-regering og jeg stod her og skulle forsvare regeringens politik. Forholdet er jo det, at vi har fået en ny regering, og den har fungeret et år, men det er jo, fordi regeringen ikke har nogen politik at fremlægge, at vi skal diskutere VK-regeringens politik i stedet for. Men lad os bare gøre det. Det vil jeg da gerne gøre, for vi førte faktisk en meget offensiv politik for at sikre danske virksomheders konkurrenceevne.

Jeg har nævnt, hvordan vi har nedsat selskabsskatten, hvordan vi har nedsat personskatterne, hvordan vi har investeret i infrastrukturen i Danmark, for det er også vigtigt for en god konkurrenceevne, og hvordan vi har arbejdet med vores uddannelse, for det er også vigtigt for at have en god konkurrenceevne. Vi har på en lang række parametre gjort det. Vi har også haft erhvervsfolk til at sidde og arbejde sammen med os med hensyn til at se, hvordan vi yderligere kan sikre konkurrenceevnen på forskellige parametre. Vi har investeret mere i forskning, end man nogen sinde har investeret i det her samfund, netop også for at sikre det her lands konkurrenceevne. Så vi har gjort rigtig meget for at sikre konkurrenceevnen i Danmark. Det, vi stadig væk venter på, er, hvad den her regering vil gøre for at sikre konkurrenceevnen i Danmark, men det er jo ikke i dag, vi får det at vide. Det har jeg forstået.

Kl. 18:02

Første næstformand (Bertel Haarder):
Nadeem Farooq.

Kl. 18:02

Kl. 18:05

Nadeem Farooq (RV):

Jeg fik desværre ikke den erkendelse, som der kan være brug for for at kunne begynde forfra, for det er jo godt at have et fælles grundlag. Jeg anerkender da fuldt ud, at den tidligere regering gjorde en række gode ting – det er der ingen tvivl om – men vismand efter vismand og nationalbankdirektør efter nationalbankdirektør, var jeg lige vil jeg sige, har jo påpeget, at der ikke blev værnet om konkurrenceevnen, og den tidligere finansminister Thor Pedersen talte jo om at skrive de økonomiske lærebøger om. Så konkurrenceevnen har jo været et ømt punkt for Danmark og dansk økonomi. Det, jeg forstår på De Konservatives ordfører, er, at det vil man ikke erkende, men man bliver da nødt til for at kunne skue fremad at erkende, at man svigtede dengang. Så det vil sige, forstår jeg på ordføreren nu, at man førte den konkurrenceevnepolitik, som var nødvendig.

Kl. 18:03

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 18:03

Lars Barfoed (KF):

Altså, man skal have fulgt meget lidt med i debatten her i dag bare den sidste halve time for at kunne påstå, at jeg ikke er optaget af virksomhedernes konkurrenceevne. Hvis der er noget, jeg er optaget af, og Det Konservative Folkeparti er optaget af, er det virksomhedernes konkurrenceevne. For det, at vi sikrer, at vi tjener penge, og at der er arbejdspladser til danskerne i det her samfund, og at der bliver tjent penge i virksomhederne, gør, at vi kan sørge ordentligt for de svageste i samfundet, og det kræver, at virksomhederne har en god konkurrenceevne. Så man kan da ikke påstå, at det ikke er noget, jeg er optaget af. Det er jeg meget optaget af. Det var jeg optaget af, da vi var i regering. Der arbejdede jeg med det hele tiden.

Et af de problemer, vi har, er så, at der var nogle lønstigninger på det private arbejdsmarked, der nu har vist sig at være for store, fordi virksomhederne har en meget svækket lønkonkurrenceevne, men vi må jo gøre, hvad vi kan politisk for at fortsætte det gode arbejde, der var i den tidligere regering med løbende at sikre konkurrenceevnen på de områder, hvor vi politisk kan gøre noget. Det skal vi blive ved med, og det er derfor, jeg opfordrer til, at også den her regering gør noget og fremlægger en politik, der har med det at gøre. Det ser vi desværre ikke noget til. Det beklager jeg, men jeg prøver ligesom at tale det frem.

Kl. 18:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den sidste for en kort bemærkning er fru Merete Riisager.

Kl. 18:04

Merete Riisager (LA):

De Konservative har fået en ny EU-politik – måske – men selv om der er flere spørgsmål, der har spurgt ind til det, fremstår det stadig væk meget, meget uklart, hvad der er inden i denne nye EU-politik, hvis man ryster den.

Hr. Lars Barfoed siger, at De Konservative er og længe har været stærke fortalere for euroen, og samtidig siger han, at De Konservative ikke ønsker en føderation. Men det er jo sådan, og det går jeg ud fra at hr. Lars Barfoed er klar over, at når man i disse uger og måneder skaber en føderation, gør man det af én årsag, og det er, at euroen skal overleve. Så hvordan i alverden hænger det sammen? Hvordan kan man både være fortalere for en euro og være imod en føderation?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 18:05

Lars Barfoed (KF):

Jeg kan ikke forstå, at fru Merete Riisager mener, at det er uklart, hvad vores EU-politik er. Jeg har sådan set redegjort meget konkret for den. Jeg har sagt, at vi er stærke tilhængere af et europæisk samarbejde, af Den Europæiske Union. Jeg har redegjort meget omhyggeligt for, hvad vi mener om de fire forbehold – endda to gange – og jeg har sagt, at vi så hviler på den balance, at vi også er skeptiske over for unødvendig centralisering. Vi vil værne om nærhedsprincippet. Der er en lang række ting, vi har været imod, som Kommissionen har villet gennemføre. Vi er imod Tobinskat f.eks. Vi er imod Kommissionens nye forslag om, at man vil lave kvoter for statsejede børsnoterede virksomheder. Der er flere ting, som vi i Det Konservative Folkeparti er imod, så vi er skeptiske over for unødvendig regulering.

Så er vi imod en føderation, og jeg mener ikke, at en føderation er en forudsætning for et eurosamarbejde.

Jeg skal i øvrigt bare gøre opmærksom på en anden ting, og det er, at vi er en del af eurosamarbejdet på den måde, at vi jo har lænket den danske krone fuldstændig op på eurokursen. Vi følger jo eurokursen fuldstændig. Jeg ved ikke, om Liberal Alliance har tænkt sig at fravige det og begynde at føre den gammeldags devalueringspolitik fra Anker Jørgensens tid. Det tror jeg ellers ikke der er andre der er interesserede i at gøre. Vi fører faktisk derfor europolitik i Danmark. Det er bare udtrykt ved, at de fysiske penge, vi har her i landet, er kroner, og at det ikke er euro.

Kl. 18:06

Første næstformand (Bertel Haarder):
Merete Riisager.

Kl. 18:06

Merete Riisager (LA):

Det lyder minsandten, som om hr. Lars Barfoed overhovedet ikke har fulgt med i EU's udvikling over det seneste år. Det er jo heller ikke mere end et år siden, at hr. Lars Barfoed foreslog, at Danmark skulle gå ind i euroen. Allerede på det tidspunkt stod det jo fuldstændig klart, at man ikke kunne nøjes med at have en fælles pengepolitik. Hvis euroen skulle overleve, skulle man også have en fælles finanspolitik. Og som Børsen skriver i dag, ligger der planer om kontrol inden for eurozonen med alle landes finanspolitik, et selvstændigt budget for eurozonen og et eget parlament for eurozonen. De planer var jo også kendt i 2011, dengang hr. Lars Barfoed foreslog, at Danmark skulle gå ind i euroen.

Så hvad mener man egentlig? Kan man godt lide euroen og hele den føderation, der ligger omkring euroen, eller havde man forestillet sig, at man kunne have en pengepolitik og så ikke udvikle en politisk union, der bliver et føderalt samarbejde?

Kl. 18:07

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 18:07

Lars Barfoed (KF):

Med hensyn til den fælles handelspolitik, hvis vi taler om, at vi skal være meget strikse med at sikre de rammer, der er for budgetunderskud og for gældsætning i de europæiske lande, der er omfattet af eurosamarbejdet, så skal det være sådan. Det har Danmark da kun en interesse i. Vi har jo interesse i, at der er en stabil økonomisk udvik-

ling i hele eurozonen. Det har vi oplagt national interesse i, og vi vil også selv – det går jeg også ud fra at Liberal Alliance vil – følge de rammer. Men jeg mener ikke, vi skal have finanspolitik i Europa på den måde, at vi så skal have en kontrol med, hvordan vi opnår de budgetresultater – altså, at det er ved øgede skatter, hvilket jeg ikke går ind for, jeg går ind for lavere skatter, eller er det ved besparelser? Hvordan man opnår den bundlinje, som den fælles finanspolitiske ramme tilsiger, at man skal opnå? Det mener jeg ikke at der skal være en central dirigering af. Det skal vi selv finde ud af.

Kl. 18:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører.

De 40 minutters spørgetid er gået, godt og vel.

Jeg skal her udsætte mødet til kl. 19.00.

Mødet er udsat. (Kl. 18:09).

Kl. 19:00

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Vi genoptager mødet.

Næste ordfører i talerrækken er fru Sara Olsvig fra IA, værsgo.

Kl. 19:00

(Ordfører)

Sara Olsvig (IA):

Næsten halvdelen af danskerne tror, at de fleste grønlændere bor i små afsides liggende bygder. 7 ud af 10 danskere ved ikke, hvem Grønlands politiske leder er, og 42 pct. af den danske befolkning tror, at hver tredje fanger i Grønland stadig benytter kajakken som sit primære fartøj i forbindelse med fangst til havs.

Dette er tal fra en undersøgelse, som analyseinstituttet YouGov har lavet for nylig. Tallene viser med tydelighed, at der er en grum skævhed i, hvad danskerne ved om grønlændere og vores land – en skævhed, som bestemt ikke er med til at gøre livet lettere for de mange grønlændere, som bor i Danmark, eller for de hundrede af studerende, som hvert år kommer hertil for at læse. Desværre oplever vi gang på gang, at der hersker denne store uvidenhed, og det er en klar hæmsko for at få et godt og naturligt forhold til hinanden på tværs af Atlanten.

I Grønland har vi en mere naturlig tilgang til Danmark gennem vores medier, gennem familierelationer og på anden vis. Derfor er denne skævhed i viden om hinanden noget, som vi mærker meget tydeligt. Jeg vil derfor hermed opfordre den danske regering til at se på, hvordan man i Danmark bedre kan sikre, at danske børn og unge får et mere retvisende videngrundlag om Grønland og grønlændere. Dette kunne f.eks. være ved at se på det pensum, der i dag bruges i den danske folkeskole eller på de danske gymnasier.

Rigsfællesskabet og forholdene i de to andre rigsdele bør fylde mere end en enkelt emneuge hist og pist, og det bør ikke være sådan, at når skoletjenesten fra de grønlandske huse tager ud på de danske skoler, skal ressourcerne bruges på at aflære eleverne fordomme om Grønland og grønlændere.

Undersøgelsen viser også, at 43 pct. af danskerne tror, at mere end halvdelen af de grønlændere, som bor i Danmark, er på overførselsindkomst. Det er langt fra tilfældet. Som andre undersøgelser før har vist, er en rigtig stor del af de grønlændere, som bor i Danmark, velfungerende borgere med uddannelse og job. Der er da også en del af samme befolkningsgruppe, for hvem integrationen halter. Vi har talt om problemet før, og jeg har i det første år som folketingsmedlem holdt møder med socialministeren om den problematik, at inte-

grationsindsatsen er så godt som ikkeeksisterende for de grønlændere i Danmark, som har brug for det.

Det har været vores klare ønske, at den nationale strategi, som socialministeren sidste år lovede ville blive fremlagt, indeholder en plan for, hvordan man vil imødegå denne udfordring. Her er det efter min mening helt centralt, at integration ses som en naturlig ting, som også forebygger. Lad os tage fat, inden problemerne opstår. Jeg venter spændt på at høre mere fra den danske regering om den kommende strategi.

Igen i år står også de grønlandske huse uden at vide, om de kan videreføre deres sociale projekter efter den 1. januar. Det undrer mig meget, at der endnu ikke er fundet en løsning på det, da der jo netop har været fokus på at styrke indsatsen over for socialt udsatte grønlændere. Jeg vil kraftigt opfordre satspuljepartierne til at se på den situation, de grønlandske huse står i netop nu. Det bedste ville selvfølgelig være, at disse og andre projekter for socialt udsatte grønlændere i Danmark sikres varige midler, så en langsigtet indsats kan påbegyndes.

Der er ingen tvivl om, at Arktis fylder meget i disse år, også i den danske presse. Overskrifter som »Nu kommer Grønlands milliarder«, »Bliver Danmark snydt?«, »Skal Danmark og Grønland skilles?«, »Kinesisk invasion truer Grønland« og »Ingen miner uden billige kinesere« har fyldt de danske aviser og givet genlyd i både udenlandsk og grønlandsk presse. Men kan man nu tro på disse overskrifter?

Svaret er som oftest nej. Rigtig mange af skriverierne i pressen har især det seneste halve års tid været stærkt overdrevne. Realiteterne er, at vi i Grønland netop nu står med store udfordringer, som især drejer sig om at gøre hele systemet klar til den fremtidige industri. Der går ikke tusinder af kinesere rundt i vores gader, og vi arbejder hårdt på den lovgivning, som skal beskytte både vores arbejdere og de udefrakommende arbejdere, hvis eller når storskalaprojekterne realiseres.

Vigtigst af alt er vi i Grønland meget bevidste om at skabe de mest hensigtsmæssige og trygge rammer for samfundet og for miljøet i forbindelse med udviklingen af disse industrier. Det er vores ansvar, og vi tager det ansvar på os. Vi skal lære af de fejl, andre og vi selv har begået gennem årene, ikke mindst af vores historie som postkolonialt samfund. Rigtig mange af de udfordringer, vi står over for nu, har vi på mange måder oplevet før. De beslutninger, vi tager nu, vil tegne Grønland i mange årtier og få betydning for mange generationer fremover.

Kl. 19:05

Derfor står jeg og andre med kendskab til dette område lidt uforstående over for, at samfundsvidenskabelige forskningsaktiviteter i Arktis ikke opprioriteres i disse år. Statsministeren nævnte i sin i øvrigt rigtig fine tale i tirsdags, at rigsmødet i august havde resulteret i aftaler om at forske yderligere i fiskebestande og klimaforandringer. Jeg har lyst til at spørge: Er det ikke netop disse områder, som industrien og andre i forvejen nærmest kaster penge efter? Hvad med forskningen i, hvad det er, vi som samfund kan forvente af den rivende udvikling i Arktis? Hvad med forskning i, hvad vi kom fra, og hvor vi er nu? Samfundet og de mennesker, som bor i Arktis, er det centrale i hele denne udvikling, og det bør der være et stort fokus på.

Konkret er det desværre sådan, at Kommissionen for Videnskabelige Undersøgelser i Grønland, som var det eneste samarbejdsorgan, som bandt grønlandsk og dansk forskning sammen, nu nedlægges. Pengene kanaliseres over i eksisterende grønlandske institutioner, dog nu med en mindre samlet bevilling, og der er ikke nogen ny ordning til at koordinere den mangeårige fælles grønlandsk-danske forskningsindsats, også på det samfundsvidenskabelige område.

Det fællesarktiske universitetssamarbejdsorgan University of the Arctic, som gennem 3 år har været på den danske finanslov, er nu også taget af. Jeg har holdt et møde med den danske forskningsmini-

ster om dette og kraftigt opfordret til, at pengene til U Arctic findes igen og fremadrettet sikres. U Arctic er netop et af de tiltag, som arbejder med forankring af viden i de arktiske samfund, med smidiggørelse af forskning på tværs af Arktis og med udveksling af studerende på øst-vest-aksen – et samarbejde, som Danmark og danske universiteter har kunnet nyde godt af, og som Danmark og Grønland gerne skulle kunne nyde godt af også fremover.

Netop et styrket samarbejde mellem vores rigsdele var et af hovedbudskaberne fra statsministeren, formanden for Naalakkersuisut og lagmanden efter rigsmødet i august. Det bliver et styrket samarbejde, som er stærkt tiltrængt på særligt to områder, som jeg har arbejdet med her i Folketinget.

Rednings- og eftersøgningsberedskabet i Grønland, det såkaldte SAR-beredskab, er en af de store opgaver, det danske forsvar koordinerer. Man har deltes om nogle af opgaverne, f.eks. har Grønlands nationale flyselskab lagt helikoptere til i en årrække.

Gennem mange måneder har vi ventet på et klart svar fra den danske regering om, hvad man vil gøre med SAR-beredskabet fra årsskiftet, hvor den nuværende servicekontrakt udløber. Jeg selv har stillet spørgsmål til en række ministre om dette allerede i juli måned, men der er stadig ikke kommet svar. Jeg stillede også et spørgsmål i forbindelse med fremlæggelsen af finanslovudkastet. Svaret på det spørgsmål kom tidligere i denne uge, men var desværre et midlertidigt svar uden indhold.

SAR-situationen er et klart eksempel på, at der ikke altid er taget højde for de udfordringer, der er i rigsfællesskabet. Udviklingen går hurtigt, og vi kan simpelt hen ikke leve med den usikkerhed, der skabes, når tingene forhales gang på gang.

Retsvæsenet er et andet område. Det var med stor glæde, at vi kunne læse i regeringsgrundlaget sidste år, at den danske regering ikke har glemt den retsredsreform, som blev lovet for efterhånden nogle år siden, og som vi fra Inuit Ataqatigiit har kæmpet for rigtig længe. Jeg har stillet spørgsmål til justitsministeren om, hvor meget der bliver tale om, efter at den tidligere regering fjernede de lovede 12 mio. kr. fra forrige års finanslov. Svaret kom i dag, og jeg er glad for, at der endelig er afsat et konkret beløb til den tiltrængte retsredsreform.

Retsvæsenet i Grønland er generelt et område med rigtig store udfordringer, men en ting er sikkert: Vi mener som alle andre demokratiske lande, at det er en forudsætning og et krav, at der er en høj grad af retssikkerhed og et stærkt retsvæsen. Vi ønsker at arbejde konstruktivt med at finde de bedste løsninger til det samfund, vi har.

Det samme gælder Kriminalforsorgen og anstalterne i Grønland, som på trods af nogle forbedringer gennem det seneste år stadig er stærkt udfordret i forhold til fysiske rammer, faglig kapacitet og antal pladser. Jeg vil kvittere for, at man vælger at genåbne en midlertidig anstalt til at tage brodden af den lange venteliste til afsoning, men jeg vil gøre det klart, at jeg betragter den midlertidige anstalt som den næstbedste løsning. Det er en nødløsning, og som vi har set de to gange, hvor man før har valgt denne løsning, så afhjælper det ikke problemet på lang sigt. Der er ganske enkelt ikke pladser nok i de eksisterende anstalter. De bør udvides, renoveres og fornys på stort set alle måder, så forholdene for både indsatte og ansatte på grønlandske anstalter i højere grad kommer til at svare til forholdene på danske anstalter.

Der er altså rigtig store udfordringer i rigsfællesskabet, både internt Grønland og Danmark imellem og i forholdet mellem os og resten af verden. Der er meget at tage fat på, og det kræver en høj grad af samarbejde mellem Grønland og Danmark. Rigsfællesskabet er mest værd, når det er et godt fællesskab, når der er tryk og tillid imellem os, og når vi kan tale sammen fordomsfrit og på basis af de reelle forhold ved de forskellige udfordringer, vi har. Qujanaq (tak).

KI. 19:11

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak for det. Der er fire medlemmer, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Den første er hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten, værsgo.

KI. 19:11

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ordføreren for fremlæggelsen. Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at takke for den store gæstfrihed, som Grønlandsudvalget mødte på sin tur til Grønland her for ikke så længe siden. Vi fik det indtryk, at det er et folk, der elsker deres land og deres folk, og som har nogle store udfordringer, men også, at der på alle niveauer, lige fra den mindste bygd til regeringen i Nuuk, er mennesker, der kæmper, og som døgnet rundt knokler for at møde disse udfordringer. Det var en stor oplevelse at se det.

Jeg vil gerne høre ordføreren om, hvad der er hendes vurdering af det lovforslag om storskalaprojekter, der er blevet fremsat, og som jeg må sige jeg er yderst bekymret over. For det bygger jo på et princip, som vil betyde, at de grønlandske organisationer på arbejdsmarkedet bliver sat ud af spillet. I lovforslaget står der nemlig, at udenlandske virksomheder, der bliver godkendt til at etablere storskalaprojekter, kan nedbringe deres egne arbejdere, og at det kan foregå på deres eget lands overenskomster. Dermed er de grønlandske fagforeninger jo sat ud af spillet. Det vil jeg gerne høre lidt mere om. Tak.

KI. 19:12

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

KI. 19:12

Sara Olsvig (IA):

Tak for spørgsmålet. Det er rigtigt, at der foreligger et lovforslag om storskalaprojekter, som på nuværende tidspunkt er meget, meget om-diskuteret i Grønland. Jeg kan selvfølgelig ikke tale på vegne af den grønlandske regering, men jeg kan tale på vegne af Inuit Ataqatigiit. Der vil jeg sige, at vi har en helt klar udmelding fra april måned, hvor vi siger, at vi selvfølgelig ikke ønsker nogen form for social dumping i vores land.

Vi har med hensyn til det lovforslag, som kommer til at skulle blive behandlet i efterårssamlingen i Inatsisartut, sagt, at vi vil have, at det skal stå helt klart, at arbejdsmarkedets parter skal involveres i forbindelse med en fastsættelse af løn- og ansættelsesforholdene for de udefrakommende arbejdere. Vi har så også sagt, at vi gerne vil gå ind og lovgive om, hvad mindstekravet skal være, også i forhold til det med at overholde de forskellige internationale konventioner. Det er sådan, det står nu, og det er vores holdning. Der er, som hr. Finn Sørensen rigtigt nok siger, så kommet et lovudkast og senere et lovforslag, som ikke er helt i tråd med det, vi har sagt. Det arbejder vi hårdt på at ændre, det skal der ikke være nogen tvivl om. Men det bliver også en meget, meget stor udfordring for det grønlandske samfund at balancere det her, sådan at det også giver mening for de selskaber, som er interesseret i at komme og investere i Grønland.

Der er jo ingen tvivl om, at det, når det handler om mange tusinde arbejdere, som det her lovforslag jo kommer til at handle om, nemlig fordi det er storskalaprojekter, så også vil være en stor udgift for selskaberne i anlægsfasen, som kommer til at være meget påvirket af, hvordan løn- og ansættelsesforholdene bliver.

Men igen: Inuit Ataqatigiit har i april måned klart meldt ud, hvad vores holdning er, og den holdning er stadig væk gældende.

Kl. 19:14

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Det skal indskræpes, at der er 1 minut til korte bemærkninger og 1 minut til at svare.

Hr. Finn Sørensen har en sidste kort bemærkning, værsgo.

Kl. 19:14

Finn Sørensen (EL):

Så vil jeg bare gerne takke for svaret. Jeg vil sige, at jeg er glad for ordførerens udmelding på sit partis vegne. Så vil jeg også ganske kort sige, at det, når jeg spørger, selvfølgelig er, fordi det er en sag, der risikerer at havne på Folketingets bord. For hvis lovforslaget bliver vedtaget med de ting, der nu ligger i det, ja, så vil det kræve en lempelse af den danske udlændingelovgivning. Og der håber jeg at ordføreren har forståelse for, når vi fra Enhedslistens side siger, at vi ikke synes, at man kan have dobbelte standarder. Det må ikke være sådan, at man på den ene side vil kunne stille nogle krav, der skal gælde de danske arbejdere, og at man på den anden side vil kunne sige skide være med de grønlandske ... nå, undskyld, det må man ikke sige. Men jeg håber, at ordføreren forstod, hvad jeg mente, nemlig at vi selvfølgelig ikke vil kunne stemme for en lempelse af udlændingelovgivningen, der medfører social dumping i Grønland, og at man kan have sådan et princip.

Der har vi problemer nok med den borgerlige fløj, der vil indføre det princip, at man skal kunne holde de danske fagforeninger ude, når det gælder det at forhandle løn- og arbejdsvilkår. Tak.

Kl. 19:15

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 19:15

Sara Olsvig (IA):

Jeg vil sige, at jeg grundlæggende er enig i det, hr. Finn Sørensen siger om, hvad der er hans bekymringer på det her område. Jeg synes jo også, at det her er et klart eksempel på, hvad det er for nogle udfordringer, vi står over for i rigsfællesskabet, altså med hensyn til at der er dele af riget, som har selvstyre, og som arbejder på selv at udvikle industrier, nye områder, og som er i færd med at overtage forskellige sagsområder.

Nu er det jo sådan, at lige præcis det område, der vedrører opholds- og arbejdstilladelser, er et, som vi kan hjemtage, og det vil jeg også tro at vi gør på et tidspunkt i nær fremtid. For det er helt klart, at vi har brug for et system, der er smidigt i forhold til at få disse arbejdere ind, hvis projekterne realiseres. Og her vil jeg igen pointere, at der ikke på nuværende tidspunkt er nogen projekter, som står over for en realisering. Der ligger en ansøgning om udnyttelsestilladelse til en jernmine, som kan blive et storskalaprojekt, men denne ansøgning er endnu ikke blevet behandlet. Hvis ansøgningen bliver behandlet, og hvis man siger ja, vil der først skulle findes en finansiering til projektet, og så er det, vi står over for den her problematik.

Det er derfor, vi lige præcis nu i forbindelse med efterårssamlingen i Grønland arbejder med de her problematikker, altså så vi kan få rammelovgivningen på plads.

Kl. 19:16

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Næste spørger er fru Ellen Trane Nørby fra Venstre, værsgo.

Kl. 19:16

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg vil egentlig gerne følge lidt op på det, min kollega fra Enhedslisten spurgte til, nemlig storskalaprojekterne og det forhold, at retspolitikken og også arbejdstilladelser og udlændingeområdet fort-

sat ligger i Danmark og dermed i sidste ende kræver en særskilt godkendelse fra den danske regering.

Kan fru Sara Olsvig fortælle lidt om den dialog, der er? Er ordføreren vidende om en dialog mellem den danske regering og det grønlandske landsstyre i forhold til at finde en løsning, og hvad er indikationerne i så fald? For det er jo et forhold, som vedrører rigsfællesskabet rigtig meget.

Kl. 19:17

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 19:17

Sara Olsvig (IA):

Igen må jeg sige, at jeg jo ikke kan tale på vegne af den grønlandske regering. Men det er min opfattelse, at der er en dialog i gang om, hvordan man løser det her problem. Som jeg sagde, er det et problem, som vi kommer til at rende ind i en hel del gange i fremtiden; det er jeg helt sikker på. For vi har stadig væk 32 sagsområder, som vi ikke har hjemtaget.

Den proces, vi har gang i, og det er vigtigt for mig at understrege her, er en proces, som vi bør være sammen om at arbejde for at få de bedste løsninger på. Der er selvfølgelig uenigheder om, hvordan man gør det ene og det andet. Jeg kan kun holde mig til, hvad vores parti har sagt, og det er, at lige præcis med hensyn til løn- og ansættelsesvilkår har vi en klar udmelding om, at vi vil have arbejdsmarkedets parter med ind at fastlægge løn- og ansættelsesvilkår, og at vi vil lovgive om mindstekravene med hensyn til de her forhold og også overholde internationale konventioner. Det er det, vi har sagt, og det er det, vi holder os til.

Med hensyn til overtagelse af sagsområder vil jeg gerne påpege, at det også her kræver en fælles indsats, både fra det danske Folketing og fra Inatsisartut, og også fra begge regeringer. Og det er her, jeg faktisk eftersøger en større kontakthænde, så man er bedre forberedt, når sagerne opstår. Men lige præcis på det her område om opholds- og arbejdstilladelse er det mit indtryk, at der er en dialog i gang.

Kl. 19:18

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Ellen Trane Nørby for sidste korte bemærkning.

Kl. 19:18

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg har også forsøgt at spørge regeringen til det uden at få mulighed for det, men det håber jeg på jeg kan få på et senere tidspunkt.

Men noget af det, der jo også knytter sig til de her storskalaprojekter, er hele råstofområdet. Og selv hvis uran ender som et biprodukt og ikke som et direkte produkt, er der jo også et forhold inden for rigsfællesskabet, som kan forskyde hele den sikkerhedspolitiske balance, i og med at Grønland jo ikke er omfattet af aftalen om ikke-spredning, og at Danmark jo på en eller anden måde skal stå til ansvar for det.

Jeg vil gerne spørge ordføreren om, hvilke konflikter hun forudser det kan give mellem Grønland og Danmark inden for rigsfællesskabets rammer, hvis der kommer en situation, hvor uran ender som biprodukt og måske kan handles til lande, som bestemt ikke har nogen positiv hensigt med brugen af uran.

Kl. 19:19

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 19:19

Værsgo.

Kl. 19:22

Sara Olsvig (IA):

Først vil jeg slå fast, at vi fra Inuit Ataqatigiit fortsat har en multolerancepolitik over for udvinding af uran, også som biprodukt. Multolerancen betyder en grænseværdi, og det er den grænseværdi, vi vil fastholde.

Med hensyn til de her forskellige kontaktflader, hvor der sandsynligvis kommer til at være nogle udfordringer for rigsfællesskabet, kan jeg kun sige, at jeg er glad for den udmelding, statsministeren og formanden for Naalakkersuisut er kommet med, om, at man nu vil øge og styrke samarbejdet, også på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område. For sådan som jeg forstår det, har man erkendt og sagt, at det er rigtigt, at de her råstoffer, sjældne jordarter og andre emner som øget sejlads i det arktiske skaber nogle nye udfordringer på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område. Og det er netop det, jeg også har arbejdet på at få sat på dagsordenen, bl.a. med en konference her på Christiansborg den 2. maj 2012, hvor overskriften netop var råstoffer og udenrigspolitik i Arktis.

Jeg tror, at det, man skal have fokus på, er, at man bevarer det samarbejde, man i forvejen har, og styrker det og udvider det, sådan at man ikke kommer til at gå fejl af hinanden på de her områder.

Kl. 19:20

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Det næste medlem, der har bedt om korte bemærkninger, er hr. Alex Ahrendtsen fra Dansk Folkeparti i. Værsgo.

Kl. 19:20

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak for det, og tak for ordførertalen. Den var spændende at lytte til. Jeg vil gerne dvæle lidt ved det kinesiske eventyr, som andre også har berørt. Det er jo sådan, at vi i Danmark har hundredtusindvis af arbejdsløse. Jeg tænker på, om ordføreren vil gå i dialog med det grønlandske hjemmestyre om eventuelt at få nogle af disse arbejdsløse danskere til Grønland i stedet for at importere arbejdskraften mange tusinde kilometer fra Kina.

Kl. 19:21

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 19:21

Sara Olsvig (IA):

Det springende punkt i det her er jo, om de er kvalificerede til det arbejde, der er tale om. Mig bekendt er der ikke minedrift i Danmark eller aluminiumsmelteværker i Danmark. Det, man ser på, når man skal ansætte folk, er jo, om de har kvalifikationer til det arbejde, der skal udføres. Vi har selv problemet i Grønland. Den største del af de arbejdsløse, vi har i Grønland, er ufaglærte, og der er ingen tvivl om, at til de her forskellige former for industrielt arbejde vil der være brug for faglært arbejdskraft.

Så vil jeg også sige med hensyn til kinesisk samarbejde og kinesiske arbejdere, at de jo ikke står der på nuværende tidspunkt. Det kan man nogle gange få indtryk af at de gør, når man læser den danske presse. Og som sagt tidligere er det en rammelovgivning, vi er i gang med at få på plads, i forhold til hvordan tingene skal være, hvis de her projekter realiseres. På nuværende tidspunkt ligger der kun en ansøgning om udnyttelsestilladelse, og det er ikke finansieret endnu.

Kl. 19:22

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Jeg går ud fra, at når hr. Alex Ahrendtsen bliver stående, er det, fordi han ønsker adgang til sin anden korte bemærkning. For en anden gangs skyld så husk, at man skal trykke sig ind.

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak for det. Skal jeg forstå det sådan på ordføreren, at man mener, at de mange hundrede tusinde arbejdsløse i Danmark ikke er kvalificerede til at tage det arbejde, der eventuelt ville være til rådighed i Grønland, og mener ordføreren ikke, at man med lidt omstilling kunne ansætte nogle af disse danskere i stedet for at importere arbejdskraften helt fra Kina?

Kl. 19:22

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 19:22

Sara Olsvig (IA):

Tak. Jeg har ikke nogen stor viden om, hvad den store mængde af arbejdsløse i Danmark har af uddannelse og ikke har af uddannelse, hvad de har af erfaring og ikke har af erfaring, så det kan jeg ikke udtale mig om. Jeg siger bare, at når man har en plan om at åbne en mine eller et aluminiumsmelteværk, er det jo meget vigtigt, at de mennesker, der kommer for at anlægge det, ved noget om at anlægge miner og anlægge aluminiumsmelteværker.

Kl. 19:23

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Den næste, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, er hr. Eyvind Vesselbo fra Venstre. Værsgo.

Kl. 19:23

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil gerne spørge til to af de ting, som ordføreren nævnte, og som jeg mener er rimelig væsentlige, nemlig forholdene for de udsatte grønlandske familier og udsatte grønlandske børn i Danmark. Vi har jo talt sammen om de her problemer, og jeg forstod også, at ordføreren havde snakket med socialministeren om, at der skulle komme noget handling på det her område. Jeg mener, at det burde være kommet for længe siden. Men har ordføreren på noget tidspunkt fået en tilkendegivelse fra socialministeren af, hvad hun har tænkt sig at gøre, om hun har tænkt sig at gøre noget, og hvornår det vil ske?

Kl. 19:23

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 19:23

Sara Olsvig (IA):

Tak. Jeg har været i løbende kontakt med socialministeren om det her emne, og jeg kan sådan set bare sige, at jeg er enig med hr. Eyvind Vesselbo i, at det her går lidt for langsomt.

Vi har haft den her problematik i rigtig mange år, altså de grønlandske huse og deres sociale projekter, som står år efter år og ikke ved, om deres projekter er finansieret året efter. De har fået at vide, at de skal forankre deres projekter kommunalt. Det har ikke kunnet lade sig gøre for en stor dels vedkommende, og derfor står de stadig væk usikkert.

For mig er det meget, meget vigtigt, at man ser på det her emne som et specialiseret emne. Der er ikke særlig mange grønlandere i Danmark, og der er nogle forhold, som er anderledes, fordi grønlandere har dansk statsborgerskab, og der kommer derfor ikke automatisk en integrationsindsats over for grønlandere i Danmark. Derfor er det en speciel situation, hvor der også er nødt til at komme en speciel indsats ind. Og jeg er glad for, at der kommer et spørgsmål om det her, for jeg savner rent faktisk, at der er flere af de danske folketingsmedlemmer, som bekymrer sig om det her emne.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Eyvind Vesselbo for den anden korte bemærkning.

Eyvind Vesselbo (V):

Når jeg stiller spørgsmålet, er det netop, fordi jeg mener, at det er en meget, meget væsentlig del af forholdet mellem Grønland og Danmark. Ordføreren startede jo også med at sige, at vi har en eller anden opfattelse af, hvordan grønlænderne er i Danmark. Derfor mener jeg, at det er enormt vigtigt, at man får taget fat, så man får løst nogle af de sociale problemer, som er omkring de grønlandske familier og de grønlandske børn, og samtidig også ser på de midler, der skal gå til de grønlandske huse.

Så det, jeg bare kunne spørge om for at følge op på vores bilaterale dialog, er: Har ordføreren presset på hos socialministeren, for at der skulle ske noget? For det er jo en lidt uholdbar situation, at det her fortsætter, og at det bare bliver snak, og at der ikke kommer noget handling.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Sara Olsvig (IA):

Tak. Ja, jeg har presset på i forhold til den her situation, og jeg venter, som jeg også sagde i mit ordførerindlæg, meget spændt på at se, hvad man vil komme med fra den danske regerings side i forhold til den strategi, man har lovet at ville udarbejde i forhold til socialt udsatte grønlændere i Danmark. Og igen: Jeg mener, at når man fremlægger den her strategi, skal man tænke bredere end bare på dem, som er socialt udsatte i dag. For vi ved, at integrationsindsats også er forebyggende, og vi ved også, at rigtig mange grønlandske familier, som kommer til Danmark, jo oplever at komme til en helt anden kultur end den, vi kommer fra derhjemme. Derfor ville det også være på sin plads, at man har muligheden for at modtage en form for integrationsindsats som grønlænder i Danmark. Tak.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Den sidste, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, er hr. Thomas Danielsen fra Venstre. Værsgo.

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Tak for ordførerens tale. I sommer havde vi jo en rigtig god tur til Grønland, hvor vi blev sat ind i mange af de grønlandske forhold. Men en af de ting, som jeg bed mærke i, var, at der var flere politikere i Grønland, som i forhold til de her mineprojekter talte for, at de kinesiske arbejdere, der kom derop, skulle gå til en lavere løn end de grønlandske arbejdere.

Derfor vil jeg gerne spørge ordføreren, om ordføreren på nogen måde kan acceptere, at kinesiske arbejdere skal gå til en lavere løn for det samme job i Grønland.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Sara Olsvig (IA):

Som jeg har sagt før, har vi en klar udmelding fra Inuit Ataqatigiit. Det var en udmelding, vi kom med i april måned, og hvor vi siger, at

Kl. 19:24

løn- og ansættelsesforhold skal fastsættes i samarbejde med arbejdsmarkedets parter. Og det, vi vil lovgive om, er mindstekravene. Tak.

Kl. 19:27

Kl. 19:24

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak for det. Hr. Thomas Danielsen for en anden kort bemærkning.

Man skal huske at trykke sig ind, men vi lader nåde gå for ret. Værsgo.

Kl. 19:27

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Det er korrekt, at det har ordføreren svaret på en gang tidligere. Men mit spørgsmål gik på, om ordføreren på nogen måde kunne acceptere, at kinesiske arbejdere skulle gå til lavere løn, end grønlandske arbejdere skal for det samme arbejde. Det er et spørgsmål, der kan svares ja eller nej til.

Kl. 19:28

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 19:28

Sara Olsvig (IA):

Tak for spørgsmålet. Jeg går ikke ind for, at kinesere skal arbejde til en lavere løn end grønlandske arbejdere, med det in mente, at når kineseren kommer til Grønland og arbejder, skal kineseren kun betale landsskat og ikke kommuneskat. Derfor er der nogle ting, der skal reguleres, sådan at den reelle løn svarer til den grønlandske arbejders løn. Jeg kan godt gå ind i flere nuancer, men jeg tror, at jeg stopper her. Tak for det.

Kl. 19:28

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Næste ordfører i talerrækken er fru Doris Jakobsen fra SIU, værsgo.

Kl. 19:28

(Ordfører)

Doris Jakobsen (SIU):

Lad mig starte med at rose regeringen for den tydelige interesse, den har udvist for grønlandske forhold. Sidst har europaministeren været i Grønland og drøftet et øget fremtidigt samarbejde både med Danmark og med EU. Socialministeren har styrket samarbejdet med den grønlandske regering omkring den sociale sikring af borgere, der rejser mellem vores lande. Justitsministeren har skaffet bedre lønninger til vores kommunefogeder og åbnet en midlertidig anstalt til at afhjælpe ventelister til afsoning i Grønland. Udenrigsministeren har udnævnt en særlig ambassadør for arktiske forhold. Kirkeministeren har sikret, at der kommer en grønlandsksproget præst til de grønlændere, der bor her i landet. Forsvarsministeren har besøgt de grønlandske forsvarsområder og lovet yderligere ressourcer til beredskab omkring vort land. Og ikke mindst har statsministeren bragt vores ønske om amerikansk hjælp ved søopmåling og beredskabsarbejde direkte til præsident Obama.

Det har været et godt år for det samarbejde, Siumut har med Socialdemokraterne. Det er et samarbejde, der er baseret på fælles holdninger, hvor det er muligt, og på frihed til egne positioner, hvis det er nødvendigt. Vi i Siumut er også glade for det samarbejde, der foregår i nordatlantisk regi mellem det færøske socialdemokrati, Socialdemokratiets færø- og grønlandsordførere og os. Det er et samarbejde, vi gerne ser forstærket gennem de næste år, fordi det peger fremad i en tid, hvor udviklingen i de nordlige dele af riget går rigtig hurtigt.

Kl. 19:27

Kl. 19:27

Men der er brug for endnu mere samarbejde mellem alle de gode kræfter, der vil Grønland det godt i disse år. Vi i Siumut ser gerne et forstærket samarbejde inden for riget omkring den nordatlantiske udvikling generelt, for den udvikling, der sker i disse år i det arktiske område, er voldsom både for det arktiske klima og for os, der bor deroppe.

Presset på vores ressourcer vil kun være stigende i årene, der kommer; det er ikke kun et pres, der kommer udefra, fra dem, der jagter rigdommene i vores undergrund, men det er også et pres, der kommer indefra, fra os selv, fordi disse ressourcer er selve midlet til at fjerne det bloktilskud, som vi alle ser som et problem både for os selv og for vores fællesskab med Danmark. Hvis man ikke forstår bloktilskuddets daglige pres på det grønlandske folks værdighed, forstår man heller ikke, hvorfor vi så gerne vil have disse ressourcer gravet frem og omskabt til penge.

Vi i Siumut er både glade for og stolte af selvstyreloven, men den er ikke endemålet. For os er selvstyreloven først og fremmest et middel til en endelig frigørelse af vores land – politisk såvel som økonomisk. Derfor har vi brug for en selvstændig økonomi. Vi har brug for at få gang i udvindingen af de mineraler og andre ressourcer, vi har.

Men det er bestemt ikke en ufarlig is, vi dermed bevæger os ud på. De aktører på råstofmarkedet, vi står over for, er gigantiske modstandere. Derfor har vi brug for to ting, hvis Grønland skal komme bare nogenlunde helskindet fra det olie- og mineraleventyr, som alle tror venter forude: Vi har brug for et nationalt sammenhold derhjemme i Grønland over for de store multinationale olie- og mineralselskaber. Og vi har brug for at samarbejde med Danmark for at sikre, at alle internationale regler og bestemmelser omkring handel og udvinding af ressourcer bliver fulgt.

Uanset hvad vi ellers er uenige om derhjemme, bør vi tage ved lære af den erfaring, vi fik gennem forhandlingerne om selvstyreloven, nemlig at det kun var, fordi den grønlandske side stod urokkeligt sammen, at vi fik det fremragende resultat i hus. Vi har brug for at stå sammen igen og i fællesskab analysere, om vi har stillet de rigtige krav til de internationale selskaber. Vi må sikre nu, at vi fremover gør brug af den nye situation, som klimaforandringerne har skabt, og stille vores krav derefter. Samtidig har vi brug for at stå sammen med Danmark, så Grønlands nye internationale rolle på dette område bliver afgjort i et samarbejde og ikke via trusler om indgreb og forbud.

Hvis vi sammen gør dette rigtigt, vil klimaforandringerne i det arktiske område kunne vendes til en klar win-win-situation for os alle sammen og endeligt sikre den afskaffelse af bloktilskuddet, som vi vist alle vil se som en befrielse.

Jeg håber, dette vil være målet for både regeringen her og den kommende nye regering i Grønland, som vi får efter det valg, der kommer til at finde sted hos os senest den 2. juni næste år.

Kl. 19:34

Lad mig slutte med det mere nære samarbejde.

Jeg vil gerne starte med at takke for de rejser i Grønland, som jeg har haft sammen med Forsvarsudvalget og Grønlandsudvalget. Jeg håber, de indtryk medlemmerne har fået undervejs – ikke mindst af de store mangler i retsvæsenet i Grønland – kommer til at give sig udtryk i fuld støtte til forbedringer. Det er fint, at justitsministeren som tidligere nævnt har åbnet den midlertidige anstalt i Kangerlussuaq igen. Men det er en langsigtet løsning, vi har brug for, både for at løse ventelisteproblemet til anstalterne, for at modernisere anstalterne og detentionerne, og for at sikre ordentlige arbejdsforhold for alle de ansatte under ministeriet.

Beredskabet i Grønland er åbenbart blevet til en kasterbold mellem flere danske ministerier med det resultat, at vi stadig ikke har en afklaring omkring beredskabssituationen, efter at der udfases helikoptere i Grønland ved årets udgang. Det er godt, at forsvarsministeren lover forbedring af beredskabet ved Grønland på længere sigt,

men det er et problem, der skal løses her og nu, inden der sker alvorlige ulykker i vores farvande.

Nu hvor satspuljen er skrumpet, kan vi frygte, at de gode projekter, der tidligere har været udført via de grønlandske huse hernede for at hjælpe udsatte grønlandske borgere, vil stoppe. Jeg vil i den sammenhæng gerne foreslå socialministeren at sammenkalde repræsentanterne fra de grønlandske huse for at tale om de positive erfaringer, husene har gjort med disse projekter. Når det står klart, hvilke erfaringer fra husenes projekter der kan bruges nationalt, vil jeg foreslå socialministeren at gøre det til en del af det almindelige sociale netværk hernede. Så er de gode penge, der er brugt i de tidligere år via satspuljen, ikke gået tabt.

Der er andre emner, hvorom jeg gerne ser et stærkere samarbejde her i det kommende år:

Det ville være godt med en høring herinde om sælfangstens betydning for den grønlandske kultur og identitet. Der er tilsyneladende brug for at vise, hvor vigtig denne form for erhverv er i vores land, og hvor vigtig denne fangst er for vores forståelse af os selv i forhold til alle andre folkeslag, og for at vise, hvorfor det er så vigtigt for os at få stoppet de urimelige tiltag imod handel med sælskind, som dukker op igen og igen.

Jeg ser også gerne et samarbejde omkring en mulig grundlovsudvikling. Det kunne for eksempel starte med en konference herinde om betydningen af forfatninger og om, hvordan disse tilpasses til den tid, hvor de skal bruges. Jeg ved, at det er et emne, der interesserer ganske mange her i Folketinget, ligesom det er et stort emne for både Færøerne og os selv i Grønland.

Lad mig slutte med at notere, at jeg så statsministeren deltage som tilskuer ved sommerens olympiske lege i London. Jeg håber, at regeringen ved den lejlighed noterede sig de 12 lande, som deltog uden status som selvstændige og uden ret til medlemskab af FN. De deltog under deres eget flag og i deres egen sportslige ret. En dansk avis priste den »olympiske glæde«, som disse lande kunne få lov at dele, selv om de ikke var selvstændige, men derimod selvstyrende lande under andre landes højhedsret. Hvor ville det være dejligt, om vi alle sammen kunne glæde os lige så hjerteligt over synet af det grønlandske og det færøske flag ved de næste olympiske lege.

Kl. 19:38

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er tre medlemmer, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, og den første er hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 19:38

Finn Sørensen (EL):

Tak for en interessant ordførertale. Jeg vil også her kvittere for det grønlandske folks store gæstfrihed under Grønlandsudvalgets besøg, så det er jo en gentagelse af det, jeg sagde til fru Sara Olsvig, bare lidt kortere.

Jeg vil også gerne gentage det spørgsmål, som jeg stillede til fru Sara Olsvig: Hvordan vurderer ordføreren det lovforslag, der er lagt frem, om storskalaprojekter? Det store problem set fra Enhedslistens side er, at de grønlandske fagforeninger og arbejdsmarkedets parter fuldstændig bliver afskåret fra indflydelse på de udenlandske arbejders løn- og arbejdsvilkår, og at den fri forhandlingsret dermed bliver sat ud af spillet. Hvordan ser ordføreren på det?

Kl. 19:39

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 19:39

Kl. 19:42

Doris Jakobsen (SIU):

Først og fremmest er spørgsmålet om en mulig brug af udenlandsk arbejdskraft i Grønland afgørende for, om de store mineprojekter og aluminiumsprojekter, som netop i dag kun er projekter, nogen sinde vil blive realiseret.

Med hensyn til storskalaprojekter mener vi i Siumut, at forslaget til storskalalov ikke er ambitiøst nok, og at vi ikke kan nå at behandle lovforslaget færdigt i denne samling. Vi mener, at behandlingen skal udsættes til foråret, så lovforslaget kan blive ordentligt gennemarbejdet. Storskalaloven er så vigtig for vores fremtid og for landet, og derfor vil vi gerne gennearbejde lovforslaget og drøfte det senere.

Kl. 19:40

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Hr. Finn Sørensen for den anden korte bemærkning, værsgo.

Kl. 19:40

Finn Sørensen (EL):

Tak for svaret. Det får mig til lige at spørge igen: Når ordføreren siger, at ordføreren ikke mener, at det fremlagte lovforslag er ambitiøst nok, er det så, fordi det ikke er ambitiøst nok, når det drejer sig om arbejderrettigheder og fagforeningernes mulighed for fri forhandling og eventuelt også en faglig konflikt for at sikre, at der ikke sker social dumping? Er det det, ordføreren mener med, at lovforslaget ikke er ambitiøst nok?

Kl. 19:41

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 19:41

Doris Jakobsen (SIU):

Vi mener, at det er lavet for hurtigt, og vi mener, at man skal høre befolkningens mening om forslaget til storskalalov. Men vi mener også, at vi ikke bare skal sælge os selv til storindustrien. Siumut vil gerne have, at vi får disse arbejdspladser, og at vi byder disse virksomheder velkommen, men vi skal ikke være bange for at stille krav til dem i forhold til miljø, arbejdsforhold og beredskab.

Kl. 19:41

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Den næste, der har bedt om korte bemærkninger, er fru Ellen Trane Nørby fra Venstre. Værsgo.

Kl. 19:41

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg vil egentlig gerne også denne gang følge op på min kollega fra Enhedslistens spørgsmål om storskalaprojekterne. Nu har vi jo diskuteret lønniveauer meget her i Folketingssalen i dag, og den bekymring, der er, ikke bare fra dansk side, men også fra international side, er jo, at man via en særlov vil skabe områder, hvor der kan arbejdes på kinesiske arbejdsvilkår og -betingelser i Grønland. Og der vil jeg egentlig gerne spørge fru Doris Jakobsen, om fru Doris Jakobsen forventer, at det, man fra grønlandsk side vil indstille til den danske regering, og som man håber at få accept af inden for rigsfællesskabets rammer, er, at man vil acceptere en skalalovgivning, der giver Grønland mulighed for at kunne lave særregler på lovgivning og på lønniveauer inden for storskalaprojekterne.

Kl. 19:42

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Doris Jakobsen (SIU):

Først og fremmest ønsker vi en selv bærende økonomi i fremtiden, og vi kan ikke undgå at skulle udvinde vores mineraler og udnytte vores ressourcer, hvis vi skal have en selv bærende økonomi i fremtiden. Med hensyn til spørgsmålet mener jeg, som jeg lige har sagt, at det, for at vi skal kunne danne os en klar mening om dette storskala, er nødvendigt at udskyde lovforslaget til næste år, for vi synes ikke, det er ambitiøst nok på nuværende tidspunkt.

Kl. 19:43

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Jeg har ikke noteret en anden kort bemærkning. Men det har jeg så nu. Værsgo, fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 19:43

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg savner måske lidt et klart svar. Fru Sara Olsvig kom jo med et meget klart svar vedrørende den politiske intention, der ligger bag, og et klart budskab om, at man godt kan lave økonomisk udvikling i Grønland, uden at man får kinesiske arbejdsforhold i forbindelse med storskalaprojekterne. Der savner jeg måske lidt fra Socialdemokraternes samarbejdsparti på Grønland, at vi får en klar melding om, om man politisk går ind for, at der bliver lavet zoner på Grønland, hvor der kan ske løndumping, og hvor der kan forekomme arbejde på kinesiske vilkår. For selv om Grønland er selvstyrende på de største områder, er det her jo et område, som fortsat ikke er overgivet til fuldstændigt selvstyre, så derfor er det jo en del af det danske rigsfællesskab.

Kl. 19:44

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 19:44

Doris Jakobsen (SIU):

Vi kommer jo til at diskutere forslaget til storskalalov, når vi skal drøfte det i løbet af efterårssamlingen i Inatsisartut. Men jeg vil ikke gå dybere ind i det, for vi kommer jo til at sige vores klare mening til efterårssamlingen, og jeg kan ikke gå dybere ind i det end det, jeg har sagt før. Desværre.

Kl. 19:44

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Det sidste medlem, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, er hr. Alex Ahrendtsen fra Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 19:44

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak for talen. Mit spørgsmål går igen på det kinesiske eventyr. Ordføreren roser regeringen for de tiltag, man har iværksat over for Grønland, men på mig virker det lidt som et dødslys fra ordførerens side, for det virker, som om man fra Grønlands side så vil takke ved at importere i tusindvis af arbejdere fra Kina. Den grønlandske kollega, fru Sara Olsvig, fik ikke rigtig svaret ordentligt på, om der egentlig er kvalificeret arbejdskraft i Danmark, som man fra grønlandsk side kunne rekruttere, når man forhåbentlig engang skal til at udnytte de værdier, der findes i undergrunden.

Så mit spørgsmål til ordføreren er: Vil ordføreren arbejde for, at Grønlands hjemmestyre begynder at rekruttere blandt de tusindvis af meget dygtige faglærte, arbejdsløse arbejdere i Danmark, så de også kan hjælpe til på Grønland?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 19:45 Der kommer flere og flere arbejdsløse, og derfor skal vi bruge vores egne ressourcer.

Kl. 19:45 Med hensyn til storskalaprojekterne vil jeg kun sige, at vi ikke bare skal sælge os selv til storindustrien. Siumut vil gerne have, at vi får disse arbejdspladser, og vi skal byde virksomhederne velkommen, men vi skal ikke være bange for at stille krav til dem, når det gælder miljø, arbejdsforhold og beredskab.

Doris Jakobsen (SIU):

Arbejdsløsheden er også stor i Grønland. Den har været på lidt over 3 pct. i 2009, da vi gav regeringsmagten til en anden regering. Nu er tallet højt, over 8 pct. Derfor skal vi først og fremmest bruge den grønlandske arbejdskraft, men ved siden af har vi selvfølgelig brug for en udenlandsk arbejdskraft. Det kan være enten danskere eller polakker, som danskerne bruger meget, eller kinesere. Jeg mener også, at man skal bruge den erfarne arbejdskraft med hensyn til minedrift – uanset nationalitet.

Med hensyn til det med de lave lønninger har jeg allerede sagt til fru Ellen Trane Nørby, at vi kommer til at debattere storskalaprojekterne i den her efterårssamling, og jeg vil gerne komme med en mere klar melding, efter at vi har snakket om det.

Kl. 19:49

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Fru Anne Bastrup. Værsgo.

Kl. 19:49

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Alex Ahrendtsen for anden korte bemærkning, værsgo.

Kl. 19:46

Alex Ahrendtsen (DF):

Det var da i det mindste en imødekommenhed. Vi har flere hundrede tusinde arbejdsløse i Danmark. Mange af dem er faglærte, og så vidt jeg har forstået, skal man bruge et par tusinde i Grønland, så ville det ikke være nærliggende at hente dem i Danmark? Vi har trods alt et rigsfællesskab, og der skal være en eller anden form for solidaritet. Så vil ordføreren gå ind for det og forsøge at bearbejde hjemmestyret, så vi kan få danskere til at udføre de opgaver deroppe?

Kl. 19:47

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 19:47

Doris Jakobsen (SIU):

Nu bruger vi jo også meget den danske arbejdskraft hjemme i Grønland – på godt og ondt. Jeg kan f.eks. sige, at grønlandske virksomheder går konkurs, fordi man bruger de danske virksomheder så meget, f.eks. ATcon og andre, hvilket vi også er kede af. Alligevel vil jeg ikke udelukke at bruge den arbejdsløse danske arbejdskraft, men som jeg har sagt, er det vigtigste for os at bruge de kvalificerede arbejdere.

Kl. 19:48

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er to mere, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er fru Anne Bastrup fra SF. Værsgo.

Kl. 19:48

Anne Bastrup (SF):

Nu fik vi at vide af fru Sara Olsvig, at der fra IA's side var truffet en principbeslutning på deres hovedbestyrelsesmøde i april, som er det politiske grundlag, IA har for at arbejde videre med lovforslaget.

Hvad er Siumuts politiske grundlag for at arbejde med lovforslaget om storskalaprojekterne?

Kl. 19:48

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 19:48

Doris Jakobsen (SIU):

Som jeg har sagt, er vi først og fremmest interesseret i at bruge vores ressourcer i Grønland, også på grund af vores store arbejdsløshed. Vi kan jo ikke leve af fiskeri alene, når vi har så begrænsede kvoter.

Anne Bastrup (SF):

Altså, skal jeg forstå det sådan, at man i Siumut – på trods af at aluminiumbearbejdningsscentret og udnyttelsen af minerne har været til debat igennem nogle år – ikke har truffet en grundlæggende politisk beslutning om, hvad det er for nogle kriterier, man går efter?

Sådan som jeg forstod fru Doris Jakobsen, vil man godt udnytte ressourcerne i Grønland. Men hvis man taler om aluminium, er det jo ikke grønlandske ressourcer, for så kommer aluminiummet udefra, og så er det kun energien, man udnytter.

Altså, hvordan har Siumut det overhovedet med aluminiumsmeltearrangementet?

Kl. 19:50

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 19:50

Doris Jakobsen (SIU):

Først og fremmest har vi rejst rundt i hele Grønland for at høre beboernes mening om, at man laver et aluminiumsmelteværk i Grønland. Så vidt jeg kan høre, har de fleste borgere i Grønland et ønske om, at der etableres et aluminiumsmelteværk, men vi må stille nogle store krav til det.

Vi har jo været i Island og besøgt et aluminiumsmelteværk, og der fik vi at vide, at de har en streng lovgivning, hvilket er noget, vi også skal være mere opmærksomme på.

Med hensyn til lønninger har jeg ikke mere at sige.

Kl. 19:51

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak for det. Den sidste, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, er hr. Thomas Danielsen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 19:51

Thomas Danielsen (V):

Tak til ordføreren for talen. Jeg kunne forstå på ordføreren, at hun i forhold til spørgsmålet om lønningerne for de kinesiske arbejdere inden for minedriften ikke kan præsentere nogen klar holdning på sit partis vegne. Men jeg kunne godt tænke mig at få at vide af ordføreren som grønlandsk folketingsmedlem, hvad der er hendes personlige holdning i forhold til det spørgsmål, der handler om, om en kineser skal have lov til at kunne arbejde på Grønland til en løn, der er lavere end den, andre får, når de udfører det samme arbejde.

Kl. 19:51

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Doris Jakobsen (SIU):

Min personlige mening er, at jeg ikke er imod at bruge kinesisk arbejdskraft i Grønland – eller polakker eller danskere. Med hensyn til de lave lønninger vil jeg sige, at jeg personligt ikke er glad for dem, men da det skal kunne betale sig, synes jeg, at det er et spørgsmål, som organisationerne skal afgøre.

Kl. 19:51

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Hr. Thomas Danielsen.

Kl. 19:52

Thomas Danielsen (V):

For lige at få det gjort helt klart skal jeg bare have bekræftet hos ordføreren – med et ja eller et nej – om det så er sådan, at ordføreren godt kan acceptere, at der er nogen på Grønland, der skal arbejde til en løn, der er lavere end den løn, de grønlandske arbejdere får, når der er tale om, at det er det samme arbejde, de udfører, altså bare ja eller nej.

Kl. 19:52

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 19:52

Doris Jakobsen (SIU):

Jamen det vil jeg hverken svare ja til eller nej til, også fordi jeg, som jeg har sagt, først gerne vil høre mit parti om det. Jeg har jo endnu ikke hørt mit parti i forhold til, om de vil sige ja eller nej til det. Derfor vil jeg vente på, at emnet kommer op til efterårssamlingen, og derefter kommer der en klar melding om det.

Kl. 19:52

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Den næste taler i ordførerrækken er hr. Edmund Joensen fra SP, værsgo.

Kl. 19:53

(Ordfører)

Edmund Joensen (SP):

Statsministerens åbningstale er til debat, og mit fokus er på rigsfællesskabet. Rigsfællesskabet er vores fællesnævner, og generelt er stemningen positiv. Vi har dog visse udfordringer, som jeg vil gøre opmærksom på. Det er en udfordring, at systemet for overtagelse eller hjemtagelse af sagsområder ikke fungerer efter hensigten. Det er også en udfordring at finde en løsning vedrørende tilsynet med de færøske banker, hvis der etableres en ny konstruktion for Finanstilsynet. Og det er en udfordring, at makrelsalen stadig spøger i kulissen. Den er en årlig tilbagevendende begivenhed, der ikke fremstiller Danmark og Færøerne som allierede, men som modsætninger.

Først et par korte kommentarer til den aktuelle diskussion om, hvordan rigsfællesskabet skal være i fremtiden. Statsministeren har deltaget i debatten, og i Sambandspartiet har vi med tilfredshed noteret os, at der på rigsmødet i Grønland forleden var enighed om, at rigsfællesskabet også fremover er den gode ramme om samarbejdet. Statsministeren nævnte i sin tale, at man fremover vil intensivere samarbejdet om udenrigs- og sikkerhedspolitik. Der er tale om at nedsætte en arbejdsgruppe, men jeg vil gerne høre, hvilke ideer statsministeren har til at intensivere samarbejdet om udenrigs- og sikkerhedspolitikken.

Lad os se på skævvridningen af systemet for hjemtagelse af sagsområder. Systemet, der legitimerer forholdet mellem Danmark og Færøerne, er bygget op om hjemmestyreloven fra 1948, som vi alle

ved. Den blev moderniseret og udbygget for 7 år siden af et solidt flertal i Lagtinget. Der er to slags sagsområder. Den ene type er de områder, som Færøerne har hjemtaget, og som derfor finansieres 100 pct. af Færøerne. Den anden type er de fælles sagsområder, som Danmark og Færøerne finansierer sammen. Der er en automatik i systemet, og det betyder, at Færøerne frit kan hjemtage sagsområder og finansieringen af dem, og i de tilfælde reduceres bloktilskuddet tilsvarende. Systemet er rimeligt. Ansvar og finansiering hænger sammen. Der betales ved kasse et.

Fastfrysningen af bloktilskuddet er fra 2003, og det er ikke foreneligt med systemet. Hvorfor? Det er, fordi det udhuler værdien af Danmarks medfinansiering af de fælles sagsområder. Ganske vist skete fastfrysningen af tilskuddet efter ønske fra landsstyret, et løsrivelseslandsstyre på vej ud ad døren, men det var ikke desto mindre et brud med et system, hvor ansvar og finansiering hænger sammen. De fælles sagsområder, der finansieres i fællesskab, er i hovedtræk folkepensionen, hele sundhedsområdet og særforsorgen. Disse områder, der betyder så meget, er underfinansierede fra regeringens side. I regnestykket mangler der ifølge den nuværende finansminister ca. 137 mio. kr. i 2010-priser.

Kl. 19:58

Det nuværende landsstyre, der ikke er et løsrivelseslandsstyre, ønsker at systemet reetableres, og at bloktilskuddet ajourføres. Jeg håber, at statsministeren i forhandlinger med lagmanden her i efteråret vil være åben for en ajourføring. Regeringen har et ansvar, som den bør leve op til. Der må være tillid til vores system med hjemtagelser og økonomisk ansvar. Balancen må reetableres.

Så er der det højaktuelle spørgsmål om finanstilsyn. Europa-Kommissionen har som bekendt fremsat forslag om et fælles finanstilsyn. Som jeg har forstået konstruktionen, skal det nye tilsyn på den ene side kunne udstede advarsler og fortælle, hvilke tiltag der bør gennemføres, når der opstår finansielle kriser. På den anden side får tilsynet ikke magtmidler til at gribe ind, hvis et land ikke reagerer på tilsynets henstilling. De færøske banker er en integreret del af den danske finanssektor, og det danske tilsyn overvåger færøske banker, men Færøerne er som bekendt ikke med i EU. Derfor er det vigtigt at vide, hvordan det danske finanstilsyn fremover vil operere i forhold til bankerne på Færøerne.

Spørgsmålet er, hvordan planen om et fælles tilsyn vil påvirke tilsynet med de færøske banker. Jeg mener, at færøske banker selvfølgelig skal leve op til højeste standard sammen med Danmark. Vurderingerne fra et fælles tilsyn vil kunne skabe troværdighed omkring vore finansielle institutioner og fungere som et slags kvalitetsstempel. Regeringen bør komme med et konkret forslag til, hvordan vi bedst sikrer et fortsat solidt tilsyn med Færøernes banker og sparekasser. Sådan et forslag må være på plads, inden Danmark træffer beslutningen. Der tales om en kort tidshorisont. Derfor må regeringen og landsstyret tale sammen snarest muligt. Jeg går ud fra, at Grønland har samme behov for en løsning, som Færøerne har.

Her til sidst en kort kommentar til den meget omtalte makrelsal. Vi har over sommeren set EU skaffe sig selv hjemmel til at straffe lande som Færøerne. Sanktionshjemlen gør det næppe nemmere at gennemføre reelle forhandlinger om makrelkvoter og fiskekvoter generelt i Nordatlanten. Der ligger jo på forhånd en trussel om sanktioner på bordet. Metoder, hvor små lande udsættes for pression, er upassende i vores del af verden.

Lad mig til allersidst appellere til, at vi i rigsfællesskabets ånd finder de rigtige og mindelige løsninger på vores fælles udfordringer. Tak.

Kl. 20:02

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er fire medlemmer, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Den første er hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 20:02

Kl. 20:06

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren for ordførertalen. Også her vil jeg gerne udtrykke en stor taknemlighed over den gæstfrihed, Færøudvalget mødte, da vi var på Færøerne for en måneds tid siden. Det var en spændende tur, hvor vi fik indtryk af et velfungerende samfund, der selvfølgelig har store udfordringer, men som også i meget høj grad selv er i stand til at tackle dem.

Derfor vil jeg også gerne spørge ind til, hvad der ligger i, at ordføreren nu siger, at der skal ske en ajourføring af bloktilskuddet. Hvad ligger der i det? Skal vi nu ligesom sidste år forvente – sådan opfatter vi det i hvert fald – at der kommer et krav om en meget drastisk forhøjelse, ja ligefrem efterbetaling af bloktilskud tilbage fra 2003? Jeg vil da gerne høre, om det er det, der ligger i det.

Så vil jeg høre, om ordføreren vil bekræfte, at det er korrekt forstået, at den mindre regulering, som Folketinget bakkede regeringen op i efter en forhandling, sådan set har bidraget til at gennemføre det, man kalder flad skat på Færøerne, som medfører kraftige skattelettelser til de rigeste.

Kl. 20:03

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 20:03

Edmund Joensen (SP):

Tak for spørgsmålet. Det er en lang historie, men jeg skal forsøge at gøre den så kort som muligt.

Det nuværende landsstyre har ønske om, som jeg har fremlagt i talen her, at regeringen og Folketinget ajourfører reguleringen, som den burde være, hvis den var pristalsreguleret hele tiden. Der er ikke tale om efterbetaling i den forstand.

Det skyldes, at vi, som jeg sagde i min ordførertale, har nogle sager, som er fuldstændig overtaget – det er efter bogen, og man betaler ved kasse et. Så har vi nogle sager, som ikke er overtaget, altså som staten og landsstyret har i fællesskab. Det, der er sket ved den her fastfrysning, er, at Folketingets, regeringens andel er blevet mindre og mindre. Det går så ud over, selvfølgelig, den samlede bevilgning til de her folkeforsikringer og sundhedsvæsen osv. Det er det, som landsstyret ønsker skal ajourføres igen. Vi har et svar fra finansministeren i 2010-priser, som viser, at det er doseret med ca. 137 mio. kr.

Kl. 20:05

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Husk, at der kun er ca. 1 minut til at svare i.

Hr. Finn Sørensen for anden korte bemærkning, værsgo.

Kl. 20:05

Finn Sørensen (EL):

Jeg ved ikke, om jeg blev så meget klogere på, hvad det lige går ud på, og vi skal måske heller ikke forhandle det her i salen. Det var bare, fordi ordføreren selv kom ind på, at der skulle ske en ajourføring, og så ville jeg prøve at trænge lidt ned i det.

Men ordføreren svarede ikke på mit andet spørgsmål: Er det korrekt opfattet, at den regulering, som man blev enige om sidste år, og så med Folketingets opbakning, jo faktisk har bidraget til finansieringen af en skattereform på Færøerne, der har medført nogle meget kraftige skattelettelser til de rigeste?

Kl. 20:06

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Edmund Joensen (SP):

Altså, den regulering, som vi fik som tillæg sidste år, var jo en pristalsregulering af den nuværende hovedstol, kan man sige. Hvis jeg husker rigtigt, var det lidt over 8 mio. kr., og de kommer selvfølgelig det område til gode, som loven siger de skal. De skal kun gå til de områder, som staten medfinansierer. Så det er mit svar.

Kl. 20:06

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak for det. Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er fru Ellen Trane Nørby fra Venstre, værsgo.

Kl. 20:06

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg vil egentlig blot spørge hr. Edmund Joensen, om hr. Edmund Joensen er tilfreds med den danske regerings ageren i makrelsagen, eller om ordføreren har forventninger om, at regeringen nu, hvor man ikke har EU-formandskabet, så lidt mere frit og aktivt kan gå ind i sagen.

Kl. 20:07

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 20:07

Edmund Joensen (SP):

Jeg må sige, at det er en pinlig sag for rigsfællesskabet, for som jeg sagde i min ordførertale, ser det ud, som om rigsfællesskabet er splittet på dette område. Min hensigt var hele tiden, at vi skulle undgå at få en konflikt af den slags, vi har i dag, hvor vi har fået et pålæg om straf af en slags fra EU. Og det skulle vi så gøre ved at løfte det til højeste plan i EU og skabe forståelse for en rimelig fordeling, for vi ved alle sammen, at tingene har ændret sig, hele makrelbestanden, som man nu siger er cirka 5 mio. t, der har været i færøsk farvand, men det fik jeg ikke lydhørhed for i regeringen. Men jeg forstod også, hvorfor man ikke fik det nødvendige signal fra landsstyret. Det er min overbevisning, at det ville have hjulpet på sagen, hvis det var blevet gjort. Det var netop ud fra det, at Danmark havde muligheden, for Danmark havde formandskabet i EU på det tidspunkt.

Kl. 20:08

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Den næste, der har bedt om korte bemærkninger, er fru Anne Baastrup fra SF, værsgo.

Kl. 20:08

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan forstå på hr. Edmund Joensen, at grunden til, at han sidste år bad om flere penge i forbindelse med bloktilskuddet, var, at Sambandspartiet slet ikke havde været involveret i de aftaler, der blev indgået med den tidligere regering fra 2003 op til 2011, og det passer jo ikke. Sambandspartiet har flere gange bekræftet den aftale, der gik på ikke at lade bloktilskuddet stige. Hvad er det, der er nyt i landsstyrets beslutning? Hvad er grunden til, at man sidste år besluttede sig for, at man ville have det pristalsreguleret?

For der er jo intet nyt i, at den danske andel af de samlede færøske indtægter falder, når det ikke er pristalsreguleret. Så jeg forstår slet ikke hr. Edmund Joensens besvarelse af spørgsmålet fra hr. Finn Sørensen.

Kl. 20:09

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Edmund Joensen (SP):

Tak for spørgsmålet.

Sambandspartiet har aldrig sagt ja til den her reduktion i bloktilskuddet. Tværtimod har Sambandspartiet kæmpet for at bevare ordningen, som den var aftalt. Men det, som fru Anne Baastrup henviser til, er, da vi ved tredje behandling sagde ja til, at landet skulle have en finanslov, og det gjorde vi jo alle sammen. Det gør som regel hele Folketinget. Der er debatten forbi, landet skal have en finanslov, og hvis man i tilfældet med Færøerne siger nej til forslaget, ja, så siger man også nej til bloktilskuddet, altså i det hele taget. Derfor vil jeg afvise, at Sambandspartiet har været imod at få reguleret bloktilskuddet, tværtimod.

Kl. 20:09

Kl. 20:11

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Anne Baastrup for en kort bemærkning.

Kl. 20:11

Anne Baastrup (SF):

Jeg må så bare forstå, at når man fra dansk side indgår en aftale med det færøske samfund, skal man hele tiden tænke over, hvad det nu er for nogle partier, der sidder og laver aftaler, for man kan ikke regne med, at de holder, i hvert fald hvis Sambandspartiet ikke har sagt ja hele vejen igennem. Er det sådan, jeg skal forstå det?

Kl. 20:11

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 20:11

Edmund Joensen (SP):

Altså, selvfølgelig er der skiftende landsstyre, og der er skiftende meninger i landsstyret. Det forrige landsstyre var jo løsrivelseslandsstyret, som ville af med bloktilskuddet og af med rigsfællesskabet. Nu har vi et andet landsstyre, som har i sin koalitionsaftale, at de skal normalisere forholdene med bloktilskuddet, og det er forklaringen på, at det er anderledes nu.

Kl. 20:11

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Tusind tak. Den næste ordfører i talerækken er hr. Sjúrdur Skaale fra JF, værsgo.

Kl. 20:12

(Ordfører)

Sjúrdur Skaale (JF):

Så er der en næsten fuld sal, kan jeg se. Jeg takker for, at interessen for min tale er så stor ... (*Munterhed*). Hvem skulle have troet det?

I politik kan det ofte være fristende at krybe ind i den mørke, men komfortable blindgyde, hvor man taler om rammer i stedet for indhold. Det er så nemt at henfalde til enkle proklamationer om en ny struktur i stedet for at tage de besværlige diskussioner om en højere standard.

Meget af den debat, der hen over sommeren har været om rigsfællesskabets fremtid, er havnet netop i denne blindgyde. Man har talt luftigt om mulige betegnelser på alternative statsretlige konstruktioner, men ikke så meget om substans. Diskussionen er dog nødvendig, og jeg kommer derfor tilbage til den senere. Men det er fællesskabets indhold, der er det vigtigste – og det er det, vi har beskæftiget os med nede på mit kontor siden Folketingets lukning og hen over sommeren.

Af sommerens sager kan jeg nævne den om de mange færing, der fra 1998 til 2010 arbejdede i Danmark og uretmæssigt betalte

dansk arbejdsmarkedsbidrag, og hvor mulighederne for erstatning nu undersøges.

Der er også sagen om at få flere af Danmarks dobbeltbeskatningsaftaler til også at omfatte Færøerne, således at specielt færøske offshore-rederier nemmere kan få opgaver i andre lande.

Der er indgået aftale om, at Det Danske Filminstituts virksomhed også skal omfatte Færøerne, når det gælder andet end direkte økonomisk støtte.

Der er nedsat en dansk-færøsk arbejdsgruppe, der belyser mulighederne for, at Færøerne overtager forvaltningen af det færøske lufttrum, der nu varetages af Island, således som en enigt Lagting har ønsket.

Der er indgået aftale om, at danske universiteter nu anerkender færøsk som kulturbærende fag, således at færøske ansøgere ikke længere skal have haft dansk på A-niveau i gymnasiet.

Jeg vil gerne kvittere for den positive dialog og det gode samarbejde, som jeg gennem sommeren har haft med både regering, Folketing, færøske myndigheder og andre om disse og mange andre sager.

Som formand for Færøudvalget vil jeg også takke medlemmerne for den velbemandede og vellykkede tur, synes jeg, til Færøerne i august måned. Der var nogle, der savnede lidt kædedans og lidt færøsk snaps, men det er noteret, at der til næste gang, i 2014, skal være snaps og kædedans – be there!

Der er dog enkelte af sommerens sager, som jeg ikke er helt så tilfreds med udgangen af. Kongeriget Danmark er medlem af den internationale hvalfangstorganisation IWC på grund af Færøerne og Grønland. Derfor var det ikke i orden, at regeringen ved IWC-mødet i juni i en principielt vigtig sag stemte direkte imod Færøerne og Grønlands anbefaling. I IWC kan ideologisk baserede danske opfattelser ikke dominere, der må være fælles fodslag mellem de tre lande.

Så var det den 25. september, EU endelig vedtog det instrument, der gør det muligt at sanktionere Island og Færøerne, fordi man mener, vi fanger for meget makrel i vores egne farvande.

At sanktionere et land for noget, som dette land gør inden for sine egne grænser, vil være et handelspolitisk tiltag af uhørt karakter. Og at Færøerne og Island fra nu af skal forhandle med EU med truslen om sanktioner hængende over hovedet, vil skabe et giftigt forhandlingsklima og en ulighed mellem parterne, der kan skubbe en fornuftig løsning langt ud i fremtiden.

Det, som EU gør, er at misbruge den magt, der ligger i dets størrelse, til at tiltvinge sig selv en større del af den samlede kage end den, som objektivt set tilkommer EU. Hverken Island eller Færøerne kan true med det samme, vi har jo ikke den størrelse, der kan give truslerne kraft.

Mulige sanktioner bliver et hårdt stød for den færøske industri, men dog ikke et dødsstød. Det vil være muligt at handle helt uden om EU. Men for rigsfællesskabet bliver det uægtelig en mærkelig situation, hvis færøske skibe bliver nægtet adgang til danske havne.

Det, som EU planlægger at gøre, er et brud på internationale forpligtelser om frihandel, som EU selv har bundet sig til i WTO-regi. Derfor er jeg glad for den klare tilkendegivelse fra regeringen med bred opbakning i Folketinget om, at man vil lægge en eventuel sanktion frem for WTO, hvis det er Færøernes ønske.

Jeg vil også takke for det samarbejde om forskning i fiskebestande og i, hvordan klimaforandringer påvirker havmiljøet, som statsministeren omtalte i sin tale. Det må jo være de biologiske realiteter, der afgør denne strid, og ikke handelspolitisk magtmisbrug.

Der har som sagt været en hel del debat om rigsfællesskabets fremtid hen over sommeren. Denne debat bliver, som statsministeren sagde, mere aktuel, jo mere interessen for Arktis stiger, og jo nærmere vi kommer eventuelt store fund af råstoffer i Nordatlanten.

Resultatet af den dyreste olieboring nogensinde ved Færøerne foreligger om få dage. Det er meget usikkert, hvordan et eventuelt stort fund vil påvirke Færøerne – selv er jeg ganske bekymret – men det vil helt sikkert få betydning for debatten om rigsfællesskabet.

I sommerens debat har danske partiledere sagt de to ting, som de plejer at sige. Punkt 1: Vi er kede af det, hvis Færøerne forlader fællesskabet, men det er Færøernes eget valg. Punkt 2: En nyordning af fællesskabet må ligge inden for grundlovens rammer.

Begge udsagn viser, at man er endt i den omtalte blindgyde, hvor der fokuseres på rammen i stedet for på indholdet. Jeg synes også, at udsagnene viser en mangel på forståelse af, hvori fællesskabet består, og af, hvordan det fungerer.

For det første vil jeg sige, at Færøerne ikke kan forlade fællesskabet. De uendeligt mange personlige bånd, der binder landene sammen, kan ikke skæres over. Man kan ikke træde ud af 600 års historie. Man kan ikke fjerne de kulturelle og økonomiske forbindelser. Man kan ikke opsiges substansen i fællesskabet. Det, man kan, er at justere den juridiske og politiske ramme om fællesskabet.

For det andet vil jeg sige, at her kommer vi til fejl nummer to. For når det fra dansk side kræves, at denne ramme skal respektere grundloven, viser det også en manglende forståelse af fællesskabets indhold. Her bliver jeg nødt til at gentage mig selv lidt: Altså, Danmarks grundlov er ikke skrevet af færing, den er ikke skrevet på Færøerne, den er aldrig vedtaget på Færøerne, og den handler slet ikke om Færøerne. Vi har vores egen grundlov i gæseøjne, en lov, der regulerer det politiske system på Færøerne – det står der jo ikke noget om i grundloven. Og rigsfællesskabet, jamen det bliver ikke engang nævnt i grundloven.

De forhold, som grundloven regulerer på Færøerne, fungerer fint, og loven sikrer det færøske folk nogle vigtige rettigheder. Men den politiske konstruktion, der kaldes rigsfællesskabet, bygger altså ikke på grundloven.

At der er tre lovgivende forsamlinger, tre skattesystemer, at både Færøerne og Grønland står uden for EU og selv forhandler med andre lande – ja, at vi endda nu står midt i en udenrigspolitisk konflikt, hvor Færøerne og Danmark er direkte modparter – skal man være mere end almindelig kreativ for at kunne få til at stemme overens med grundlovens paragraffer.

Visse steder forsøger man alligevel ved mere eller mindre kryptiske fortolkninger af virkeligheden at få rigsfællesskabet at passe ind under grundloven. Men det svarer til at klemme en størrelse 45-fod ned i en størrelse 35-sko. Det går bare ikke.

Rigsfællesskabet er, som statsministeren også sagde, en unik politisk konstruktion, og den fungerer bedre, end lignende konstruktioner gør de fleste steder i verden. Hvis man vil gøre rigsfællesskabet til et juridisk bur, gør man vold på selve essensen, på lige netop det, som har gjort, at rigsfællesskabet består i dag.

Hvis fællesskabet skal have en ny juridisk ramme – og det kan af forskellige årsager være en god idé – må den konstrueres, således at den genspejler det færøske folks historiske og nationale selvforståelse og den politiske virkelighed. En nyordning kan ikke tage udgangspunkt i Danmarks grundlov, for den genspejler ingen af delene.

Vel. Dette er en lang proces, og dens vigtigste forudsætning, en bred og vedvarende enighed på Færøerne, er jo desværre fremdeles ikke til stede. Men substansen i fællesskabet er altså det vigtigste. Og nede på mit kontor på ridebanen har vi gang i en lang række sager fra grænselandet mellem Danmark og Færøerne, sager, som har større betydning for mange mennesker, end debatten om den statsretlige ramme.

Det har i det forgangne år været en glæde for mig at finde gode løsninger på de sager, og det ser jeg frem til også at kunne gøre i det kommende år, som hidtil i godt samarbejde med regeringen, med

Folketinget, med de andre nordatlantere og med myndigheder, organisationer og private virksomheder på Færøerne. Tak for ordet.

Kl. 20:22

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren, og tak for invitationen til snaps og kædedans. Det har givet fire medlemmer anledning til at bede om korte bemærkninger. Den første er fru Anni Matthiesen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 20:22

Anni Matthiesen (V):

Tak for talen. Jeg vil også godt starte med at takke for den fine tur, vi havde til Færøerne med Færøudvalget. Jeg glæder mig allerede til næste tur. Jeg vil gerne høre ordføreren, hvad det er for sagsområder, som ordføreren mener bør tilpasses i forhold til Færøerne.

Kl. 20:22

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 20:22

Sjúrður Skaale (JF):

Det, der skal tilpasses, det, som jeg mener er et problem, er, at når man debatterer de her ting, så har det altid været sådan op gennem historien, da vi fik hjemmestyrelsen, da vi overtog undergrunden, da vi overtog folkekirken, da vi fik mere udenrigspolitisk kompetence, og da vi valgte at stå uden for EU, at man fra dansk side har sagt, at det var umuligt, fordi det var et brud på grundloven, indtil man har set, at det politiske behov var så stort, at man har gjort det alligevel. Efter det har man altid sagt: O.k., det er i orden alligevel, vi fortolker bare virkeligheden på en måde, så den passer til grundloven.

Jeg synes bare, at man nu er gået så langt ud over grundlovens rammer, at den fortolkning af virkeligheden, som skal få klemt den her fod i størrelse 45 ned i en sko i størrelse 35, næsten bliver absurd. Så at få en formel ordning, en juridisk ramme, som genspejler virkeligheden, som den er nu, og som vi har oplevet den siden 1948, ville være et stort fremskridt.

Kl. 20:23

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Fru Anni Matthiesen.

Kl. 20:23

Anni Matthiesen (V):

Tak. Skal jeg forstå ordføreren på den måde, at ordføreren faktisk mener, at det er alle sagsområder, Færøerne gerne vil overtage?

Kl. 20:24

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 20:24

Sjúrður Skaale (JF):

Ja, men det er således i dag, at det kan vi godt. Altså, vi kan overtage alt det, som ikke direkte vedrører suveræniteten. Det kan vi overtage. Der er en overtagelseslov, som giver os hjemmel til at overtage alt, som ikke direkte vedrører suveræniteten: forsvarspolitik, udenrigspolitik osv. Og hvis man så vil tage skridtet videre, er der jo utallige statsministre, som har sagt, at så kan man også overtage selve suveræniteten, og så bliver der tale om to selvstændige lande. Så ja, det kan man godt, som det er nu. Men jeg synes godt, at vi kan få en aftale inden for fællesskabet, som er bedre, end den er i dag, og som bedre genspejler den politiske virkelighed og den politiske selvforståelse end det, vi har i dag.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Den næste, der har bedt om korte bemærkninger, er hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 20:24

le uger siden, hvor vi diskuterede de her ting og behovet for at få en ordning, som genspejler virkeligheden, og det var der stor forståelse for og også en vilje til at sætte det på dagsordenen her i huset. Så det ser jeg frem til.

Kl. 20:27

Kl. 20:24

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren for en meget interessant tale. Især tak for nogle virkelig interessante, tankevækkende udmeldinger om rigsfællesskabet og grundloven og muligheden for øget færøsk selvstændighed. Dem tror jeg vi skal tage med i det videre arbejde. Også tak for gæstfriheden i forbindelse med Færøudvalgets besøg.

Mit spørgsmål ligger i forlængelse af det spørgsmål, jeg stillede til hr. Edmund Joensen. Måske kan ordføreren oplyse mig lidt bedre om, hvad der ligger bag den her diskussion om regulering eller ikke-regulering af bloktilskuddet. Skal det opfattes sådan, at der er dele af det færøske politiske liv, der er på vej væk fra den tidligere målsætning om, at man gerne ville arbejde frem imod øget selvstændighed, og at det var det, der var begrundelsen for, at man selv foreslog en fastfrysning af bloktilskuddet i sin tid? Tak.

Kl. 20:25

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 20:25

Sjúrður Skaale (JF):

Nu har jeg det princip, at jeg helst ikke vil diskutere for mange indenlandske færøske anliggender her i salen, men det har været sådan, at samtlige partier på Færøerne har været med til at fastfryse bloktilskuddet i de 10 år, det var fastfrosset. Samtlige partier har været med til at indgå de aftaler, der er indgået. Der er indgået adskillige aftaler om fastfrysning. Selv mener jeg, at det ville være meget forkert, hvis vi fik en ordning, således at hvis man på Færøerne stemmer på et parti, får man flere penge fra Danmark, og hvis man stemmer på et andet parti, får man færre penge fra Danmark. Jeg synes personligt, at det ville være meget, meget ødelæggende for hele det færøske politiske system. Det må være således, synes jeg, at den aftale, som Færøerne indgår, gælder, uanset hvilket parti der sidder ved magten. Den ændres ikke efter et valg.

Kl. 20:26

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Finn Sørensen for anden korte bemærkning.

Kl. 20:26

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg har fuld forståelse for, at det kan være noget af et minefelt at vade rundt i. Så jeg vil bare kvittere for svaret og så spørge ordføreren, om ordføreren måske kan se, at hvis vi kunne få en frugtbar diskussion om de pointer, som ordføreren havde i forhold til rigsfællesskabet og grundloven og Færøernes relation til Danmark, så kunne vi måske også få den her diskussion af bloktilskuddet sat på den rette hylde, så vi skulle måske satse lidt på at få en konstruktiv diskussion af de pointer.

Kl. 20:27

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 20:27

Sjúrður Skaale (JF):

Tak for det. Jamen helt sikkert, jeg synes, der er behov for det. Jeg havde jo god lejlighed til at tale med tre af de ældre medlemmer af Folketinget, nemlig fra formandskabet, nede på Møns Klint for nog-

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Thomas Danielsen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 20:27

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Hr. Skaale gik jo til valg på, at han, når han blev valgt til Folketinget af det færøske folk, ville bringe makrelstriden op i Folketinget. Derfor vil jeg også gerne spørge hr. Skaale, om han er tilfreds med regeringens håndtering af makrelstriden og om, hvilke initiativer hr. Skaale mener regeringen skal tage fra i dag og fremad i makrelstriden.

Kl. 20:27

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 20:28

Sjúrður Skaale (JF):

Det er jeg blevet spurgt om mange gange – det, som spørgeren spørger om. Jeg sagde jo i valgkampen, at jeg ville støtte en socialdemokratisk regering, men jeg ville ikke kunne støtte en regering, der fulgte EU's linje i den her sag. Det har jeg gjort klart over for regeringen både før valget og efter valget, og efter jeg er kommet herved.

Der skete jo det glædelige, at regeringen ikke støttede EU's linje, men tog et andet synspunkt – man stemte ikke for nede i Ministerrådet. Man indvilligede i, hvis det var Færøernes ønske, at forelægge sagen for WTO-domstolen eller Europadomstolen. Det er en lidt kryptisk manøvre, må man sige, for det indebærer jo, at Danmark skal indsende en klage mod Danmark som en del af EU. Men jeg var tilfreds med den løsning, som vi fandt i mine samtaler med regeringen, og derfor støtter jeg den også.

Kl. 20:28

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Thomas Danielsen, anden korte bemærkning.

Kl. 20:28

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Jeg fik ikke lige svar på, hvad ordføreren mener regeringen skal tage af initiativer fremadrettet, men nok om makrelstriden.

Nu til rejstriden mellem Canada og Færøerne: Jeg var til møde i Canada i sidste måned, og de havde store bekymringer om forholdet mellem Færøerne og Canada i rejstriden. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, hvilke initiativer ordføreren har taget i rejstriden, og om ordføreren har inddraget den danske regering i rejstriden.

Kl. 20:29

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 20:29

Sjúrður Skaale (JF):

Først vil svare på det andet spørgsmål, nemlig hvad jeg mener, regeringen skal gøre fremadrettet. Nu er det sådan, at makrelkrigen er en strid mellem Færøerne og EU, ikke mellem Færøerne og Danmark. Danmarks befolkning udgør 1 pct. af befolkningen i EU, et af 27 lande. Jeg tror faktisk ikke, der er så meget mere, Danmark *kan* gøre, for at være helt ærlig.

Til det andet spørgsmål om, hvilke initiativer jeg har taget i rejsekonflikten, vil jeg sige, at jeg ikke har taget nogle initiativer, desværre – ingen.

Kl. 20:30

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Den næste, der har bedt om korte bemærkninger, er fru Ellen Trane Nørby fra Venstre. Værsgo.

Kl. 20:30

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg vil egentlig gerne følge lidt op på det, som min kollega hr. Thomas Danielsen spurgte til om makrellerne, hvor ordføreren jo sidste år, da vi også stod her og havde en lignende dialog, var meget markant og sagde, at ordføreren ikke ville støtte regeringen, hvis der ikke kom en løsning på makrelstriden. Nu kan jeg forstå, at den løsning, at regeringen har markeret et synspunkt, er nok, men hvad nu, hvis sanktioneringen bliver sådan, at der reelt set ikke bliver mulighed for, at færøske skibe kan lægge til i Danmark? Er det så også nok, hvis regeringen blot forholder sig passivt, eller hvad forventer ordføreren så at den danske regering gør? Hvor langt går støtten så at sige? Bygger den kun på det, der er sket, eller er der også nogle krav fremover?

Kl. 20:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 20:30

Sjúrdur Skaale (JF):

Som sagt tog regeringen den position, at den ikke stemte for det her instrument, og den gav et løfte om, at hvis det var Færøernes ønske, ville den tage det helt usædvanlige skridt at forelægge sagen eller en eventuel konkret sanktion for WTO-domstolen eller Europadomstolen, altså i form af en klage vendt mod Danmark. Det synes jeg var o.k. Det var godt nok, det kan jeg leve med.

Det var også et mandat, som Venstre støttede. Mandatet blev givet tilbage i marts eller april måned og fik også støtte fra Venstre, og det sætter jeg også pris på.

Jeg kan ikke kræve af Danmark eller regeringen, at den får hele EU til at ændre kurs. Der er 27 lande, og der er 100 gange flere mennesker i EU, end der er i Danmark, så Danmark har ikke magt til at ændre kursen, desværre.

Så vil også gerne sige, at jeg er ked af, at de danske europaparlamentarikere alle stemte for det her forslag. Det beklager jeg, men det har jeg ikke nogen indflydelse på. Jeg har haft nogle samtaler med regeringen, og jeg synes, de har givet et resultat, som jeg er tilfreds med.

Kl. 20:32

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det statsministeren.

Kl. 20:32

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg vil selvfølgelig starte med at sige tak for debatten indtil nu. Den har været lang. Den har ikke helt været i 40 timer, som nogle kom til at sige – heldigvis – men den har alligevel været lang. Der er blevet sagt mange ord, og vi er kommet omkring rigtig mange emner.

Men det vigtigste emne og den mest presserende opgave er, at vi skal bringe Danmark godt og trygt igennem krisen. Det kræver mere end ord. Det kræver handling. Og regeringen har først og fremmest handlet på tre måder:

For det første har vi fået styr på de offentlige udgifter. Vi sørger for, at pengene passer. Det gjorde de ikke før.

For det andet sætter vi skub i Danmark med en række nye investeringer fra veje til vindmøller. Vi skaffer flere arbejdspladser. I år vil mere end 10.000 danskere være i arbejde – arbejde, der ellers ikke ville været der, hvis vi ikke havde taget initiativer – og næste år er det 21.000. Der findes også tal for, hvordan den samlede økonomiske politik virker. Der findes tal for, hvordan beskæftigelsen udvikler sig fra det ene år til det andet. De tal er ingen nyhed – alt er offentliggjort – og de ændrer ikke ved de 10.000 i år og de 21.000 til næste år, som er i arbejde som en direkte effekt af regeringens jobskabende politik.

For det tredje har vi hjulpet de mennesker, som har mest brug for hjælp. Vi har afskaffet fattigdomsydelserne. Vi giver til de folkepensionister, der har mindst. De får en større ældrecheck. Og vi har skaffet flere pladser til de psykisk syge.

Midt i en økonomisk krise, hvor det er knapt med pengene, har regeringen fået styr på de offentlige udgifter, sikret arbejdspladser og forbedret hverdagen for nogle af de mennesker, der behøver det mest. Det er regeringens vej. Vi er i arbejde. Man taler så meget om arbejdstøjet, men vi er også i arbejdsskoene, hvad enten det er den ene eller anden slags sko, vi har på.

En af de gode ting ved sådan en åbningsdebat som i dag er jo, at man mærker, at demokratiet er i arbejde, at meninger brydes, den politiske debat tager form, og at Folketinget for alvor stempler ind i den politiske sæson. Sådan skal det jo være. Så har det også været rart, at vi for en gangs skyld ved, hvor vi har Venstre, nemlig her i Folketingssalen. Der har de været næsten hele dagen. Velkommen til, vi er mange, der er glade for at se jer igen. Jeg lytter jo altid nøje efter, hvad Venstre siger og mener. Det gælder selvfølgelig alle partier. Det synes jeg at vi skylder hinanden, og det skylder vi også vælgerne. Men når jeg lytter særlig efter Venstre, så skyldes det jo ganske enkelt, at jeg har en oprigtig interesse i at forstå, hvad partiet Venstre sådan rigtig mener.

Jeg er næppe den eneste her i salen, som fortsat synes, at det kunne være interessant at høre, hvordan det har påvirket Venstres politik, at man for bare 1 år siden stod i spidsen for en regering, der havde magten på et tidspunkt, hvor Danmark på godt halvandet år tabte 170.000 arbejdspladser – 170.000 – og som sammen med De Konservative og DF stod bag skattelettelser i milliardklassen, som der ikke var råd til, og som sendte Danmarks konkurrenceevne ud i et dyk, som fortsat koster arbejdspladser. Det er et dyk på 20 pct. på 10 år – 20 pct.! Hvordan har det påvirket Venstre som parti? Ja, vi blev ikke meget klogere på det i dag, ligesom vi heller ikke blev meget klogere på, hvad Venstre faktisk mener.

Kl. 20:37

Det kunne så i virkeligheden hænge sammen med, at det selv for Venstres folketingsmedlemmer og folketingskandidater faktisk har vist sig at være rigtig svært at hitte rede i, hvad Venstre egentlig mener. Tag bare skattepolitikken. I den seneste uge har vi set en række misforståelser, som egentlig er ganske tankevækkende. Vi kan alle sammen huske Olsenbandenfilmene, og når Egon bliver rigtig sur, beskylder han folk for at være socialdemokrater, for det er det værste, man kan sige. Man kan nogle gange få det indtryk, at når der er noget, Venstre ikke kan lide, så må det simpelt hen være en socialdemokrat, der har opfundet det.

Regeringen har fået skylden for egenhændigt at have opfundet en beskatning af træ til brændeovne, men vi kan ikke tage æren for den idé, for det er nemlig forsyningssikkerhedsafgiften, som det handler om, og det var en del af den tidligere regerings energiudspil, og den indgår nu, det er rigtigt, i den store og vigtige energiaftale, som Venstre selv er en del af.

Mest tankevækkende er det selvfølgelig, at Venstre tilsyneladende også har meget, meget svært ved at finde rundt i den skattejungle, som deres egen formand også selv har plantet så mange træer i. For et par dage siden kunne man læse på Venstres hjemmeside, at rege-

ringen skulle have indført skadelige skatter på bl.a. fedt, noget, som satte gang i grænsehandelen og tvang danske virksomheder til at dreje nøglen om eller flytte til udlandet. Men igen må jeg sige: Æres den, som æres bør. Og her er der igen tale om en skat, som ingen af de nuværende regeringspartier har opfundet; det er ikke Socialdemokraterne, det er ikke Det Radikale Venstre, det er ikke SF, der har siddet en mørk aften og opfundet en ny afgift på en god dansk svinekotelet, nej, hvem sidder i fedtefadet her? om jeg så må sige, det gør Venstre, det er Venstres formand, den daværende finansminister. Så blev vi også klogere på det.

Men vi skal selvfølgelig ikke bruge hele aftenen på politisk drilleri, og derfor vil jeg selvfølgelig også gerne gentage, at regeringen gerne vil være med til at fjerne den fedtafgift, som hr. Lars Løkke Rasmussen indførte, og vi tager også gerne vores egen sukerafgift med i købet, men selvfølgelig kun, hvis vi kan finde et politisk flertal til at finde pengene. Jeg vil igen opfordre alle ansvarlige partier til at deltage i det, for pengene skal selvfølgelig passe. Det var selvfølgelig også det, de gjorde – altså, pengene passede – da vi afskaffede Venstres skat på almindelige lønmodtagers multimedier, og præcis det, de gjorde, da vi afskaffede Venstres skat på iværksættere. Oppositionen taler, regeringen handler.

Vi trækker nu 275.000 danskere ud af topskatten. Det gavner helt almindelige danskere, det gavner erhvervslivet. Regeringen har faktisk den allerstørste respekt for, at danskerne jo betaler meget i skat. Skat er ikke noget, man skal tage let på, det er en alvorlig affære, faktisk så alvorlig, at man kan diskutere, om det er klogt at overlade det til Venstre. For tro det eller lad være, Venstre taler igen om, at de vil genindføre skattestoppet. Har Venstre egentlig glemt, hvem det var, der gravede graven for deres eget skattestop? Hvis Venstre har glemt det, kan jeg henvise til et svar, som skatteministeren har givet på et spørgsmål i Skatteudvalget, og her fremgår det, at VK-regeringen mere end 130 gange hævdede skatter og afgifter, mens hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister, altså inden for en ganske kort periode. Og lad mig gentage: mere end 130 gange. Det er, som nogle også har regnet ud i løbet af debatten, rundt regnet en skatteforhøjelse om ugen. Men det stopper ikke der. Tag f.eks. vores skatteaftale fra juni – og jeg vil gerne kvittere for samarbejdet – her sænker vi jo sammen skatten på arbejde med 14 mia. kr., men vi hæver altså også nogle skatter og afgifter. Så vidt jeg kan se, følger den aftale ikke principperne i Venstres såkaldte skattestop. Skattestoppet står åbenbart heller ikke i vejen for at indføre forsyningssikkerhedsafgiften på energiområdet, som vi har snakket om, og jeg synes jo efterhånden, at hr. Lars Løkke Rasmussens egne erfaringer fra regeringskontorerne og fra oppositionen helt tydeligt viser, at hvis man skal have et dynamisk samfund, er skatteomlægninger nødvendige. Derfor må man jo spørge: Hvordan skal Venstres skattestop egentlig forstås fremadrettet? Vi ved det reelt ikke.

Kl. 20:42

Som jeg ser det, er tiden ikke til en urealistisk skattepolitik, hvor man gentager og gentager et skattestop, som man ikke selv kunne holde, nej, tiden er til en realistisk skattepolitik, som man kan holde.

Som jeg også sagde forleden, har regeringen ingen planer om nye generelle forhøjelser af afgifter, erhvervsskatter eller indkomstskatter, men der skal naturligvis være plads til fornuftige omlægninger af skatter og afgifter, og det synes jeg lige så godt man kan sige ligeud.

Så har vi diskuteret grænsehandel, og som jeg må høre debatten og også kommentarerne efter i tirsdags, er grænsehandelen et område, som Venstre synes er meget interessant som en politisk kampplads, i stedet for substans og også deres egne beslutninger. Regeringen hævdede afgifter på finansloven for i år, og det står vi fuldstændig ved, for vi havde brug for de indtægter. Det ville på samme måde klæde Venstre, hvis de også vil stå ved deres egne beslutninger på det her område. Venstre hævdede afgiften på chokolade, på cigaretter, på sodavand, på sukker, på sodavand med alkohol, og så er der jo

selvfølgelig fedtafgiften. For blot 3 uger siden var Venstre med til at vedtage yderligere forhøjelser af afgifterne, som også berører nogle af de varer, som vi ved grænsehandles: vin, øl, cola, marsbar, vingummibamser. Det var Venstre med til. Så Venstre har altså været med til at hæve skatter og afgifter, og jeg synes, det ville klæde alle at stå på mål for de ting, de selv er en del af.

Men det er jo også interessant, og det har vi også diskuteret rigtig meget i dag, at se på, hvad partiet Venstre står for, når de ikke lader sig rive med af den daglige trummerum her på Christiansborg, men når de sådan helt selv skal komme med forslagene. Venstre og Dansk Folkeparti har foreslået, at det skal være ulovligt for lønmodtagere at starte en konflikt imod en arbejdsgiver, der har en overenskomst med en anden lønmodtagerorganisation. Når man lige siger det, lyder det sådan meget tilforladeligt og uskyldigt og lidt teknisk, men hvis Venstres forslag bliver vedtaget, siger sagkundskaben entydigt, at danske lønmodtagere intet vil kunne gøre ved, at udenlandske kolleger kommer til Danmark og arbejder på deres lokale overenskomst, altså den overenskomst, de kom med. Nu har vi jo diskuteret, om Venstre ønsker danske lønninger på 30 kr. i timen, og jeg må helt ærligt sige, at det tror jeg egentlig ikke Venstre gør, jeg tror ikke, at Venstre ønsker, at danske lønmodtagere skal have 30 kr. i timen. Men man kan godt stille spørgsmålet, om Venstre egentlig er klar over effekten af deres eget forslag, om de har gennemtænkt, hvad konsekvensen af det her forslag egentlig bliver. For det er meget vel det, der kan ske. Kort sagt, Venstre og Dansk Folkeparti har fremsat et forslag her i Folketinget, der kan betyde, at industriarbejdere i Danmark pludselig skal kunne konkurrere med lønninger på 30 kr. i timen. For det er det, man har i andre lande, det er det, udenlandske lønmodtagere har tegnet overenskomst om, og det skal altså foregå i Danmark.

Jeg har efterlyst – og det har mange også i løbet af debatten – klare meldinger fra V, men jeg har ikke fået de klare meldinger. Og dog, når det handler om at udhule lønmodtagernes rettigheder, er meldingen jo egentlig krystallklar: Man ønsker ikke at stå ved konsekvenserne, men man er parat til at udhule lønmodtagernes rettigheder.

Det blev rigtig mange ord om Venstre, men Venstre bruger jo også selv mange ord, især om skat og konkurrenceevne, men hvis jeg skal opsummere kort, må jeg bare sige, at skattestoppet afskaffede de selv, og konkurrenceevnen faldt markant i deres regeringstid. Så kort kan det på mange måder også siges.

Kl. 20:47

Ligesom jeg har takket Venstre for et konstruktivt samarbejde på visse områder, vil jeg også godt takke De Konservative og hr. Lars Barfoed for et konstruktivt medspil, ikke mindst da vi diskuterede skatteaftalen i sommer.

Til De Konservatives forslag om lavere selskabsskatter vil jeg dog sige, at selvfølgelig følger regeringen løbende med i, om danske virksomheders konkurrencevilkår er konkurrencedygtige i forhold til andre lande, og selvfølgelig også om selskabsskattesatsen er for høj. Aktuelt må man bare sige, at den danske selskabsskat ligger lidt under gennemsnittet i OECD-landene, og det vil den fortsat gøre, selv hvis svenskerne nedsætter deres selskabsskat.

Der er jo mange forskellige stemmer hos oppositionen, men jeg synes egentlig, at Liberal Alliance har haft den klareste stemme hos det borgerlige Danmark i dag. Det er jo altid spændende, og det vil jeg gerne kvittere for. Liberal Alliance ved, hvad de gerne vil med Danmark. Der er simpelt hen ikke nogen udenomssnak, f.eks. ønsker Liberal Alliance 40 pct. i skat, og så kan man jo selv finde den store lommeregner frem og finde ud af, hvilken kæmpe, kæmpe fordel det vil være for de allerrigeste danskere.

Så mener Liberal Alliance, at vi andre ikke duer til noget, og at der i det hele taget er meget galt i Danmark. F.eks. kan jeg forstå af debatten i dag, at fru Mette Bock mener, at danske arbejdspladser i

vindmølleindustrien simpelt hen er en torn i øjet på Liberal Alliance, de bryder sig ikke om de job. Vi er ikke enige.

Hr. Anders Samuelsen sagde også noget i dag, der var rigtig klart, jeg skrev det ned, for at være sikker på, at jeg havde forstået det. Han siger, at regeringen slet ikke gør noget rigtigt, altså, overhovedet ingenting. Hvad med afskaffelse af iværksætterskatten, afskaffelse af multimedieskatten, de udmærkede aftaler, vi har lavet om udlændingepolitikken? Jeg synes, at det var en stor udtalelse, men på en eller anden måde er det også forfriskende, at der er så store holdningsforskelle mellem regeringen og Liberal Alliance, fordi det også giver et udmærket kompas for regeringen med hensyn til, hvor vi skal hen. Derfor håber jeg selvfølgelig også, at Liberal Alliance stadig vil have så klare synspunkter, og at hr. Anders Samuelsen vil holde fast i sit synspunkt.

Men det, der egentlig også er slående, når man kigger på oppositionen i dag, er vel – og det er et spørgsmål, mange af os stiller – hvad det egentlig er, der forener Liberal Alliances politik med Venstre og Konservative. Hvor er det, at Venstre og Konservative er parate til at gå med på Liberal Alliances forslag, som jeg i al stilfærdighed må sige at jeg synes går ganske vidt? Hvor sammentømret er man egentlig i oppositionen, når det gælder skatter og afgifter, når det gælder størelsen på den offentlige sektor, når det handler om, hvordan de ledige skal hjælpes? Jeg synes, at det er svært at få øje på, men vi står jo trods alt på randen af det nye folketingsår, og jeg er sikker på, at vi kan blive klogere på den sag, som månederne skriker frem. Det håber jeg i hvert fald.

Det leder mig så over i en anden vigtig debat, som har fyldt rigtig meget i dag: Hvad skal Danmark leve af? Jeg er selvfølgelig enig med fru Ellen Trane Nørby i, at Danmark skal leve af, at private virksomheder kan skabe arbejdspladser herhjemme. Det arbejder vi også på. Men jeg vil også godt tilføje, at private virksomheder også skal leve af et godt og trygt Danmark, et Danmark, hvor vi har en sund økonomi, et stærkt fællesskab, veluddannede medarbejdere, forskning på højt plan. Alt det, der er godt for alle danskere, er også godt for danske virksomheder. Vores virksomheder er selvfølgelig en del af Danmark.

Regeringen sikrer en sund økonomi. Vi investerer i forskning, uddannelse og et godt samfund, og vi gør endnu mere for, at virksomhederne kan skabe fremgang og arbejdspladser. Vi har indført et investeringsvindue, som giver virksomhederne en mulighed for ekstra afskrivninger på investeringer i maskiner. Det skaber arbejdspladser. Vi giver mulighed for nye lån til de mindre virksomheder. Der er en ramme på op til 12 mia. kr. – ret mange penge. Det skaber arbejdspladser. Og vi har en offensiv strategi for, hvordan vi kan være stærkere til stede på de store markeder, hvor vi gerne vil være til stede, Brasilien, Rusland, Indien, Kina og andre steder. Regeringen handler.

Jeg må også sige, at jeg er rigtig stolt af, at vi opnåede enighed om en bred skatteaftale, som belønner danskere med helt almindelige indkomster.

Dansk Folkeparti valgte jo af grunde – jeg ved ikke, hvor mange der har forstået dem, jeg har i hvert fald meget svært ved at forstå dem – at stå uden for skatteaftalen. Partiet havde muligheden for at sige ja til en skattereform, som giver en enig mor eller en enig far næsten 8.000 kr. mere om året, og som giver 260.000 folkepensionister, dem, der har mindst, en større ældrecheck. Dansk Folkeparti sagde nej. Jeg tror, at det har noget at gøre med, at partiet havde brug for at stive sit image af på det tidspunkt, og det har de måske også i dag.

Kl. 20:52

For når man hører hr. Kristian Thulesen Dahl her i salen i dag, så siger han nej til en social dumping, og så er det jo bare en smålig detalje fra os og fra de ordførere, der har sagt det i dag, en smålig detalje, at Dansk Folkeparti sammen med Venstre vil undergrave

præcis de rettigheder, som skal sikre lønmodtagerne i Danmark imod social dumping. Lønninger på 30 kr. i timen er det, som vi åbenbart skal leve af i Danmark. Det vil jeg kalde social dumping.

Man kan også i debatten nærmest få det indtryk, at hr. Kristian Thulesen Dahl var imod, at dagpengeperioden blev halveret. Man siger et, men man gjorde noget markant andet. Det har vi set flere gange. Der er dog en undtagelse, hvor Dansk Folkeparti er virkelig passioneret, og det handler selvfølgelig om Europa. Hr. Thulesen Dahl havde meget travlt med at undsige regeringens europapolitik, og jeg tror, med fare for at bruge hans egne ord, at han faktisk brænder for, at Danmark skal holdes aktivt uden for det europæiske samarbejde, uden for indflydelse, uden for det økonomiske fællesskab.

Nogle gange, når jeg hører hr. Kristian Thulesen Dahl tale, kommer jeg til at tænke på en udsendelse, som blev sendt for nogle år siden på dansk tv – jeg tror, det var på DR2 – der hed »Fjernsyn for voksne«. Her var der en rigtig skæg figur, som hed hr. Pytmand. Han havde sådan et stort P på sig. Uanset hvordan det gik, sagde han altid: Pyt med det – pyt med det.

På en måde er der noget Pytmand over hr. Kristian Thulesen Dahl i dag, når han taler om Europa, for pyt med, at hundredtusindvis af job er afhængige af Europa, pyt med, at vores sikkerhed er afhængig af Europa, pyt med, at Danmark har opnået ekstra velstand og dermed velfærd ved sit medlemskab af EU. Pyt med, at Danmark kan være med til at gøre en reel forskel, når det handler om miljø og klima og forbrugerrettigheder og meget mere. Pyt med det hele. På den måde kan jeg godt blive lidt i tvivl om, hvorvidt partiet egentlig stadig mener, at Danmark skal være medlem af EU, og hvis det er tilfældet, så synes jeg, man skal sige det.

Vi har snakket meget om dagpenge, og modsat Dansk Folkeparti, som jo nærmest kom med forslaget i sin tid, må jeg så sige, at Enhedslisten ikke sad med ved bordet, da der blev skåret i dagpengeperioden, lige så lidt som mit eget parti sad med ved det bord. Så jeg kan egentlig bedre forstå, at Enhedslisten rejser denne vigtige debat om de mennesker, der er i fare for at miste deres dagpengeret. Jeg vil sige til Enhedslisten: Lad os nu også i fællesskab huske på, at det er vores forlængelse af dagpengeperioden, som lige nu hjælper de mennesker, der var i fare for at miste dagpengene allerede før sommerferien. Lad os huske, at vi sammen har aftalt en akutpakke, hvor vi tager fat i hver og en, der er ved at ryge ud af systemet, så de får ekstraordinær hjælp med jobformidling, jobstøtte, og det skal selvfølgelig sikre, at flest muligt kommer i arbejde. Det er det, de arbejdsløse gerne vil. Det ved jeg at vi er enige om.

Lad os også huske, at regeringen i sin finanslov sætter 645 mio. kr. af til en ungepakke og 500 mio. kr. til et uddannelsesløft til de ledige, faglærte og ufaglærte. Og lad os huske, at vi i fællesskab – og det er måske det vigtigste af alt – har gjort en masse for at sikre arbejdspladser: kickstart, energiaftale, investeringer i infrastruktur. Vi har truffet mange vigtige beslutninger sammen, som berører de arbejdsløse direkte.

I det hele taget har vi truffet mange vigtige beslutninger sammen. Vi er ikke enige om alt, men vi er enige om, fornemmer jeg, at vi skal kæmpe for, at Danmark er et land for de mange og ikke bare for de få. Vi har sammen afskaffet fattigdomsydelserne. Det er til glæde for næsten 16.000 mennesker. Børn har fået muligheder, som de før var afskåret fra. Vi er sammen om at sætte flere penge af til den kollektive trafik, vi er sammen om bedre udligning til de fattige kommuner, vi er sammen om ordentlige regler for familiesammenføring og børn, vi har sammen truffet beslutninger, som sætter en ny kurs for Danmark. Det skal vi også være glade for.

Kl. 20:58

Der har i debatten været efterspørgsel efter flere reformer, og det glæder mig faktisk, for jeg står i spidsen for en regering, som var parat til at forandre og forbedre det danske samfund. Og det har vi allerede vist mange gange i det år, vi har haft til rådighed. Skulle nogen

have glemt det, oplister jeg gerne nogle af vores resultater fra marts til juni: en ambitiøs energiaftale, en budgetlov, ændret udligning til gavn for de fattigste kommuner, en bred skatteaftale, reform af førtidspension og fleksjob. Og så vil jeg gerne indrømme, at vi så holdt lidt ferie og lidt pause i juli, men det var bare for at tage en dyb indånding. Og fra august tog vi så fat igen med en ungepakke, med finanslovsforslag for næste år, bl.a. om en helt ny Storstrømsbro, med en akutpakke og for 2 dage siden et ambitiøst lovprogram på mere end 200 forslag, hvor vi bl.a. lægger op til at ændre reglerne for kon-tanthjælp med det formål, at mennesker selvfølgelig ikke skal hænge fast i offentlig forsørgelse år efter år, hvor vi skal have de unge hurtigere igennem vores uddannelser, og hvor vi skal give vores folkeskole et løft.

Regeringen har hele vejen igennem haft viljen og evnen til at træffe de nødvendige beslutninger. Heldigvis, og det vil jeg gerne kvittere for, er der mange, der har været med – nogle gange tog det lidt længere tid, men der er mange, der har været med – og jeg er meget tilfreds med, at så mange har bidraget til, at vi kunne gøre en forskel.

I dag har vi haft en rigtig god debat med vores nordatlantiske medlemmer. Jeg vil gerne sige tak for debatten, og jeg kan også mærke, at det er noget, der optager hele Folketinget. Jeg vil i det hele taget gerne anerkende deres indsats i folketingsarbejdet – det kan mærkes, at de er her. Og det vidner om – det synes jeg også vores debat i dag gør – den betydning, som rigsfællesskabet har for os alle sammen.

Fru Sara Olsvig startede et andet sted, end man plejer, for hun startede med at snakke om de fordomme, der af og til kan være danskere og grønlændere imellem. Det lyttede jeg meget til, for jeg tror, det er vigtigt, at vi også af og til taler om, hvordan vi taler om hinanden og vores rigsfællesskab. Det var et godt bidrag i debatten.

Så har vi selvfølgelig haft en stor debat om udenlandsk arbejdskraft i Grønland og om storskalaprojekter. Jeg vil starte med at sige, at jeg fuldstændig forstår den positive betydning, som nye store erhvervsprojekter kan få i Grønland. Og til fru Doris Jakobsen: Du sagde jo også helt tydeligt, hvor stor en betydning det her kan få for Grønland, også med hensyn til følelsen af, hvor meget man egentlig kan selv i Grønland. Det var meget tydeligt sådan, som du sagde. I det hele taget vil jeg godt takke fru Doris Jakobsen for at kvittere for det gode samarbejde, vi har haft i løbet af året. Vi har nået rigtig meget.

Der er mange her i Folketinget, som også har interesseret sig for de her storskalaprojekter. Det er jo godt nok. Det er jo sådan, at landsstyret netop har fremsat et forslag til lovgivning om storskalaprojekter, og det er en lovgivning, som bl.a. skal regulere rammerne for udenlandsk arbejdskraft i de her projekter. Der er mange, der har holdninger til det. Men jeg skal bare minde om, at i respekt for selvstyret må de nu have mulighed for at afklare, hvad de mener om hele dette spørgsmål. Og derfor vil regeringen naturligvis afvente den endelige politiske stillingtagen på Grønland. Sådan må det være.

Der har også været en debat om et færøsk forfatningsforslag. Det kom bl.a. fra hr. Sjurður Skaale, og det er noget, vi også har diskuteret i lang tid. Færøerne og Grønland kan frit vælge at arbejde med deres egen forfatning. Det har vi også sagt mange gange. Men det er også klart, at så længe Færøerne og Grønland er en del af rigsfællesskabet, skal forslag til egen forfatning være forenelige med grundloven og med Færøernes selvstyreordning.

Til sidst vil jeg gerne sige tak til hr. Edmund Joensen for også at kvittere for samarbejdet. Det glæder mig, at både den færøske lagmand og hr. Edmund Joensen har udtalt, at arbejdet om den færøske forfatning skal ske i god forståelse med den danske regering.

Jeg skal til at slutte. Jeg vil sige tak for en god debat. Vi har været uenige, men som jeg fornemmer ud fra debatten i dag, er der også vilje til at samarbejde i det kommende folketingsår. Jeg vil sige tak

for, at den vilje har været til stede, og jeg fornemmer også, den vilje stadig er til stede. Vores Folketing skal også kunne samarbejde. Tak.

Kl. 21:03

Formanden:

Der er, så vidt jeg kan se, lige godt og vel dobbelt så mange, der har bedt om korte bemærkninger, som der er tid til, men jeg har prøvet at lave en meget retfærdig liste over dem, der kan få ordet, og vi starter med hr. Lars Løkke Rasmussen for en kort bemærkning.

Kl. 21:03

Lars Løkke Rasmussen (V):

Tak for det. Tak for statsministerens åbningsredegørelse, og tak for svaret her i dag.

Statsministeren og jeg er jo enige om rigtig mange ting. Vi er enige om efterlønsreformen, vi er enige om dagpengereformen, vi er enige om det fornuftige i noget nær nulvækst i de offentlige budgetter aktuelt, vi var også en gang enige om klogskaben i at lave en fedtafgift – statsministeren synes godt nok, at den skulle være lidt større end den, vi gennemførte, statsministeren var ikke enig i, at provenuet skulle bruges til at sætte andre skatter ned med – men vi har været enige om mange ting.

Derfor er jeg selvfølgelig også rigtig ked af at skulle starte i et lidt negativt hjørne og sige, at jeg ikke er enig med statsministeren, når statsministeren kvitterer for en god debat. Jeg synes ikke, det har været en god debat.

Når man lytter til debatten her i dag, synes jeg, at man får en fornemmelse af, at Danmark enten stadig er i valgkamp, eller at der er et valg lige rundt om hjørnet. Jeg kunne selvfølgelig godt kvittere for den enorme interesse for Venstre, som statsministeren har udvist. Jeg kunne også kvittere for oppositionens mange spørgsmål om, hvad det er for en regering, vi skal danne efter næste valg. Men vi er ikke i valgkamp, og landet ledes herfra, hvor vi er *nu*.

Danmark er, uanset hvem der har ansvaret, i en alvorlig situation med en beskæftigelse, der er faldet, og med negativ økonomisk vækst. Derfor har vi brug for her ved åbningsdebatten at få et signal fra statsministeren om, hvorvidt statsministeren ønsker at forhandle finanslov med Enhedslisten og sætte reformerne på pause, eller om statsministeren reelt uden at skose os vil tage imod en fremstrakt hånd, der går ud på at holde fast i at få gennemført de reformer, som regeringen selv har sat på dagsordenen, og lave skatte- og afgiftslettelser, der giver danskerne optimismen igen og sikrer danske arbejdspladser.

Kl. 21:05

Formanden:

Jeg må sige, at hvis man vil holde længere indlæg, har man mulighed for at gøre det som et privatistindlæg. Ellers vil jeg bede om – og det gælder alle – at man overholder taletiderne.

Statsministeren.

Kl. 21:05

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi kan jo sagtens være enige om meget. Men jeg synes, at det har været en god debat. For jeg synes, at det er interessant at høre, hvad Venstre sådan går og siger til sig selv i øjeblikket.

I øjeblikket er man ved at bilde sig selv ind, at det er vores skyld, at der måske, måske ikke, sker noget med grænsehandelen. Det har man sagt rigtig mange gange i den offentlige debat. Man er begyndt at bilde sig selv ind, at for 1 år siden tabte Danmark ikke arbejdspladser. Derfor er det vigtigt at minde om, at på ganske få år mistede vi 170.000 arbejdspladser.

Det er rigtigt, at krisen ikke er ovre, det er den ikke i Europa, vi kæmper med næb og kløer for at holde Danmark ude af den. Og det er også rigtigt, som jeg sagde før, at man i Venstres regeringstid,

som immer væk varede 10 år, mistede konkurrenceevne i Danmark. Det er jeg nødt til at sige, fordi det jo nærmest fremgår af debatten, at det er noget, der er sket det sidste år.

Jeg vil sige til hr. Lars Løkke Rasmussen, at det er det ikke. Venstre bærer et meget stort ansvar for det. Skal vi løse problemerne sammen? Gerne.

Kl. 21:07

Formanden:

Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 21:07

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg vedkender mig det fulde ansvar.

Der er mange ting, man kunne minde hinanden om. Man kunne minde hinanden om, at de reformer, vi gennemførte i min tid som finansminister og som statsminister, der øgede arbejdsudbuddet med 100.000, var reformer, der blev gennemført, uden at Socialdemokratiet én eneste gang tog ansvar – *ikke én eneste gang* – selv om Socialdemokratiet så efterfølgende har valgt at gøre dem til sin egen politik, efterlønsreform og dagpengereform m.v., modsat det, man gik til valg på.

Man kunne minde hinanden om, at i forbindelse med de reformer – ca. et arbejdsudbud på 20.000, en femtedel – som den nye regering har gennemført, har Venstre været der hver gang. Der er rigtig mange ting, man kunne minde hinanden om.

Man kunne minde hinanden om, at da jeg som finansminister forhandlede offentlige overenskomster i 2008, stillede statsministeren sig i spidsen for et alternativt flertal med en milliardlønpulje, der skulle bruges til at øge de offentlige udgifter. Nu skal vi så høre på, hvordan vi i tide ikke fik bremsset lønstigningen. Man kan minde hinanden om rigtig mange ting.

Men helt ærligt: Læg nu taktikken til side! Danskerne er ikke interesseret i historieskrivning, de er interesseret i løsninger. Beskæftigelsen falder. Væksten er negativ. Regeringen må vælge. Vil den rulle dagpengereformen tilbage med Enhedslisten, eller vil den seriøst gå i forhandlinger med bl.a. mit parti om en kontanthjælpsreform, om en grænsehandelspakke og om en erhvervsskattepakke, der kan lette byrderne for virksomhederne, give danskerne optimismen igen og sætte gang i vores erhvervsliv? Det er det, der er spørgsmålet.

Kl. 21:08

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:08

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er rigtig glad for, at Venstre valgte at være med i skatteaftalen. Der er ikke nogen tvivl om, at Venstre prøvede at tænke lidt taktisk i løbet af den diskussion om skat, men på et tidspunkt fik vi jo lokaliseret Venstres formand et sted mellem Rio Grande og Rio de Janeiro, og da vi havde lokaliseret ham, lykkedes det så at få en aftale om skatten. Det vil jeg gerne kvittere for, det har jeg også gjort et par gange.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi er sammen om at løse udfordringerne. Det er også derfor, at det, når vi diskuterer nogle af de udfordringer, der er, ville klæde Venstre, som har siddet i regering i 10 år, at påtage sig et ansvar selv og lade være med at skyde skylden på alle andre.

Når man f.eks. vil diskutere stigende grænsehandel, får Venstre det til at lyde, som om det er noget, vi har skabt. Men nu har jeg jo brugt ret lang tid – jeg må ikke bruge så lang tid for formanden – på at fortælle klart og tydeligt, at det er Venstres fedtafgift. Vi stemte

for, det står vi ved, men det er Venstres fedtafgift, det var dem, der fandt på den – ligesom med alle de andre afgifter, Venstre fandt på.

Jeg tror bare, at det vigtigt at have historieskrivningen med, også for borgerne, som sidder derude og kan få det indtryk, at Venstre ikke bærer et ansvar her, fordi man har været lidt sen til at anerkende, at man har et enormt ansvar for, at vi har mistet 170.000 arbejdspladser, og at konkurrenceevnen bare er dalet.

Kl. 21:10

Formanden:

Hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Kl. 21:10

Mads Rørvig (V):

Grænsehandelen er steget markant. Statsministeren nævner også, at statsministeren agter at gøre noget ved grænsehandelen. Hvordan, vil jeg spørge statsministeren. Som regering, der skal lede landet, har man også en initiativret. Hvordan vil statsministeren komme en stigende grænsehandel til livs?

Kl. 21:10

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:10

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt grænsehandelen er steget eller faldet. Det må stå for ordførerens egen regning.

Men jeg vil bare sige, at der er flere ting, som påvirker grænsehandelen. Det er mange af de ting, som Venstre selv har været med til at gennemføre: fedtafgiften, som vi har diskuteret, øgede afgifter på chokolade, sodavand, alkoholsodavand og andre ting. Det er der, Venstre har været med til at hæve afgifterne.

Vi ved godt alle sammen, at det er grænsehandelsfølsomme varer, vi snakker om her. Derfor har vi jo også sagt, at vi gerne vil bidrage til at få Venstres fedtafgift væk, ligesom vi også har erkendt, at der også kan være god grund til at diskutere den øgede sukkeravgift, som vi selv arbejder med.

Kl. 21:11

Formanden:

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 21:11

Mads Rørvig (V):

Jeg tror, at Bente fra SuperBest i Kruså, der har måttet fyre fire medarbejdere, eller Kvikly i Tønder, der har måttet fyre seks medarbejdere, opfatter statsministerens svar som enormt arrogant. Grænsehandelen er uden tvivl stigende. Jeg tror, de sætter pris på, at statsministeren har ambitioner om at gøre noget ved grænsehandelen, men det, der i virkeligheden tæller, er, hvordan man vil gøre det, og hvornår man vil gøre det. Så jeg spørger statsministeren: Hvad agter man at gøre for at nedbringe grænsehandelen?

Kl. 21:11

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:11

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det ville klæde ordføreren, synes jeg, at man f.eks. tog til Kruså og fortalte den person, som arbejder i butikken, at man selv har ansvaret, at man selv har været med til at hæve de afgifter: fedtafgiften, øgede chokoladeafgifter, sukkerafgifter. Man har jo selv ansvaret. Jeg vil gerne være med til at løse de udfordringer, og det har vi vist også sagt rigtig mange gange, men kunne vi ikke lige først forlange,

at Venstre anerkender, at man selv har været med til at skabe et problem? Det var ikke os, der sad i regering, da fedtafgiften blev vedtaget. Det var sådan set Venstre.

Kl. 21:12

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 21:12

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak. Jeg vil godt forholde mig til statsministerens åbningsredegørelse. Da vi sad og hørte talen, tror jeg, at vi alle sammen klart fik en fornemmelse af – det var jo også det, kommentatorerne bagefter beskrev – at statsministeren var blevet bedt om at være sådan lidt borgernær, lidt nede i øjenhøjde, som det hedder på et efter min mening meget arrogant politikersprog. Statsministeren omtalte folkeskolen, de udsatte børn, sygehusene, rent vand osv. og var ikke oppe i de der lidt højere luftlag med al den svære økonomi, hvilket statsministeren så i dag med større eller mindre held har prøvet på at være. Hun har i hvert fald igen prøvet på det, og statsministeren har igen glemt de borgernære ting.

Der var en ting, som jeg meget hæftede mig ved, og det var statsministerens lillebitte afsnit om udlændingepolitikken, hvor statsministeren meget berettiget harcelerede over det, der foregår, og hun viste meget foragt og afstandtagen over for, at man kommer ind på sygehuse med køller. Statsministeren virkede meget indigneret. Det, der bare er spørgsmålet, er, hvad regeringen og statsministeren agter at gøre ved det, for der var ikke noget svar på det i åbningsredegørelsen og heller ikke i dag.

Kl. 21:14

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:14

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er fuldstændig rigtigt. Jeg tror ikke, at det kun gælder mig. Jeg tror, at det gælder alle her i Folketingssalen. Det, vi så, da kriminelle gik ind på et sygehus og angreb og truede med køller, er fuldstændig uacceptabelt, og det hører ikke hjemme i noget samfund. Vi ved, at politiet er i gang med at tage sig af det. Vi stoler på, at de, der har begået den her forbrydelse, får deres straf, for det er fuldstændig uacceptabelt.

Vi er meget optaget af parallelsamfund, for det danske samfund bliver ikke bedre af, at vi har store grupper mennesker, som lever meget afsondret fra det almindelige danske samfund, og hvor det er egne regler, der gælder. Vi har set eksempler på, at unge piger bliver lokket ind i eller er tæt på noget, der ligner religiøse ceremonier, men som er vielser, og at de har svært ved at komme ud af det igen. Vi har set eksempler på, at forældrene vil bestemme, hvem deres børn skal giftes med, og at børnene har rigtig svært ved at komme ud af det. Vi har også set eksempler på genopdragelsesrejser. Det er noget af det, vi gerne vil stoppe.

Kl. 21:15

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 21:15

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen det, statsministeren nævnte, giver da ikke svar på noget som helst. Jeg ved godt, hvad der stod i den redegørelse, nemlig meget få ting, og det var noget om tvangsægteskaber og genopdragelsesrejser. Nu må vi se, hvad det bliver til. Vi medvirker meget gerne.

Men det helt, helt store og alvorlige problem er, at Danmark igen får en øget indvandring og igen får en meget stærk forøgelse af de offentlige udgifter, hvor vi i dag har stået og talt om, hvordan vi igen kan holde dem i ro. Det har statsministeren intet sagt om. Og jeg kan ikke bruge det til noget som helst, at statsministeren bare gentager, at det er forfærdeligt, at unge kriminelle bøller, Vollsmosebøller, trænger ind på et sygehus. Jeg kan ikke bruge statsministerens indignation og forargelse til noget. Det, jeg har behov for fra statsministeren og den her regering, er en løsning og et svar på: Hvad agter man at gøre?

Der er svaret ikke alene, at man skal skride ind over for tvangsægteskaber og genopdragelsesrejser. Man skal give politiet mange flere magtmidler. Man skal i tide forhindre, at den slags ting sker, og man skal frem for alt sørge for, at der ikke sker en øget indvandring, så vi har mulighed for at gøre noget ved de problemer, vi allerede har.

Kl. 21:16

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:16

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er helt enig i, at integration handler om, at det i tide skal forhindres, at den slags sker. Derfor kan det jo også bare undre, for nogle af dem, der er gået ind på sygehuset med køller, er formentlig 18 år, og de var meget små børn, dengang Dansk Folkeparti trådte til, og jeg kan ikke rigtig se, at man har gjort særlig meget.

Det tager vi så hånd om nu og går ind og hjælper de unge mennesker, som bliver presset af deres egne familier. Det kan enten være til tvangsægteskaber eller til noget, der handler om genopdragelsesrejser. Der vil vi gerne have, at børnene skal vide, hvor de kan ringe hen, og at de kan få hjælp, hvis de er på vej til at blive sendt på en genopdragelsesrejse, ligesom de selvfølgelig skal have hjælp, når de vender hjem til Danmark og gerne vil have hjælp af samfundet. Vores ideer handler om, at de unge og børnene skal vide, at vi står på deres side, hvis de gerne vil bryde ud af de her parallelsamfund.

Fru Pia Kjærsgaards grænsebomme ville ikke have forhindret den her situation. Fru Pia Kjærsgaard har haft 10 år til at bidrage til at løse det her problem med parallelsamfund, men det er jo ikke løst. Nu tager vi hånd om de børn, der er kommet i klemme.

Kl. 21:17

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 21:17

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak for det. I regeringsgrundlaget, som jeg ved at regeringen går meget op i, står der, at provenuet fra reformerne af aktivering, kontanthjælp, fleksjob, førtidspension m.v. skal anvendes til at skabe et råderum, der kan finansiere forbedringer af velfærd, social indsats, et løft i uddannelserne og forskningsindsatsen. Altså at det provenu, der kommer ud af reformen af kontanthjælpen, skal bruges på velfærd. Kan statsministeren bekræfte det?

Kl. 21:18

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:18

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Ja, jeg kan bekræfte, at det, der står i regeringsgrundlaget, er det, der gælder.

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er jeg glad for at høre, for Venstres bud på at lave en finanslov sammen med regeringen går jo på, at man skal bruge provenuet fra kontanthjælpsreformen til at give endnu flere skattelettelser. Men jeg kan forstå på statsministeren, at regeringen har tænkt sig at overholde regeringsgrundlaget og altså ikke bruge de penge, der kommer ud af en eventuel kontanthjælpsreform, på skattelettelser. Det vil sige, at man ikke kan komme Venstre i møde på de krav, de har stillet til at lave en finanslov med regeringen. Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre, fordi det ville være et brud på regeringsgrundlaget.

Formanden:

Statsministeren.

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi synes, at regeringsgrundlaget er godt.

Formanden:

Det tror jeg at alle finder meget betryggende. Det modsatte ville i hvert fald være overraskende. (*Munterhed*).

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kan forstå, at statsministeren mener, at Liberal Alliance har nogle klare synspunkter og er den klare borgerligt liberale stemme i Folketinget. Det er vi selvfølgelig enige med statsministeren i. Så kan jeg forstå, at statsministeren ikke bryder sig om oppositionen – det er ikke nogen overraskelse. Og så kan jeg forstå, at man ligesom i tirsdags ikke ønsker at give svar på de udfordringer, som Danmark står over for: Hvordan forbedrer vi vores konkurrenceevne, hvordan gør vi noget ved den frygtelig store skatte- og afgiftsbyrde, som virksomheder og borgere er pålagt, og hvordan sikrer vi, at erhvervslivet kommer i en situation, hvor de kan skabe arbejdspladser?

Intet har man at byde på hverken om tirsdagen eller om torsdagen – intet. Og mit gæt er, at det desværre også gælder de øvrige 5 dage om ugen.

Jeg er lidt bekymret, for hele retorikken lyder i virkeligheden, som om man ikke rigtig har forstået, at man har overtaget regeringsbænkene. Man er meget optaget af, hvordan vi andre skal samarbejde, når vi åbenbart meget snart overtager magten, for det må jo være det, der ligger både i statsministerens og diverse spørgeres tale fra venstre side af Folketingssalen.

Hvad har man tænkt sig at gøre ved de problemer? Hvad har man tænkt sig at gøre for at forbedre konkurrenceevnen, for at gøre noget ved den skatte- og afgiftsbyrde, danskerne er pålagt, og for at erhvervslivet kan sikre nye arbejdspladser? Kan man få et svar, der ikke handler om kritik af hr. Lars Løkke Rasmussen?

Formanden:

Statsministeren.

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi er meget optaget af konkurrenceevnen, for der er ikke nogen tvivl om, at et af de allerallerstørste problemer, vi overtog fra den tidligere-

Kl. 21:18

re regering, var, at konkurrenceevnen ikke var god nok. Derfor har vi helt fra starten taget fat på at løse den udfordring.

Kl. 21:18

Nogle af elementerne i konkurrenceevnen er, at der er styr på økonomien, at pengene passer år for år, at man ikke hvert år bruger flere penge, end man har sagt. Det har vi sikret. Noget andet, man også skal sikre, er, at man er gearret økonomisk til den fremtid, der kommer. Det er derfor, vi har givet os i kast med et omfattende reformprogram, som selvfølgelig betyder noget for konkurrenceevnen.

Men der er andre ting. Virksomhederne har i årevis, i årevis, efterspurgt, at flere danskere kom ud af topskatten, og vi har så sikret, at 275.000 danskere er kommet ud af topskatten. Det er noget, virksomheder og erhvervsliv har efterspurgt, lige så længe jeg kan huske. Nu har vi sikret, at det sker.

Kl. 21:22

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 21:22

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er nødt til at sige, at statsministeren fortsætter med at snakke, mens arbejdspladserne fosser ud af Danmark. Man vil gerne gøre noget ved konkurrenceevnen; det er derfor, man hæver prisen på el; det er derfor, man hæver prisen på varme; det er derfor, man hæver prisen på fødevarer; det er derfor, man eksporterer arbejdspladser ud af Danmark. Det hænger jo ikke sammen.

Jeg undrer mig over det, jeg hører, og de manglende bud, der er. Det er jo nærmest, som om Poul Schlüter var frisk og idérig i begyndelsen af 1993, og at Poul Nyrup Rasmussen efter valgnederlaget i 2001 rejste rundt med et sprudlende katalog af forslag til at forbedre Danmarks situation, hvis man sammenligner med det, den her regering byder på efter et år.

Jeg synes, at statsministeren lyder *meget* metaltræt, og jeg synes, at man klart skulle overveje med sig selv, om man har mere at byde på, for det virker ikke umiddelbart sådan.

Kl. 21:23

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:23

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen jeg skal gentage det, jeg har sagt, plus lidt til, hvis jeg får tid til det.

275.000 er trukket ud af topskatten. Det er noget, der er blevet efterspurgt i rigtig mange år, og vi har sikret, at det sker. Vi har afskaffet iværksætterskatten og multimedieskatten; to ting som den tidligere borgerlige regering fandt på – væk med dem!

Nu er vi så gået videre. Vi har sikret, at de små og mellemstore virksomheder, som løber ind i et meget fastfrosset lånemarked, får mulighed for at låne flere penge. Det er godt for små og mellemstore virksomheder, som har gode ideer, og det er godt, hvis vi skal skabe arbejdspladser. Vi har også sikret, at vi har et investeringsvindue til virksomheder, som nu og her vil investere i nye maskiner. Det er godt for dem, der gerne vil skabe arbejdspladser.

Så skridt for skridt har vi forsøgt at forbedre de rammer, hvorunder vores erhvervsliv skal arbejde, og jeg er helt sikker på, at det er bedre at trække 275.000 ud af topskatten end at lade være, og at det er bedre at afskaffe multimedieskatten og iværksætterskatten end at lade være. Og vi stopper ikke der. Vi har enorme konkurrenceudfordringer, og dem skal vi løse.

Kl. 21:24

Formanden:

Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 21:24

Kl. 21:27

Lars Barfoed (KF):

Der var egentlig noget andet, jeg havde planlagt at spørge om, men nu er jeg bare nødt til at følge op på det spørgsmål, som fru Pia Kjærsgaard stillede statsministeren for lidt siden, nemlig det spørgsmål, der handlede om de kriminelle bøller, der en sen aften trængte ind på skadestuen på Odense Sygehus. Der synes jeg simpelt hen ikke det kan være rigtigt, at det eneste svar, statsministeren har, når man bliver spurgt om, hvad man vil gøre ved det, er, at statsministeren vil hjælpe de unge mennesker. For her er det ikke de unge mennesker, der skal hjælpes, men der er det patienterne, der er det de pårørende, der er det de ansatte, der skal hjælpes, altså dem, der er på Odense Sygehus og på alle mulige andre sygehuse i det her land, så de simpelt hen ikke skal blive udsat for noget sådant en gang til. Der skal være tryghed på vores sygehuse, og jeg vil derfor spørge statsministeren:

Vil regeringen være med til, at vi skærper straffen, når der er nogen, der på den måde trænger ind på et sygehus, altså at vi siger, at det må være en skærpende omstændighed, at man trænger ind på et sådant sted, som mere end noget andet sted bør være fredeligt? Der kan det ikke være rigtigt, at det eneste svar, regeringen har på det, er, at man skal hjælpe de unge mennesker.

Kl. 21:25

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:25

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, jeg vil sige, at der er mange ting, man skal gøre på én gang. Først vil jeg sige, at jeg er helt enig i hr. Lars Barfoeds fordømmelse af den begivenhed, det tror jeg ikke er noget, som der kan være to holdninger til her i Folketinget; der tror jeg vi er meget enige. Jeg tror også, vi er meget enige om, at det nu er politiets opgave at finde de kriminelle og at få dem straffet. Det er deres opgave, og så vidt jeg forstår, er der er temmelig høje strafferammer på det her felt, som tingene er i øjeblikket. Jeg er også enig med hr. Lars Barfoed i, at det her med, at ofrene også har ret, er noget, der betyder meget. Det er netop derfor, vi har lavet en offerfond. Jeg skal ikke kunne sige, om det ville have kunnet hjælpe dem, der var på sygehuset, men der er generelt tale om, at det er en offerfond, som kan hjælpe de mennesker, der er ofre for kriminalitet.

Det sidste, jeg vil sige, er, at vi jo også skal hjælpe de mennesker, som er i fare for at komme ind i de her parallelsamfund, og som kan reagere på den her måde. Derfor skal vi selvfølgelig også hjælpe de unge, som gerne vil væk fra de her miljøer.

Kl. 21:26

Formanden:

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 21:26

Lars Barfoed (KF):

Ja, vi skal naturligvis holde de unge væk fra disse miljøer, men vi skal i det hele taget bekæmpe parallelsamfundene, for det er helt uacceptabelt, at der i et samfund som det danske er nogle parallelsamfund, som har deres egne retsordener. Det kan vi simpelt hen ikke acceptere, og det skal man bekæmpe. Men jeg vil gerne spørge en gang til: Vil regeringen være med til, at vi skærper straffen, og at vi gør det til en skærpende omstændighed, når det er, at man på den måde trænger ind på et sygehus, som mere end noget andet sted bør være fredeligt, og begår vold og hærværk?

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:27

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu vil jeg nødig gøre mig klog på domstolenes arbejde. Men det er mit indtryk, at det er en skærpende omstændighed, der her er tale om. Jeg tror ikke, der er nogen, der er i tvivl om, at det her er en ganske alvorlig forbrydelse, og nu synes jeg, vi skal lade politiet gøre deres arbejde. Der er ingen, der er i tvivl om, at det her er en forkastelig forbrydelse, og vi skal nu lade politiet gøre deres arbejde, finde de skyldige og sørge for, at de bliver straffet.

Kl. 21:27

Formanden:

Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 21:27

Jacob Jensen (V):

Jeg bliver nødt til at korrigere statsministeren, når statsministeren siger, at Egon Olsen fra Olsenbanden kalder sine medhjælpere – Benny og Kjeld – for socialdemokrater, når de opfører sig tåbeligt. Han kalder dem nemlig for elendige socialdemokrater, klamphuggere og lusede amatører m.v. Og det er jo egentlig en mere passende beskrivelse af regeringens indsats, når man tænker på, at statsministeren lige har stået og brugt sin taletid på at spørge, hvad Venstre mener, og samtidig siger, at regeringen handler.

Lad mig bare tage et område, som står i regeringens eget program, nemlig kontanthjælpsreformen. Der har Venstre spillet ud med et konkret udspil med seks klare punkter. Vi har rakt hånden frem og sagt, at vi gerne vil hjælpe regeringen med at gennemføre en så vigtig reform. Hvad har statsministeren og regeringen gjort? De har sat det på pause. Det er Venstre, der handler. Regeringen tøver.

Derfor er det jo en bedre beskrivelse at kalde Socialdemokratiet for elendige socialdemokrater og lusede amatører, hvis man ikke handler, vil jeg sige til statsministeren. Hvornår handler man? Hvornår får vi det udspil til en kontanthjælpsreform?

Kl. 21:28

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:28

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg vil nok sige, at dem, som fortjener betegnelsen amatører, jo er folk som den Venstremand, som sad og beskyldte regeringen for at have opfundet en beskatning på træ til brændeovne og så få timer senere blev mindet om, at det ikke var noget, som vi var helt alene om. Det var Venstre sådan set helt klart med på. Der var tale om amatørisme af en ret høj kaliber, og sådan har der været forvirring om Venstres skattepolitik hos Venstre selv i hele ugen, hvor man har været lidt forvirret over, om det var os, der havde indført fedtafgiften, eller om det egentlig var Venstre selv.

Jeg synes bare, det er vigtigt at få frem i lyset, at det egentlig var Venstre selv, så der ville det klæde Venstre at have lidt mere styr på sin egen skattepolitik.

Kl. 21:29

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 21:29

Jacob Jensen (V):

Helt ærligt, er det virkelig statsministerens bedste forsvar at fremhæve en folketingskandidat fra Venstre i en så vigtig og afgørende situation som den, Danmark står i nu? Vi har at gøre med en situation, hvor økonomien er presset, og hvor statsministeren selv i sit eget regeringsprogram i hvert fald har bedt om, at der kommer diskussioner og forslag omkring en kontanthjælpsreform.

Så er det, at Venstre rækker hånden frem i et forsøg på konstruktivt samarbejde. Vi har spillet ud med seks konkrete punkter til en kontanthjælpsreform, som vi gerne vil diskutere videre med statsministeren, fordi statsministeren selv har lagt det frem i sit regeringsprogram. Statsministeren siger, at regeringen handler, og at man ikke ved, hvad Venstre mener. Her ved vi præcis, hvad Venstre mener, men regeringen handler jo ikke. Regeringen tøver, vil jeg sige til statsministeren.

Så mit spørgsmål – som jeg intet svar fik på før – skal igen lyde: Hvornår kommer regeringen med sit udspil til en kontanthjælpsreform?

Kl. 21:30

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:30

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det var jo hr. Jacob Jensen selv, der begyndte at kalde nogen amatører, og så ville jeg bare påpege, hvor amatørismen egentlig kom ind henne.

Men jeg vil meget gerne diskutere kontanthjælpsreform med Venstre både i aften og på andre tidspunkter. For jeg tror, at vi alle er optaget af, at vi skal have en kontanthjælpsreform. Det er regeringen i hvert fald, og det er også derfor, vi har sat det på vores lovprogram. Vi har jo netop fremlagt hele programmet for, hvad der skal ske i løbet af det her folketingsår, og det står sådan set i lovprogrammet, at vi gerne vil i gang med kontanthjælpsreformen.

Kl. 21:31

Formanden:

Må jeg lige sige to ord om sprogbrugen. Jeg er blevet gjort opmærksom på, at statsministeren på et meget tidligere tidspunkt sagde »du« til det grønlandske medlem. Det er blevet bebrejdet, at jeg ikke har påtalt det, og det vil jeg så hermed påtale. Jeg registrerede det faktisk ikke, da det skete, men det vil jeg godt påtale. Så vil jeg sige, at jeg et øjeblik overvejede, om jeg skulle intervenere i forhold til sprogbrugen om Socialdemokraterne, men så endte jeg med at mene, at man godt kunne citere Egon Olsen for det.

Det var fru Ellen Trane Nørby, der havde en kort bemærkning.

Kl. 21:31

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Vi har jo hørt rigtig meget kritik fra statsministerens side, og så kan jeg også forstå, at vi nu også skal skældes ud for, at vi er løbet fra en fedtafgift. Vi har sådan set åbent og ærligt sagt, at fedtafgiften, som var med til at sænke skatten på arbejde i Danmark, da vi lavede en skattereform i 2009, har haft en række negative konsekvenser. Derfor tager vi også politisk ansvar for at få den afskaffet. Jeg synes egentlig, at det ville klæde statsministeren at udvise den samme form for ansvarsfølelse for det at være leder i det her land og i stedet for bare at kritisere alle andre så faktisk komme med nogle konkrete forslag, nogle konkrete løsninger, nogle konkrete handlinger, som gør, at vi ændrer på de problemer, der er i samfundet.

Men jeg vil egentlig gerne spørge til løngaranti. For nu har vi jo diskuteret lønniveauer her i Folketingssalen rigtig meget i dag, og

jeg har på Venstres vegne klart garanteret, at vi ikke ønsker lønninger på 30 kr. i Danmark. Til gengæld har vi jo haft en debat med det socialdemokratiske søsterparti på Grønland, som ikke vil garantere, at man ikke får kinesiske lønninger på Grønland. Det er statsministeren, der som leder af rigsfællesskabet skal godkende en særlovgivning på Grønland, så derfor vil jeg høre statsministeren, om statsministeren vil garantere, at hun vil sige nej til en særlov på Grønland, som sikrer kinesiske lønninger på Grønland og dermed i den danske del af rigsfællesskabet.

Kl. 21:33

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:33

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er rigtigt, at fru Ellen Trane Nørby har sagt, at hun ikke vil have lønninger på 30 kr. i Danmark, men det ændrer jo ikke ved, at hendes eget parti sammen med Dansk Folkeparti meget klart har foreslået, at det skal være ulovligt at konflikte, i forbindelse med at man gerne vil have bedre forhold på det danske arbejdsmarked. Det kan godt være, at Venstre, da de lagde forslaget frem, ikke var klar over, at det kunne betyde, at man kunne komme fra udlandet med en overenskomst, som f.eks. gav 30 kr. i timen. Venstres forslag betyder sådan set, at man kan arbejde på en udenlandsk overenskomst.

Det eneste, vi har hørt fra Venstre, er, at man ikke ønsker at have lønninger på 30 kr. i timen i Danmark, men man har ikke givet en forklaring på, hvordan man så skal løse den udfordring, at der kommer en udenlandsk lønmodtager med en udenlandsk overenskomst, og at danske lønmodtagere ville blive frataget deres rettigheder, hvis Venstre og Dansk Folkepartis forslag kom til at blive til virkelighed. Det har vi ikke fået forklaringen på. Måske kan vi få den nu. Det ville jo egentlig være ganske befriende.

Kl. 21:34

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 21:34

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg opfatter det udelukkende som et svaghedstegn, at statsministeren overhovedet ikke svarer på det spørgsmål, der bliver stillet. Det må jo være udtryk for, at statsministeren ikke ønsker at svare, men kun vil svare udenom. Jeg stillede et meget simpelt spørgsmål. På Grønland har statsministerens søsterparti, Siumut, et ønske om – de har i hvert fald ikke på nogen måde garanteret, at det ikke bliver sådan – at lave en særlov, som sikrer kinesiske lønninger på Grønland. Den særlov skal godkendes af statsministeren som leder af den danske del af rigsfællesskabet.

Nu går statsministeren jo meget op i lønniveauer. Vil statsministeren her fra Folketingets talerstol garantere, at statsministeren ikke vil acceptere en særlovgivning på Grønland, som giver mulighed for, at man i anlægsarbejdet, på aluminiumudvindingsområdet og andet kan acceptere kinesiske arbejdere til kinesiske lønninger og dermed præcis acceptere løndumping inden for den danske del af rigsfællesskabet – noget, der også kan brede sig til resten af rigsfællesskabet? Kan vi få en garanti, eller kan vi bare få udenomssnak?

Kl. 21:35

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:35

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, at det er rigtig vigtigt, at vi, når vi har en selvstyreordning, og når grønlænderne har besluttet, at lige præcis det her område er et område, de har taget hjem, så også her i Folketinget har respekt for, at det først og fremmest er grønlænderne, der må tage stilling til deres eget forslag. Derefter skal vi nok gå ind i sagen. Det skal vi jo, det ligger i rigsfællesskabets ordning, men vi må have respekt for, at grønlænderne nu tager hånd om deres situation og melder ud til os, hvad det er, vi egentlig skal tage stilling til. Den respekt kan jeg ikke helt fornemme i det, der bliver sagt her, altså at vi skal stå og sige: Sådan og sådan skal I gøre i Grønland. Det er grønlænderne, som nu må have den her diskussion.

Jeg lagde mærke til, at hr. Lars Løkke Rasmussen ikke var til stede, da vi diskuterede de her spørgsmål. Det er jo egentlig lidt ærgerligt, for hr. Lars Løkke Rasmussen vil så gerne være statsminister, og det her er altså et af de spørgsmål, man skal tage stilling til. Det, jeg siger, er, at vi skal have respekt for, at det først og fremmest er grønlænderne, som må klare den her opgave. Derefter skal vi selvfølgelig påtage os vores ansvar og tage stilling.

Kl. 21:36

Formanden:

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 21:36

Peter Skaarup (DF):

Jeg har ligesom andre under debatten i dag hæftet mig ved det, som statsministeren sagde eller rettere måske ikke sagde under åbningstalen i tirsdags vedrørende det, der skete på Odense Universitetshospital. Selvfølgelig er vi alle sammen enige om, at man må tage afstand fra det fuldstændig vanvittige angreb, der blev foretaget på hospitalet.

Men så stopper enigheden faktisk også med det, som statsministeren sagde. For statsministeren vil jo ikke gøre noget ved det. Der var jo netop ikke nogen konkrete initiativer fra regeringens side til at dæmme op for den slags optøjer. Det er jo ikke første gang, det er sket. Vi havde justitsministeren i samråd her til morgen, og det klare indtryk, man fik, når man lyttede til justitsministeren, og det klare indtryk, man har fået også under vores åbningsdebat i dag, er, at Socialdemokraterne og regeringen ikke har nogen bud på, hvad de vil gøre i fremtiden for at sætte ind over for sådanne ting. Det synes jeg statsministeren skylder at svare Folketinget på. Hvilke bud har man?

Kl. 21:37

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:37

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg behøver ikke at gentage, at vi alle sammen er rystede over den begivenhed. Det er vi alle sammen enige om. Men regeringen er jo i gang med at gøre noget ved det. Det er en indsats, der foretages fra mange forskellige vinkler.

Vi er i gang med en bandeindsats, som forhåbentlig kan betyde, at den nyrekruttering, som nogle bander er i gang med, bliver stoppet, og at vi stresser de her bander meget, meget effektivt. Det er vi i gang med.

Vi sikrer, at der stadig er en styrket politiindsats i ghettoområderne. Det er også vigtigt.

Men det er jo også vigtigt, at vi siger klart fra over for de parallelsamfund, som tilsyneladende er opstået i nogle af de her ghettoer. Det er parallelsamfund, hvor man nærmest har sin egen lovgivning, sine egne æresbegreber, og hvor børnene bliver presset ind i nogle

ægteskaber, de dybest set ikke ønsker at være i. Det skal vi jo også sige fra over for.

Så det her handler om en politiindsats her og nu, det handler om en bandeindsats, som selvfølgelig tager noget længere tid, men det handler jo også om at gå klart og hårdt ind i en bekæmpelse af de her meget, meget skadelige parallelsamfund.

Kl. 21:39

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 21:39

Peter Skaarup (DF):

Men undskyld, vil jeg sige til statsministeren, det er da forhåbentlig noget, der er foregået igennem mange år, altså alle de ting, som statsministeren nævner. Bekæmpelse af parallelsamfund har jo været fremme i lang tid, det forsøger man på, men det er ikke lykkedes at få bekæmpet de parallelsamfund, bl.a. fordi socialdemokratiske statsministre i alt for høj grad har åbnet for en indvandring af personer, der har været meget svære at integrere.

Nu er man så startet igen. Tallene for 2012 kommer formentlig til at vise, at vi får langt flere asylansøgere i år, end vi gjorde i 2011. Så altså, der er jo ikke nogen bedring på vej her.

Nej, det, jeg godt kunne tænke mig, var nogle konkrete initiativer mod de konkrete situationer, hvor magtforholdet altså er sådan, at der er nogle, der mener, at de er stærkere end politiet, og det er også blevet bevist nogle gange. Der er i virkeligheden præcis det, vi taler om her.

Jeg kunne altså godt tænke mig at spørge statsministeren: Vil statsministeren være med til at lave en særlig strafferamme på 2 års fængsel, så optøjer på hospitaler får en direkte konsekvens i stedet for som nu, hvor det reelt ikke har nogen konsekvenser?

Kl. 21:40

Formanden:

Jeg vil sige til hr. Peter Skaarup, at det ikke er første gang, det er næsten hver gang, at hr. Peter Skaarup resumerer sit indlæg, efter taletiden er ophørt.

Statsministeren.

Kl. 21:40

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, at det, der er rigtig vigtigt med hensyn til parallelsamfund og den kriminalitet, der også er, er, at de ved, at politiet er der. Derfor vil politiet stadig være i ghettoområderne, også på en måde, så det kan ses. Vi har forstærket vores indsats mod banderne, for banderne skal også vide, at vi holder øje med dem, og at vi ikke vil finde os i, at de er i gang med at rekruttere nye medlemmer, bl.a. fra nogle af de her steder. Det skal være meget klart.

Så vil jeg også bare sige en enkelt ting, for jeg har jo ikke så lang tid. Jeg ved ikke, om det er bevidst, men der er opstået en misforståelse om, at vi har andre asylkriterier, end den tidligere regering havde. Vi har ikke andre asylkriterier. Der gælder præcis de samme kriterier for at opnå asyl i Danmark nu som for 1 år siden.

Kl. 21:41

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 21:41

Per Clausen (EL):

Jeg lyttede lidt spændt til debatten om Egon Olsen; det er jo en kendt figur. Jeg vil bare sige, at Egon Olsen jo talte om elendige Socialdemokrater. Der er den mulighed, at statsministeren er en god socialdemokrat, og så falder alle anklager om amatørisme og den slags jo

væk. For det gælder kun for elendige socialdemokrater. Egon Olsen var klog nok til ikke at komme ind på det der med Venstrefolk; det havde ført os ud over injuriegrænsen, tror jeg.

Men jeg vil alligevel stille et enkelt spørgsmål til statsministeren, for hun svarede ikke helt på fru Johanne Schmidt-Nielsens spørgsmål: Jeg er glad for, at statsministeren synes, at regeringsgrundlaget er godt, men er det så godt, at statsministeren kan sige, at hun ikke vil lave en aftale med Venstre, hvor man bruger penge, der er skaffet ved en kontanthjælpsreform, til at gennemføre skattelettelser, og at hun ikke vil gøre det, fordi det ville stride imod regeringsgrundlaget?

Kl. 21:42

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:42

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi synes stadig, regeringsgrundlaget er godt, og det har vist sig at være meget, meget holdbart, også i forhold til situationer, der opstår. Så vi synes, regeringsgrundlaget er rigtig godt.

Vi vil gerne i gang med en kontanthjælpsreform. Vi vil tale med alle partier i Folketinget om en kontanthjælpsreform, og der vil vi selvfølgelig også tale med Venstre. Venstre har tidligere udtrykt, at de også er optaget af en kontanthjælpsreform. Vi skal sikre, at der er færre unge mennesker, som bliver hængende i kontanthjælpssystemet – at de vender i døren, så at sige. Og det vil vi diskutere med alle Folketingets partier.

Kl. 21:43

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 21:43

Per Clausen (EL):

Nu vil jeg gøre det helt enkelt: Kan statsministeren afvise, at regeringen vil indgå en aftale med Venstre, hvor man bruger penge, der er skaffet ved en kontanthjælpsreform, til skattelettelser, for det fremgår jo klart af regeringsgrundlaget, at det vil stride mod regeringsgrundlaget? Det synes jeg er et enkelt spørgsmål, som der må kunne svares klart på.

Kl. 21:43

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:43

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, det er bedst, at vi stille og roligt går i gang med det videre forløb om finansloven og forhandler med dem, der gerne vil være med. Vi vil gerne i gang med en kontanthjælpsreform, og Venstre har sagt, de vil det samme. Det kan være, Enhedslisten også gerne vil i gang. Vi forhandler bredt i Folketinget, både om vores finanslov og om en kontanthjælpsreform.

Kl. 21:44

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 21:44

Joachim B. Olsen (LA):

Mange tak. Og tak for de rosende ord til Liberal Alliance. Dem er vi meget glade for.

Statsministeren sagde, at skat er en alvorlig sag, og at tiden ikke er inde til at føre en urealistisk skattepolitik. Det er vi fuldstændig enige i i Liberal Alliance. Men en urealistisk skattepolitik er altså en

skattepolitik, som gør, at vi i Danmark har verdens højeste skatte-tryk. Det er en skattepolitik, der presser virksomheder ud af landet. Danmark er rutsjet ned ad listen over de mest velstående lande i Europa. Ifølge OECD's seneste velstandsrapport står vi til at blive det fattigste land i Nordvesteuropa inden 2017. Jeg vil sige til statsministeren, at en urealistisk skattepolitik er den skattepolitik, man har ført i Danmark igennem rigtig mange år.

Hvis Danmark skal være et velstående land, så er det tid til, at man laver nogle store reformer, hvor man sænker skatten markant på arbejde, og hvor man sænker skatten markant for virksomhederne. Er statsministeren uenig i det?

Kl. 21:45

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:45

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror aldrig, vi bliver enige om skat. For vi har jo også den grundholdning, at man altså skal passe på, at man ikke beskatter danskerne for meget, men man skal også sørge for, at man har tilstrækkeligt med indtægter til det, man gerne vil; at vi har indtægter til et uddannelsessystem, der fungerer; at vi har indtægter, så vi kan investere i forskning, infrastruktur, alt det, der også sikrer, at Danmark har en stærk konkurrencekraft. Så jeg tror ikke kun, at et lands konkurrencekraft måles på, hvad skatteprocenten er. Den måles også på, om et land er godt at lave forretninger i, om folk kan lide at bo der, og om der er et tilstrækkeligt højt uddannelsesniveau. Og alle mulige andre ting.

Så vi bliver ikke enige med Liberal Alliance om skat, altså bare at have det som den eneste faktor i forhold til at have stærk konkurrencekraft. Det mener vi ikke. Når det er sagt, så vil vi også gerne sænke skatten. Det har vi også gjort, men det tror jeg jeg er nødt til at tage i næste runde.

Kl. 21:46

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 21:46

Joachim B. Olsen (LA):

Det er tom snak. Alle de ting, som statsministeren snakker om, er også i alle mulige andre lande. Statsministeren fremstiller det, som om Danmark er noget helt unikt på det her område. Vågn nu op, vil jeg sige.

På DI's topmøde holdt Karsten Dybvad en tale. Statsministeren hørte den ikke, for hun kom, lige inden hun skulle holde sin egen tale. Han sad foran en lang række af virksomhedsledere, som meget gerne vil placere arbejdspladser i Danmark. Der er ikke noget, de hellere vil. Men de fortæller om det, og Karsten Dybvad fortalte i meget klare vendinger om, at nu er det alvorligt. Danmark sakker bagud i konkurrenceevne, og den primære årsag er, at omkostningerne i det her land er alt for høje. Det konkurrenceparameter, vi klarer os allerdårligst på, er skat. Derfor er det også det, der giver mest mening at gøre noget ved, hvis mine børn skal vokse op i et rigt Danmark.

Kl. 21:47

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:47

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er rigtigt, at konkurrenceevne betyder rigtig meget, og det er også derfor, at det var en af de opgaver, regeringen tog fat på helt fra

starten. Vi er i fuld gang. Noget af det, virksomhederne har efterspurgt i rigtig mange år, er, at færre skulle betale topskat. Det har vi sikret nu. Af grunde, som jeg ikke forstår, er Liberal Alliance ikke med i den aftale, men vi har trukket 275.000 danskere ud af topskatten. Hvorfor er det ikke en god idé, også set i Liberal Alliances perspektiv? Samtidig har vi sikret, at enlige forsørgere får en markant skattelettelse. Jeg kan ikke huske, hvornår enlige forsørgere har fået en så markant skattelettelse før. Det er godt for Danmark. Det er godt for den enkelte, der går på arbejde, og det er også godt for danske virksomheder. Så jo, skat betyder noget. Regeringen har gjort noget ved det.

Kl. 21:48

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 21:48

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg skal med det samme sige, at jeg skylder statsministeren en stor tak. Jeg synes, det er en fantastisk ære at blive udnævnt til Pytmand. Pytmand var jo en superhelt, som altid beroligede folk i frygt, hvad jeg også tror statsministeren var inde på. Jeg tror måske, det på en eller anden måde skyldes, at statsministeren godt kunne tænke sig, at Pytmand kom forbi en gang imellem og sådan i forhold til de skuffede vælgere sagde pyt med det eller i forhold til forholdene i Socialistisk Folkeparti sagde pyt med det. Altså, det kan godt være, at jeg sådan en gang imellem fra tid til anden lige skal tænke den tanke, at statsministeren godt kunne have behov for det, og så skal jeg være parat til at stå bi.

Så er der lige to hurtige spørgsmål, mens jeg stadig har tid tilbage, om det med dagpengene. Det har jo været diskuteret ganske meget her i dag, og jeg synes, det er utroligt, at statsministeren kan reflektere over dagens debat uden egentlig at komme ind på det, men hun har måske været ikke fysisk, men på anden måde fraværende nogle gange i løbet af dagen. Det ene spørgsmål er: Går Socialdemokratiet, som statsministeren er formand for, ind for en dagpengeperiode på 4 år eller på 2 år? Og det andet spørgsmål er: Vil statsministeren være med til at finde en løsning, hvis vi kan blive enige om finansieringen, hvor man midlertidigt forlænger dagpengeperioden fra nytår med ½ år mere, ligesom vi i foråret var enige om at lave et ½ års forlængelse?

Kl. 21:49

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:49

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg ved ikke, hvem der var fraværende, men jeg sagde faktisk »dagpenge« også i mit indlæg, og jeg henviste også til hr. Kristian Thulesen Dahls indlæg. Jeg skal først og fremmest takke for tilbuddet om et besøg af Pytmand – det kunne være hyggeligt.

Men jeg vil sige om det med dagpengene, at det klinger noget hult, når det var Dansk Folkeparti – og nu kender jeg ikke de præcise omstændigheder omkring de forhandlinger, men sådan så det ud i pressen – der på et tidspunkt, hvor ledigheden var 180.000, troppede op og foreslog, at man skulle halvere dagpengene. Der var ikke noget krav om konjunkturafhængige dagpenge; der var ikke noget krav om, at man forlængede perioden midlertidigt; der var ingen krav overhovedet.

Men lige pludselig har man skiftet holdning til den her sag, og man kaster dybest set de ledige ud i en usikkerhed, som de bestemt ikke har fortjent. Hjælp os, Dansk Folkeparti! Vi vil gerne have hjælp til at få akutpakken til at virke; vi vil gerne skabe job til de

arbejdsløse – det er sådan set det, de efterspørger. Men jeg har ikke hørt et eneste forslag i den retning fra Dansk Folkeparti.

Kl. 21:50

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 21:50

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, akutpakken har vi jo stemt for i Finansudvalget.

Så svarede statsministeren behændigt nok ikke på nogen af de spørgsmål, jeg stillede – pyt med det. (*Munterhed*). Jeg prøver bare igen: Det ene spørgsmål gik på, om Socialdemokratiet er for en 2-årig dagpengeperiode eller en 4-årig dagpengeperiode. Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Vil statsministerens parti og regeringen, hvis vi kan blive enige om en finansiering her i de kommende uger og måneder i finanslovforhandlingerne, være med til en midlertidig forlængelse af dagpengereetten for dem, der ellers mister dagpengereetten her til nytår, ligesom vi var enige om ½ års forlængelse tilbage i foråret? Det er to enkle spørgsmål.

Kl. 21:51

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:51

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Altså, på en måde ville jeg vil gerne kunne sige velkommen til hr. Kristian Thulesen Dahl, for det er nogle gange sådan, at det jo er bedre med en omvendt synder end 100 hellige. Men her får jeg en fornemmelse af, at der ikke er tale om en omvendt synder, men at der er tale om et parti, som gør det her igen og igen: Man går ind for temmelig skrappe ting som f.eks. enorme skattelettelser til de allerrieste og en halvering af dagpengeperioden for de ledige i en tid, hvor der var 180.000 ledige, men i dag vil man så ikke kendes ved sine egne beslutninger.

Vi vil gerne gøre noget for de ledige. Det er sådan set være det, vi har gjort helt fra starten med kickstart, energiaftale, boligrenovering, trafikaftale, skatteaftale – ting, der hver især skaber job til de ledige. Hvor har Dansk Folkeparti været?

Vi har forlænget dagpengeperioden med ½ år. Der var Dansk Folkeparti med, og jeg er også klar over, at man er med i akutpakken. Hjælp dog med at finde job til de ledige frem for nærmest at lege med de ledige og sætte dem noget i udsigt, som er meget vanskeligt, og som sådan set ikke hjælper på den konkrete udfordring, de ledige har, nemlig at de gerne vil have et job.

Kl. 21:52

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Mike Legarth.

Kl. 21:53

Mike Legarth (KF):

Jeg hører, at statsministeren er meget optaget af konkurrenceevne. Det glæder mig. Hvis det er rigtigt, vil statsministeren også gerne hjælpe med den største udfordring, vi overhovedet har på det felt, nemlig i Sønderjylland og i Sydjylland, hvor grænsehandelen er eksploderet. Selv etablerede danske butikker, Fakta, åbner nu butikker på den anden side af grænsen, fordi arbejdspladser er flyttet til Tyskland fra Danmark, og nu putter danskerne altså afgiftskronerne i den tyske statskasse i stedet for i den danske. Så vil statsministeren medvirke til at trække de arbejdspladser hjem til Danmark, sådan at vi får afgiftskronerne i den danske statskasse, sådan at vi får de 1,1 millioner liter væske, der blev solgt på den anden side af grænsen hver

dag, tilbage til de handlende, så vi får gang i hjulene igen og optimisme i det danske handelsliv, og det gælder både dagligvarer og specialbutikker i Syd- og Sønderjylland?

Kl. 21:53

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:53

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Men skal man forstå det her sådan, at Venstre og Konservative fortryder alle de ting, man selv har gjort med hensyn til afgifter, altså, alt hvad man har gjort, også at man har stemt for for 3 uger siden? Man fortryder alt, fedtafgiften og alt, hvad man selv har været med til, for grænsehandelen bliver påvirket af de ting, som Venstre og Konservative selv har fundet på og stemt for i løbet af det sidste stykke tid. Skal man forstå det sådan, at Venstre og Konservative har fortrudt alt, hvad man har gjort på det her område?

Kl. 21:54

Formanden:

Hr. Mike Legarth.

Kl. 21:54

Mike Legarth (KF):

Det skal forstås præcis sådan, at vi har konstateret, at der er sket en eksplosion i grænsehandelen langt ud over det, som de rapporter, som skiftende regeringer har modtaget fra SKAT, havde forudsagt, og det kan ikke betale sig at kigge i bakspejlet. Nu er vi nødt til at kigge frem. Vi har en problemstilling, der er identificeret. Vi tager gerne vores ansvar fra konservativ side. Vi har også i de forhandlinger, der har været i forbindelse med skattereformen, hvor vi senest kiggede på det her, forsøgt at forhandle det ud. Det kunne vi ikke. Jeg kigger på finansministeren, og jeg er sikker på, at han vil nikke. Sådan er det, sådan var det. Det kunne så ikke lade sig gøre. Vi lavede aftalen alligevel, fordi helhedsindtrykket alligevel var bedre, nemlig at blive ved bordet og få lavet en aftale.

Men det, jeg synes, der er vigtigt for statsministeren, er nu at adressere den her problemstilling og få de arbejdspladser tilbage. Det kan man kun få på en måde, nemlig ved at skabe konkurrenceevne. Det er ved at sænke afgifterne. Vi medvirker gerne til at fjerne fedtskatten og sukerafgiften, der skal komme, og så få den samme afgift på øl og vand, som der er i Tyskland i dag, sådan at vi fjerner de lokkevarer, der driver danskerne ned på den anden side af grænsen.

Kl. 21:55

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:55

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Hvis det, hr. Mike Legarth spørger om, er, om vi gerne vil hjælpe med at afskaffe den fedtafgift, som Konservative og Venstre selv har indført, er svaret: Ja, hvis vi kan finde et flertal og finde finansiering, vil vi gerne diskutere det.

Kl. 21:56

Formanden:

Hr. Esben Lunde Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 21:56

Esben Lunde Larsen (V):

Tak for det. I statsministerens tale sagde statsministeren, at det kræver mere end ord, det kræver også handling, og statsministeren talte om, hvad Danmark skal leve af i fremtiden. Jeg håber også, at det

gælder for landdistriktsområdet, at statsministeren er optaget af, hvad Danmark skal leve af i fremtiden. Det glæder mig også meget, at statsministeren har nedsat en landdistriktsminister og et regeringsgrundlag, der handler om landdistrikterne. Derfor vil jeg også gerne spørge statsministeren om, hvilket af de lovforslag, som landdistriktsministeren – altså som landdistriktsminister, ikke som by- og boligminister, men som landdistriktsminister – fremsatte i sidste samling, der er mest job- og vækstskabende.

Kl. 21:56

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:56

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, at hvis man vil diskutere landdistriktspolitik, og hvilke af lovforslagene der er mest job- og vækstskabende, skal man stille spørgsmålet til landdistriktsministeren.

Kl. 21:57

Formanden:

Hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 21:57

Esben Lunde Larsen (V):

Jeg kan godt forstå, statsministeren ikke kan svare, for faktum er jo, at der ikke kom et eneste forslag fra landdistriktsministeren i hele sidste samling. Og nu har vi fået lovprogrammet for det kommende år, og der er heller ikke et eneste lovforslag! Så hvad tænker statsministeren som statsminister for hele landet der skal til for at få vækst og beskæftigelse i landdistrikterne, siden statsministerens egen landdistriktsminister tilsyneladende ikke ved det?

Kl. 21:57

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:57

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Noget af det, vi har fremlagt netop i dag – vi har også andre bud på, hvad man kan gøre – er jo det her med ændring af planloven, noget, KL, så vidt jeg har forstået, også har kvitteret for. Vi tror på, at der selvfølgelig skal være muligheder ude i landdistrikterne for at udbygge, men man skal også passe på landdistrikterne, og man skal f.eks. passe på, at vi ikke omdanner vore kyster til solkysten. Man skal stadig væk have landsbyområder med små butikker og andre ting, som også skaber liv og hygge i landområderne, altså noget af det, man gerne vil have. Så det vil være et vigtigt bidrag til, at man kan bevare landdistrikterne som områder, hvor det er rart at bo, hvor der er et butiksliv. Jeg har også konstateret i dag, at De Samvirkende Købmænd har været ude at kvittere for netop det forslag, fordi det er noget, der er med til at bevare også de små butikker.

Kl. 21:58

Formanden:

Den sidste korte bemærkning, vi får tid til, er fra fru Louise Schack Elholm. Værsgo.

Kl. 21:58

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Se, jeg havde forventet at få en masse input om, hvad det var, statsministeren ville, jeg havde forventet, at statsministeren ville bruge sin taletid på at forklare sin politik, men det blev kun til mudderkastning.

Når vi spørger ind til nogle konkrete ting, bliver det til nogle overordnede floskler og ikke rigtig noget konkret svar. En statsmini-

ster bør kunne træde i karakter og fortælle, hvor statsministeren vil hen. Og når Venstre nu spørger om, om statsministeren vil indgå nogle aftaler, vil statsministeren så komme i forhandlingstøjet, f.eks. som da hr. Jacob Jensen spurgte om, hvorvidt statsministeren ville gå i gang med at forhandle kontanthjælpsreform?

Venstre har fremlagt sine forslag. Vi står og venter på, at regeringen tager fat og kommer i gang. Vil regeringen træde i karakter? Hvornår vil regeringen spille ud med regeringens forslag? Og hvornår vil regeringen gå i gang med forhandlingerne?

Kl. 21:59

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 21:59

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er næsten, som om ordføreren og jeg har aftalt, at det her skulle være det sidste spørgsmål, for det giver mig også lejlighed til at fortælle i kort form, hvad det er, regeringen gerne vil, for det er det, ordføreren efterspørger. Det er jo i virkeligheden meget enkelt.

Vi vil gerne trække Danmark trygt og sikkert igennem krisen, og vi vil gerne have, at det Danmark, der er på den anden side, er et Danmark, hvor vi stadig har råd til et velfærdssamfund og har fællesskabet i behold.

Hvad betyder det? Jo, det betyder, at vi for det første skal have styr på økonomien. Det har vi taget solide skridt til at få, i modsætning til hvad den tidligere regering gjorde, hvor budgetterne skred år for år. Det betyder også, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at sætte gang i beskæftigelsen – 10.000 nye job med regeringens initiativer i år og 21.000 til næste år. Men det betyder også, fordi det er en socialdemokratisk ledet regering, at selv om der er krise, vil vi gerne bruge nogle penge på de mennesker, der har det sværest i vores samfund.

Det er det, regeringen gerne vil, og jeg håber, at der er rigtig mange, der vil være med til at tage Danmark ad den vej ud af krisen.

Kl. 22:01

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 22:01

Louise Schack Elholm (V):

Jeg er rigtig ked af, at statsministeren udelukkende fandt en mulighed for endnu en gang at gentage de samme floskler. For vi har jo hørt de floskler flere gange i aften. Statsministeren svarede overhovedet ikke på det spørgsmål, jeg stillede.

Jeg spurgte om, hvornår statsministeren og regeringen vil komme med et kontanthjælpsudspil, hvornår man går i gang med forhandlinger, og hvornår vi bliver indkaldt til forhandlinger?

Kl. 22:01

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 22:01

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er jo nemt nok. Vi vil gerne forhandle kontanthjælp og har også lagt det på vores lovprogram. Vi vil også gerne forhandle det med alle Folketingets partier. Men jeg undrer mig trods alt lidt over, at fru Louise Schack Elholm betegner det som floskler, at vi skaber job og holder hånden under beskæftigelsen i en meget vanskelig tid, og det kan måske forklare, hvorfor Venstre så til, da 170.000 job forsvandt ud af Danmark.

Vi synes ikke, det er floskler, at vi har sat politiske tiltag i gang, som i år vil skabe 10.000 job og til næste år 21.000 job, ligesom vi

heller ikke synes, det er floskler, at vi har givet en skattelettelse til de enlige forsørgere eller har hjulpet 16.000 mennesker væk fra fattigdomsydelser.

Det er konkret politik, som vil gøre en konkret forskel for rigtige levende mennesker. Jeg tror ærlig talt, at det for de fleste mennesker betyder mere, end det gør, hvornår man bliver indkaldt til en forhandling om kontanthjælpen. Rigtig politik, som gør en forskel for rigtige mennesker.

Kl. 22:02

Formanden:

Tak til statsministeren.

Nu skal hver enkelt selvfølgelig stille sig selv det spørgsmål, hvor meget nyt man tror der vil komme frem i den fortsatte debat – det er ikke et spørgsmål om, hvad man kunne ønske, det er et spørgsmål om, hvad man tror. Men der er mulighed for en anden omgang, og hvis vi følger taletidsreglerne, vil den være afsluttet senest kl. 02.20.

Er der nogen, der ønsker ordet? (*Munterhed*). Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 22:03

(Ordfører)

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Nu har Præsidiet jo vedtaget sådan nogle fantastiske regler, så dem skal vi da afprøve.

Jeg vil faktisk sige, at da jeg stod her i morges, håbede jeg på, at det her ville blive dagen, hvor regeringen endelig ville give danskerne svar på to helt centrale spørgsmål, nemlig hvordan den vil skabe flere arbejdspladser, og hvordan den vil vende en negativ vækst til en fremgang i dansk økonomi.

Før debatten startede i morges, håbede jeg også, at debatten i dag ville vise, at regeringen faktisk har viljen til at samarbejde om at løse de problemer, vi har i vores samfund. Men jeg tror, at alle de ledige danskere og de arbejdsgivere, der tæller på knapper for, om de skal fortsætte arbejdspladserne i Danmark, blev skuffede, for regeringen har jo reelt opgivet at tage ansvar og fremlægge konkrete politiske forslag. Regeringens tale bliver ikke fulgt af handling.

Jeg sagde i min første tale, at regeringen er en kronikregering, som har travlt med at fylde avisernes spalter med tom luft, men jeg tog fejl. Regeringen er en kritikregering. Da S og SF's ordførere stod her på talerstolen, var det sådan lidt som at høre TV-2-klassikeren »Det er samfundets skyld«. Det eneste, der var ændret, var, at det hele var VK-regeringens skyld.

Der er med sikkerhed seks milliarder gode skatte- og afgiftsgrunde til, at regeringspartierne er flove over deres politik. Men det ændrer ikke ved, at beskæftigelsen er faldet med 10.000 personer, siden statsministeren kom til, at grænsehandelen er steget, og at hver tredje danske virksomhed frygter, at de skal fyre i den kommende tid.

Lytter man til regeringsordførerne, har det tilsyneladende været enormt svært at overtage et land, der som et af de få lande i verden, har den højeste økonomiske status, AAA-status, fordi den tidligere regering vendte gæld til udlandet til et nettotilgodehavende i Danmark og førte en politik, som betød, at færrest muligt blev ledige, da den økonomiske krise skyldede ind over Danmark.

I dag har regeringspartierne igen og igen givet VK-regeringen skylden for de arbejdspladser, Danmark mistede under krisens første år. Men måske burde regeringspartierne stoppe op og tænke på, hvilke lande der ikke mistede arbejdspladser i finanskrisens første år. Modsat mange europæiske lande lykkedes det at stabilisere antallet af ledige i Danmark allerede i 2010. Det skete, fordi den daværende statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, med det samme tog ansvar, med det samme gik ind og tog en række initiativer: udbetalte SP-bidrag, fremrykkede offentlige investeringer, lavede energirenove-

ringsordninger og gennemførte reformer, som sendte over 100.000 flere på arbejdsmarkedet.

Kl. 22:10

Det skete, mens Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti modarbejdede reformerne og krydsede armene. Mens de stod uden for lokalerne, tog Venstre ansvar. Det samme kan man næppe sige om regeringen. Den kalder sig en reformregering, men den har sat reformerne på pause. Den siger, at den er bekymret for arbejdsløsheden, men der mangler klare svar på, hvordan vi skaber job til de tusindvis af ledige danskere. Det eneste, regeringen reelt set er god til, er at komme med nye forslag til, hvordan danske virksomheder kan beskattes hårdere.

Modsat regeringen står vi i Venstre klar med svar på, hvordan man løser de udfordringer, samfundet står over for. Reformtempoet skal holdes, det skal ikke sættes på standby. Boligjobordningen skal bevares, den skal ikke fjernes. Afgifterne skal reduceres, ikke øges. Bureaukratiet skal fjernes, ikke forøges. Og forskningsinvesteringerne skal stige, ikke falde. Det er blot en brøkdelen af de forslag, som vi i Venstre har fremsat i vores finanslovudspil. Og alle forslagene trækker Danmark i en retning af vækst og fremgang.

Så har man også diskuteret løn rigtig meget her i dag, og der kan jeg sige, at den danske løn bliver aftalt mellem arbejdsmarkedets parter. Men i Venstre tør vi godt tale om samfundets udfordringer, både de udfordringer, vi som lovgivere kan ændre på, og dem, som vi trykt kan overlade til arbejdsmarkedets parter. Jeg vil gerne derfor igen understrege, at vi i Venstre ikke ønsker at sænke lønningerne i Danmark. Samme garanti hørte jeg hverken fra Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti eller Det Radikale Venstre.

Vi møder gerne op til finanslovforhandlingerne. Vi har masser af forslag med under armen til at skabe bedre konkurrenceevne og sikre flere arbejdspladser i Danmark. Og jeg håber, at regeringen også vil være med til at finde brede løsninger på Danmarks problemer, for jeg tror ærlig talt, at befolkningen er mere interesseret i, at problemerne bliver løst, end i at høre politikernes snak og kritik.

Venstre er klar med løsninger. Er regeringen? Venstre er klar til at tage ansvar. Er regeringen?

Kl. 22:08

Formanden:

Der er bestemt vilje til at udfylde tiden. Den første korte bemærkning er til hr. Magnus Heunicke.

Kl. 22:08

Magnus Heunicke (S):

Tak for det. Jamen lad os da gøre det, lad os gribe chancen, når vi har den, til at fortsætte en frisk debat her.

Jeg kan forstå, at Venstre synes, at det er meget ubekvemt og måske også næsten næsvist, når andre partier spørger til, hvordan det egentlig gik, da de havde ansvaret, da de havde magten, da de kunne gøre noget. Det kan man nok godt forstå, når man ser på de resultater, som vi kunne se der kom i Danmark, nemlig de 170.000 job, som Danmark mistede. Det svarer til 130 arbejdspladser i den private sektor, som vi tabte hver eneste dag, dengang hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister – hver eneste dag. I modsætning til det har vi nu en regering, som kæmper for at skabe arbejdspladser. Det er ikke nemt i en situation med krise, men det er jo lykkedes at få stoppet den blødning, som bare fortsatte, mens Venstre havde ansvaret.

Derfor er mit spørgsmål sådan helt enkelt, om Venstre er imod kickstarten, og det er det simpelt hen, fordi jeg endnu ikke har gennemskuet, hvad Venstres holdning egentlig er til kickstarten. I år skaber den 10.000 arbejdspladser, næste år skaber den 21.000 arbejdspladser, primært i den private sektor.

Vi hører altid Venstre brokke sig. Er Venstre egentlig imod kickstarten?

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:10

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen jeg ved godt, at hr. Magnus Heunicke og statsministeren tror, at der bliver skabt arbejdspladser i Danmark, bare man siger ordet kickstart nok gange. Hvad enten vi tager topøkonomer eller andre, har de jo alle sammen samlet været ude at sige, at kickstarten er floppet. Kickstarten er ikke en kickstart.

Men det er jo rigtigt, at der i kickstarten er elementer, som ikke er nogle, som statsministeren har opfundet, men som er elementer, som fremgik af den vækstpakke, som VK-regeringen lagde frem som en del af sit finanslovforslag sidste år. Det er faktisk størstedelen af forslagene i forbindelse med kickstarten, der er vækstelementer, som vi lagde frem i den vækstpakke, der hed »Holdbar vækst«. Det gælder fremrykning af de offentlige investeringer på jernbanelområdet, det gælder kystsikring, det gælder en lang række ting.

Dem står vi selvfølgelig ved, for de var en del af VK-regeringens finanslovudspil for 2012. Det er jo også derfor, der ikke er en eneste kommune, der har genåbnet deres budgetter efter regeringens såkaldte kickstart.

Kl. 22:10

Formanden:

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 22:10

Magnus Heunicke (S):

Så konklusionen er altså igen lidt tåget for mig at se. Jeg synes, at det er temmelig centralt for et parti, som prøver at slå sig op på, at man er fremtidens parti, der kæmper for danske arbejdspladser. Så prøver vi sådan helt diskret at spørge: Hvordan gik det i øvrigt, da Venstre havde ansvaret? Og tallene viser jo, at der tabte man arbejdspladser i hundredtusindvis.

Så prøver vi at sige: Jamen nu skal I høre, hvad vi gør, vi skaber faktisk arbejdspladser, vi skaber faktisk en kickstart med 10.000 job i år og 21.000 job næste år. Og så får man et uldent svar om, at nej, det er ikke rigtige job, det er ikke varige job, det er ikke reelle job, og det her er noget fluffy noget. Men alligevel er der også noget af det, som stammer fra den tidligere regerings politik.

Kan vi ikke få et klart svar her? Altså, hvis Venstre mener alvorligt, at man godt vil kæmpe for danske arbejdspladser, og vi ikke må spørge, hvad Venstre egentlig gjorde, da de sad ved magten, vil jeg spørge her, om Venstre er tilhænger eller modstander af en kickstart, der næste år skaber 21.000 arbejdspladser til danskerne, endda primært i den private sektor?

Kl. 22:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:12

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen man må da gerne bruge al sin tid til at spørge til, hvad nøgle-tallene var under VK-regeringen, det svarer jeg rigtig gerne på.

Jeg har bare forsøgt at påpege, at når man er regeringsparti, som det er min opfattelse at Socialdemokraterne er, ligger der det ansvar om, at man også kommer med forslag, at man har modet til at regere, at man ikke bare bruger al sin tid på at kritisere andre. Og det er bare det, vi har oplevet i dag; man kritiserer alle andre i stedet for at komme med bud på, hvordan man vil lede det her land.

Jeg tror, at danskerne har behov for, at det bliver sagt, hvilke løsninger man ønsker. Og da Danmark står i en situation, hvor vi ikke har råd til at tabe flere arbejdspladser, ville det jo sådan set være befriende, at vi i dag fik et svar på, om Socialdemokraterne bakker op om den erhvervsskattepakke, som vi har lavet som en del af vores finanslovudspil, som målrettet går ind og sænker nogle af de skatter og afgifter, som skubber danske arbejdspladser ud af landet.

Det kan jeg så forstå Socialdemokraterne ikke ønsker at gøre. Det er så bare ét sted, hvor Socialdemokraterne helt konkret ikke ønsker at være med til at sikre danske arbejdspladser, og det er da trist, når man så samtidig fortsætter med at sige kickstart, kickstart, kickstart, og det så er det eneste forslag til at skabe vækst i Danmark.

Kl. 22:13

Formanden:

Tak. Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 22:13

Jesper Petersen (SF):

Jeg ved ikke, om det skyldes det fremskredne tidspunkt, men jeg vil sige: Det er jo noget vrøvl!

Jeg ved ikke, hvor mange timer vi har brugt på at fortælle om, at hvis man godt vil forhandle med os om at fjerne nogle af de afgifter, som Venstre selv har indført, vil vi godt diskutere det med Venstre. Så kan man jo ikke stille sig op nu, klokken lidt over 10 om aftenen, og lade, som om det ikke er hændt. Så har vi da i hvert fald spildt tiden.

Vi har lagt frem, hvad vi vil. Der er et regeringsgrundlag, der er et lovprogram, der er en åbningstale fra i tirsdags, og der er en stribe taler fra i dag, der fortæller om, hvad vi har tænkt os at gøre, når det handler om job, om uddannelse, om efteruddannelse, om grøn omstilling, om alle de ting, der skal til for at bringe Danmark videre.

Det, vi mangler i dansk politik, er, at Venstre begynder at fortælle noget om, hvad de faktisk vil. Kan vi komme det bare en lille smule nærmere?

Det har man så forsøgt på med et finanslovudspil. Og jeg kan forstå, at det er meget fornærmende, når man spørger til, hvad Venstre har gjort i fortiden – det er jo ikke mere end 1 år siden, de havde regeringsmagten – og når man går lidt til deres finanslovsforslag.

Hvorfor fremlægger Venstre et finanslovsforslag, hvor finansieringen ikke holder, og hvor man graver huller i statskassen dybere? Hvorfor?

Kl. 22:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:14

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen som jeg sagde før, kan vi fint stå heroppe og diskutere de nøgletal, der var for den tidligere VK-regering.

Det er et faktum, at da vi overtog regeringsmagten, var der en gæld på 268 mia. kr. i det her land. Da krisen ramte Danmark, var den forvandlet til et nettotilgodehavende på 92 mia. kr., som jo netop var det, der gjorde, at vi kunne lave en meget ekspansiv finanspolitik, at vi kunne fremrykke investeringer, at vi kunne udbetale danskernes SP-bidrag, sådan at vi kunne holde hånden under arbejdspladserne, da krisen rasede.

Det står jeg gerne på mål for. Jeg siger bare, at jeg sådan tror, at befolkningen forventer, at vi også ser fremad.

I modsætning til Socialdemokraterne og SF og Det Radikale Venstre, som i deres finanslovudspil har afsat nul – jeg siger nul – kroner til at finansiere en afskaffelse af fedtafgiften og nogle af de andre ting, som hr. Jesper Petersen nu var meget fornærmet over at vi stadig væk diskuterer, har vi i Venstres finanslovsforslag ikke bare

afsat penge til at afskaffe fedtafgiften for, vi har også afsat 500 mio. kr. til, at man kan gå ind og analysere, hvad det er for nogle varegrupper, som særligt skaber grænsehandel. For vi vil gerne være med til at lave en grænsehandelpakke, som sikrer arbejdspladser i Danmark.

Kl. 22:15

Formanden:

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 22:15

Jesper Petersen (SF):

Det ved vi jo måske nok endda noget om i forvejen. Og Venstre burde vide en hel del, eftersom det jo er dem selv, der har fundet på mange af de afgifter. 95 pct. af de skatter og afgifter, som man brokker sig sådan over for tiden rammer borgere og virksomheder, kommer fra Venstres egen skattepolitik. Det kan man heller ikke lide at få at vide, men det er bare et faktum, og det ansvar skal man ikke løbe fra.

Jeg spurgte ikke til, hvad nøgletallene var under hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister, det gjorde jeg egentlig ikke; det var fru Ellen Trane Nørby, der begyndte at remse dem op.

Jeg er voldsomt interesseret i, hvad Venstres politik er i dag, for det fortæller Venstre forbløffende lidt om. Når Venstre så endelig lægger noget frem, holder det ikke.

Det er jo fint nok at sige, at man lægger finansiering frem til at fjerne fedtafgiften. Jamen det hænger jo bare ikke sammen, siger Finansministeriet. Man graver jo huller i statskassen dybere.

Vi bruger ikke penge, vi ikke har. Vi vil godt diskutere med Venstre, hvordan man kan komme uden om sukkerafgiften og fjerne fedtafgiften igen; det vil vi gerne. Men Venstre må simpelt hen stå ved både i Kruså, Tønder og Padborg, at det var Venstre, der fandt på fedtafgiften dengang. Det var det.

Hvorfor skal huller i statskassen nu graves dybere? Hvorfor er der ikke en holdbar finansiering, når Venstre brokker sig sådan?

Kl. 22:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:17

Ellen Trane Nørby (V):

Hvis SF's ordfører nu havde lyttet, da vi havde dialogen med statsministeren, så ville det stå meget klart for SF's ordfører, at vi på ingen måde løber fra ansvaret. Det har vi aldrig gjort. Det er netop det, der kendetegner partier, der tager ansvar for regeringsmagten i Danmark. Det er, at så skal man også have mod til at stå ved, til at turde lede og også til at træffe de svære beslutninger. Det ved jeg godt ikke kendetegner SF.

Men fedtafgiften indførte vi. Socialdemokraterne, SF og Det Radikale Venstre stemte for fedtafgiften. SF og Socialdemokraterne ville endda have haft, at fedtafgiften skulle være væsentlig højere. Den største forskel på vores fedtafgift og den fedtafgift, som S og SF ønskede, var, at S og SF ville bruge pengene på mere forbrug, hvor vi brugte pengene på at sænke skatter og afgifter i Danmark. Det gælder jo også størstedelen af de skatter og afgifter, som hr. Jesper Petersen nævner nu. Det var finansieringselementer i forårspakken fra 2009, hvor vi lavede den største sænkning af skatten på arbejde i Danmark, siden indkomstskatten blev indført for over 100 år siden. Så det var jo afgifter, som netop var med til at sænke skatten på arbejde og ikke med til at forhøje skatten i Danmark, sådan som det har været kendetegnende, siden SF satte sig i regeringskontorerne.

Formanden:

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 22:18

skal ud på arbejdsmarkedet, må man sige, at med de ændringer, der er sket fra regeringens side på bl.a. kontanthjælpsområdet, er der ikke en økonomisk gevinst ved at få sig et arbejde. Det er da et kæmpestort problem.

Kl. 22:18

Der har vi lagt et konkret forslag frem til, hvordan vi kan sikre, at der altid er en gevinst ved at tage et arbejde, særlig for de unge. Der er behov for, at vi, så de ikke starter deres tilværelse på passiv forsørgelse, gør en endnu større aktiv indsats for de mange unge, der i dag mangler et arbejde. Men det betyder jo ikke, at vi går til finanslovforhandlingerne og siger: Vi har en række ultimative krav, og hvis vi ikke får dem alle sammen igennem, kan regeringen lige så godt lade være med at indkalde os.

Kl. 22:21

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren, fordi jeg får lov til at stille det her spørgsmål. Er det rigtigt forstået, at en af Venstres betingelser for at indgå en finanslovaftale er, at der skæres ned i kontanthjælpen til de unge mennesker, og at besparelsen ved en kontanthjælpsreform skal bruges til at finansiere skattelettelser?

Kl. 22:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:18

Formanden:

Fru Lotte Rod for en kort bemærkning.

Kl. 22:21

Ellen Trane Nørby (V):

Nej, nu er det sådan set ikke sådan, at vi har lavet en lang liste af betingelser. Vi har sådan set lagt vores politik frem, hvor vi har givet et bud på, hvordan man kan finde 9 mia. kr. i finansiering og så bruge 8 mia. kr. af dem, hvoraf de 4 mia. kr. bliver brugt på en erhvervsskattepakke, hvor vi målrettet går ind og lemper skatter og afgifter på dansk erhvervsliv, bl.a. på grænsehandel, så man kan ansætte flere i Danmark. Vi vil også gerne videreføre boligjobordningen, som har holdt hånden under både praktikpladser og arbejdspladser i bygge- og anlægssektoren.

Det er klart, at vores finanslovsforslag også indeholder nogle reformelementer, bl.a. et forslag til en kontanthjælpsreform. Det er jo vores grundlag for at gå til forhandlingerne. Vi er ikke sådan nogle, der har lavet en lang liste, hvilket så kan gøre, at regeringen ikke behøver at invitere os. Næh, vi har faktisk på alle måder forsøgt at sige til regeringen: Vi synes, I skulle være med til at tage ansvar for dansk økonomi; I gjorde det ikke, da I sad i opposition, men vis jer nu som ansvarlige ledere af Danmark, og lad os i fællesskab finde nogle løsninger. Derfor håber vi selvfølgelig på, at regeringen vil lave en finanslovaftale med os, som hiver Danmark i den rigtige retning.

Kl. 22:19

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 22:19

Finn Sørensen (EL):

Skal det så forstås sådan, at det ikke var alvorligt ment fra Venstres side, da man den 3. september kunne læse i medierne, at Venstre havde stillet et forslag om, at der skulle spares 1,5 mia. kr. i en kontanthjælpsreform, og at det især skulle ske ved at sænke ydelsen for de unge mennesker op til 30 år? Så det er ikke alvorligt ment, når man kommer med en sådan udmelding, og det er ikke noget krav, man stiller, for at indgå en finanslovaftale med regeringen.

Kl. 22:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:20

Ellen Trane Nørby (V):

Det er fuldstændig korrekt, at Venstre har lagt et kontanthjælpsudspil frem, hvor vi er kommet med nogle forslag til, hvordan vi kan gøre vores kontanthjælpssystem bedre, så vi bl.a. sikrer mod, at unge mennesker, der i dag står med valget mellem enten at kunne få en uddannelse eller komme ud på arbejdsmarkedet, står i det paradoksale problem, at hvis de skal gå på SU, mister de penge, og hvis de

Lotte Rod (RV):

Jeg sad næsten lige og ønskede, at hr. Lars Løkke Rasmussen selv havde taget ordet, for hr. Lars Løkke Rasmussen har sagt noget, som jeg synes var overraskende klogt. Jeg citerer: Jeg tror på en folkeskole med langt friere rammer, med langt friere rammer.

Det lyder jo virkelig som sød musik i en radikal børne- og undervisningsordførers ører, for det er jo det, vi har prøvet at sige til Venstre i de sidste 10 år, hvor Venstre, hver gang man havde chancen for det, fandt på mere papirarbejde, flere skemaer og mere kontrol. Nu håber jeg jo, at det her ikke bare er tom snak fra Venstres side, men at Venstre har tænkt sig at omsætte det til handling, og det har man chancen for at bevise lige om lidt, hvor vi skal forhandle folkeskolereform.

Så nu vil jeg gerne spørge fru Ellen Trane Nørby: Hvad er det, Venstre kommer med til folkeskoleforhandlingerne, som vil give skolerne friere rammer?

Kl. 22:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:22

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen jeg er helt sikker på, at hr. Lars Løkke Rasmussen godt kunne høre, hvad fru Lotte Rod sagde, selv om han ikke stod på Folketingets talerstol, og jeg vil også gerne svare på, hvordan vores uddannelsespolitik ser ud. For det er sådan set sådan, at vi fremlagde et forslag til en folkeskolereform – den ser endda sådan her ud – allere-de, da vi sad i regering. Dengang var der ikke den store lyst hos de partier, der nu udgør regeringspartierne, til at tage ansvar og være med til at skabe fremtidens skole. Det skal nu ikke skille os ad.

Nu har statsministeren holdt en tale. Nu glæder vi os til at se det konkrete forslag fra regeringen til, hvad det egentlig er, man vil. Alt-så, det er jo ikke nok at holde taler, man må også komme med nogle konkrete forslag til, hvad man vil politisk på det her område.

Nogle af de steder, hvor vi bl.a. har lagt op til friere rammer, er jo i forhold til at skabe internationale skoler; det er i forhold til at give større frihed til, at man kan lave holddeling på de enkelte skoler; det er bl.a. også i forhold til at skabe større frihed til at lave profilskoler og give større mulighed for, at ledelsen på den enkelte skole kan være med til at definere, hvad der helt særligt skal kendetegne deres skole. For vi tror sådan set på, at vi skal styrke den danske folkeskole, så de danske børn lærer mere, end de gør i dag.

Kl. 22:23

Formanden:

Fru Lotte Rod.

Kl. 22:23

Kl. 22:25

Lotte Rod (RV):

De seneste 10 år har Venstre været enormt optaget af test og enormt optaget af, hvordan det går Danmark i PISA-undersøgelser. Det giver jo desværre ikke skolerne friere rammer, hvis det eneste mål, man sætter foran sig, er, hvordan man klarer sig i PISA-undersøgelser. Noget af det, vi har set, er, at når man hænger det hele op på vores præstationsprofil, kan man se, hvis man f.eks. tager geografi, at eleverne har klaret sig dårligere. Det forklarer man så med, at der har været nogle tsunamier ude i verden, og at det har man nok undervist i. Problemet er bare, at det ikke er det, man tester eleverne i. Så det er ikke det, der giver skolerne friere rammer.

Så jeg vil gerne prøve at holde fru Ellen Trane Nørby lidt op på det her. Hvad er det, Venstre kommer med, når vi skal forhandle folkeskolereform? Kan vi tage det her som et udtryk for, at Venstre stiller op til forhandlingerne og gerne vil være med til at gøre kvalitetsrapporter, elevplaner og de nationale test mere fleksible, for det er jo det, der skal til, hvis Venstre vil sætte handling bag ordene og rent faktisk give skolerne nogle friere rammer?

Kl. 22:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:24

Ellen Trane Nørby (V):

Nej, det er ikke det, der skal til, og jeg ved heller ikke, om det er regeringens politik. Det var ikke ligefrem min opfattelse, at regeringen ville afskaffe de nationale test, men det må vi jo finde ud af, for lige nu er det jo kun et par taler, der er blevet holdt, og der er ikke kommet noget udspil fra regeringen. Så det er jo sådan lidt svært at vide, hvad det egentlig er helt konkret, regeringen vil på skoleområdet.

Jeg kan sige, at det udspil, vi lagde frem, også var finansieret. Vi kan ikke helt se, hvor finansieringen er til regeringens udspil. Det er nok også der, hvor vores veje skilles lige nu – det er svært at se, hvordan man vil alt det gode, hvis man samtidig ikke anviser, hvordan pengene skal bibringes.

Når vi har været optaget af test, er det jo ikke for testens skyld. Så er det jo for at sikre, at de unge kan lære noget, og at de lærer noget, og at skolerne er gode nok til at fange den enkelte elev, hvor den enkelte elev er. Noget af det, der bekymrer os rigtig meget, er, at vi har tabt en gruppe i den danske folkeskole, særligt mange drenge, som simpelt hen forlader den danske folkeskole uden at kunne læse og regne tilstrækkeligt. Der har vi da en fælles opgave i at gøre det bedre, end vi gør i dag, og der er jeg da helt sikker på at vi kan finde nogle løsninger. For jeg tror sådan set ikke, at der er nogen grund til, at vi taler os fra hinanden, for jeg oplever egentlig, at vi dybest set er enige om, at vi i fællesskab kan gøre den danske folkeskole bedre.

Kl. 22:25

Formanden:

Hr. Ole Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 22:25

Ole Hækkerup (S):

Tak. Tak til ordføreren. Jeg skal bare spørge: Kan man hæve skatter og afgifter og samtidig have skattestop?

Kl. 22:25

Formanden:

Ordføreren.

Ellen Trane Nørby (V):

Hvis det her er sådan en lektion i skattestoppets ABC og hr. Ole Hækkerup har siddet derhjemme og øvet sig, så ved hr. Ole Hækkerup, at både når det gælder EU-lovgivning og miljø, så er der nogle undtagelser i skattestoppet, lige så vel som vi med den skattereform, der blev lavet i 2009, sagde, at der er et vindue, hvor vi omlægger nogle skatter og afgifter.

Men det, der var det samlede resultat for danskerne efter 2009, var, at skatten på arbejde blev sænket markant. Det var den største sænkning af skatten på arbejde, siden vi indførte indkomstskatten 100 år tidligere. Det er sådan set derfor, at Socialdemokraterne og SF i dag kan tage deres lister og helt konkret at se, hvor mange skatter og afgifter der blev sat op. Det er jo fuldstændig korrekt, at der var noget, der blev sat op, men det blev alt sammen brugt til at sænke skatten på arbejde, så det var en omlægning.

Så derfor må hr. Ole Hækkerup og resten af Socialdemokraterne og SF'erne også finde ud af, om de vil beskyldte os for ufinansierede skattelettelser, eller om de vil beskyldte os for at sætte skatten op. For begge dele kan jo ikke være tilfældet på samme tid.

Kl. 22:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ole Hækkerup.

Kl. 22:26

Ole Hækkerup (S):

Jeg spørger, fordi ordføreren selv nævnte, at det var alle de finansieringselementer, der lå i forårspakken, som nu kommer til at slå igen. Så påpeger jeg bare, at Venstre har travlt med at problematisere, at lige præcis de finansieringselementer, man selv har indført, nu slår igennem. Det kan jo ikke komme som en overraskelse for Venstre, at alt det, man finansierede med i f.eks. forårspakken, nu begynder at slå igennem.

Hvis man så siger, at det er et stort problem, skal jeg ikke forholde mig til, hvordan Venstres skattepolitik skal angribes. Så skal jeg bare sige, at karakteristikken af det er, at man stiller sig op og advarer mod sin egen økonomiske politik.

Kl. 22:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 22:27

Ellen Trane Nørby (V):

Hvis der er nogen, der advarer mod deres egen økonomiske politik, er det da vist Socialdemokraterne, som lige nu er for den dagpenge-reform, de tidligere var imod, er for den tilbagetrækningsreform, de tidligere var imod, og i det hele taget styrer landet på et økonomisk grundlag, som i hvert fald ser ud til at være væsensforskelligt fra det, man gik til valg på.

Hvis vi så tager de her finansieringselementer, er det jo ikke sådan, at vi på nogen måde løber fra, at der var finansieringselementer i forårsaftalen fra 2009. Men det var alt sammen finansieringselementer, som blev brugt til at sætte skatten ned.

Nu siger vi så, at der er nogle af de finansieringselementer, som har haft en rigtig negativ sideeffekt. I stedet for at se blindt til, i stedet for at gøre som Socialdemokraterne, der siger, at de godt kan se, at grænsehandelen er steget, men så da lige opfinder en sukkerafgift og da lige sætter nogle skatter og afgifter op, så ønsker vi faktisk at tage ansvar for, at de finansieringselementer, som har en negativ sideeffekt, bliver afskaffet. Det er derfor, vi har foreslået, at fedtafgiften bliver afskaffet, det er derfor, vi har lagt op til en grænsehandelsspakke på 500 mio. kr., så vi målrettet kan sænke afgiften på de

grænsefølsomme varer. Og så må man vel bare sige, at det alt sammen er noget, der trækker Danmark i den rigtige retning: Det sænker jo skatten.

Kl. 22:31

Kl. 22:28

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Per Clausen.

Kl. 22:28

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo alligevel, at der er en enkelt ting, som jeg gerne vil have fru Ellen Trane Nørby til at svare på: Er det ikke rigtigt forstået, at en væsentlig del af det, der skal finansiere skattelettelserne i Venstres forslag, er forringelser af kontanthjælpen? Det er vel rigtigt forstået, at en væsentlig del af det, der skal finansiere skattelettelserne i Venstres forslag, er det, man kalder en kontanthjælpsreform, men som jo betyder, at man vil forringe kontanthjælpen.

Kl. 22:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 22:29

Ellen Trane Nørby (V):

Det er rigtigt, at Venstre lægger op til en kontanthjælpsreform. Det gør vi sådan set, fordi der er behov for at skabe et bedre incitament til at tage et arbejde i Danmark. Det gør vi, fordi vi mener, at der også er nogle svage grupper, der i dag står uden for vores arbejdsmarked, som har behov for, at vi gør noget målrettet; at vi sørger for, at der kommer en trinvis overgang til det arbejdsmarked, som de i dag er sat uden for. Så der er rigtig mange politiske grunde til, at vi laver en kontanthjælpsreform.

Så har en kontanthjælpsreform også den effekt, at den både giver et provenu nu og også et varigt provenu. Og man må bare sige, at reformer er forudsætningen for, at vi har råd til at kunne investere i vores velfærd. Hvis man ikke laver de reformer, som regeringen har lagt op til i 2020-planen, kommer der et hul i kassen. Lige nu mangler regeringen at gennemføre reformer for 12 mia. kr., og hvis man ikke gennemfører de reformer, kan man heller ikke bruge de penge, hvad enten man vil bruge dem målrettet på velfærd og uddannelse, som vi bl.a. også har lagt op til i vores finanslovsforslag, eller vil bruge dem til at skabe bedre rammevilkår for danske arbejdspladser.

Så det, der egentlig burde være spørgsmålet, er: Er der modet hos regeringen til at gennemføre de reformer, der gør, at vi kan investere i vores samfund og investere i at give vores arbejdspladser bedre vilkår, så de kan ansætte flere i Danmark og ikke bliver presset til udlandet?

Kl. 22:30

Første næstformand (Bertel Haarder):
Per Clausen.

Kl. 22:30

Per Clausen (EL):

Men sandheden er vel den, at Venstre ikke kan finansiere de skattelettelser, de vil gennemføre, hvis de ikke henter pengene fra kontanthjælpsmodtagerne – præcis ligesom den skattereform, som Venstre aftalte med regeringen før sommerferien, også handlede om, at man hentede en ikke uvæsentlig del af de penge, der skulle bruges til skattelettelser, hos arbejdsløse, førtidspensionister og kontanthjælpsmodtagere. Det er så anden gang, kontanthjælpsmodtagerne skal være med til at betale for Venstres skattelettelser.

Kl. 22:31

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Ellen Trane Nørby (V):

Det er jo fuldstændig korrekt, at i den skatteaftale, vi lavede med regeringen før sommerferien, accepterede vi det forslag, som regeringen kom med, hvor man beskar en række af overførselsindkomsterne. Det gik vi med på. Det var regeringens forslag.

Det er også fuldstændig korrekt, at i den skatteaftale, vi lavede i 2009, da vi sad i regering, fik dem med de 10 pct. laveste indkomster i samfundet 1.000 kr. mere til rådighed. Med den aftale, som regeringen og statsministeren har stået spidsen for, får dem med de 10 pct. laveste indkomster 630 kr. mindre til rådighed. Så kan hr. Per Clausen jo selv finde ud af, hvilken skattepolitik han synes matcher Enhedslistens politik bedst.

Kl. 22:31

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 22:31

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Nu har vi talt en del om skatter og afgifter, og jeg behøver ikke nogen lektion i skattestoppets ABC, men til gengæld vil jeg gerne spørge fru Ellen Trane Nørby, om det ikke er korrekt, at Venstre i skatteforhandlingerne faktisk fik tilbudt at afskaffe fedt- og sukkerafgifterne fuldt finansieret?

Kl. 22:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 22:32

Ellen Trane Nørby (V):

Det er fuldstændig korrekt, som det også er blevet diskuteret tidligere i dag, at vi klart og tydeligt sagde til regeringen, at den finansiering, som de havde tilbudt Enhedslisten, var noget, vi sådan set godt kunne leve med, hvis det betød, at vi i fællesskab kunne afskaffe sukkerafgiften og fedtafgiften.

Men det er jo klart, at hvis regeringen hæver bundskatten og samtidig sætter skatter og afgifter op, sådan at de familier, som vi må sige har sværest ved at få deres økonomi til at hænge sammen, bare får endnu sværere ved at få deres økonomi til hænge sammen, så giver det jo ingen mening.

Kl. 22:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 22:32

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Så vil jeg bare gerne høre, om ikke ordføreren synes, det er lidt specielt, at man først indfører en iværksætterskat og en multimedieskat og en fedtafgift, hvorefter vi afskaffer nogle af dem. Og når man så får et tilbud om at afskaffe den sidste, som man også gerne vil være med til, siger man nej. Kan ordføreren ikke bekræfte, at der er en vis zigzagskurs over den skattepolitik?

Kl. 22:33

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 22:33

Ellen Trane Nørby (V):

Nej, men jeg tror, det, fru Sofie Carsten Nielsen glemmer, er, at regeringen jo ikke ville acceptere en aftale med Venstre, hvor man brugte den finansiering, som man havde tilbudt Enhedslisten. For da

var man vel blevet så bange for den statistiske ulighed her i samfundet, at man ikke længere ville bruge den form for finansiering. Og det var jo dér, det var så ærgerligt, at modet svigtede regeringen endnu en gang, for ellers kunne vi jo i fællesskab have afskaffet sukkerafgiften og fedtafgiften. Og – tro mig – det ville vi rigtig gerne.

Det er også derfor, vi har finansieret en afskaffelse af fedtafgiften i vores finanslovforslag, og det er derfor, vi synes det er så ærgerligt, at man kan se, at der i regeringens finanslovforslag er afsat 0 kr. til at afskaffe sukkerafgiften og 0 kr. til at afskaffe fedtafgiften.

Kl. 22:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den sidste med en kort bemærkning er hr. Rasmus Prehn.

Kl. 22:34

Rasmus Prehn (S):

Jeg ville egentlig gerne kvittere for, at fru Ellen Trane Nørby nu understreger, at det med løn- og arbejdsvilkår ligesom er noget, som arbejdsmarkedets parter selv skal klare, og at det ikke er noget, som vi politisk skal blande os i.

Men jeg kunne godt tænke mig at høre, hvordan det så kan passe sammen med det, der står i det beslutningsforslag, som Venstre har fremsat, B 92, og som jo sådan set er noget, der handler om at underminere det danske arbejdsmarkedssystem og den danske model fuldstændig. Den ene arbejdsmarkedsforsker efter den anden påpeger jo, at det her simpelt hen er som at sprænge det danske arbejdsmarkedssystem i luften.

Jeg vil derudover spørge Venstre om, hvordan man synes det rimer med den kendsgerning, at det for tiden åbenbart ikke nogen sinde lykkes Venstre at bestige talerstolen eller at skrive et læserbrev, uden at det, som det handler om, sådan set er, at vi skal have mere sult og lavere lønninger.

Kl. 22:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 22:34

Ellen Trane Nørby (V):

Det kan godt være, at hr. Rasmus Prehn ikke var her tidligere på dagen og derfor ikke kunne høre, hvad jeg sagde, men så skal jeg gerne gentage det: Venstre ønsker ikke lønninger i Danmark på 30 kr. Venstre går sådan set ikke ind for en lønnedgang, og det var også det, jeg sagde i min tale her i anden runde. Til gengæld kan jeg jo tage et citat af statsministeren fra sidste år, hvor hun til dagbladet Information sagde: Det vil være interessant at få en vis løntilbageholdenhed. Jeg håber altså, at hr. Rasmus Prehn vil tage en snak med statsministeren, hvis hr. Rasmus Prehn og Socialdemokraterne synes, at der her er tale om nogle udgangspunkter for en debat, der er så kontroversielle, for så tror jeg, man har et problem med den statsminister, man har.

Derudover vil jeg sige, at jeg synes, vi tidligere havde en meget interessant debat med statsministeren, nemlig den debat, der handlede om de kinesiske lønninger i Grønland. Der ville statsministeren ikke garantere, at det var noget, hun ville sætte sig mod, på trods af at det vil være noget, som statsministeren som Danmarks riges statsminister og som leder af rigsfællesskabet vil skulle underskrive i form af den særlov, som skal give Grønland lov til, at man der kan have kinesiske lønninger i forbindelse med anlæg af miner og andet. Så jeg synes måske, at det var noget, som man internt hos Socialdemokraterne skulle tage en debat om.

Kl. 22:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Rasmus Prehn.

Kl. 22:36

Rasmus Prehn (S):

Jeg kan høre, at Venstre og fru Ellen Trane Nørby bliver ved med at holde fast i det her mantra om mere sult og lavere lønninger. Hvis Venstre får magt, som de har agt, er det altså mere sult og nogle lønninger, der er lavere; det er sådan set det, der igen og igen bliver gentaget.

Det, som vi kan se af de forskellige udsagn, der er fra Venstrepolitikeres side, er jo, at man vil have lønnen ned, så niveauet bliver det samme, som det er for nogle af de laveste lønninger, vi har i Europa, og så det altså kommer helt ned på det, der er for de polske lønninger, og sådan at vi virkelig får de helt lave lønninger. Der synes jeg Venstres ordfører skylder at forklare, hvordan det hænger sammen med det, som man siger, om, at det skal være op til arbejdsmarkedets parter i Danmark selv at forhandle det. Det er da netop at blande sig fra politisk side, altså når man er ude at sige det her med mere sult og lavere lønninger.

Kl. 22:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 22:36

Ellen Trane Nørby (V):

Jo, men nu er det jo altså heller ikke sådan, at det er det, vi har været ude at sige. Og selv om hr. Rasmus Prehn og hans kollegaer gentager det igen og igen og kommer med beskyldninger om, at vi ønsker polske lønninger på 30 kr., så kan jeg garantere, at Venstre ikke ønsker polske lønninger i Danmark på 30 kr. Til gengæld ville statsministeren jo ikke garantere, at der ikke ville kunne komme kinesiske lønninger i rigsfællesskabet. Statsministeren ville ikke garantere, at hun og Socialdemokraterne i Danmark ville modsætte sig en særlov i Grønland, som giver mulighed for, at man kan få kinesiske lønninger på udvindingen i mineområderne i Grønland.

Hvordan tror hr. Rasmus Prehn det bliver, hvis man får kinesiske lønninger inden for rigsfællesskabet? Tror hr. Rasmus Prehn, det vil gavne løndannelsen i det danske rigsfællesskab? Skulle hr. Rasmus Prehn måske ikke prøve at bruge lidt kræfter på at forholde sig til den kendsgerning, at hverken Socialdemokraternes samarbejds- og søsterparti i Grønland eller statsministeren i dag har villet give en garanti for, at man vil modsætte sig kinesiske lønniveauer på Grønland? Venstre vil ikke have polske lønninger. Men altså: Er der nogen garanti fra Socialdemokraternes side her? Nej, det er der ikke.

Kl. 22:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen, værsgo.

Kl. 22:38

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Til diskussionen om de kinesiske lønninger i Grønland vil jeg da bare berolige Venstre med, at hvis Venstre står fast på sin modstand imod det, så er der vel flertal imod det i Folketinget, og så er det problem løst. Så stemmer partierne fra regeringen sikkert også for, og så får vi det sikkert ikke. Så det går nok.

Der er en enkelt ting, som jeg vil sige her, og det er sådan set det eneste, jeg vil komme ind på. Jeg vil selvfølgelig heller ikke trække debatten unødigt i langdrag, men der er en enkelt ting, som er i forlængelse af, hvad statsministeren sagde heroppe, og som jeg bliver nødt måske at bede om at få en forklaring på. Det har været sådan, at hver eneste gang, der har været medlemmer af et af regeringspartierne eller fra fagbevægelsen, der har rejst diskussionen om dagpenge, så har man fået klart at vide, at det kunne der ikke røres ved, for det

stred mod regeringsgrundlaget. Det er ikke blevet sagt en gang, det er blevet sagt rigtig, rigtig mange gange.

Man kan selvfølgelig godt som en mindretalsregering have den opfattelse, at regeringsgrundlaget er ukrænkeligt, og at man altid i aftaler skal nå et resultat, der ligger inden for regeringsgrundlagets rammer. Det er jo sådan set helt i orden. Det er principfast og godt. Så undrer det mig bare, at når man spørger, om det kan komme på tale, at regeringen kan gennemføre en aftale, hvor man bruger kontanthjælpsreformen til at finansiere skattelettelser, så kan man ikke få det samme klare svar. Hvis det ville stride mod regeringsgrundlaget, så ville det naturligvis ikke ske.

Der er jo to udlægninger af det her, og dem vil jeg sådan set skåne forsamlingen for. Jeg vil bare sige, at det her jo i virkeligheden viser, at regeringen kan stå i den valgsituation, at man kan vælge imellem at fravige regeringsgrundlaget og forhindre, at tusindvis af mennesker falder ud af dagpengesystemet næste år, eller man kan vælge at fravige regeringsgrundlaget og bruge penge, der kommer fra en kontanthjælpsreform, til skattelettelser til nogle af de rigeste danskere.

Spørgsmålet er selvfølgelig, hvordan regeringen vil stille sig i det valg, og der vil jeg da bare sige, at jeg henter en lille smule trøst i, at vi lige om et kort øjeblik vedtager et forslag, hvori der står, at vi skal bekæmpe ulighed, fattigdom og social dumping. Og jeg vil godt sige, at det for mig altså er umuligt at forestille mig, at nogen kan argumentere for, at det vil være at bekæmpe fattigdom og ulighed at bruge penge, som skaffes fra en kontanthjælpsreform, til skattelettelser, hvorimod det ikke kan være svært at forklare, at det at forhindre, at mennesker falder ud af dagpengesystemet, ligger i naturlig forlængelse af den her vedtagelse. Jeg ved ikke, om man kan få et svar på det i dag, men jeg synes i hvert fald, vi står tilbage med et meget, meget brændende spørgsmål, nemlig: Hvad mener regeringen i grunden, når den i et tilfælde siger, at regeringsgrundlaget er ukrænkeligt, og i et andet tilfælde er villig til at krænke det?

Kl. 22:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er nu to korte bemærkninger, og jeg må lige bede hr. Per Clausen om at vende tilbage. De kom lidt sent. Først er det fru Tina Nedergaard, værsgo.

Kl. 22:42

Tina Nedergaard (V):

Tak. Nu har vi jo hørt statsministeren være på talerstolen igen, uden at vi kunne få nogen afklaring på, om statsministeren agter sammen med Venstre at lave en finanslov, som peger fremad, og som vil skabe flere private arbejdspladser og i hvert fald modvirke, at virksomhederne, og dermed arbejdspladserne og indtægterne, flygter til udlandet. Vi fik ikke et klart svar fra statsministeren, men jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Per Clausens vurdering af, hvad chancerne er for Enhedslisten for at lave en aftale med regeringen, når regeringen stiller i udsigt, at der ikke må komme flere skatter og afgifter. Jeg synes, at besvarelsen i ordførerens første tale var lidt uklar.

Er Enhedslisten parat til at gå sammen med regeringen om en aftale, når der ikke kan laves skattestigninger og afgiftsstigninger og der ikke er givet nogen garanti om dagpengeforlængelse?

Kl. 22:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 22:42

Per Clausen (EL):

Statsministeren har ikke sagt noget om skat, som udelukker, at der kan laves en finanslovaftale med regeringen. Jeg har om dagpenge sagt, at jeg har svært ved at forestille mig, at Enhedslisten kan indgå

i en finanslovaftale, hvor det problem ikke er løst. Det har jeg sagt rigtig mange gange, og i den her sag tror jeg nok at jeg vil holde mig til at gentage den samme formulering sådan i al uendelighed, bare så folk er opmærksomme på det, hvis de skulle have lyst til at stille det samme spørgsmål igen.

Kl. 22:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 22:43

Tina Nedergaard (V):

Jeg forstod nemlig under ordførerens første tale, at det var helt afgørende, at man fandt en løsning for de mennesker, der måtte falde ud af dagpengesystemet. Når ordføreren bruger udtrykket afgørende, skal det så forstås sådan, at det vil være en betingelse? Hvis nu en anden brugte det, ville man jo sikkert opfatte det sådan. Er det en betingelse for, at Enhedslisten kan lave en finanslov med regeringen, at der findes en regulær løsning, ikke bare for få hundrede mennesker, men en regulær løsning? Er det en forudsætning for, at Enhedslisten kan lave finanslov med regeringen?

Det er jo interessant for Venstre, for vi vil gerne ind og realitetsforhandle, men forudsætningen er naturligvis, at Enhedslisten ikke er med til at sætte skatter og afgifter op sammen med den røde regering.

Kl. 22:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 22:44

Per Clausen (EL):

Det er jo altid fristende at forsøge sig med en ny formulering, om ikke andet så for at skabe lidt variation, men jeg er nervøs for, at hvis jeg gør det, vil det enten blive opfattet, som om jeg er blevet slap, eller som om jeg strammer. Så derfor må hellere holde mig til den formulering, jeg har valgt med stor omhu, nemlig at jeg har meget svært ved at forestille mig, at Enhedslisten kan indgå en finanslovaftale, hvor vi ikke har løst det problem, der handler om, at tusindvis af danskere trues med at falde ud af dagpengesystemet.

Kl. 22:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 22:44

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg vil egentlig gerne spørge lidt mere ind til praktikpladserne, som vi diskuterede lidt tidligere på dagen. Men der var jo så kort tid, og nu har vi muligheden igen.

Der er knap 11.000 unge mennesker, der søger en praktikplads lige nu. Der er en stigning i antallet af dem, der ikke kan få en praktikplads. Det er noget, der bekymrer os, og det bekymrer os særligt, fordi regeringen samtidig med deres finanslovudspil lægger op til, at den bonusordning, der har været for at få virksomhederne til at tage elever og lærlinge, bliver afskaffet.

Jeg vil blot høre sådan lidt mere præcis, hvad det er for nogen tanker, Enhedslisten gør sig på praktikpladsområdet ud over at ønske en garanti. Hvad er det for nogen krav, man har til at sikre, at unge kan få lov til at færdiggøre en uddannelse og få en praktikplads? Og hvad synes hr. Per Clausen om det forhold, at antallet, der mangler en praktikplads, faktisk er steget det seneste år, hvor vi har haft en regering, som ellers gik til valg på, at det her problem skulle afskaffes?

Kl. 22:45

Kl. 22:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 22:45

Kl. 22:48

Per Clausen (EL):

Jeg tør slet ikke tænke på, hvor galt det var gået, hvis vi ikke havde aftalt at tage nogle initiativer i forbindelse med sidste finanslovaftale. Men det er klart, at det ikke er tilfredsstillende, og derfor skal problemet også løses.

Der er flere forskellige ting, man kan gøre. Man kan anerkende, at man bliver nødt til at have skolepraktik. Så kan man forsøge at gøre de skolepraktikpladser mere, kan man sige, lig med det, der foregår på en almindelig arbejdsplads. Det ville forudsætte, at man fik mulighed for at sælge de produkter, man producerede der. Man kan have praktikpladser, hvor flere forskellige arbejdsgivere deles om det. Man kan være mere nidkær med at stille krav ved udbud og andre ting om, at der bliver etableret praktikpladser. Der er rigtig mange ting, man kan gøre, og jeg tror, at man må erkende i den her sag, præcis ligesom når man skal forhindre, at de arbejdsløse falder ud af dagpengesystemet, at vi skal bruge rigtig mange forskellige redskaber.

Kl. 22:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Jacob Jensen har bedt om ordet for en kort bemærkning.

Kl. 22:46

Jacob Jensen (V):

Der er en grund til, at jeg tager ordet her til Enhedslistens ordfører, og det er jo, fordi vi jo begge partier sådan set kæmper om at komme inden for døren i Struenseelokalet, når vi skal til at forhandle finanslov. Vi har i hvert fald rakt hånden ud, og det kan jeg jo også forstå at Enhedslisten har, for at søge indflydelse på næste års finanslov. Derfor er det jo selvfølgelig interessant at vide, hvad det er, vi er oppe imod. Hvad er det for et tilbud, som regeringen kan vurdere i forhold til det tilbud, som vi giver? Derfor vil jeg godt spørge Enhedslistens ordfører, for nu har Enhedslistens ordfører allerede nævnt om ikke ultimativt så i hvert fald tæt på at være et ultimativt krav, at dagpengereformen skulle rulles tilbage, eller i hvert fald, kunne man forstå, skulle problemet løses. Kunne Enhedslistens ordfører ellers give lidt oplysninger om, hvilke andre krav man har tænkt sig at stille? Hvad er det for en pris, vi som nation må forvente Enhedslisten vil tage sig betalt med for at lægge stemmer til en finanslov?

Kl. 22:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 22:47

Per Clausen (EL):

Som jeg forsøgte at sige allerede første gang, jeg var oppe, vil det være alt, alt for omfattende at nævne alle Enhedslistens gode forslag i forbindelse med en finanslov. Det vil være alt, alt for uoverskueligt. Men det er klart, at det, som vi vil sige der skal skrues mere op for, er grøn omstilling. Det er et spørgsmål om også at skruer op for velfærden i vores samfund. Det er nogle af de ting, vi vil skruer op for. Vi vil skruer op for initiativer, der kan skabe øget beskæftigelse. Så har vi selvfølgelig det helt klare synspunkt, at vi synes, at det er meget vanskeligt at forestille sig, at vi skal lave en finanslov, hvor vi stadig risikerer, at mennesker falder ud af dagpengesystemet uden at have fået et tilbud om et arbejde.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Jacob Jensen.

Jacob Jensen (V):

Tak. Det var jo da trods alt et skridt nærmere. Kan hr. Per Clausen så måske løfte sløret, når han siger, at man ønsker at skruer op for velfærden, for, om man kan sætte tal på det? Altså, hvad koster det? Det er mere, så vi har fornemmelsen af, hvad det er for en pris, som vi må forvente at samfundet, herunder ikke mindst virksomhederne, kommer til at betale i form af højere skatter og afgifter, når den ekstra velfærd jo selvfølgelig skal finansieres.

Kl. 22:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 22:48

Per Clausen (EL):

Nej, det tror jeg sådan set ikke jeg kan hjælpe hr. Jacob Jensen med. De ønsker og krav, vi har, vil vi overbringe direkte til regeringen. Men der er da ingen grund til at lægge skjul på, at Enhedslisten mener, at de rigeste i Danmark er sluppet for billigt om ved krisen og burde betale noget mere. Vi har så noteret os, at regeringen ikke ønsker at gå den vej. Så må vi se, hvordan vi ad anden vej måske kan løse den udfordring, der handler om faktisk at sikre, at skolelærere underviser i folkeskolen i stedet for at gå arbejdsløse, at pædagoger er i daginstitutionerne i stedet for at gå arbejdsløse, at SOSU-assistenterne sørger for, at vi har en ordentlig ældrepleje, i stedet for at gå arbejdsløse, at vi i det hele taget holder op med at have folk stående på en venteliste af hensyn til det der arbejdsudbud, som i virkeligheden kun skal bruges til at presse lønningerne ned med.

Kl. 22:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 22:49

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Når jeg nu får sig chancen, vil jeg gerne complimentere hr. Per Clausen. Jeg synes simpelt hen, at det er fantastisk med den ukuelige optimisme, hr. Per Clausen kan lægge for dagen, og at han stille og roligt kan indtage talerstolen og holde et lille indlæg og stille spørgsmål til regeringen og tænke: Nå, det får jeg ikke svar på, men det af finder jeg mig jo også med. Så lige om lidt går hr. Per Clausen ned, og så går Enhedslistens repræsentanter hjem, og så tænker de: Nå, der gik endnu en dag på kontoret, hvor vi heller ikke fik indflydelse på regeringens politik, og vi fik heller ikke svar på vores spørgsmål, men det må vi jo leve med; vi prøver igen i morgen.

Altså, jeg synes et eller andet sted, det er fantastisk, at man kan affinde sig med den situation, når man tænker på det tidligere revolutionære islæt, med hensyn til hvad der skulle ske, hvis Enhedslisten rigtig fik indflydelse. Der er lavet det ene store forlig efter det andet med skattelettelser, selv om man ville vælge velfærd før. Nu er der nulvækst næste år i den offentlige sektor. Nu står man foran en finanslov, og så stiller man i åbningsdebatten bare stiltfærdigt regeringen et helt logisk spørgsmål om regeringsgrundlaget. Der er ikke nogen på regeringsbænkene, der overhovedet ænser hr. Per Clausen, men jeg kan godt love, at vi andre har hørt det, og at vi skal komme tilbage til det ved passende lejlighed. Jeg havde bare lyst til lige at complimentere hr. Per Clausen.

Kl. 22:50

Kl. 22:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 22:50

Per Clausen (EL):

Jeg har måske lidt svært ved at forestille mig helt, hvad hr. Kristian Thulesen Dahl forestillede sig at jeg skulle gøre. Altså, hvis jeg nu begyndte at kaste ting efter statsministeren, råbe efter hende og true hende, så ved vi jo godt, at hr. Kristian Thulesen Dahl ville sige: Der kan I bare se, hvordan Enhedslisten er – farlige revolutionære. Altså, hr. Kristian Thulesen Dahl må indse, at det ikke er muligt for mig at tilfredsstille hr. Kristian Thulesen Dahls ønsker og behov, og det er der måske også andre der er bedre til at tage sig af.

Kl. 22:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Thulesen Dahl.

Kl. 22:51

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det tror jeg hr. Per Clausen har fuldstændig ret i. Men jeg må så erkende, at hvis jeg havde været i den situation i 10 år, tror jeg i det mindste at jeg havde fået så meget varme i kroppen, at jeg havde smidt jakken.

Kl. 22:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 22:51

Per Clausen (EL):

Når man tænker på, at hr. Kristian Thulesen Dahl, dengang han havde magten eller en del af magten, sørgede for at indføre nogle dagpengeregler, der næste år betyder, at 20.000 mennesker risikerer at ryge ud af dagpengesystemet, at tusindvis af familier bliver fattige – det er hr. Kristian Thulesen Dahl, der har ansvaret for det – så ville jeg måske, hvis jeg var hr. Kristian Thulesen Dahl, stille mig selv det spørgsmål, om jeg forvaltede min magt godt nok, når jeg nu i dag er nødt til at stå her og ønske, håbe og tro på, at Enhedslisten kan presse regeringen til at løse de problemer, Dansk Folkeparti har skabt. Jeg synes sådan set, hr. Kristian Thulesen Dahl skulle tænke over, om han nu også fik det fulde udbytte, dengang han havde magten. Det er jo ikke sikkert, han får chancen igen.

Kl. 22:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Der har meldt sig endnu en spørger. Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 22:52

Joachim B. Olsen (LA):

Ordføreren siger, at han synes, at de rigeste skal betale lidt mere i skat. De 10 pct. rigeste i Danmark betaler 132 mia. kr. i skat. Det er svarende til 270.000 offentligt ansatte. Synes du ikke, at de rige i Danmark betaler rigeligt i skat, og at de i den grad bærer de tungeste byrder? Altså, det er 270.000 offentligt ansatte!

Kl. 22:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Det er ikke tilladt med direkte tale.
Ordføreren.

Per Clausen (EL):

Til gengæld kan jeg svare fuldstændig direkte: Nej, det synes jeg ikke! Enhedslisten har faktisk klart den opfattelse, at de skattelettelser, man har gennemført for de rigeste, og som er støttet af VKO, og også igen af hr. Kristian Thulesen Dahl, der jo er en dygtig mand til at sørge for, at de godt stillede i Danmark har fået det bedre, så vi gerne blive rullet tilbage. Det har vi diskuteret med regeringen, men det vil de ikke. Det er igen et eksempel på, at vi ikke kommer igennem med det hele, men indimellem kommer vi igennem med nogle små ting, og det er i hvert fald bedre, end det var tidligere, da hr. Kristian Thulesen Dahl havde magten.

Kl. 22:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Joachim B. Olsen.

Kl. 22:53

Joachim B. Olsen (LA):

Ordføreren mener, at det så ikke er nok. De økonomiske vismænd, som i hvert fald bredt anerkendes som noget af den ypperste ekspertise, når det omhandler økonomi i Danmark, har påpeget, at beskatte man de rigeste mere, fører det ikke til et provenu for statskassen, men et tab for statskassen. Nu ser vi bort fra ideologi, men giver det så stadig god mening, at de rigeste skal betale endnu mere, når det giver et provenutab for statskassen?

Kl. 22:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 22:54

Per Clausen (EL):

Hvis hr. Joachim B. Olsen har ret, er det jo endnu mere mærkværdigt, at Venstre har indført en række afgifter for at finansiere skattelettelserne til de rigeste. Det er jo helt unødvendigt, for man påfører så sig selv en masse pine og plage. Jeg tror sådan set, at det stadig væk er sådan, at når man sætter skatten ned for en gruppe mennesker, så koster det penge for det offentlige, og det giver ikke ekstra penge.

Kl. 22:54

Formanden:

Så er det hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Kl. 22:54

Mads Rørvig (V):

Har Enhedslisten tillid til De Radikale i regeringen? Har Enhedslisten tillid til den radikale linje i regeringen? Vi ved jo alle sammen, at det går ud på, at man fastholder den dagpengereform, og at man ikke vil have en millionærskat m.v. Kan Enhedslisten have tillid til en radikal deltagelse i regeringen?

Kl. 22:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:55

Per Clausen (EL):

Altså, Enhedslisten har ubetinget tillid til, at Det Radikale Venstre arbejder for sin egen politik. Den politik afviger på nogle områder fra Enhedslistens, og på andre områder er den tæt på Enhedslistens, men vi er da helt med på, at hver eneste gang vi diskuterer økonomisk politik med regeringen, har vi en udfordring i forhold til at blive enige med Det Radikale Venstre, og det er jo heller ikke hver

gang, det lykkes. Men altså, vi har fuldstændig tillid til, at De Radikale gør, hvad de kan for at varetage det, de nu synes er det rigtige, selv om det indimellem kan fremstå lidt absurd for os andre.

Kl. 22:55

Formanden:

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 22:55

Mads Rørvig (V):

Hvor absurd kan det så blive, vil jeg spørge hr. Per Clausen, når man går ind i lokalet og skal forhandle om en finanslov? Hvad er det, Enhedslisten vil sætte som krav for at kunne deltage i en finanslovaftale og for at kunne stemme for et endeligt finanslovsforslag, også når det gælder dagpengereetten?

Kl. 22:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:56

Per Clausen (EL):

Det, finanslovforhandlingerne jo er, i modsætning til, hvad man kunne tro, når man lytter til denne debat, er ikke et politisk spil. Det handler jo om, hvorvidt der enten skal laves en finanslovaftale, hvor vi sikrer, at tusindvis af mennesker, som i dag trues med at blive smidt ud af dagpengesystemet, får en mulighed for at få et arbejde i stedet for, eller der skal laves en aftale med Venstre, hvor man forringer kontanthjælpen og bruger pengene på skattelettelser til de rigeste.

Jeg kan forsikre om, at vi er meget klar over alvoren og betydningen for almindelige mennesker af, hvordan vi handler i den her sag, og derfor handler vi ansvarligt, beskedent, forsigtigt og realistisk, men det er også klart, at vi har vores grænser.

Kl. 22:56

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance her i anden omgang.

Kl. 22:56

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Statsministeren sagde, at det har været en spændende debat. Det kan man jo diskutere, for det kræver jo, at der er nogle at debattere med. Og det er tydeligt, at regeringen ikke aner sit levende råd.

Gennem hele ugen har regeringen desperat forsøgt at få os til at debattere folkeskole og uddannelse. Det er naturligvis vigtige emner, men regeringen har forsøgt at tage fokus væk fra det altoverskyggende problem, som alle efterlyser en løsning på, nemlig arbejdspladserne, der fosser ud af Danmark, fordi konkurrenceevnen er for lav og skatten for høj. Så kraftigt var forsøget på at lægge et røgslør ud i første runde, at regeringspartiernes ordførere forsøgte at debattere alt mellem himmel og jord og endte i dogmer for den såkaldte nye nordiske skole.

Hvad er så det allerførste dogme i den nye nordiske skole? Der står bl.a. handling frem for ord. Altså, hvis dog bare regeringen ville lytte til dette dogme, for hvis der er en ting, denne debat har været udtryk for, er det det modsatte, nemlig ord uden handling – ord om arbejdspladser, ord om konkurrenceevne, ord om vækst og ord om virksomheder, men ingen tegn på handling. Der er absolut ingen handling, for regeringen er fastlåst og aner ikke, hvad den skal gøre.

Vi fra de borgerlige partier har igen og igen skullet svare på, hvordan vi vil håndtere situationen om 3 år, når der forhåbentlig er et borgerligt flertal i Danmark. Det svarer vi beredvilligt på, men

hvor er det egentlig imponerende, at regeringen og regeringspartiernes ordførere slet ikke forholder sig til situationen her og nu. Der er ingen svar, men kun snak om, hvad de andre skal gøre om 3 år. Men det er nu, vi har brug for løsninger. Det er nu, der er brug for handling frem for ord.

Statsministeren prøver at lade, som om det er VK-regeringens skattereformer, der skulle være grund til, at vi er i en økonomisk krise. Altså, undskyld mig, men de pebernødder, som de borgerlige regeringer gav i skattelettelser, har overhovedet ikke haft nogen indflydelse på, om Danmark er i krise eller ej. Hvor er det dog belastende at høre på, at Socialdemokraterne beskylder Venstre for at indføre fedtskatten – og undskyld, det er, samtidig med at Venstre beskylder Socialdemokraterne for at forhøje den. Faktum er jo, at alle, både Socialdemokraterne og Venstre, var enige om fedtskatten og i dag er enige om, at den bør afskaffes igen. Det var det, Liberal Alliance sagde fra begyndelsen, nemlig at det er en elendig idé. Lad os holde op med snakken og se at få den afskaffet.

Vi skal have gang i at skaffe en bedre konkurrenceevne, vi skal have gang i at skabe betingelser for virksomhederne, så vi kan få arbejdspladser i Danmark. Jeg er overrasket over, at venstrefløjens tilsyneladende kun er optaget af, hvordan de arbejdsløse skal behandles, mens de ikke har et arbejde. Man er overhovedet ikke interesseret i, hvordan folk får et arbejde. Og jeg er nødt til at sige, at uanset hvor godt vi behandler de arbejdsløse, så får de det aldrig så godt som den dag, hvor der er et rigtigt job til dem.

I debatten var der også nogle, der spurgte til lavskattelande som Island og Irland og om, hvilke problemer der kunne være i disse. OECD har lavet nogle fremskrivninger frem til 2017 for at se, hvordan BNP med de vækstforventninger, der er, vil være pr. indbygger. Der vil det være sådan, at i Finland vil man have et BNP pr. indbygger, der er 4,3 pct. højere end i Danmark, i Storbritannien 4,2 pct. højere end i Danmark, i Belgien 4,8 pct. højere end i Danmark, i Tyskland 8 pct. højere end i Danmark og – nu kommer det – i Island, som jo har gjort alt galt med skatten, har man i 2017 en forventning om et BNP på 9,9 pct. højere end i Danmark og i Irland, som var det andet skræmmeeksempel, en forventning om et BNP pr. indbygger i 2017, der er 21,3 pct. højere end i Danmark. Tallene taler jo deres klare sprog.

Det er sådan, at venstrefløjens skræmmebilleder kommer til at klare sig bedst, mens venstrefløjens allierede i Grækenland og de tidligere socialdemokrater i Spanien har kørt deres lande i sæk i of-fentlig gæld. Så om igen, vil jeg sige til statsministeren, man kunne lade sig inspirere af Anker Jørgensens handling i 1982.

Kl. 23:02

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 23:02

Per Clausen (EL):

Det er meget mod min vilje, men jeg synes alligevel, at hr. Simon Emil Ammitzbølls sidste bemærkninger kalder på et enkelt spørgsmål. Kan hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke fortælle mig, hvem det er, der har regeringsmagten i Island, og hvem det var, der havde den i Grækenland, da Grækenland gik fallit? Bare sådan for almindelig folkeoplysning.

Kl. 23:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 23:02

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det kan jeg sagtens. I Island er der i øjeblikket en socialdemokratisk-grøn koalitionsregering, men det er jo desværre sådan i mange

lande, at det ikke gør den store forskel, om der er den ene regering eller den anden – vi kan jo se hos os selv, hvordan det har været de seneste år. Man har ikke fået en ny politik.

I Grækenland – det vil jeg bare for historieskrivningens skyld sige til hr. Per Clausen – skyldes problemerne, at man har haft et klientelistisk system, hvor socialdemokrater og konservative på skift har ført landet ud i ruin. Det handler ikke nødvendigvis om en uenighed mellem hr. Per Clausen og mig.

Kl. 23:03

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 23:03

Per Clausen (EL):

Jamen jeg er da glad for, at hr. Simon Emil Ammitzbøll er enig med mig i, at det er en rød-grøn regering, der i Island har løst problemerne. Hr. Simon Emil Ammitzbøll ved måske også godt, at noget af det, man gjorde i Island, f.eks. var, at man faktisk lod bankerne selv være med til at betale for krisen, endog de internationale banker kom til at være med til at betale for krisen. Altså, man gjorde sådan set det modsatte af det, som hr. Simon Emil Ammitzbøll og den sådan almindelige økonomiske visdom sagde man skulle gøre, for man gjorde nogenlunde det, som Enhedslisten har anbefalet.

Jeg vil bare sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at når han nu nævner det som et godt eksempel, så kunne det måske, hvis jeg var i hr. Simon Emil Ammitzbølls sko, give anledning til lidt overvejelser – lidt overvejelser om, hvorvidt man nu har fuldstændig ret i, at det at føre Liberal Alliances politik er den eneste løsning. For jeg tror, at hr. Simon Emil Ammitzbøll må indrømme, at i Island har man *ikke* ført Liberal Alliances politik.

Kl. 23:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 23:04

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes, man skal passe meget på med at ville presse sin egen venstreekstreme ideologi ind i andre samfundsmodeller og derefter påstå, at det er den, der er skyld i, at man har løst problemerne. Det, hr. Per Clausen misser, er jo også mange af de ting, man gør inden. Det er jo ikke sådan, at man ikke slæber rundt på de problemer, der er skabt tidligere, eller slæber rundt på de positive initiativer, der er taget tidligere. Sådan er det jo, for at citere en anden minister end statsministeren.

Derfor handler det jo om, at man kan gøre en forskel, og jeg er sikker på, at hr. Per Clausen ikke vil påstå, at der har været venstreorienterede regeringer i Irland, men det er måske det næste spændende initiativ fra Enhedslistens side, nemlig at de vil beskyldte de forskellige borgerlige partier for at være venstreorienterede, der har haft magten i Irland, hvor man altså kan forvente et BNP pr. indbygger, der er 21,3 pct. højere end i Danmark i 2017. Borgerlige partier – vil jeg spørge hr. Per Clausen – og 21,3 pct., lyder det ikke bare godt?

Kl. 23:05

Formanden:

Tak til Liberal Alliances ordfører. Der er vist ikke flere, der har bedt om ordet.

Jeg spekulerede på, om debatten om fedtafgiften kunne kaldes et stykke fedtspilleri. (*Munterhed*). Men jeg skal øvrigt ikke forlænge debatten.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 2 af Magnus Heunicke (S), Marianne Jelved (RV), Jesper Petersen (SF) og Per Clausen (EL), og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte: 59 (S, RV, SF og EL), imod stemte: 54 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte: 0

Forslag til vedtagelse nr. V 2 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 1 af Ellen Trane Nørby (V), Kristian Thulesen Dahl (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Lars Barfoed (KF) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 1:**Forslag til finanslov for finansåret 2013.**

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 02.10.2012).

Kl. 23:06

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet.

Ønsker nogen ordet?

Da det er ikke tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 23:06

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 9. oktober 2012, kl. 13.00.

Jeg skal henvise til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal øvrigt henvise til ugeplanen, der ligeledes fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 23:07).